

கலையுகம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

இதழ் 67

ஜனவரி - மார்ச் 2019

பப்சி மரியதாசன் | நிலாந்தி | ஓனாவை | ந. சத்தியபாலன் | எஸ். கே. விக்கனேஸ்வரன் | அமைரா
தற்பிணி | யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார் | எம். ஏ. ஷகி | உடுவில் அரவிந்தன் | மு. அநாதரட்சகன்
எல். வலீம் அக்ரம் | ஆதி பார்த்திபன் | சி. ரமேஷ் | கை. சரவணன் | சாங்கிருத்தியன் | ந. குகபரன்
எஸ். ராமகிருஷ்ணன் | முஸ்லீன் | ந. மயூரநுபன் | சோ. ப. | வாகரைவாணன் | நுஹா
அருண்மொழிவர்மன் | சித்தி றபீக்கா பாயிஸ் | நிஜன் | அ. அஜந்தன் | மு.பொ

150/=

GUNA BEST PC

Wholesale / Retail

கணினி லப்டொப் விற்பனை / திருத்தம்
சிசிரிவி கமரா விற்பனை / பொருத்துதல்

Computer Laptop Sale / Repair
CCTV Camera Sale / Installation

உங்கள் வீடுகள், அலுவலகங்களுக்கே வந்து
கணினிகள் லப்டொப்புகள் திருத்தித் தரப்படும்.

T.P. 0779086737
0764164171

இல. 522, மானிப்பாய் வீதி, ஒட்டுமடம் சந்தி, யாழ்ப்பாணம்,
இல. 43, பாங்ஷால் வீதி, சந்தை மேல்மாடி, சின்னக்கடை, யாழ்ப்பாணம்.

35 000 ரூபாவுக்கு

4 சிசிரிவி கமராக்கள்

யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா,
கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு ஆகிய
வடமாகாணத்தின்
ஐந்து மாவட்டங்களிலும்
பொருத்தித் தரப்படும்

VIDEO FILMING

VIDEO EDITING

PHOTOGRAPHY

ALBUM DESIGNING & MAKING

4K
ULTRA HD

வினாவில்
கலையகம்

திருமறைக் கலாமன்றம்

கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரி Kalaiyuthu College of Aesthetics

எமது கல்லூரியினால் நடத்தப்படும் பாடங்கள்

பிரதான பாடங்கள்

- ❖ வாய்ப்பாட்டு ❖ நடனம் (பரதம், கதகனி, மோகினி) ❖ வீணை ❖ வயலின்
- ❖ புல்லாங்குழல் ❖ மிருதங்கம் ❖ ஓர்கள் (கீபோட்) ❖ ட்ரம் ❖ ஒக்ரோபாட்
- ❖ கிற்றார் ❖ சித்திரம் ❖ நாடகமும் அரங்கியலும்

சிறப்புப் பாடங்கள்

- ❖ சூத்து ❖ கண்டிய நடனம் ❖ யோகாசனம்
- ❖ அழகுக்கலை (முக ஒப்பனை, தலையலங்காரம், கேக் ஐசிங், சேலை அலங்காரம், தையல்)
- ❖ பண்பாடு (சிறிஸ்தவக் கலைகள், சைவ சித்தாந்தம்)

துணைப்பாடம்

- ❖ ஆங்கிலம்

மேலதிக விபரங்களுக்கும் தொடர்புகளுக்கும்

அதிபர்,

கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரி,

இல. 128, டேவீர் வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி 021 222 9419

இல. 15, றக்கா வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி 021 222 7955

அழகியல் கலைகளைப் பயில்வதற்கு யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவம் வாய்ந்த கல்லூரி

❁— தரமும் விலையும் எங்கள் பாரம்பரியம் —❁

ஜி. எஸ். லிங்கநாதன் அன் டீகர்

புடவை மாளிகை

இல. 13,14,51, பெரியகடை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி 021 222 3139, 021 222 8107

கருவி சைன்

திரவ சலவை சவர்க்காரம்

- தாமன உற்பத்தி
- நீண்டகாலப் பாவனைக்கும், நறுமணத்துக்கும்
- சாதாரண மற்றும் கியூட்டிங் சலவைக்கு
- மாற்றுத்திறனாளிகள் வாழ்வாதாரத்தைப் பேண

கருவி

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு எல்லா வகையிலும் உதவுகின்ற ஒரு சமூகப்பணி நிறுவனம்

கருவி மாற்றுத்திறனாளிகளின் சமூக வள நிலையமானது மாற்றுத்திறனாளிகளை சமூக விருத்தியின் ஆரோக்கியமான பங்களாளர்களாக மாற்றுதலை நோக்காகக் கொண்டு பணியாற்றி வருகின்ற ஓர் சமூகப் பணி நிறுவனமாகும். வலுவூட்டும் கூடிய நபர்களை கல்வி, கலை, கலாசார, சமூக, பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டுரீதியில் விருத்தியுற் செய்து அவர்களை சேவை பெறுநர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து சேவை வழங்குநர்கள் என்ற நிலைக்கு உயர்வடையச் செய்தலை இலக்காகக் கொண்டு பணியாற்றி வருகின்றது.

கருவியின் உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் அலகினால் தயாரித்து சந்தைப்படுத்துகின்ற கருவி சைன் திரவ சலவை சவர்க்காரத்தை வாங்குவதன் மூலம் நீங்கள் ஒரு தரமான தயாரிப்பை வாங்குகிறோம் என்ற திருப்தியோடு, சமூகப் பொறுப்புள்ள ஒரு நற்பணிக்கும் உதவுகிறீர்கள்.

கருவி மாற்றுத்திறனாளிகளின் சமூகவள நிலையம்
இல. 1166/15 அருளம்பலம் ஒழுங்கு
நல்லூர் வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி. 021 205 4224

SAPTHAMI

Pro-music & recording studio

DIGITAL AUDIO RECORDING STUDIO

TEL: 077 5858 079
sapthamipro@gmail.com

ஸப்தமி கலையகம்

சகல விதமான இசைக்கருவிகளும் விற்பனை செய்யப்படுவதுடன் திருத்தியும் கொடுக்கப்படும்

(646) 1010/45, கே.கே.எஸ் வீதி, நாச்சிமார்கோயிலடி, யாழ்ப்பாணம்.

ஆலோசகர்:
கலாபூஷணம்
இசைவாணர்-கண்ணன்

எமது சக நிறுவனங்கள்

SAI MADHURAM

DIGITAL AUDIO RECORDING STUDIO

KALADARSHANAM

School of Fine Arts

0091 44 22581084

0091 99 41528898

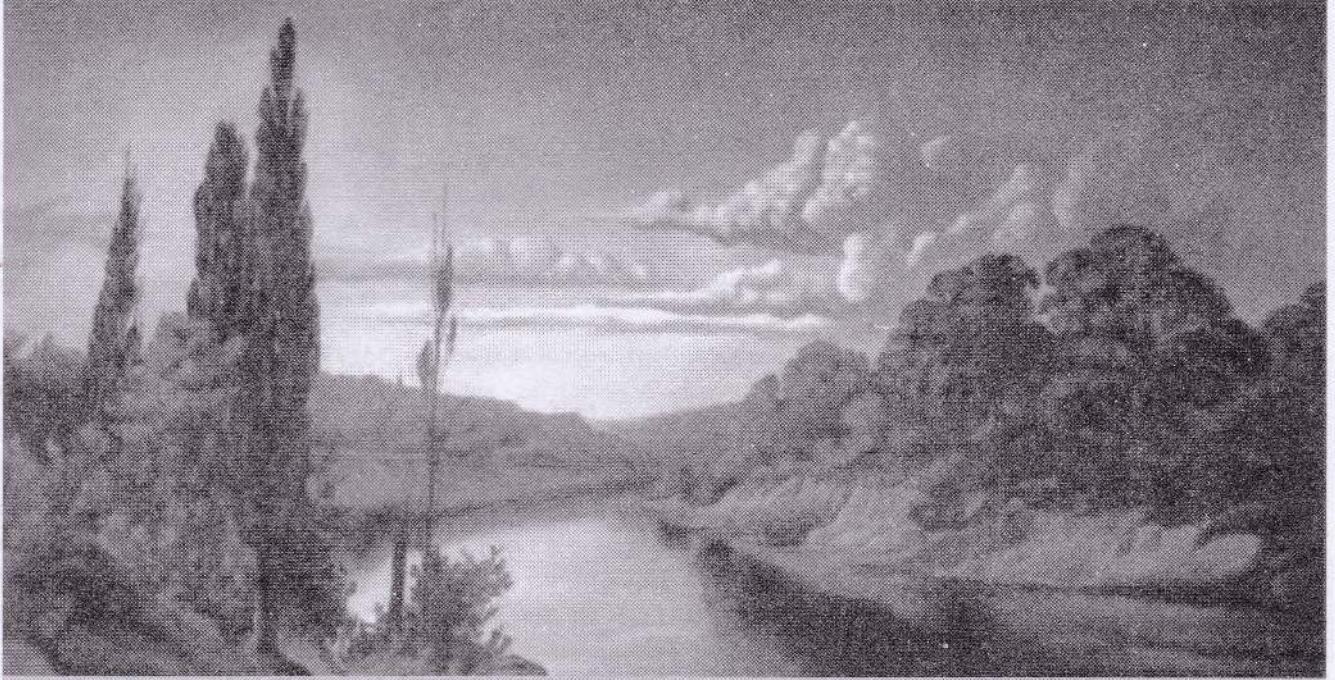
kannanmaster66@yahoo.in

Plot No.2, வீலா நகர் முதன்மைத் தெரு, புழுதிவாக்கம், மடிப்பாக்கம், சென்னை - 600 091

இசையமைப்பு-ஓலிப்பதிவு-மேடை ஒலியமைப்பு-ஒளிப்பதிவு-ஒளித்தொகுப்பு

கலையழகம்

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

கட்டுரைகள்

பப்சி மரியதாசன்	03
மு. அநாதரட்சகன்	33
யோ. யோன்சன் ராஜகுமார்	37
முஸ்மீன்	60
ந. மயூரநபன்	63
அருண்மொழிவர்மன்	71
அ. அஜந்தன்	75

தொடர் கட்டுரைகள்

யோ. யோன்சன் ராஜகுமார்	19
சி. ரமேஷ்	43

கவிதைகள்

நிலாந்தி	09
ஒளவை	10
ந. சத்திப்பாலன்	11
அமைரா	17
தர்மினி	18
எம். ஏ. ஷகி	28
எல். வளீம் அக்ரம்	41
ஆதி பார்த்திபன்	42
கை. சரவணன்	51

நுஹா	70
சித்தி றபீக்கா பாயிஸ்	73
மு. பொ.	79

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை

ஏ. ஜே. தோமஸ்	
தமிழில் : சோ. ப.	66

சிறுகதைகள்

உருவில் அரவிந்தன்	29
வாகரைவாணன்	67

நூல் மதிப்பீடுகள்

சாங்கிருத்தியன்	52
ந. குகபரன்	55, 58
எஸ். ராமகிருமஷ்ணன்	56

பத்திகள்

எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன்	12
நிஜன்	74

மற்றும்

தலையங்கம்	02
அஞ்சலிகள்	59

கலாயமகம்

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

கலை 30 முகம் 01
ஜனவரி - மார்ச் 2019

பிரதம ஆசிரியர்
நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

பொறுப்பாசிரியர்
கி. செல்மர் எமில்

முகப்போவியம்
கருணா வின்சென்றர்

அடம்பல கணினி வழவமைப்பு
அ. ஜூடஸன்

இணையத்தளத்தில் இருந்து
கவிதைகளுக்கான ஒளிப்படங்கள்
பி. சே. கலீஸ்

இதழ் வழவமைப்பு
கி. செல்மர் எமில்

கணினி அச்சுக்கோப்பும், பக்க அமைப்பும்
ஜெயந்த் சென்றர்
165, வேம்படி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீடு
திருமறைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
Tel. & Fax : 021-222 2393
E-Mail: epajaffna@yahoo.co.uk

ஆக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்களை
பின்வரும் மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு
அனுப்பவும்.

kalayarvan@gmail.com

வணக்கம்!

சென்ற பெப்ரவரித் திங்கள் 27 ஆம் நாளில் யாழ். நகரில் 'ஐபிசி தமிழ்' நிறுவனத்தால் கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், விளையாட்டு, ஆய்வு, சமூகப்பணி போன்ற துறைகளில் தமது முத்திரைகளைப் பதித்த ஐம்பதின்மருக்கு 'ஆளுமைகளுக்கான விருதுகள்' வழங்கப்பட்டன. நமது மண்ணில் நடந்தேறிய உள்நாட்டுப் போரின் உச்சக்கட்டத்திலும் தமது உயிரைப் பணயம் வைத்து பணிபுரிந்த கலைஞர் பலர் அன்று கௌரவிக்கப்பட்டமை அந்நிகழ்ச்சியின் ஒரு சிறப்பு. அத்தோடு, வன்முறை, குடி, போதை போன்றவற்றிற்கு நமது இளைஞர்கள் அடிமையாகி வருகின்றார்களே என்ற ஏக்கத்தோடும், கவலையோடும் சமூக பண்பாட்டு ஆர்வலர்கள் மத்தியில் விவாதங்கள், உரையாடல்கள் நடைபெறும் சமகால சூழ்நிலையில், 'ஐபிசி தமிழ்'ன் விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சியினைக் குறுகிய காலத்தில் வடிவமைத்து, பெருமைக்குரிய விதமாக நடத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள் இளைய தலைமுறையினரே என்பது போற்றிப் பாராட்டுதற்குரியது.

வெளியிலே அதிகம் பேசப்படாது தனி நபர்களும், அமைப்புகளும் பல துறைகளிலும், நம் மண்ணில் தம் வாழ்வைக் கரைத்துச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை இத்தகைய நிகழ்வுகள் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன. மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு ஆற்றும் பணியை எடுத்துக்காட்டாகச் சுட்டிக்காட்டலாம். சமய, சமூக எல்லைகளைக் கடந்து அர்ப்பணத்துடனும், தூய மனித நேயத்துடனும் இத்தகையோர் பணி புரிவது போற்றிப் பாராட்டப்பட வேண்டியதும் பின்பற்றப்படவேண்டியதொன்றுமாகும்.

திருமறைக் கலாமன்றமும் சுனேத்ரா அமைப்பின் பங்களிப்புடன் உடுவில்லில் திருக்குடும்ப அருட்சகோதரிகள் நடத்தும் 'ஆர்க்' என்னும் அமைப்பின் மாற்றாற்றல் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு கலைப் பயிற்சிகள் வழங்கி வருவது உள நிறைவைத் தருகின்றது. சமய எல்லைகளைக் கடந்து அருட்சகோதரிகளால் வியத்தகு அர்ப்பணிப்புடன் அவ் 'ஆர்க்' அமைப்பு நடத்தப்படுகின்றது என்பது பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியது. அதே போன்று 'கருவி' என்னும் அமைப்பினரும் ஆர்வாரமற்ற வகையில் ஒப்பற்ற பணிகளைப் புரிந்து வருவதைப் பார்க்கின்றபொழுது, நமது மண் இத்தகைய பண்பாளர்களால் பேறுபெற்றது என்றே கூறவேண்டும். மாற்றுத்திறனுள்ளவர்களை சமூகப் பணியாளர்களாக வலுப்படுத்தி மாற்றுவது 'கருவி'யின் சிறப்பு. இன்னும், வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே வாழும் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு 'மாதம் ஒரு பொதி' என்னும் நிகழ்ச்சியினை நடத்தி ஏழைகளின் வறுமை நிலையைப் போக்க உதவுவது காத்திரமான ஒரு செயற்பாடு. நமது மண்ணில் பற்றுக்கொண்டோர் அனைவரும் நம்மவரின் இப்பணிகளுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டுவது அறம் சார்ந்த நெறியாகும். இத்தகையோர் இறைவனின் 'கருவி'களாக இயங்கி மனிதத்தைப் பேணி வளர்த்து வருவதினாலேதான் "பட்டுண்டு உலகம்" எனக்கூறுவது மிகையன்று.

நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

ஈழத் தமிழர் பண்பாட்டுச் சூழலில்

காண்பியக் கலையின்

தொடக்கமும் தொடர்ச்சியும்

பப்சி மரியதாசன்

ஈழத்தமிழ் சமூகச் சூழலில் காண்பியக் கலைகளுள் ஒன்றான ஓவியக் கலையின் தொடக்கத்தையும் தொடர்ச்சித் துன்மையையும் ஏனைய சிற்ப, தூபனக்கலைகள் பற்றிய குறிப்புக்களையும் இக் கட்டுரை ஆவணப்படுத்த முற்படுவதோடு, வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில் மேலெழுந்த ஓவியர்களையும், அவர்களால் சமூகம் மற்றும் பண்பாடு சார்ந்து முன்வைக்கப்பட்ட வாழ்வியல் அம்சங்களையும் இனங்காட்டுகிறது. அதேவேளை இக்கலைகளுக்கு சமூகம் வழங்க வேண்டிய அவதூணிப்புத் தொடர்பான கேள்விகளையும் இக் கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

அறிமுகம்

கலைகள் மனத்திற்கு உணர்வுட்டுவன. கேட்டுத் தோறும், பார்க்குத்தோறும் பரவசமுட்டி படைப்போனையும் நுகர்வோனையும் ஒருங்கிணைக்க வல்லன. மனித ஆளுமையைச் சமநிலைப்படுத்தி சமூகம் விரும்பும் ஆரோக்கியமான மனிதனை உருவாக்க முனைவன. அதேவேளை தனிமனித ஆளுமைகளின் உணர்வேற்றங்களினூடாக வெளிப்படும் கலைப்படைப்புக்களால் சமூகத்தின் நிலைத்த லிற்கும் கலாசார கையளிப்பிற்கும் வழிகோலி நிற்பன. சமூகத்தைப் போஷித்துப் பேணுவன. எனவேதான் கலைகள் சமூகத்தை வாழ்விக்க, சமூகம் கலைகளைக் கௌரவிக்கிறது. இத்தகைய பின்னணியில் காண்பியக் கலைகளுள் ஒன்றான ஓவியக்கலை பற்றிய சிந்தனைகள் இக் கட்டுரையூடாக முன்வைக்கப்படுகின்றன.

கலை விமர்சகர் ஜகத் வீரசிங்க அவர்களின் கருத்துப்படி இலங்கைக் கலை வரலாற்றில் 1990 களின் பின் தோன்றிய போக்கிற்கு அமைவாக ஓவியம், சிற்பம், தூபனக்கலை என்பவற்றை காண்பியக் கலைகள் என வரையறுத்துக் கொள்ளலாம்.

ஈழத்தமிழ் சமூகச்சூழலில் காண்பியக் கலைகளுள் ஒன்றான ஓவியக் கலையின் தொடக்கத்தையும் தொடர்ச்சித் தன்மையையும் ஏனைய சிற்ப, தூபனக்கலைகள் பற்றிய குறிப்புக்களையும் இக் கட்டுரை ஆவணப்படுத்த முற்படுவதோடு, வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில் மேலெழுந்த ஓவியர்களையும், அவர்களால் சமூகம் மற்றும் பண்பாடு சார்ந்து

முன்வைக்கப்பட்ட வாழ்வியல் அம்சங்களையும் இனங்காட்டுகிறது. அதேவேளை இக்கலைகளுக்கு சமூகம் வழங்க வேண்டிய அவதூணிப்புத் தொடர்பான கேள்விகளையும் இக் கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்துச் சுவரோவியங்கள்

இலங்கையின் காண்பியக் கலைகளுள் ஓவியம், சிற்பம் ஆகியவற்றிற்கு மிகத் தொன்மையான வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் உண்டு. அதேவேளை ஈழத்தமிழர்தம் ஓவியக்கலையின் தொன்மைபற்றி கலாகேசரி தம்பித்துரை அவர்களின் 'யாழ்ப்பாணத்துச் சுவரோவியங்கள்' என்னும் நூலினூடாக மட்டுமே அறிய முடிகிறது. 100 முதல் 150 வருடங்கள் பழைமையான ஓவியங்கள் சில இந் நூலிலே படங்களுடன் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவிலில் வரையப்பட்டிருந்த அரசனும் அரசியும், சேனாதிபதி மற்றும் நல்லூர் சட்டநாதர் கோவிலில் காணப்பட்ட கூவும் சேவல், விநாயகரும் வெள்ளைக் கை ஐயரும் ஆகியவை கோவில் சுவரோவியங்களாகும். இவற்றுள் தென்னிந்தியாவின் தஞ்சாவூர் ஓவியப்பாணியில் வரையப்பட்டிருந்த மாவைக் கந்தசாமி கோவில் ஓவியங்கள் காலத்தால் முந்தியவையாகக் கருதப்படுகின்றன. பிரித்தானிய வருகைக்குப் பிந்தியதெனக் கருதக்கூடிய பூப்பந்தாடும் ஆடவர், துரைமார்கள், சேவகன், கஜலக்ஷ்மி ஆகிய ஓவியங்கள் யாழ்ப்பாணம் பாங்ஷால் வீதியில் உள்ள கிட்டங்கியிலும், காங்கேசன்துறை கிட்டங்கியிலும் காணப்பட்டன. ஆனால் இன்று அவற்றைப் பார்க்க முடியாது. ஏனெனில் எமது சமூக மனப்பாங்கு வரலாற்றுத் தொன்மங்களின் மதிப்பை புரிந்து கொள்வதும்

சனாதனன்

வைதேகி

ஆகை இராஸயா

இல்லை, ஏற்றுக்கொள்வதுமில்லை. தனியாருக்கு சொந்தமாகிப் போன வீரசங்கிலியனின் வாழ்விடமும் தனித்து நிற்கும் சங்கிலியன் தோப்பின் முகப்பும் இடம்பெயர்ந்தோரின் தங்குமிடமாக அண்மைக் காலம்வரை காணப்பட்ட மந்திரி மாளிகையும் பராமரிப்பு அற்றுக்கிடக்கும் யமுனா ஏரியும் கடலரிப்பிற்கு உள்ளாகி அழிவிற்குட்பட்டுள்ள அல்லிராணிக் கோட்டையும், ஒழுங்காக வடிவமைக்கப்படாத யாழ்ப்பாண நூதனசாலையும் இன்னோரன்ன பிறவும் எமது சமூகத்தின் போக்கிற்கு சிறந்த உதாரணங்களாகும். எமது தொன்மங்கள் சில போரினால் அழிந்து போக ஏனையவை எம்மவரால் வெள்ளையடிக்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்டன.

இலங்கை ஓவியக்கலையின் நிறுவனமயமாக்கம்

ஈழத்தமிழர் ஓவியக்கலை இலங்கை ஓவியக்கலை வளர்ச்சியுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். தொன்மையான உறுதியான கலை வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் இலங்கை ஓவியக்கலைக்கு உண்டு. இலங்கையின் அரசியல் சமூக மாற்றங்களுக்கு ஊடாக அது வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. "இலங்கையின் சமகாலக் காண்பியக் கலை நடைமுறைகளும் தொண்ணூறுகளின் போக்கும்" எனும் ஐகத் வீரசிங்கவின் கட்டுரை 20ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் காணப்பட்ட பின்வரும் 3 கருத்தியல் அணுகுமுறைகளை முன்வைக்கிறது.

1. பரீஸ் ஓவியப்பள்ளியின் ஓவிய ஆக்கமுறைகள் மற்றும் அழகியல் பயிற்சிகள் ஊடாக உருவாகிய '43ஆவது குழுவின' அணுகுமுறைகள்.
2. இரவீந்திரநாத் தாகூர் மற்றும் சாந்தி நிகேதன் கலைப்பள்ளியின் கண்ணோட்டத்துடன் கூடிய தேசியவாத அணுகுமுறை.
3. மிகவும் கடுமையான பௌத்தம் மற்றும் சமய ரீதியான கருத்துக்களுக்குள் முன்னிறுத்தப்பட்டுள்ள எச்.ஏ. கருணரத்னாவின் நியூயோர்க் ஓவியப் பள்ளியின் கருத்துக்களால் உருவான அணுகுமுறை.

ஐரோப்பிய அக்கடமிக் முறைகளை இலங்கை ஓவியர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு பயின்றதன் விளைவாக தோற்றம் பெற்ற மேற்படி மூன்று அணுகுமுறைகளும் காலனித்துவ ஆட்சிக்கான எதிரலையாக கருத்து வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தன. ஐரோப்பிய நவீன கலையை ஆசிய வெளிப்பாடாக்கியமையும் நவீன வாதத்தை காலனித்துவத்திற்கு எதிரான வெளிப்பாடாக்கியமையும் '43ஆவது குழு' ஆற்றிய மிகப் பெரும் பணி என ஐகத் வீரசிங்க அவர்கள் 'இலங்கை காண்பியக்கலை, 20ஆம் நூற்றாண்டின் இலங்கை ஓவிய மற்றும் சிற்பக்கலைகளின் வரலாறுகளும் அவற்றின் உள்ளூர் சர்வதேச வேர்களும்' என்னும் கட்டுரையில் குறித்துள்ளார்.

தேசிய மட்டத்தில் காண்பியக் கலையை முன்னெடுத்துச் சென்ற ஓவியக்குழுவான '43ஆவது குழு' யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்களான திரு. எஸ்.ஆர்.கனகசபை, திரு. கே.ஏ.எவ்.வினஸ் ஆகிய இருவரை உள்ளடக்கியிருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது. இவர்களாலேயே ஈழத்தமிழர் ஓவியக் கலைக்கான அத்திவாரம் இடப்பட்டது.

ஈழத்தமிழர் ஓவியக்கலையின் முன்னோடி என அழைக்கப்படும் எஸ்.ஆர்.கனகசபை அவர்கள் புகழ் பெற்ற

ஓவியரும் வித்தியாதரிசியுமான கே.ஏ.எவ்.வின்ஸர் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக 1938இல் 'வின்ஸர் ஆர்ட் கிளப்' என்னும் பெயரில் முதலாவது ஓவியர் கழகத்தை ஆரம்பித்தார்.

1940ஆம் ஆண்டு 'ஈழகேசரி' பத்திரிகையில் வெளியான விளம்பரம் 'விடுமுறைக்கால சித்திர வகுப்பு' என்ற தலைப்பில் காணப்பட்டது. இதில் 'ஈஸ்ரர் விடுமுறைக் காலத்தில் சாதாரண பள்ளிக்கூட வேலைத்திட்டத்திலும் பார்க்க உயர்தரமான முறையில் சித்திர வகுப்பு ஒன்று ஏப்ரல் 3ஆம் திகதி தொடக்கம் 12ஆம் திகதி வரைக்கும் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் நடைபெறும்' என்றிருந்தது. எனவே பாடசாலை மட்டத்திலான சித்திரம் என்னும் எண்ணக் கருவிற்குப் மேலான உயர்நிலைப்பட்ட ஓவிய முன்னெடுப்புக்கள் இக்காலத்தில் ஆரம்பமாயிற்று எனக் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. ஓவியக் கலையை நிறுவனமயமாக்கி, ஆக்கத்திறன்மிக்க கலை வடிவமாக்கிய 'வின்ஸர் ஆட் கிளப்' தனது முதலாவது ஓவியக் கண்காட்சியை 1940 மார்ச் 20ஆம் திகதி நடத்தியிருந்தது.

வின்ஸர் ஆட் கிளப் தேக்க நிலையை அடைந்ததை அடுத்து 1959ஆம் ஆண்டில் 'விடுமுறைக்கால ஓவியர் கழகம்' தோற்றம் பெற்றது. கலையரசு சொர்ணலிங்கம், க.செல்வநாதன், சி.பொன்னம்பலம் ஆகியோருடன் அ.மாற்கு அவர்களும் இக் கழகத்திற்கு உயிருட்டம் வழங்கினார். இக் கழகத்தால் நடத்தப்பட்ட முதலாவது ஓவியக் கண்காட்சி 1962ஆம் ஆண்டு ஓவியர் எஸ்.ஆர்.கனகசபை அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஈழத் தமிழ் ஓவியக்கலையின் தொடர்ச்சித் தன்மையை இந்நிகழ்வு வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

விடுமுறைக்கால ஓவியர் கழகம் ஓவியர் மாற்குவின்னால் நீண்டகாலம் வழி நடத்தப்பட்டு வந்த நிலையில், 1988இல் திருமறைக் கலாமன்றத்தினரால் 'பெல்லா காலா' என்னும் இல்லத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஓவியப் பயிற்சி நிலையம்' மற்றுமேர் மைல் கல்லாக அமைந்தது. ஓவியர் மாற்கு அவர்களே இதனையும் வழிப்படுத்தியிருந்தார்.

2002ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் திருமறைக் கலாமன்றத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஓவியக் கலைவட்டம்' என்னும் அமைப்பு ஓவியர் மாற்குவின் மாணவனான அ.ஜூட்சனின் தலைமையில் ஓவியச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்திருந்தது. தென்னிலங்கையின் துறைசார்ந்த ஓவியர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு பல பயிற்சிப் பட்டறைகளும் கண்காட்சிகளும் நடைபெற்றிருந்தன. ஓவியத்திற்கென 'ஓவியா' என்னும் சஞ்சிகையும் வெளியிடப்பட்டது. இதன் செயற்பாடுகள் கனடியானவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. 2013இல் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஒரு பிரிவாக 'கலைத்தாது கலா முற்றம்' நிறுவப்பட்டு அங்கு ஓவியக் காட்சிக் கூடம் அமைக்கப்பட்டது. இங்கு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சித் தன்மையுடன் மூத்த ஓவியர்களின் ஓவியங்களையும், இளம் தலைமுறையினரின் ஓவியங்களையும் உள்ளடக்கி ஓவியக் கண்காட்சி நடத்தப்பட்டமையும், ஓவியங்கள் சேகரித்துப் பாதுகாக்கப்படுவதும் முக்கிய வரலாற்றுப் பதிவுகளாகும்.

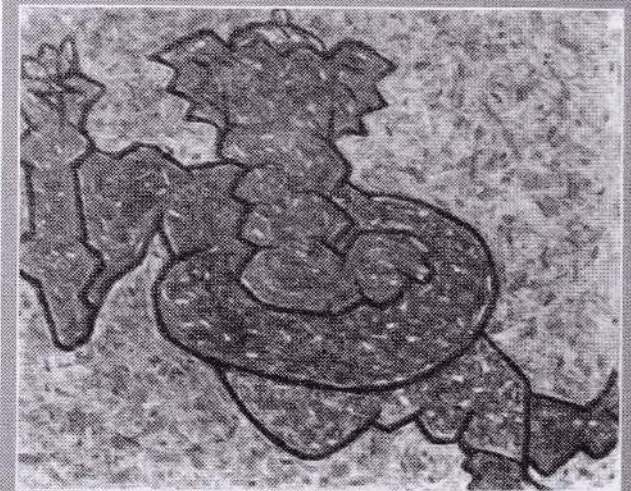
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைப் பிரிவில் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் ஒரு துறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பின்னர் 'கலை வட்டம்' எனும் அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக விரிவுரை

கலைசநாதன்

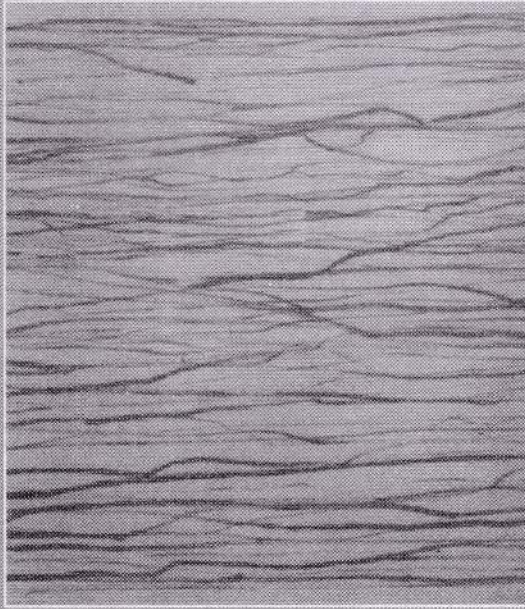
அருந்ததி

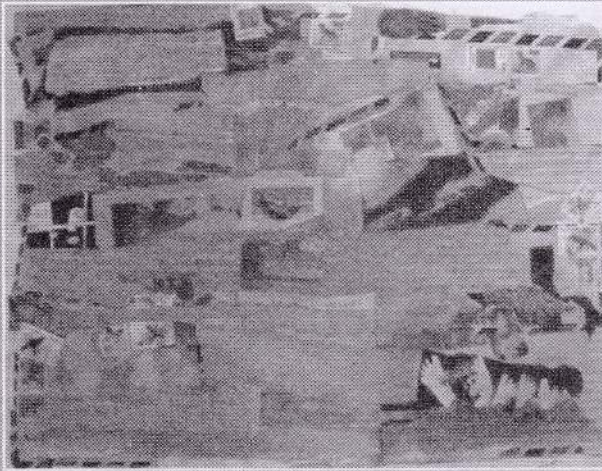
நிலாந்தன்

வாககி

அனுசியா

நந்தா

யாளர்களான கலாநிதி தா.சனாதனன், திரு. பா.அகிலன் ஆகியோரால் எடுத்தாளுகை செய்யப்பட்ட இவ் அமைப்பு, இவர்களின் தேசிய சர்வதேச மட்டத்திலான அடையாளப் படுத்தல்கள் காரணமாகவும், ஆத்மார்த்தமான ஈடுபாட்டின் காரணமாகவும் வீச்சான பல காண்பியக் கலைச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க ஆரம்பித்தது. இதனால் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே ஈழத்தமிழர் காண்பியக் கலை புதிய பரிமாணம் பெற்ற இயங்கு களமாக தொடர்ந்து நகர்ந்து செல்வதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. 'சமகால கலை, கட்டடக்கலை மற்றும் வடிவமைப்புக்கான இலங்கை ஆவணக் காப்பகம்' யாழ்ப்பாணத்தில் அமைக்கப்பட்டமையும் அங்கு மாதாந்தம் நடைபெறும் கருத்தாடல்களும், ஏனைய காண்பியக் கலைக் காட்சிகளும் ஈழத்தமிழர் ஓவியக் கலையை சர்வதேச தரத்திற்கு நகர்த்திச் செல்வதாய் உள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே மட்டக்களப்பில் 'மூன்றாவது கண்' என்னும் பெயரில் இயங்கி வருகின்ற உள்ளூர் அறிவு திறன் செயற்பாட்டுக் குழு, தனது பன்முகச் செயற்பாடுகளுள் ஒன்றாக காண்பியக் காட்சிகளை ஒழுங்கமைத்து உள்ளூர் ஓவியக் கலையை வளர்த்தெடுப்பதில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றது.

ஈழத்தமிழர் காண்பியக் கலைக்கு உரித்தான கலைஞர்கள்

ஓவியக் கலையை முழுமையாக கற்றுத் தேர்ந்த ஓவியக் கலைஞர்களின் பரம்பரை ஒன்று 1940 களில் இருந்து ஈழத்தமிழர் காண்பியக் கலைத்தளத்தில் காணப்படுகிறது. பேராசிரியர் சோ.கிருஷ்ணராஜா அவர்கள் தனது 'யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்கள்' என்னும் நூலில் 1940 தொடக்கம் 1991 வரையான காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த இருபது ஓவியர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களை தொகுத்துள்ளார்.

நவீன ஓவியக் கலையின் முன்னோடியான எஸ்.ஆர். கனகசபை, நிலைப் பொருள் ஓவியர் ஐயாத்துரை நடேசு, நிலக்காட்சி ஓவியர் எஸ். பாலசுந்தரம், வணிக ஓவியர் ச. பெனடிக்ட், கலையாளமை மிக்க ஓவியர் எனப்படும் மின்சாரம் அன்றளிப்பிள்ளை தேவசகாயம், கரவை வேலன் என்னும் புனைபெயரில் ஓவியம் வரைந்த த. வேலுப்பிள்ளை, பல் துறைக் கலைஞரான சானா எனப்படும் செ.சண்முகநாதன், கோவில் ஓவியங்கள் வரையும் மயில்வாகனம் கெங்காதரன், மணியம் என்னும் ஓவியர் ஆ.சுப்பிரமணியம், காட்டுள் ஓவியர் 'சிரித்திரன்' சிவஞானசுந்தரம், பிரதிமைக்கலை ஓவியர் அ. இராசரத்தினம், ஓவியத்தில் வரலாற்றுப் பதிவமைத்த அம்பல வாணர் இராசையா, மனப்பதிவு ஓவியர் முத்தையா கனகசபை, நிகழ்ச்சி சித்தரிப்பு ஓவியர் க.கனகசபாபதி, மேற்கத்தைய ஓவியப் பாணியைப் பின்பற்றிய பிலிப் ஓஸ்ரின் அமிர்தநாதர், நவீன ஓவியர் அமாற்கு, சிற்பாசிரியர்களில் முதன்மை பெறும் கலாகேசரி ஆ.தம்பித்துரை, புதிய பாணியில் ஓவியங்களை வரைந்த ரமணி எனப்படும் சிவசுப்பிரமணியம், இயற்பண்பு ஓவியர் ஆசை இராசையா, புதிய தலைமுறை ஓவியர் கோ. கைலாசநாதன் ஆகியோர் மேற்படி நூலில் யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்களாக இனங்காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

2004ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறையினரின் 'கலைவட்டம்' நடத்திய 'யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்கள்' என்ற நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

பாணத்து 13 ஓவியர்களின் ஓவியக் காட்சி என்னும் காண்பியக் காட்சி சமகால ஓவியர்கள் 13 பேரை அறிமுகப்படுத்தியது. சிவரூபன், சனாதனன், வாசுகி, நிலாந்தன், கைலாசநாதன், கனகசபை, இராஜரட்னம், இராசையா மற்றும் புலம்பெயர்ந்த ஓவியர்களான அருந்ததி, வைதேகி, கருணா, நந்தா கந்தசாமி, அனுசியா ஆகியோரே இவர்களாவர்.

மட்டக்களப்பில் ஆரோக்கியமானதாக வளர்ச்சி அடைந்து செல்லும் காண்பியக்கலைக் காட்சிகளினூடாக ஓவியர்கள் பலர் இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். ஈஸ்வரராஜா குலராஜ், ஸ்ரீ கமலச்சந்திரன், இரவிச்சந்திரன் கிக்கோ எனப்படும் சு.நிசாந்தன் போன்றோரும் இளம் ஓவியர்களாக சுசிமன் நிரமலவாசன், எஸ்.புஸ்பகாந்தன், கோபி ரமணன், மு.கோகுலன், ரமணன் நிலுஜா மற்றும் சபேசன் ஆகியோரும் குழு நிலையிலும் தனியாகவும் பல ஓவியக் கண்காட்சிகளை நடத்தி ஓவியத்துறையின் இயங்குதன்மையைப் பேணி வருகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப் படிப்பை முடித்து வெளியேறும் மேலும் பல இளம் ஓவியர்கள் தம்மை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளனர். மலையகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் ஹனுஷா சோமசுந்தரம், மன்னாரில் சிற்பக்கலையை சிறப்பாகக் கையாளும் ஜெரோமி மார்க் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கோர். இவ் வகையில் மேலும் பல ஓவியர்கள் உருவாகி வருகின்றமை காண்பியக் கலைகளின் எதிர்காலத்தை நம்பிக்கைக்குரியதாகக் குறிக்கிறது.

காண்பியக் கலைகளில் சமூகப் பதிவுகள்

சமூகத்தில் ஆழ வேருன்றி உரம் பெற்று, பலங் கொண்டு மேலெழுப்பவனே கலைஞன் ஆவான். சமூகம் மற்றும் அதன் பண்பாடு கலைஞனை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றது. சமூக நிகழ்வுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு அதன்வழி அவன் பெறும் உணர்வுகளே கலைப்படைப்பாகின்றன. இதனடிப்படையில் காலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கலைகள் ஈழத் தமிழர் பண்பாட்டிலும் அதனையே நிகழ்த்தியுள்ளன. காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கை ஓவியங்கள் ஐரோப்பிய உயர் குடியினரின் இரசனைகளை ஒத்த தலைப்புக்களிலேயே வரையப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அன்றாட மக்களின் வாழ்வியலை கருப்பொருளாக்கும் நிலைமாற்றம் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் நிகழ்ந்துள்ளமை கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

எமது சமூகத்தில் அமைதியும் இயல்பு வாழ்வும் குடிக்கொண்டிருந்தவேளை சமூக நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்யும் வேலையை அக்கால ஓவியர்கள் செய்திருந்தனர். பிரதிமை ஓவியங்கள், நிலக்காட்சி ஓவியங்கள், நிலைப்பொருள் ஓவியங்கள், கோவிற் சுவரோவியங்கள், திரைச்சீலை ஓவியங்கள், சமூக நிகழ்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் ஓவியங்கள், விபரண ஓவியங்கள் என்பன ஆரம்பகால ஓவியங்களின் கருப்பொருளாய் அமைந்திருந்தன.

சமூக வாழ்வியலில் தவிர்க்க முடியாதெழுந்த அரசியல் நிலைமைகள், ஈழத்தமிழினத்தின் அடிமை நிலை, அதிலிருந்து விடுதலைபெறவேண்டி முன்னெடுக்கப்பட்ட அமைதி வழிப் போராட்டங்கள், அவற்றின் தோல்வியால் தோற்றம் பெற்ற ஆயுதப் போராட்டங்கள், இடம்பெயர்வுகள், புலம் பெயர்தல்கள் என ஈழத்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் சிதைக்கப்பட்டபோது ஏற்பட்ட சமூக பண்பாட்டுச் சூழலை

மு. கனகசபை

கருணா

மு. கனகசபை

எமது ஓவியர்கள் தத்தமக்கே உரிய பாணியில் பதிவு செய்யத் தவறவில்லை.

‘சிரித்திரன்’ யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த நகைச்சுவைச் சஞ்சிகையாகும். அதன் ஆசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் காட்டுன் ஓவியராவார். அக்கால சமூக அரசியல் நிகழ்வுகளை நகைச்சுவை ஓவியங்களாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மின்சாரம் அற்ற யாழ்ப்பாணத்தில் ‘பெற்றோல் மக்ஸ்’ வெளிச்சத்துடன் இரவுத் திருமணங்கள் நடப்பது வழமை. தலையில் பெற்றோல் மக்ஸ் வெளிச்சத்தை சுமந்து செல்பவர்கள், திறந்த மோட்டார் காரில் அமர்ந்திருக்கும் மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும், அவர்களை ஊர்வலமாய் அழைத்து வரும் விருந்தினர் என திருமண விழா களை கட்டும். இவை போன்ற சமூக கலாசார நிகழ்வுகள் உயிர்த்துடிப்புடன் ஓவியமாக்கப்பட்டுள்ளன. கதீர்காமத்திற்கு வருடா வருடம் யாத்திரையாகச் செல்லும் பக்தர் கூட்டம், மழையில் நனையும் ஆடொன்றை குடையைப் பிடித்தபடி அழைத்துச் செல்லும் மனிதன் போன்ற பல அன்றாட வாழ்வின் கருப்பொருட்களை மனப்பதிவு ஓவியர் முகனகசபை அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்.

புத்தக அட்டைகளினூடாக சமூகம் சார்ந்த சடங்குகளையும் கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்களையும் வரைந்து வெற்றி கண்ட ஓவியராக ரமணி அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பிடத்தகும் சிற்பங்களை படைத்த மையிலும் இவரது பணி கவனிக்கற்பாலது. அதே போன்று யாழ்ப்பாணத்தின் இயற்கை எழிலைத் துல்லியமாக படம்பிடித்து நிலக்காட்சி ஓவியங்களை வரைந்து வெற்றி கண்டவராக ஓவியர் ஆசை இராசையா அவர்கள் கருதப்படுகிறார். அத்துடன் சமகால சமூக ஆளுமைகளின் பிரதிமை ஓவியங்களைக் படைத்த ஓவியர் இராசரத்தினம் அவர்களுக்கும் பின்பின் இற்றைவரை பல சமூகத் தலைவர்களை பிரதிமை செய்து கொண்டிருப்பவர் ஆசை இராசையா அவர்களே யாவார்.

சமகால சமூகப் பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பதிவு செய்த ஓவியர்களுள் ஓவியர் அ.மாற்கு முக்கியமானவர். அத்துடன் பாரம்பரிய சிற்ப, ஓவியக் கலைகளை நவீனத்துவம் நோக்கி நகர்த்தியவர் என்ற வகையில் ஈழத்தமிழர் ஓவியக் கலையின் திருப்புமுனையாகவும் இவர் நிறுத்தப்படுகிறார். மலரை மொய்க்கும் வண்டுகளென இவரைச்சூழ செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த இவரது மாணவர் கூட்டம் ஈழத்தமிழ் ஓவியத்தின் தொடர்ச்சித்தன்மையை உலகெங்கும் காவிச் சென்றுள்ளது.

போர்க்கால அவலங்களை அற்புதமாகப் பதிவிட்டிருக்கும் மாற்கு அவர்களின் விமானக்குண்டு வீச்சு, பதுங்கு குழி, விடுதலைப் போராளிகள், இடப்பெயர்வு என இன்னோரன்ன பல ஓவியங்களை இவரது பதிவுகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

போர்க்கால ஓவியங்களை வரைந்த வகையில் முக்கியத்துவம் பெறும் மற்றும்மோர் ஓவியர் ம.நிளாந்தன் அவர்களாவார். இவரது படைப்புக்களான கொக்கட்டிச் சோலைப் படுகொலை, இராவணன், பதுங்கு குழி, போர்க்கால பிள்ளையார் தொடர் ஓவியங்கள் போன்றவை மக்கள் அனுபவித்த அவலங்களை பிறிதொரு தளத்தில் நின்று வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன.

சமகாலப் பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பேச பொருளாகக் கொண்ட ஓவியங்களை பெண்களின் உணர்வு நிலை நின்று படைப்பாக்கிய ஓவியர்களாக அருந்ததி, வாசுகி, வைதேகி போன்றோர் குறிப்பிடக்கூடியவர்களாவர். ஹனுஷா மலையகப் பெண்களின் அவலங்களையும் அடிமை வாழ்வையும் ஓவியங்களின் கருப் பொருளாக்கியுள்ளார்.

பெண்களின் துயரங்களை கலைப் பரிமாணமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் மற்றும்மோர் ஓவியர் சசிமன் நிர்மலவாசன் ஆவார். கருவாடு, வெள்ளை, நிலங்களும் பெண்களும் போன்ற காண்பியக் காட்சிகளுடாக சமகால நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ளது மட்டுமன்றி ஓவியத்தை ஆற்றுப் படுத்தலுக்கான கருவியாகவும் கையாண்டுள்ளார். பாதிக்கப்பட்ட பெண்களையும், பார்வையாளர்களையும் காட்சிப் படுத்தலில் பங்கேற்பாளராக மாற்றியதனூடாக இம் முயற்சியை முன்னெடுத்திருந்தார்.

மருத்துவரும் ஓவியருமான கொ.றொ. கொண்ஸ் ரன்ரைன் காலத்தின் நிகழ்வுகளை கருத்துடன் பதிவிட்ட மற்றும்மோர் ஓவியராவார். அகழிக்குள், ராஜினி திரணகம் விற்கு அஞ்சலி போன்ற அவரது ஓவியங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். “மிகக் கூர்மையான அரசியல் மற்றும் சமூகத் தாக்கங்கள் நிறைந்த காலத்திற்குள் இவரது படைப்புக்கள் நம்மைக் கொண்டு செல்கின்றன.” என கலை விமர்சகரான சலங்க பெரேரா அவர்கள் இவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளமை இவரது படைப்புக்களின் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரை யாளர் கலாநிதி தா. சனாதனன் அவர்கள் ஈழத்தமிழர் கலை வரலாற்றின் உன்னதங்களில் ஒருவராவார். எஸ்.வி. திஸ்ஸநாயக்க என்னும் கலை விமர்சகர் சனாதனன் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் “சனாதனன் எனது காலத்தின் ஓவியர். இலங்கைக்கு மட்டுமல்லாது நாம் வாழும் பிரச்சினைக்குரிய உலகிற்கும் அவர் சொந்தமானவர்” இவரது படைப்புக்கள் பற்றிக்கூறும் ஓவியர் ஐகத் வீரசிங்க “கனவும் கற்பனையும் நிறைந்த சூழலில் சூழப்பங்களை வெளிப்படுத்தும் படைப்பிற்கு இவரது படைப்புக்கள் நல்லதோர் உதாரணமாகும்” என இவரது ‘சொர்க்கப் படுக்கை’ என்னும் தாபனக் கலைப் படைப்புப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். “போரில் சிக்குண்டிருக்கும் இனத்துவ சிறுபான்மையினரின் சங்கடங்கள் வெளிப்படுகின்ற, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் மொத்த அனுபவம், வன்முறை, அழிவு போன்றவற்றிற்கு சனாதனனின் படைப்புக்கள் ஓர் அடையாளம்.” என சலங்க பெரேரா அவர்களின் குறிப்புக் கூறுகிறது. இத்தகைய விமர்சனக் குறிப்புக்கள் சமகால நிகழ்வுகளை உணர்வுபூர்வமாக இவர் பதிவு செய்துள்ளமையை சுறி நிற்கின்றன.

காண்பியக் கலையின் தொடர்ச்சியில் இன்னும் பல முகங்கள், பல ஆளுமைகள், போற்றிகுப் பிந்தியதான ஆற்றுப் படுத்தல்சார் ஓவியங்கள் எனப் பல தொடர் செயற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

காண்பியக் கலை தொடர்பான சமூக மனப்பாங்கு

கலாசாரப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை கட்டிக் காப்பதில் இறுக்கமான நடைமுறைகளைக் கொண்டது யாழ்ப்பாண சமூகம். அதேவேளை காலத்திற்குத் தேவையான நவீன மாற்றங்களில் பொருத்தமானவற்றை இலகுவாக

உள்வாங்கிக் கொள்வதும் அதுவேயாகும். உடைந்து போயினும் உரம்பெற்று மீண்டெழும் வரலாறு யாழ்ப்பாணத்திற்கு உண்டு. பாரம்பரிய கலை வடிவங்களின் கருவூலமாய்க் காணப்படும் மட்டக்களப்பு, தொன்மையான வீர வரலாறு கொண்ட வன்னிப் பெரு நிலமும், இவை அனைத்தும் சிதறவிட்ட மணிகளாக நம் பண்பாட்டைக் காவிச்சென்று வாழும் புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகமும் ஈழத்தமிழ் சமூகத்தின் உள்ளடக்கங்களாகும்.

ஏறக்குறைய 150 வருடங்கள் தொன்மையான காண்பியக் கலைப் பாரம்பரியம் ஈழத்தமிழரிடையே உள்ளது. 75 வருடங்கள் தொடர்ச்சித் தன்மையான ஓவியப் பாரம்பரியம் எமக்கு உள்ளது. தேசிய சர்வதேசிய மட்டங்களுக்கு காண்பியக் கலையை முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய கலை ஆளுமைகள் எம்மிடையே காணப்படுகின்றனர். இத்தகைய பின்னணியில் காண்பியக் கலை தொடர்பாக எமது சமூகத்தின் களநிலை என்ன? அதை ஏற்றுக் கொள்வதில், புரிந்து கொள்வதில் சமூகம் காட்டும் பிரதிபலிப்பு என்ன? காண்பியக் கலைகளைப் பார்க்கவும், அவை பற்றிய கருத்தாடல்களை நிகழ்த்தவும், அவை தொடர்பான கருத்தாடல்களில் பங்கேற்கவும், வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தவும் யார் விரும்புகின்றனர்? அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்கான முன்னெடுப்புக்கள் மீதான அக்கறை எவ்வாறு உள்ளது? இக் கலைத்துறையில் ஈடுபடுவோருக்கு சமூகம் வழங்கும் அங்கீகாரம் என்ன?

இக்கேள்விகளுக்கான விடைகள் நிச்சயம் ஆரோக்கியமானதாக இருக்கப்போவதில்லை. உணர்வோட்டம் மிக்க மொழியான காண்பியக் கலைகளை அதன் அறிவுசார் தளத்தில் வைத்து புரிந்து கொள்ளலும் நயத்தலும் எமது சூழலில் வளர்க்கப்படவில்லை. காண்பியக் கலைகளின் வியத்தகு நுகர்ச்சிப் பெறுமானங்கள் சாதாரண மக்களை நோக்கி நகர்த்தப்படவில்லை. சமூக அந்தஸ்துக்குரியதென சமூகம் கருதும் தொழில்துறை கல்விப் புலங்களை மட்டுமே நாடிச் செல்லும் மனப்பாங்கால் காண்பியக் கலைத்துறையைப் புறமொதுக்கும் நிலை காணப்படுகிறது.

மறுபுறம் சமூகத்தால் புறந்தள்ளப்பட்ட கலைத்துறையில் படைப்புத் தொழிலில் ஈடுபடும் கலைஞரின் நிலை என்ன? தொடர்ந்து இயங்குவதற்கு வேண்டிய அருட்டுதலை

அவன் எங்கிருந்து பெறுகிறான். ஓவியங்களையோ, ஏனைய படைப்புக்களையோ ஆக்குவதற்கு தேவையான நிதி வளங்களை பெற்றுக் கொள்வதில் எதிர் நோக்கக் கூடிய இடர்பாடுகள் எவை? இத்தகைய சவால்களை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் போதும் காண்பியக் கலை தளதளவில் வரலாற்றுக் கடமையைச் செம்மையாகச் செய்து கொண்டே உள்ளது.

முடிவாக

-ஈழத்தமிழர் காண்பியக் கலைக்கு தொன்மையுண்டு.

-அதற்கென ஒரு வரலாறு உண்டு.

-அதற்கென ஓர் ஓவியர் பரம்பரை உண்டு.

-ஈழத்தமிழ் ஓவியக்கலை நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட செயற்பாட்டுத் தளங்களைக் கொண்டுள்ளது.

-இவற்றினூடாக சமூகப் பண்பாட்டு அம்சங்கள் காலத்தின் போக்கிற்கு ஏற்ப பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

-ஈழத்தமிழர் ஓவியக்கலை தேசிய, சர்வதேச மட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது.

எனினும்

-தமிழரின் காண்பியக்கலை தொடர்பான அக்கறை ஆரோக்கிய நிலையில் இல்லை.

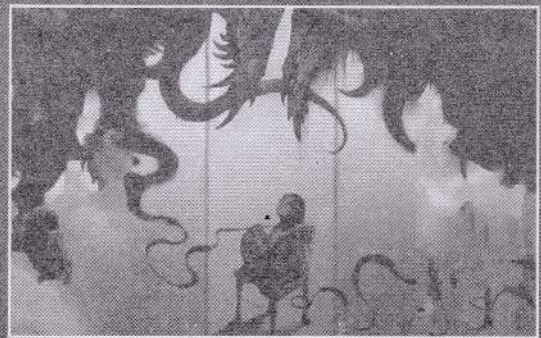
-தனித்தெழுந்த சில ஓவியர்களின் இடையறாத உழைப்பும் அக்கறையுமே இதன் இன்றைய உயர்நிலை.

காண்பியக் கலைகள் சமூக வாழ்வியலின் அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றது. எமது காலத்தின் அழியாச் சொத்தான கலைப் பாரம்பரியத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கு கையளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு எமக்கு உண்டு. கடந்த காலத்தில் இருந்து நிகழ்காலமும் நிகழ்காலத்தில் இருந்தே எதிர்காலமும் கட்டி எழுப்பப்படுகின்றன. காண்பியக் கலைகள் ஊடாக எமது காலத்தைக் கடக்க முயற்சிப்போம். ■

(இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ஓவியங்கள் '13 யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்களின் ஓவியக்காட்சி' கையேட்டிலிருந்தும், 'ArtLab' 1வது 2வது இதழ்களில் இருந்தும் பெறப்பட்டவையாகும்.)

என் கனவுகளின் வண்ணங்களைப்புச்சிக் கொண்டு கையில் சிக்காமல் செல்கிறது அந்தவண்ணத்தைப் புச்சி என் கனவுகளின் வாசங்களை எல்லாம் கொள்ளையிட்டு கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போகிறது காற்று என் கனவுகளின் வீரியத்தையெல்லாம் சேர்த்தெடுத்துக் கொண்டு ஓடுகிறது கரையுடைத்த காட்டாறு என் கனவுகளின் ஒலியை எல்லாம் உள் வாங்கி வெடித்து மலர்கிறது மொட்டுக்கள் என் கனவுகளின் ஒலியை எல்லாம் தன்னாடு செலுத்தி நிறப்பிரிக்கை செய்கிறது மழைத் துளிகள் கனவுகளைத் தொலைத்த நானும் தாக்கத்தை விழுங்கிய என் இரவுகளும் கைவிடப்பட்டு அநாதரவாய்...

அநாதரவாக நிற்கும் நான்

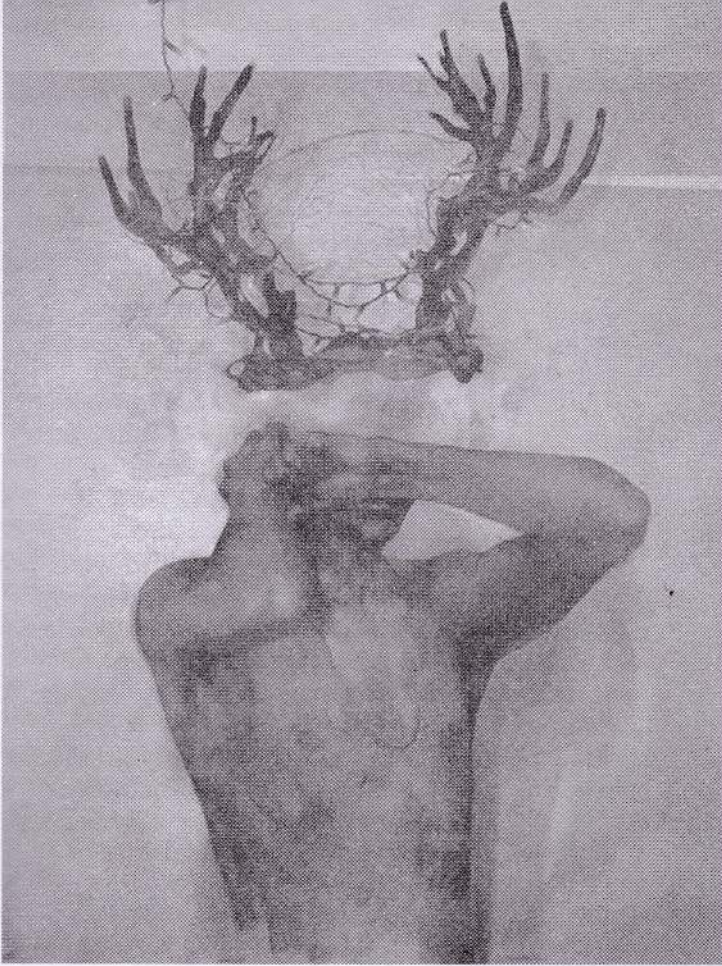
நிலாந்தி

துயர் மறக்க...

இறந்தகாலத்தை மறப்பதற்கான
கருவியை உருவாக்க முனைந்து
தோற்றுப்போனவர்களில் நானும் ஒருத்தி
ஆனாலும்
அரசிடம் எதையும் கேட்பதில்
அர்த்தம் இல்லை என்பதை நன்கறிவேன்
இனியும் எமக்கேன் கருவிகள்?
படுகொலைகளாலும் இன அழிப்பாலும்
இனச் சுத்திகரிப்பாலும்
துயருற்ற இந்த நிலத்தில்
நேயமுள்ள மனிதமே துயர் ஆற்றும்.
மறப்பதும்
மன்னிப்பதும்
நன்றி சொல்வதும்
அன்பு செய்வதும் எப்படி என்பதை
எமது நிலத்தில் விதைக்கவேண்டும்
காயங்கள் ஆற்றப்படுவதும்
மீண்டும் கரங்கள் இணைக்கப்படுவதும்
காலத்தின் தேவை எனில்
முதலில் மன்னிப்புக் கேள்
உனது சகோதரரிடம் கேள்
உனது அயலவரிடம் கேள்
உனது மக்களிடம் கேள்
அவர்களின் வெந்த புண்களின்
காயங்களை ஆற்று
முப்பது ஆண்டுகளாய்
படுகொலைகளாலும்
விரோதத்தாலும்
கருத்து முரண்பாடுகளைக் களைந்த
'வீரம் விழைந்த'
எமது நிலத்தில்
மனிதம் தளிர்த்து
முதலில் மன்னிப்புக் கேள்
உனது சகோதரரிடம் கேள்
உனது அயலவரிடம் கேள்
உனது மக்களிடம் கேள்
அவர்களின் வெந்த புண்களின்
காயங்களை ஆற்று.

ஒளவை

காத்திருப்பவனின் ருளி...

ந. சத்தியபாலன்

முடிவறியாத நெடுவெளி
கண்முன் விரிந்து நீள்கிறது.
அவனை மட்டும் ஓரிடமாய்
நிறுத்திவைத்துவிட்டு
காற்றலைகிறது தன்னிச்சைப்படி.
நில்லாமல் தொடர்கிறது மழை.
நிரம்பிய வெள்ளம்
தனது வழியைத்தானே வகுத்து
நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது
பள்ளம் நாடி.
மழை சிறிது ஓய்ந்து
வெளிப்பதுபோற் தோன்றிய
இடைவெளிப் போதொன்றில்
ஒட்டுத் தாழ்வாரத்தோடு
ஒதுங்கி ஒதுங்கி நின்ற
ஆடொன்று
சட்டெனக் கிளம்பி
எதிர்ப்புறம் தாவி
வேறெங்கோ நகர்கிறது வேகமாய்.
தகரக்கூரை ஓலை முகடு
வெறுந்தரை
இலை பரப்பிய விருட்ச விரிப்பு
என்ற ஒவ்வொன்றின் மீதும்
தாள ராக சுதிகளை மாற்றிமாற்றி
சங்கீதம் பாடிக்கொண்டிருந்த பெருமழை
ஓயும் என்கிற நம்பிக்கை மீதே
ஓங்கிப் பெய்து அதனைக் கரைய அடிக்கிறது.
உட சுவரில் சாய்ந்து
அமர்ந்திருந்தவன்
சிலகணப்போது மழையை வெறித்து நோக்குகிறான்.
முதுகை நிமிர்த்தி ஒருகையைத் தரையில்
ஊன்றியபடியே
கைக்கெட்டும் தொலைவில்
சுவரோடு சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த
ஊன்றுகோலை
எடுத்துக்கொள்கிறான்
மெல்லப் படியிறங்குகிறான்
குடையுடன் வந்து
அழைத்துப்போவதாய்ச்
சொன்னவர்கள் போன திசையை
ஒரு கணம் விழியிமைக்காது பார்த்தபடி நிற்கிறான்...
தலை நனைய
ஆடைகள் நனைய
உடல் நனைய
ஊன்று கோல் வெள்ளத்துள்
பதிகையில் எழுந்த ஓசை தொடர
நடக்கத் தொடங்குகிறான்
தாரம் குறையத் தொடங்குகிறது
வெளியிடைவிரிகிறது ஒருவழி
அவனுக்குரிய திசையில்...

பத்தி

கனவு நனவா கதையு

எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன்

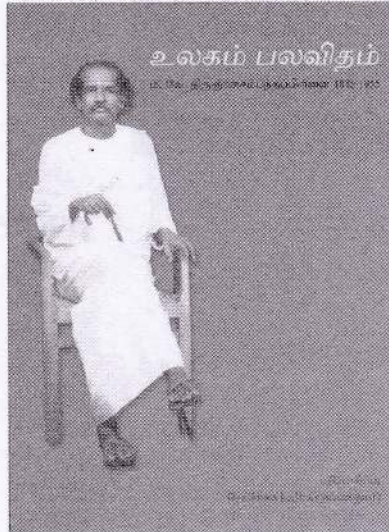
ஒரு கேள்வியும் பதிலும்

நம்பவே முடியவில்லை. நான் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நாள் நேற்றுப்போல் நினைவில் இருக்கிறது. ஆனால் ஆறு ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. அப்போது எழுதிக்கொண்டிருந்த இந்தப் பத்தியும் அத்துடன் நின்றுபோய்விட்டது. இந்த இடைக்காலத்தில் 'கலைமுகம்' இதழ்களைப் பெற்று அவற்றைப் படித்திருந்த போதும் எனது இந்தப் பத்தியை தொடர யோசிக்கவே இல்லை. ஆனால் இதை மீண்டும் தொடருமாறு ஆசிரியர் எமில் கடந்த மாதம் தொடர்புகொண்டு கேட்டபோது அவருக்கு மறுப்புச் சொல்ல முடியவில்லை. ஒப்புக் கொண்டுவிட்டேன். ஒப்புக்கொள்ளும்போது, எனக்கு அது ஒன்றும் பெரிய சிரமமான விடயமாக இருக்கும் என்று தோன்றவும் இல்லை. ஆனால், எதை எழுதுவது என்று யோசிக்கத் தொடங்கிய போதுதான் அது ஒன்றும் நினைத்த அளவுக்கு இலேசான விடயம் அல்ல என்று தெரிந்தது.

நாட்டை விட்டு நான் வெளியேறிய இந்த ஆறுவருட காலங்களுக்குள் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்குக் கிழக்கில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் நடந்துவிட்டன. அரசியலில், சமூக பொருளாதார நிலைமைகளில், கலை இலக்கிய நடவடிக்கைகளில் என்று எல்லா மட்டங்களிலும் மிகவும் வேகமான பல மாற்றங்கள் வெளியிலிருந்து நோக்கும் ஒருவரால் இலகுவில் அடையாளம் காணக்கூடிய அளவுக்கு நடந்து விட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில், இத்தகைய மாற்றங்களுடன் நேரடிப் பரிச்சயமில்லாத ஒருவர், இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் ஒரு இதழில் எதை எழுதுவது என்பது தொடர்பான ஒரு தெளிவான முடிவுக்கு வருவதும் சிக்கலாக இருந்தது. தவிரவும் இலங்கையில் இருந்தபோது இந்தப் பத்தியை எழுதிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு விடயம் தொடர்பாகவும் மனதில் எழும் எதிர்வினைகளில் பொருத்தமான

சிலவற்றைப் பதிவிடுவது என் தெரிவாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது நான் அங்கு இல்லாத நிலையில் அத்தகைய ஒரு பதிவு பொருத்தமானது தானா என்ற தயக்கமும் என்னிடம் இருந்தது. மனம் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு முடிவுக்கு என்னால் வரமுடியாததால் நான் எதை எழுதுவது என்ற எனது கேள்வியை ஆசிரியரிடமே கேட்டேன். அதற்கு அவர் சொன்ன பதில்: 'அதை நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள்' என்பது.

இந்தப்பதில் ஒரு பத்தியாளருக்கு முக்கியம். பல பத்திரிகைகளில் பத்தியாளர்களுக்கு இத்தகைய சுதந்திரம் வழங்கப்படுவதில்லை. அல்லது ஏதாவது ஒரு துறைசார்ந்து மட்டும் எழுத அனுமதிக்கப்படுவார்கள். ஆசிரியரின் இந்தப் பதில் தந்த திருப்தியோடு எழுதத் தொடங்கலாம் என நினைத்தபோது, முதலில் எனக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்தது கடந்த ஆண்டு மறைந்த யாழ். பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும் எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவருமான திருமதி சோமேசுந்தரி கிருஷ்ணகுமார் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட, 'இந்துசாதனம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ம.வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை (1885-1955) அவர்களது எழுத்துக்களடங்கிய 'உலகம் பலவிதம்' என்ற நூல். பழைய இந்துசாதனம் பத்திரிகைகளில் இருந்து அவரது எழுத்துக்கள் அனைவற்றையும் எடுத்து பத்திகள், கதைகள், நாவல்கள் என்று அவற்றைப் பகுத்து ஒரு பெருநூலாகக் கொண்டுவரும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு அரிய பணியை செய்ய முன்வந்த யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் 125ஆவது ஆண்டுவிழாக் குழுவினரையும், அந்தப் பணியை மிகுந்த சிரத்தையுடன் சிறப்புற ஆற்றியிருக்கும் பதிப்பாசிரியர் சோமேசுந்தரி கிருஷ்ணகுமார் அவர்களையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். இலங்கையிலும் புலம்பெயர் நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவலாக நடந்த இந்த நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வுகளில் ஒன்று கனடாவில் 2017 ஒக்டோபர் மாதம் நடைபெற்றது, இலங்கையில், தமிழில் எழுதப்பட்ட பத்திகளின் வரலாற்றைப் பற்றி யாராவது ஆய்வு செய்திருக்கிறார்களா என்பது பற்றித் தெரியவில்லை. எனது அறிவுக்கெட்டிய

விதத்தில் 'பத்தி எழுத்து' என்ற எழுத்து வகைமையை இலங்கையில் தமிழில் தொடங்கி வைத்தவர் திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்கள் என்றே நினைக்கிறேன். (வேறு யாராவது இருந்திருப்பின் அறிய ஆவல்). அந்த நூல் வெளியீட்டில் அவரது பத்திகள் தொடர்பாக உரையாற்றும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த உரையின்போது நான் இவ்வாறு கூறி எனது பேச்சை ஆரம்பித்திருந்தேன்:

"ஈழத்தில்; அதுவும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தமிழ் பத்திரிகையாளராகவும், பத்தியாளராகவும் படைப்பிலக்கிய வாதியாகவும் 40 ஆண்டுகளுக்கு

மேலாக தொடர்ச்சியாகச் செயற்பட்டு வந்த ஒரே ஒருவர் யார் என்று கேட்டால் அவர் வேறு யாரும்ல்ல, இன்றைய இந்த நூல் திரட்டுக்கு காரணமான ம.வே திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்கள் தான் என்று துணிந்து கூறலாம். ஆம். தமிழில் நீண்டகாலம் பத்திரிகைத் துறையிலும் சரி, படைப்பிலக்கியத் துறையிலும் சரி தொடர்ச்சியாகப் பணியாற்றியவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்போல மூன்று விடயங்களையும் ஒருசேர செய்யும் ஆற்றல் வாய்ந்த, எளிமையும் அழகும் கொண்ட இயல்பான மொழியில், தெளிவுற, தான் நினைத்த விடயத்தை யாரும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய விதத்தில் எழுதிய இன்னொருவரை சுட்டிக்காட்டுவது என்பது எனது வாசிப்பு அனுபவத்தின் அடிப்படையில் முடியாது என்றே நினைக்கிறேன்."

இப்போது நான் இதை இங்கு குறிப்பிடுவதன் நோக்கம் என்னவென்றால், பத்தி எழுத்தாளர் என்பவரும் ஒரு ஊடகவியலாளரே என்பதன் அடிப்படையில் ஒரு ஊடகவியலாளருக்கு இருக்கவேண்டிய அடிப்படைப் பண்புகள் பற்றிய கருத்தாக்கங்கள் பின்னாளில் தோன்றுவதற்கு முன்பாகவே அவர் அதற்குரிய சகல லட்சணங்களுடனும், பொறுப்புணர்வுடனும் தனது பத்திகளை எழுதிவந்திருந்தார் என்பதைப் பதிவு செய்வதற்கும், பத்திரிகை என்பது ஒரு ஊடகம் என்ற முறையில் அது தான் வாழும் சமூகத்தின் வாழ்வியக்கம் தொடர்பான அக்கறையையும் அதன் முன்னேற்றம் பற்றிய சிரத்தையையும் கொண்டு அதற்காக செயலாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தையும் அவர் கொண்டிருந்தார் என்பதை வலியுறுத்தவும் தான். ஏனென்றால், பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை வெளியிடுதல் என்பது வெறுமனே கைக்குக் கிடைக்கிற விடயங்களைத் தொகுத்து வெளியிடுகிற ஒரு நடவடிக்கையாக தாழ்த்துவீட்டிடுக்கின்ற உண்மையை இப்போதெல்லாம் சாதாரணமாகக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட நூறு வருடங்களுக்கு முன்பே ஊடகவியல் தொடர்பான இத்தகைய தெளிவுடன் ஒரு பத்திரிகை அவரால் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது இன்றைய ஊடகத் துறைசார் அனைவரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

த லவ்வர், த சீ வோல். போன்ற நாவல்கள், இண்டியா சோங், ஹிரோசிமா போன்ற திரைப்படங்களின் திரைக்கதை என்பவற்றை எழுதியவரும் திரைப்படத் தயாரிப்பாளருமான பிரபல பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் மார்க்கிரட் டிராஸ் (Marguerite Duras) ஒருமுறை ஊடகவியல் பற்றி இப்படி எழுதியிருந்தார்:

"ஒரு தார்மிக நிலைப்பாடு இன்றி ஊடகவியல் இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு ஊடகவியலாளரும் ஒரு தார்மிகவாதி. இது எவ்வகையிலும் தவிர்க்க முடியாதது. ஒரு ஊடகவியலாளர் என்பவர் இந்த உலகத்தையும் அது எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்பதையும் பார்க்கிறார், அவர் ஒவ்வொன்றையும், ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளையும் நாள்தோறும் மிக நெருக்கமாக நின்று அவதானிக்கிறார், அப்படிப் பார்ப்பவற்றை அவர் தெரிவிக்கிறார். அவர் இந்த

உலகத்தையும், நிகழ்ச்சிகளையும் மற்றவர்களுக்காகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறார், தான் காண்பவற்றை மதிப்பிடாமல் அவர் தனது கடமையைச் செய்ய முடியாது"

இந்த அடிப்படைதான், அதாவது தாம் மக்களுடன் உரையாடும் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறோம், உலகத்தையும் உலகத்தில் நடப்பவையையும் அவர்களுக்காகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறோம் என்ற உணர்வுதான் ஒரு உண்மையான ஊடகவியலாளரை முழுமைப்படுத்துவதற்கான அடிப்படை ஆகும். மதிப்புக்குரிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்கள் இந்த உணர்வினை ஆழமாக தனது மனதில் பதித்து தனது சேவைக்காலம் முழுவதும் செயற்பட்டு வந்திருக்கிறார், அவரது சிந்தனையும் சொல்லும் சதா இந்த விடயத்திலேயே குவிந்திருந்தன. தனது அயலில் நடக்கும் விடயங்கள் முதல் சர்வதேச மட்டத்தில் நடக்கும் விடயங்கள் வரை அனைத்தையும் அவர் தனது மக்களுக்கு, அவர்களின் நலனுக்கு ஏற்றவை என்று அவர் நம்பிய நிலையில் நின்று எடுத்துச் சொன்னார். ஊடகங்கள் தாம், தம் வாசகர்களுக்குக் கல்வியூட்டுகின்றன என்பார்கள். அதை அவர் தொடர்ச்சியாகச் செய்துவந்தார். அவர் தனக்குச் சரியெனப்பட்ட கருத்துக்காகவும், தான் வாழும் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு அவசியம் என்று நம்பிய கொள்கைக்காகவும் எத்தகைய சமரசங்களும் இறுதிவரை இயங்கி வந்தார்.

ஊடக விழுமியங்களைக் காற்றில் பறக்கவிட்டுவிட்டு மிக மோசமான நிலைக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கும் இன்றைய ஊடகத்துறைக்கு வரும் இளம் தலைமுறையினர் தம்மை நேர்ப்படுத்திக் கொள்ள முன்மாதிரியாகக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒருவர் அவர்.

'நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள்' என்ற ஆசிரியரின் பதில் ஒரு ஊடகவியலாளருக்கு கடமையையும் பொறுப்பையும் ஒருங்கே வழங்குகின்ற பதில். எனது மனதில் திருஞானசம்பந்தபிள்ளையின் நினைவைக் கிளறிவிட்ட பதில் கூடவே, எனது 'சரிநிகர்' காலத்து நினைவுகளையும் கூட.

சுதந்திர தினம்

'சரிநிகர்' காலத்து நினைவுகளையும் கிளறிவிட்டது என்று சொன்னேன். இந்த உரையாடல் ஆசிரியருடன் நடந்தது கடந்த பெப்ரவரி 3ஆம் திகதி. இலங்கையில் சுதந்திர தின விழாவுக்கான ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருப்பதாக செய்திகள் வந்துகொண்டிருந்த நேரம். ஒருபுறத்தில் சுதந்திர தின விழாவைக் கொண்டாடுவதற்கான நிகழ்ச்சிகளுக்கான தயாரிப்புகளும், இன்னொரு புறத்தில் அதை கரிநாளாகக் கொண்டாடுவதற்கான அழைப்புகளும் செய்திகளாக வந்து கொண்டிருந்த நேரம்.

இவையொன்றும் புதியவை அல்ல என்றாலும் கடந்தமூன்று நான்கு வருடங்களில் இத்தகைய செய்திகள் வந்திருக்கவில்லை. குறிப்பாக இந்த நல்லாட்சி அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்தபின்னாக அந்த நிலைமை இருக்கவில்லை.

ஆனால் அதற்கு முந்திய காலத்திலிருந்த நிலைமை கிட்டத்தட்ட இதே மாதிரியானவை தான். நாங்கள் சிறுவர்களாகப் பாடசாலைக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த காலத்திலிருந்து சுதந்திர தினத்தை தூக்க தினமாகக் கொண்டாடும் ஒரு நிலைமைதான் நிலவியது. நாட்டுக்குக் கிடைத்த சுதந்திரம் தமிழ்மக்களுக்கு சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட தினம் என்ற தமிழ் தரப்பு அரசியல் நிலைப்பாடு வடக்குக் கிழக்கில் பலமாக இருந்தது. ஆனாலும் அப்போதெல்லாம் கறுப்புகொடி காட்டுதல், சுதந்திர தினத்தை விமர்சித்தல் என்பவற்றை வெளிப்படையாகச் செய்யக் கூடியதாக இருந்தது.

சுதந்திர தினம் என்றால் என்ன என்று கேட்ட குழந்தைக்கு சொன்ன பதிலாக அமையும். 1997ஆம் ஆண்டு வெளியான வெண்பா இப்படி அமைகிறது:

சுதந்திர தினம்:

சொல்லுங்கள் அப்பா
சுதந்திரநாள் என்றிவர்கள்
சொல்வதெல்லாம் என்னவென்று சொல்லி -
பின்னாளிகள்
கேட்டாள் என்னிடத்தில்! கேட்டதையோ
குடியென்று
போட்டேன் அவ்வாயிலொரு பூட்டு!
2.6.1997 (இதழ் 115)

ஆனால் ஒரு காலம் வந்தது. அரசாங்கத்தின் எந்த நிலைப்பாட்டுக்கும் எதிரான எந்த ஜனநாயக ரீதியிலான எதிர்ப்பு நடவடிக்கையும் பயங்கரவாதத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கப்படும் ஒரு காலம் வந்தது. வடக்குக் கிழக்குக்கு வெளியே, குறிப்பாக கொழும்பிலும் அதை அண்டிய பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு இத்தகைய, சுதந்திர தினம், குடியரசு தினம் போன்றவைகள் மிகவும் அச்சமூட்டும் நாட்களாகி விட்டிருந்தன. கண்மண் தெரியாமல் கைது செய்யப்படுவதும் பொலிஸ் நிலையங்களில் அடைக்கப் படுவதும் நாளாந்த நிகழ்வாகிப் போய்விட்டிருந்த காலங்கள் அவை. தமிழர்கள் என்ற காரணத்துக்காகவே காரணங்கள் கூறப்படாமலே யாரையும் கைதுசெய்யும் மட்டற்ற அதிகாரம் பொலிஸின் கைக்குள் வந்துவிட்டிருந்த காலங்கள் அவை.

'சரிதிகர்' பற்றிய நினைவுக் கிளறல் அதன் பழைய பெப்ரவரி மாத இதழ்களை ஒருதடவை தட்டிப்பார்க்க வைத்தது. சரிதிகரின் முன்பக்கத்தில் வலதுபுற மேல் மூலையில் அநேகமான இதழ்களில் ஒரு வெண்பா வெளிவரும். ஈழமோகம் எழுதும் அந்த வெண்பா அந்த இதழ் வெளிவரும் காலத்தின் அரசியலின் மையமான விடயத்தையும் பற்றிப் பேசும் ஒரு வெண்பாவாக இருக்கும்.

1990 இலிருந்து 2001 வரையான இதழ்களை நூலகத்தில் தடவிக் கொண்டிருந்தபோது 1997, 1998 ஆம் ஆண்டுகளில் பெப்ரவரி மாதத்தில் வெளியான இதழ்களில் இரண்டு வெண்பாக்கள் இந்த சுதந்திர தினத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளியாகியிருந்தது கண்ணில் பட்டது. ஏற்கெனவே இது ஞாபகத்திலிருந்தபோதும் எந்த ஆண்டுகள் என்பது ஞாபகத்தில் இருக்கவில்லை. அந்த இரண்டு வருட காலமும் கொழும்பில் இருந்த தமிழர்களது நிலை என்ன என்பதை இந்த சுதந்திர தின விழா தொடர்பான இரண்டு வெண்பாக்களும் சொல்லும் செய்தியிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்!

இது அன்றைய நாளில் சுதந்திர தின நாள் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படையாகச் சொல்லமுடியாத நிலையை வெளிப்படுத்தியதென்றால், 1998 கண்முடித்தனமான கைதுகளின் காலம் என்பதை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. ஒருவர் தனது வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லப் புறப்படும் ஒரு பெண்ணுக்கு சொல்வதுபோல் அமையும் அந்த வெண்பா இப்படி அமைகிறது:

பொட்டை அழியுந்தப் புடவையினைப்
போய்மாத்து
கட்டையில் போவங்கள் கண்டாலும்! -
அட்டை
எடுத்தாச்சோ? எங்கை பொலிஸ் ரிப்போட்?
சரி இப்ப
நட, இன்று பெப்ரவரி நாலு!
29.1.1998 (இதழ் 139)

சுதந்திர தினத்தில் 'யாருக்கு இருக்கிறது சுதந்திரம்' என்ற கேள்வியை வெளிப்படையாக எழுப்பக்கூட முடியாத காலம் அது. ஆனால் 1998 க்குப் பின்னான அடுத்த பத்தாண்டுகள் இதைவிட மிக மோசமான நெருக்கடிகளை தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்டிருந்தனர். சுதந்திர தின விழா பற்றிய இத்தகைய பதிவுகள் நடந்து முடிந்த ஒரு காலத்தின் சுவடுகள்.

இதனால் தான் நான் முதலாவது பகுதியில் சொன்ன மார்க்கிரட் றூரால் அவர்களின் ஊடகம் பற்றிய கருத்து முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

ஈழத்துப் படைப்புகளும் லெய்னோகளும்

இந்தப் பத்தியை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது சமூக வலைத்தளங்களிலும் முகநூல் பதிவுகளிலும் மிகவும் அதிகமாக பேசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு

விடயம் ஜெயமோகனது மலேசிய உரை. அந்த உரையில் அவர் மலேசியாவுக்கு வேறொரு வேலை நிமித்தம் சென்றிருந்தபோது தன்னுடைய ஓய்வூதியத்தில் மலேசியாவில் இதுகாறும் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றையும் படித்துத் தீர்த்ததின் அடிப்படையில் அங்கே ஒரு தரநிலைப்படுத்தப்பட்ட பட்டியல் இருக்கவில்லை என்றும் அதை தான் செய்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய ஒரு பட்டியல் ஒரு நாட்டுக்கு அவசியம் என்றும் இவ்வாறான பட்டியல் ஒன்று உருவாக்கப்படுவதை சராசரியான படைப்பாளிகள் தங்கள் பெயர்கள் விடுபட்டுவிடும் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்றும் அந்த உரையில் தெரிவித்திருந்தார். கூடவே, இவ்வாறே தான் இலங்கையிலும் உள்ள கவிஞர்களில் ஒரு எட்டுப் பேர்கொண்ட பட்டியலை 'காலம்' பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் உருவாக்கியதாகவும் அதை மறுத்து மு.பொ ஒரு 200 கவிஞர்களின் பட்டியலை முன்வைத்ததாகவும் கூறி ஒரு நகரத்தில் 200 கவிஞர்கள் இருந்தால் அந்த நாடு எப்படி உருப்படும், அந்த நகரத்தில் உள்ள பெண்களின் கற்பு என்னாகும் என்று கிண்டலுடன் கேட்டு அக் கவிஞர்களுக்குக் கிருமிநாசினி தெளித்துக் கொண்டுவிடுமாறு தான் கூறியதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அவரது இந்தக் கருத்தைக் கண்டித்து எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்தியும் ஆத்திரம் கொப்பளிக்க ஏசியும் சமூக வலைத்தளங்களில் ஈழத்துப் படைப்பாளர்களாலும் வாசகர்களாலும் பலத்த எதிர்வினைகள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த எதிர்வினைகளில் சிலவற்றின் மொழியும் தொனியும் மிகவும் மோசமானதாக இருப்பினும், அவற்றின் பின்னாலிருக்கும் எதிர்ப்புணர்வு நியாயமானதென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஈழத்துப் படைப்புகள் பற்றியோ படைப்பாளிகள் பற்றியோ தனது விமர்சனத்தை முன்வைப்பதோ அல்லது தனக்குப் பிடித்த அல்லது தான் உயர்வாகக் கருதுகிற படைப்புகளையோ எழுத்தாளர்களையோ அவர் முன்னிலைப்படுத்துவது பற்றியோ யாரும் எதுவும் சொல்லப்போவதில்லை. அதற்கான அவரது உரிமையை யாரும் கேள்விக்குட்படுத்தவும் முடியாது என்பதும் உண்மையே. உண்மையில் அவர் தொடர்ச்சியாக அதைச் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார். அரசியல், இலக்கியம் தொடர்பான அவரது பார்வை, அதன் காரணமான அவரது அளவுகோல் என்பவற்றை முன்வைத்து அவர் ஈழத்துப் படைப்புக்கள் தொடர்பாக தனது கருத்துக்களைச் சொல்வது இது முதல் தடவை அல்ல. இப்படியான அவரது கருத்துக்களை விமர்சித்து

ஈழத்து விமர்சகர்களும் விரிவாக எழுதியுள்ளனர். அவற்றை இங்கு விபரிப்பது இந்தப் பத்தியின் அளவுக்கு மீறிய விடயம் என்பதால் அதைத் தவிர்த்து நான் எழுதப் புகுந்த காரணத்துக்கு வருகிறேன்.

அவரது இத்தகைய விமர்சனங்களில் இருக்கும் முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால், அவர் ஒருபோதும் தனது கருத்தை போதிய ஆய்வினாடிப்படையிலோ, ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலோ முன்வைப்பவர் அல்ல. அது அரசியலாயினும் சரி, இலக்கியமாயினும் சரி, தனது முன்முடிவுகளை நியாயப்படுத்த ஊகங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் அடிப்படையாக வைத்துப் பேசுபவர். இந்த விடயத்தைப் புரிந்து கொள்ளாவிடில் இவரது அதிரடி அறிவிப்புக்களுக்குப் பதிலிறுப்பதற்காகப் பலரும் தமது நேரத்தையும் உழைப்பையும் வீணடிக்க வேண்டி வரும.

உண்மையில் ஜெயமோகனின் இப்படியான விடயங்கள் தொடர்பான எழுத்திலும் சரி, பேச்சிலும் சரி தெரிவிக்கின்ற பல விடயங்களுக்குப் பின்னால் சரியான ஆதாரங்கள் இருப்பதில்லை என்பதைத் தமிழ் நாட்டிலேயே பலர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலும் பேச்சில் அவர் தமிழ்நாட்டு அரசியல் வாதிகளைப்போலவே கைதட்டலுக்காகவே பேசும் இயல்பைக் கொண்டவர். தமக்கு வசதியான புனைவுகளைப் புள்ளிவிபரத் தகவல்கள் போலத் தெரிவித்து ஒரு பொய்யான நம்பகத் தன்மையை ஏற்படுத்தி விடுபவர். இலங்கையில் இந்தியப்படை பாலியல் பலாத்கார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதை பொறுப்பாக இருந்த இராணுவத் தளபதிகளே ஒப்புக்கொண்ட போதிலும், இந்திய இராணுவம் அப்படி செய்திருக்காது என்று வாதிட்டவர். "India's Daughter" ஆவணத் திரைப்படம் வெளிவந்தபோது அது இந்தியா மீதான அவதூறு என்று உரத்துப் பேசியதுடன் "இந்த ஆவணப்படம். இதில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு முன்னால் இது எவரால் எவருக்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையே பார்க்கவேண்டும். எந்த மனநிலையை இது உருவாக்குகிறது என்றே பார்க்கவேண்டும். இதைச் சொல்பவர்கள் எதையெல்லாம்

மறைக்கிறார்கள் எதையெல்லாம் மிகைப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும்" என்று அதற்கு விளக்கமும் சொன்னவர். இப்போது சர்ச்சைக்குள்ளாகியிருக்கும் இந்தப் பேச்சில் அவர் ஈழத்துக் கவிதைகள் தொடர்பாகவும், ஈழத்து விமர்சன மரபு தொடர்பாகவும் வைத்துள்ள குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரமாக தெரிவித்துள்ள விடயங்கள் கருத்து. சார்ந்தவை அல்ல, வெறும் புனைவுத் தகவல்கள்

சார்ந்தவை என்பதை ஈழத்து இலக்கியத்துடன் பரிச்சயமான எவரும் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். அவர் எட்டு கவிஞர்களைப் பட்டியலிட்டு 'காலம்' சஞ்சிகையில் எழுதியது என்பது ஒரு திரிக்கப்பட்ட தகவல். அவர் உண்மையில் எழுதியது மறைந்த கவிஞர் ச.வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகள் தொடர்பான 'அகமெரியும் சந்தம்' என்ற கட்டுரை. அந்தக் கட்டுரையில் அவர் ச.வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகள் பற்றிப் பேசுகையில், தமிழ் நாட்டில் பிச்சமுர்த்தி போல ஈழத்தில் மஹாகவி மரபுக்கவிதையை விட்டு முன்னெழுந்து யாப்பை உதறி வர பின்னர் அது இரு கிளைகளாக முன்னகர்ந்தது என்கிறார். அதில் ஒரு சரடு வில்வரத்தினம், அ.யேசுராசா, வ.ஐ.ச ஜெயபாலன், மு.புஷ்பராஜன், சேரன் என்று நகர்கிறது என்கிறார். (இதிலே மஹாகவி யாப்பை உதறியவர் என்பது ஜெயமோகனின் இன்னொரு கண்டுபிடிப்பு) மற்றச் சரடு அவர் காசியானந்தனையொத்த கவிஞர்கள் என்றும், வானம்பாடிக் கவிஞர்களைப் பின்பற்றிய இவர்களைத் தான் பொருட்படுத்தவில்லையென்றும் குறிப்பிடுகிறார். இந்தப் பெயர்களுக்குமேல் இந்தக் கட்டுரையில் இவர் பயன்படுத்திய பெயர்கள் தருமு சிவராசுவும், சிவசேகரமும் மட்டுமே. எண்ணிக்கையை விட்டுவிட்டுப் பார்த்தாலும், தரப்பட்டியலுக்காக எந்த இடத்திலும் மேற்சொன்ன கவிஞர்களில் சேரனும் சிவசேகரத்தினதும் இரண்டு கவிதை வரிகளை மட்டும் மேற்கோள் காட்டி, வில்வரத்தினமே சிறந்த கவிஞர் என்று 'பலரும் கருதுவதாக' குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். இதிலே எந்தத் தரப்படுத்தலோ. ஆய்வோ எதுவும் கிடையாது. சிலவேளை இவர் கேள்விப்பட்டிருக்கக் கூடிய கவிஞர்கள் இவர்கள் மட்டுமாகத்தான் இருந்திருக்க முடியும் என்பதை தவிர வேறு எந்தவிதத்திலும் இது ஒரு தரப் பட்டியல் என்று சொல்ல முடியாது.

இந்தப் பட்டியலுக்கு எதிர்வினையாற்றிய கவிஞர் மு.பொ 200 கவிஞர்களின் பட்டியல் ஒன்றைத் தந்ததாக ஜெயமோகன் தெரிவித்திருக்கும் தகவலும் ஒரு புனைவுத் தகவல்தான். அல்லது பொய். மு.பொ தனது கட்டுரையில் 200 பேர் கொண்ட கவிஞர்கள் பட்டியல் ஒன்றைத் தரவில்லை. மாறாக ஜெயமோகன் குறிப்பிடாத இன்னும் பல கவிஞர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பிட்டு, குறிப்பாக, சண்முகம் சிவலிங்கம், நு.:மான், மு.பொன்னம்பலம், தா.ராமலிங்கம் போன்ற மூத்த கவிஞர்களையும். அப்பொழுது ஆர்வத்துடன் எழுதிக்கொண்டிருந்த கருணாகரன் முதல் அனார் ஈறாக உள்ள இளம் கவிஞர்களைக்கொண்ட ஒரு நீண்ட பட்டியல் உண்டு என்பதையும் தெரிவிக்கிறார். இதை அவர் சொன்னதற்கான காரணம் ஏற்கெனவே வில்வரத்தினம் பற்றிய மதிப்பீட்டில் ஈழத்தில் நிலவிய பிற கவிதைப் போக்குகளை கணக்கிலெடுக்காது மற்றமைகளை நிராகரிக்கும் ஜெயமோகனது போக்கைக் கேள்விக்குள்ளாக்கவே என்பது வெளிப்படை. மு.பொ வின் கட்டுரையின் தலைப்பே 'அகமெரியும் சந்தத்தில் அடியோடும் நிராகரணம்' என்பது தான்.

இதுமட்டுமல்ல, ஜெயமோகன் கைலாசபதி பற்றி,

செவ்வானம் நாவல் பற்றி க.,நா.ச பற்றி தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் கூட அடிப்படைகள் அற்றவை. க.,நா.ச பற்றிக் கைலாசபதிக்கு விமர்சனம் இருந்தது உண்மைதான். ஆனால் ஜெயமோகனின் புனைவு போன்ற எதையும் அவர் சொன்னதில்லை. செவ்வானம் நாவல் பற்றிய கைலாசபதியின் மதிப்பீடுகூட ஜெயமோகனின் புனைவுதான். அவர் அந்த நாவலின் முக்கியத்துவம் பற்றித்தான் பேசியிருக்கிறாரே ஒழிய ஜெயமோகனைப்போல் பட்டியலிடவில்லை.

இவ்வாறான திரித்தலை ஜெயமோகன் மேற்கொள்வதெல்லாம் வெறும் வெற்றுப் பிரபல்ய நோக்கத்துக்காகவன்றி வேறெதுவுக்குமாகவல்ல. இத்தகைய தனது அதிரடி அறிவிப்புக்களால் ஏற்படும் பிரபல்யத்தின்மீது அவர் கொண்டுள்ள வெறியே அவரை இவ்வாறெல்லாம் பேசவைக்கிறது. அரசியல் ரீதியாகவும், இலக்கியக் கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் மிகவும் பிற்போக்கானதும் காலாவதியானதுமான கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு பிரபலமாகிவிடலாம் என பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்யும் அவருக்கு ஒரு படைப்பாளி என்பதற்கப்பாலான முக்கியத்துவத்தை அளிப்பதும் அவரது கருத்துக்களால் ஆத்திரம்கொண்டு வலைத்தளங்களில் எழுதிக்குவிப்பதும் அவரது பிரபல்ய எதிர்பார்ப்புக்கு உதவப் போவதைத் தவிர வேறெதும் செய்யப் போவதில்லை.

1994 இல் லண்டனிலிருந்து வெளிவந்த 'நாழிகை' இதழில் ஈழத்துப் படைப்புகள் பற்றி 'இந்தியா ருடே' யின் இரண்டாவது இலக்கிய மலரிலுள்ள கதைகளை அடிப்படையாக வைத்து 'இலங்கைப் படைப்புகளின் வடிவம்' பற்றி அவர் முடிவு செய்து எழுதிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை உதிரியாகப் பல இடங்களில் இவ்வாறான ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் புது மொழியையும் புது வடிவத்தையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்' என்ற அடிப்படையில், இதுவரை நீங்கள் செய்தது எதுவுமில்லை, பாருங்கள் தமிழகம் நீங்கள் அண்ணாந்து பார்க்கும் உயரத்தில் இருக்கிறது, நான் போடும் பட்டியலின்படி செயற்படுங்கள் என்று, சொல்லும் சட்டாம்பித்தனமான தோரணையில் தொடர்ந்தும் அவர்பேசியும் எழுதியும் வருகிறார். அவர் கருத்துக்களுக்கும் அதன் பின்னான அவரது நிலைப்பாட்டுக்கும் அடிப்படையான பின்னணியாக இருப்பது, ஈழத்தின் தனித்துவத்தை இல்லையென்றாகிவிடுகின்ற நோக்கத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்றே தோன்றுகிறது. 'இந்தியாஸ் டோட்டர்' விவகாரத்தின் போது அவர் கூறிய "இது எவரால் எவருக்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையே பார்க்கவேண்டும். எந்த மனநிலையை இது உருவாக்குகிறது என்றே பார்க்கவேண்டும். இதைச் சொல்பவர்கள் எதையெல்லாம் மறைக்கிறார்கள் எதையெல்லாம் மிகைப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்" என்ற வரிகளை அவருக்கே பொருத்தி ஈழத்து இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இதை ஏற்கெனவே ஜெயமோகனது முன்னைய கட்டுரைகளுக்கான தமது பதில்களில் முன்பே

மு.பொ.வும், ந.ரவீந்திரன் அவர்களும் வெவேறு நிலைப்பாட்டில் இருந்து ஈழத்துப் படைப்புக்களினதும் விமர்சனப் போக்குகளினதும் அடிப்படையில் தெளிவாக முன்வைத்திருக்கிறார்கள்.

உண்மையில், ஜெயமோகன் விளம்பர விரும்பி மட்டுமல்ல, அதற்கு மேலாக ஈழத்தினதும், மலேசியாவினதும் மற்றும் பிற அதுபோன்ற புலம்பெயர் தேசங்களதும் இலக்கியங்களின் சுயத்தையும் தனித்துவத்தையும் இல்லாமலாக்கும் நோக்கையும் தன்னகத்தே கொண்டவராக இயங்கிவருகிறார்.

இதற்கு நல்ல இன்னொரு உதாரணம், இந்தப் பேச்சில் அவர் ஈழத்தின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்துக்கு ஒரு 50 ஆண்டு வரலாறு இருக்கிறது என்று கூறுகிறார். போகிற போக்கில் சொல்வதுபோல சொல்லி அதையே ஒரு வரலாறாக்கிவிடும் உள்ளார்ந்த நோக்கத்துடன் சொல்லும் ஒரு கதை இது. உண்மையில் ஈழத்து தமிழ் எழுத்தின் வரலாறு 50 ஆண்டுகள் தானா என்று யாரும் அப்போது யோசித்திருக்க மாட்டார்கள். அதை கவனத்தில் எடுத்திருக்கவும் மாட்டார்கள். ஆனால் இதுவே பின்னர் வரலாறாக்கப்படும். அதற்கு முந்தியவை எல்லாம் எழுத்துக்களே அல்ல என்று ஆகிவிடும். தமிழ் நாட்டிலிருந்துதான், அதன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டுதான் ஈழத்து இலக்கியம் வளர்ந்தது என்பதை அது நாசூக்காக வரலாறாக்கிவிடும். ஆனால், ஈழத்து இலக்கியம் கிடைத்துள்ள நூல்களின் அடிப்படையில் 14 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது என்று ஆய்வுகள்

தெரிவிக்கின்றன. ஈழத்துப் பூதந்தேவனார், ஈழத்தவராயிருப்பின் இதை இன்னும் பின்னோக்கி சங்ககாலத்திலிருந்தே இலக்கியம் இங்கு பயிலப்பட்டதாகக் கூறமுடியும். பல்வேறு காரணங்களால் நூல்கள் அழிந்து போயிருக்கலாமென்பதை இல்லை எனக் கொண்டாலும், 14ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இருந்தன என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. ஜெயமோகன் நவீன இலக்கியத்தைத் தான் சொல்கிறாரெனக் கொண்டாலும், அதற்கும் கூட நூற்றாண்டுகள் தாண்டிவிட்டது. அங்கு புதுமைப் பித்தனுடன் தொடங்கும் வரலாறு என்று எடுத்துக்கொண்டாலும், அதேகாலத்தில் இங்கும் சி.வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், க.தி.சம்பந்தர் என்று நவீன இலக்கியத்துறையில் இயங்கியோர் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆக எப்படிப் பார்த்தாலும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு ஒன்றும் தமிழக வரலாற்றுக்கு மிகவும் பிற்பட்டதென்றோ, வெறும் 50 ஆண்டுகால வரலாறுடையதென்றோ குறுக்கிவிடக் கூடியதல்ல.

ஜெயமோகனது இத்தகைய அபிப்பிராயங்கள் மு.பொ. குறிப்பிட்டது போல அடியோடும் நிராகரணமன்று வேறல்ல என்பது ஆழ்ந்து நோக்குகையில் தெளிவாக வெளித்தெரிகிறது. இதற்கேற்ற விதத்தில் தனக்கு வாய்ப்பான சிலரை வானளாவப் புகழ்ந்து தன்னுடன் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு செயற்படுகிறாரோ என்ற சந்தேகம் எழுவதை தவிர்க்க முடியவில்லை என்பதை இவ்விடத்தில் ஒரு பதிவாக முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்!

அந்தி

செந்நீலம் தழுவும் வானத்தில்
மேனி சிலிர்க்கும் ரோமக் கணுக்களிலிருந்து
மறைந்து கொண்டிருக்கும் பெரிய மஞ்சள் நிற வண்ணத்துப் பூச்சியைப்பிடித்துத்
தருகிறாய்

பச்சைக் காட்டு வாசம் மணக்கும் மருதாணி இலைகளால் குழைக்கப்பட்ட சிவப்புச்
சாயம் ஊரும் பொன் அட்டைகள் மினுங்கும்
வெண்திரைக்குள் முதல் முத்தத்தின் கள்ருசி

நிறங்களின் பெருவிருந்துண்ணும் அந்தியின் அரசியாகிறேன்
ஒவ்வொரு நிறமாக அவிழ்க்கத் தொடங்கினாய்

மயக்கும் சொற்களைக் கொண்ட கானங்கள் இசைத்திடும் மூங்கில் தீயாய்
எரிந்துகொண்டிருக்கிறது மாபெரும் அந்தி

அமைரா

1

பிடரியிலிருந்து மெதுமெதுவாக
வழுகி
குளுகுளுத்த பாதையில் இவ்விரவு
பாதங்களை
நடனத்தின் ஒரு துள்ளலாக்கி
வெறியேற்றுகின்றது.

நீட்டி - குறைத்து
வெட்டி - ஓட்டி
வேண்டும் - வேண்டாமென்ற
கதையெல்லாம் இல்லை.

நல்ல இருட்டில்
நிகழை அழித்தபடி
கடந்த - எதிர் காலங்களில்
கால்களும் கைகளும்
நீளுகின்றன.

பக்கத்துச் சுவராலோ
மேல் வீடோ
கீழ் வீடோ
நன நன நன நனவெனப்
பாட்டோசை கேட்கிறதோ?

விடிந்தால்
ஞாபகத்தை ஒற்றியெடுத்து
விடுகின்றது.
எதையெதையோ
முணுமுணுகின்ற மூளை.

இரண்டு கவிதைகள்

தர்மினி

2

எச்சொல்லை எடுப்பது?
எதையெதைத் தவிர்ப்பது?

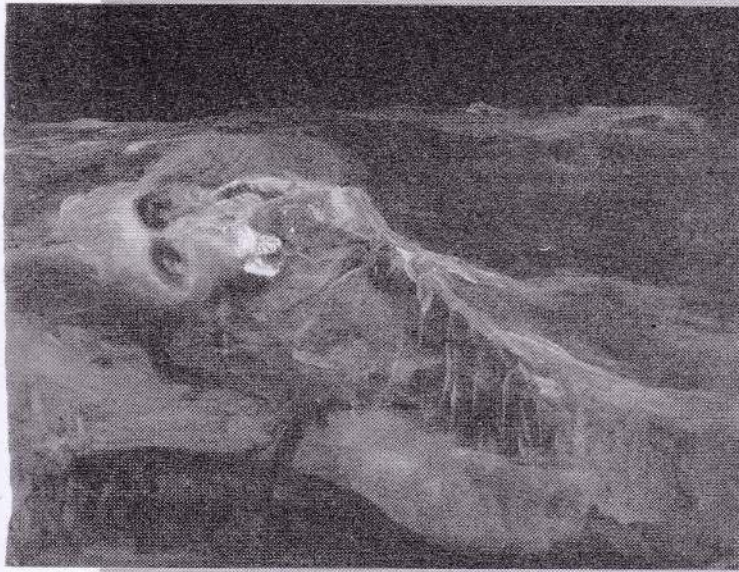
நீரம்பி வழியும் வசனங்களை
எங்கே வைப்பது?

காதுகளற்று அம்முகம்
கொடுத்து வாங்கக் கதைகளற்றது
இவ்வகம்.

கிசுகிசுக்கும் வலக்காதின் குரலை
இடக்காது பற்றிக்கொண்டது

அது வாசிக்கிறது
ஒரு காட்டை.
அது வரைகிறது
ஒரு சிறுமியை.

கடுமிருளை
நெடுங்கனவை
நடக்கும் மரங்களை
கதை கேட்கும்
ஒரு கல்லைக் கொண்ட இக்காடு
பெரிது.

ஈழத்தில் சிறுவர் நாடகம்

ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்

(64 ஆவது இதழின் தொடர்ச்சி)

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் சிறுவர் நாடகங்கள்

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் திருப்புமுனையைத் தோற்றுவித்தவரும், நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகருமாகிய குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களினால் "ஈழத்தின் சமகால நாடகப் புரட்சியின் தாய்" என்றும் "நாடகத் தலைமுறையொன்றின் தாய்" எனவும் வர்ணிக்கப்பட்டவர்;¹ நாடகத்தையே தனது தவமாகக்கொண்டு வாழ்பவர். அவருக்குப்பின் தோன்றிய நாடகப் பரம்பரை யொன்றின் பிதாமகராக விளங்குபவர். நடிகர், நாடக ஆசிரியர், நெறியாளர், தயாரிப்பாளர், ஆய்வாளர், விரிவுரையாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என அரங்கின் பன்முக ஆளுமைகளின் சங்கமமாக விளங்குபவர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை மொழி பெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். நியமத்தன்மையான அரங்கில் இருந்து விலகி பழைமைகளையும் இணைத்துக்கொண்டு காலத்தின் தேவைகளுக்குரிய மாற்றங்களை கண்டு கொண்டவராகவும் கடந்த முன்று தசாப்தகால இடர்மிகுந்த, வலிமிகுந்த வாழ்வியல்களை தனது படைப்புக்களால் பதிவு செய்தவராகவும் திகழும் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், சிறுவர்

நாடகத் துறையையும் பிரக்ஞபூர்வமான அரங்க வடிவமாக பிரகாசிக்கச் செய்த வகையிலும் வளர்த்தெடுத்த வகையிலும் பெரும்பங்காற்றியவராக விளங்குகின்றார். அவரது சிறுவர் நாடகங்கள் பற்றியதொரு பார்வையை இக்கட்டுரை முன்வைக்க முற்படுகின்றது.

ஈழத்தில் சிறுவர் நாடகத்தின் தோற்றம் 1930 களில் இடம்பெற்றாலும் "சிறுவர் நாடகம் என்றால் அதன் பிதாமகர் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்" என்ற கருத்து நிலையே பரவலாக எல்லோராலும் கொள்ளப்படுகின்றது. அந்தளவுக்கு சிறுவர் நாடகத்துறையில் இவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு வலுவுள்ளதாக விளங்குகின்றது. 'சிறுவர் நாடகம்' என்பதற்கு அவரது நாடகங்களே மாதிரியாகக் (Modal) கொள்ளப்படுகின்றன. சிறுவர் நாடகத்தினை பிரக்ஞபூர்வமாக விளங்கிக்கொண்டு அதன் அரங்கியல் பரிணாமங்களை நன்கு புரிந்து கொண்டு தன்னிடமுள்ள எழுத்தாக்கத்தின் சிறப்பினை பயன்படுத்தி சிறுவர் நாடகங்களைப் படைத்த படைப்பாளியாக இவர் காணப்படுகின்றார். அதனாலேயே ஈழத்தின் சிறுவர் நாடகத்துறைக்கு ஒரு முழுமையை ஏற்படுத்திய படைப்பாளியாக விளங்குகின்றார்.

இவர் முதல்முதலாக எழுதிய நாடகம் 'அருமை நண்பன்' என்கின்ற மாணவர்கள் நடடிபதற்கான நாடகமாகும்.

இதனை சிறுவர் நாடகமாகக் கொள்வதா? பாடசாலை நாடகமாகக் கொள்வதா? என்பது ஆய்வுக்குரியதாகும். அது 1956 இல் எழுதப்பட்டு இந்து வாலிபர் சங்கத்திற்காக (Y.M.H.A) மேடையேற்றப்பட்டது. எனினும் மாணவர்கள் பற்றிய சிந்தனையுடன் ஐம்பதுகளிலேயே சண்முகலிங்கம் நாடகம் எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் பிரக்ஞை பூர்வமான சிறுவர் நாடக முறைமையை விளங்கிக்கொண்டு எழுதிய முதல் நாடகமாக 'கூடிவிளையாடு பாப்பா' காணப்படுகின்றது.

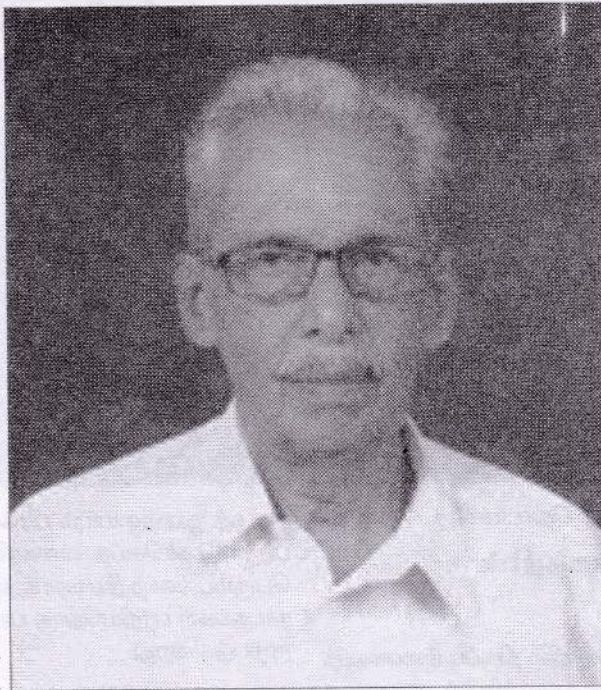
இந்நாடகம் எழுதப்பட்ட பின்னணியை நோக்கும் போது, 1976, 1977 இல் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் நடத்திய ஆசிரியர்களுக்கான நாடக டிப்ளோமா பயிற்சியில் பங்குகொள்ள கொழும்புக்குச் சென்றதன் பின்னரே சிறுவர் நாடகமுட்பட நவீன நாடகங்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வினை பெற்றதாகக் கூறுவார். ஏற்கெனவே கூறியதுபோல முதல் சிறுவர் உரைநடை நாடகமாகக் கொள்ளத்தக்க 'பூனைகளின் இராச்சியம்' நாடகத்தினை கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுதுவதற்கும் ஆசிரியர் டிப்ளோமா மூலமாக பெற்ற அனுபவமே காரணமாக இருந்துள்ளது. அக்காலத்திலேயே இலங்கையிலும் மேன்நாட்டுச் சிறுவர் நாடகப் பாரம்பரியம் அறிமுகமாகியது.

"கொழும்பில் டிப்ளோமா செய்யப்போனபோது German Institute இல் ஒரு சிங்கள நாடகம் பார்த்தேன். இதன் அருட்டல்தான் கூடிவிளையாடு பாப்பா. உண்மையில் சிறுவர் நாடகங்களில் ஆர்வமெனக்கு இயல்பாகவே இருந்தது. இந்த நாடகம் பார்ப்பதற்கு முன்பும் கூடிவிளையாடு பாப்பா எழுதுவதற்கு முன்பும் கூட சிறுவர்களுக்கான நாடகம் எழுதி இருந்தேன். இந்தப் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட கூடிவிளையாடு பாப்பாவிற்கு சத்துகே புஞ்சி கெதற (மிருகங்களின் சின்னவீடு) மிகவும் தாக்கம் செலுத்தி இருந்தது. இதேபோல மேடையில் வண்டில் ஒன்றை செய்து முடிப்பதான இன்னொரு நாடகம் பெயர் மறந்துவிட்டேன் அதுவும் இதற்கான ஊக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தது." எனக் குறிப்பிடும் குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் கூற்றில் இருந்தே டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியின் பங்களிப்பினை அறிந்துகொள்ளமுடியும்.

அவர் எழுதிய முதல் சிறுவர் நாடகமாகிய 'கூடிவிளையாடு பாப்பா' நாடக அரங்கக் கல்லூரியினூடாக மேடையேற்றப்பெற்றது. நாடக அரங்கக் கல்லூரிக்கு நாடகப் பயிற்சிகளை வழங்கிய தாசீசியஸ் நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினார். "அப்போது சிறுவர் நாடகமொன்றினை மேடையேற்றவேண்டும்" என்று கூறியபோது மிகுந்த தயக்கத்துடன் தான் எழுதி வைத்திருந்த கூடிவிளையாடு பாப்பாவை கொடுத்ததாகவும் அதனைப் பார்வையிட்ட

தாசீசியஸ் அவரை மிகவும் மகிழ்வுடன் பாராட்டியதாகவும் அதனை நாடக அரங்கக் கல்லூரிக்காக தயாரித்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.'³ அச்சிறுவர் நாடகம் பல்வேறு வகையில் பலருக்கும் தாக்கத்தினை செலுத்தியுள்ளது. அவரது முதல் சிறுவர் நாடகப் படைப்பானது, இன்றுவரைக்கும் ஒரு தொடக்கமாக பலரால் கொள்ளப்படுவதற்கு மிகமுக்கிய காரணம் அரங்கினை நன்கு விளங்கிக்கொண்ட சண்முகலிங்கத்தினால் அது எழுதப்பட்டதும், நன்கு விளங்கப் பெற்ற வித்துவராகிய தாசீசியசினால் நெறிப்படுத்தப்பட்டதும், நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற நடிகர்கள் குழாத்தினால் நடிகப்பட்டதும் எனலாம்.

இந்நாடகம் அதிக செல்வாக்கினைப் பெறுவதற்கு முதற் காரணங்களிலொன்று சிறுவர்களுக்காக பெரியவர்கள் நடிக்கின்ற முதல் சிறுவர் நாடகமாக அது காணப்பட்டதாகும். சிறுவர் நாடகங்களின் வளர்ச்சியில் உலகளாவிய வகையில் நோக்கும் போது ரஷ்யா முதலிடம் பெறுகின்றது. சிறுவர்களின் மனதிலேயே சமவுடமைக் கருத்துக்களை சிறிய வயதிலேயே பதித்துவிட வேண்டுமென்பதில் அந்நாடு அக்கறையுடன் காணப்பட்டது. அங்குதான் சிறுவர்களுக்காக பெரியவர்கள் நடிக்கின்ற நாடகங்கள் தோற்றம் பெற்றன.⁴ எண்பதுகளில் அதன் தாக்கம் சிங்கள அரங்கிலும் ஏற்பட்டது. அதன் தாக்கத்தில் இருந்து குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களினால் எழுதப்பெற்ற 'கூடி விளையாடு பாப்பா' தேர்ச்சி பெற்ற நடிகர்களினால் நடிகப்பட்டபோது, மாபெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றது. பெரியவர்கள் பன்றியாக, நாயாக, சேவலாக, நரியாக நடத்தபோது அது சிறுவர்களிற்கும் பெரியவர்களுக்கும் அதிக குதூகலத்தினை ஏற்படுத்தியது. சிறுவர்கள்; பெரியவர்கள்

அவ்வாறு நடப்பதை வேடிக்கையுடன் பார்க்க விரும்புவார்கள். பெரியவர்களும் நகையுணர்வுடன் அதனை இரசிப்பர். காரணம், ஒவ்வொரு பெரிய மனிதர்களிற்குள்ளும் ஒவ்வொரு சிறுவன் வாழ்கிறான் என்பார்கள். எனவே சிறுவர் நாடகம் என்ற எண்ணக்கரு பிரக்ஞைபூர்வமாக விருத்தி பெறுவதற்கும் கூடிவிளையாடு பாப்பா காரணமாகியது.

அதனைத் தொடர்ந்து பரியோவான் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக 'ஆச்சி கட்ட வடை' என்ற சிறுவர் நாடகத்தினை சிதம்பரநாதன் அவர்களுக்காக எழுதுகின்றார். தொடர்ந்து அவரது நாடகங்களை சிதம்பரநாதனும், பிரான்சில் ஜெனமும் நெறியாள்கை செய்கின்றனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து ஜெயசங்கர், நந்தா போன்றவர்களும் நெறியாள்கை செய்கின்றனர். எனவே இவர்களுக்காக அவர் தொடர்ந்து எழுத வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகின்றது. புனித யோன் பொஸ்கோ வித்தியாலயம், புனித பெனடிக்ற் வித்தியாலயம் போன்ற ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் அடிக்கடி அவரது

நாடகங்கள் மேடையேறுகின்றன. பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க சிறுவர்களுக்காக பைபிள் உவமைகள் சிலவற்றையும் நாடகமாக்குகின்றார்.² சிறுவர் நாடகம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு இவ்வாறு படிப்படியாக ஏற்பட்டபொழுது அவர் தொடர்ந்து நாடகங்களை எழுதத் தொடங்குகின்றார். சண்முகலிங்கத்தின் மற்றொரு பங்களிப்பாக அவர் சிறுவர் நாடகம் தொடர்பான நாடகக் களப் பயிற்சிகளை ஆசிரியர்களுக்கு நடத்தத் தொடங்குகின்றார். கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, வவுனியா கல்வித் திணைக்களம், பின்னர் கோப்பாய் கல்வியியல் கல்லூரி என பட்டறைகள் தொடர்கின்றன. இது சிறுவர் நாடகம் தொடர்பான புரிதலை ஆசிரியர்கள் மத்தியில் அகலப்படுத்தியதுடன் சிறுவர் நாடகங்கள் தொடர்ந்து மேடையேற்றப்படவும் காரணமாகியது. இறுதியாக அவர் எழுதிய ஐந்து சிறுவர் நாடகங்கள் (பஞ்சவர்ண நரியார், பந்தயக் குதிரையார், கண்டறியாத கதை, கண்மணிக் குட்டியார், ஒரு பூனையின் விலை என்ன?) 2003, 2004 காலப்பகுதியில் செயற்திறன் அரங்க இயக்கம் உருவாகிய சூழலில் சிறுவர் நாடகம் தொடர்பான பயிற்சிகளையும் மேடையேற்றங்களையும் அவர்கள் மேற்கொண்டபோது தேவானந்த அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய இவை எழுதப்பட்டன. எனவே 1977 இல் இருந்து 2004 வரைக்கும் 27 வருடங்களாக அவரது சிறுவர் நாடக எழுத்தாக்கப்பணி தொடர்ந்தது. அவரால் உருவாக்கப்பட்ட அவரது மாணவப் பரம்பரையினர் தொடர்ச்சியாக இன்றுவரை அவரது நாடகங்களை மேடையேற்றி வருகின்றனர். எனவே ஈழத்தின் சிறுவர் நாடகத்துறையை வளர்த்தெடுத்து, அதற்கு நீண்ட ஆயுளை ஏற்படுத்திய குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் சிறுவர் நாடக வரலாற்றில் ஒரு துரோணாச்சாரியராக விளங்குகின்றார்.

சண்முகலிங்கம் எழுதிய சிறுவர் நாடகங்கள்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் சிறுவர் நாடகங்களை பின்வரும் வகையில் நோக்கமுடியும்.

1. சிறுவர்கள் நடிப்பதற்காக எழுதப்பட்ட நாடகங்கள்
2. சிறுவர்களுக்காக பெரியவர்கள் நடிப்பதற்காக எழுதப்பெற்ற நாடகங்கள்

இதில் சிறுவர்களுக்காக பெரியவர்கள் நடிக்கின்ற நாடகங்களையே சண்முகலிங்கம் அதிகமாக எழுதியுள்ளார். அவர் இதுவரை எழுதிய சிறுவர் நாடகங்களில் 27 நாடகங்களின் விபரங்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

1. அன்னத்தடாகம்
2. ஆச்சி சுட்ட வடை
3. இடுக்கண் வருங்கால்
4. எங்கள் காவல்
5. ஒற்றுமையின் சின்னம்
6. ஒரு பூனையின் விலை என்ன
7. கண்டறியாத கதை
8. கண்மணிக் குட்டியார்
9. காட்டுராஜா சிங்கம்
10. குழந்தைகள் பாவனை செய்யும்
11. குளத்து மீன்கள்
12. கூடி விளையாடு பாப்பா

13. கூடி வாழ்வோம்
14. செல்லும் செல்லா செட்டியார்
15. பஞ்சவர்ண நரியார்
16. பந்தையக் குதிரையார்
17. பண்பும் பயனும்
18. பாலுக்கு பாலகன்
19. பொய் கெட்டு மெய்யானார்
20. மந்திரத்தால் மழை
21. தாய் சொல்லைத் தட்டாதே
22. உன் அயலவன் யார்
23. வால் பேத்தை
24. வேட்டைக்காரன்
25. முயலார் முனைகிறார்
26. நட்பு
27. நல்ல மேய்ப்பன்.⁶

சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்களின் சிறப்பு

சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்கள் வரலாற்றில் இடம்பெற்றதற்கும், பலராலும் பின்பற்றப்படுவதற்கும், விதந்தரைக்கப்படுவதற்கும் காரணமாக அமையும் விடயங்களை ஆராய்வது பொருத்தமானதாகும். அவர் தெரிவுசெய்த கதைப்பொருள் முதல் கையாண்ட உத்திகள் வரை சிறுவர் நாடகத்திற்கான பல தனித்துவங்களைக் கொண்டவையாக விளங்கின.

கதைப்பொருள்

குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் சிறுவர் நாடகங்கள் பேசப்படும் நாடகங்களாக இருந்துள்ளமைக்கு அவரது கதைத் தெரிவுகளும் காரணமாக இருந்துள்ளன. அவரது பெரும்பாலான நாடகங்கள் வேறு மூலக்கதைகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட கதைகளாகவே இருந்துள்ளன. சிறுவர்களுக்குப் பொருத்தமான சிந்தனையைக் கொடுப்பதிலும் அதனை அவர்களுக்கான அரங்கியல் வடிவமாக்குவதிலும் அவரது கதைத் தெரிவுகள் முதன்மைபெற்றன. இவர் கதைகளை பஞ்சதந்திரக் கதைகள், ரஷ்ய கதைகள், ஐப்பானியக் கதைகள்... எனப் பல்வேறு மூலங்களில் இருந்து எடுத்தாண்டுள்ளார். உதாரணமாக:

- ஆச்சி சுட்ட வடை - பஞ்சதந்திரக்கதை
- பண்பும் பயனும் - ஐப்பானிய கதை
- கண்டறியாத கதை - 'The Strange Shoe' என்னும் ஆங்கில சிறுவர் கதை
- முயலார் முயல்கிறார் - பஞ்சதந்திரக் கதை
- இடுக்கண் வருங்கால் - மாஷா என்ற சிறுவருக்கான ரஷ்ய கதையைத் தழுவிவது.
- பாலுக்குப் பாலகன் - அன்றோனோ கிரம்சியின் ஆங்கில மூலக்கதையை தழுவிவது.
- உன் அயலவன் யார் - பைபிள் கதை
- நல்ல மேய்ப்பன் - பைபிள் கதை
- பஞ்சவர்ண நரியார் - பஞ்சதந்திரக் கதை

கதைகளை அவரே தெரிந்து கொண்ட சந்தர்ப்பங்களே அதிகமாக இருந்தாலும் சில நாடகங்கள் சிலர் வழங்கிய கதைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஆனால் கதைகளை அப்படியே பயன்படுத்தாது தனது வியாக்கியானத்தினை அதில் இட்டே நாடகங்களை ஆக்கி யுள்ளார். சிறுவர்களுக்கான சிந்தனை அக்கதைகளில் முதன்மை பெற்று நிற்கும். அக்கதைகளில் சிறுவர் நாடகத்தின் விருப்புக்குரிய விடயங்கள் இணைப்புப் பெறும். பாடல்கள், வேடிக்கை, நகை உணர்வு, சிந்தனை போன்றவை பெரும் பாலான நாடகங்களில் இடம்பெறும் வகையில் கதைத்தொடர்பும் கதைக் கையாள்கையும் இடம்பெறும்.

அரங்கியல் பண்பு

சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்கள் இன்று வரை பேசப்படுவதற்கும் மேடையேற்றப்படுவதற்கும் காரணம் அவை அரங்க உணர்வுடன் எழுதப்பட்டமையாகும். சிறுவர் அரங்கினை நன்கு உணர்ந்து கொண்ட செயல் வினைப்பாடுகளுக்குரிய வகையில் அவர் நாடகங்களை எழுதினார். மேடையேற்றப் படுவதற்காகவே அவரது நாடகங்கள் எல்லாம் எழுதப்பட்டன. அவரது பெரும்பாலான நாடகங்கள் 'திரை விலகுகின்றது' என்ற வார்த்தையோடுதான் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. உதாரணமாக;

- "மேடையின் முன்புறம் திரைச்சீலை..."
- கூடிவிளையாடு பாப்பா
- "திரைவிலகியதும் மேடையில்..."
- பாலுக்குப் பாலகன்
- "நாடகம் ஆரம்பமாவதற்காக முன் திரை விலகுகின்றது..." - ஒற்றுமையின் சின்னம்
- "திரை விலகியதும் இந்த நாடகத்தில்..."
- கண்மணிக்குட்டியார்

செயலுக்குரிய வகையிலேயே நாடகச் சூழமைவுகள் ஒவ்வொன்றும் காணப்பட்டன. பேசப்படக்கூடிய வார்த்தைகளாகவே சொல்லாடல்கள் கட்டிவைக்கப்பட்டன. செயலியக்கத்திற்கான எடுத்துரைப்பு, பாடல்கள், காட்சிகளுக்கான குறிப்புக்கள் என்பவற்றுடன் காணப்பட்ட அதேவேளை நெறியாளர்களின் கற்பனைக்கேற்ப நாடகங்களை அரங்கில் படைத்தற்குரிய வெளிகளையும் கொண்ட நாடகங்களாக அவை காணப்பட்டன. அதனால்தான் அவரது நாடகங்களை சிதம்பரநாதன், பிரான்சிஸ் ஜெனம், ஜெயசங்கர், தேவானந்த்... என ஒவ்வொருவரும் தயாரிக்கும் போதும் ஒவ்வொரு தயாரிப்பு வடிவத்தினை நாடகங்கள் பெற்றன.

அளிக்கை முறை

சண்முகலிங்கத்தின் நாடகச் சிறப்பிற்கு மற்றொரு காரணம் அவரது நாடகங்களின் அளிக்கை முறையாகும். நாடகம் என்பது 'செய்து காட்டுகின்ற கலைவடிவம்' என்ற உண்மையை சிறுவர்கள் அதிகம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று செய்து காட்டுகின்ற வடிவங்களாகவே அவற்றினை ஆக்கினார். சிறுவர் நாடகத்தினை அவரே செய்துகாட்டும் ஒரு வடிவமாக முன்வைத்தார். சிறுவர்கள் சேர்ந்து கதைப்பது அவர்களது செயற்பாடுகளிலொன்றாக அல்லது விளையாட்டுக் களிலொன்றாக நாடகம் தொடர்வது என்ற வகையில் எடுத்துரைக்கும் பாணியில் நாடகங்களை எழுதினார். அதனைப் பலரும் இன்றும் பின்பற்றிவருகின்றனர். உதாரணமாக;

கூடிவிளையாடு பாப்பா

மனிதன்:-

பிள்ளைகளே நீங்கள் கெட்டிக்காரப்பிள்ளைகள்

கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகளெண்டால் உங்களுக்கு நாங்கள் ஒரு விளையாட்டு விளையாடிக்காட்டப் போறம். சரிதானே நாங்கள் எல்லோரும் வேஷம் போட்டுக்கொண்டுதான் விளையாடப்போறம்... சரி நான் ஒரு கமக்காரன்...

ஒருவர் :-

நான் ஆடாக வரப்போறன்..."

முயல் :-

குட்டி முயல் வேஷம் போட்டு கண்ணன் நானே வந்தேன்.

ஒற்றுமையின் சின்னம்

(சிறுவர்கள் கிறிக்கெட் விளையாடி நின்றல்)

சிறுவன் 1 :-

'வஸ் தட்'

சிறுவன் 2 :-

அவுட்

சிறுவன் 3 :-

இந்த விளையாட்டு இண்டைக்கு இதோட அவுட்

சிறுவன் 4 :-

ஓம் இண்டைக்கு இது காணும்

சிறுவன் 1 :-

அப்ப நாடகத்தை தொடங்குவோம்...

பந்தயக் குதிரையார் :-

வேலியர் :-

பிள்ளைகள் இந்த நாடகத்தில நான் வேலியாக வரப்போறன். என்னை எல்லாரும் வேலியர் எண்டுதான் கூப்பிடுவினம்..

குடிலர் :-

நான் குடிசையா வரப்போறன் இவை என்னை குடிலர் எண்டு கூப்பிடுவினம்..

பாத்திரப் படைப்பு

சிறுவர் நாடகங்களுக்கு எனத் தெரிவு செய்யபடுகின்ற கதைகளுக்கு அமைய பல்வேறு பாத்திரங்களையும் நாடகங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். சிறுவர்களுக்கு பறவைகள் விலங்குகள் பாத்திரமாக வருவது மிகவும் விருப்புக்குரியதாக இருக்கும். அதிகமாக விலங்குப் பாத்திரங்களை கதைக்கு ஏற்ப அவர் பயன்படுத்தினாலும் மனிதப் பாத்திரங்கள், சடப்பொருட்கள் போன்ற பல்வகை பாத்திரங்களும் அவரால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பறவைகள் : சேவல் (சுடிவிளையாடு பாப்பா)

மிருகங்கள் : நரி, முயல், மான், கரடி...
(ஒற்றுமையின் சின்னம்)

சடப்பொருட்கள் : வேலியர், குடிலர்...
(பந்தையக் குதிரையார்)

மனிதப் பாத்திரம் : பாட்டன், பாட்டி, பிள்ளை, ஜனனி.
(இடுக்கண் வருங்கால்)

அவரது நாடகப் பாத்திரங்களில் பல்வேறு வகைமைகள் இருந்தாலும் அதில் ஒரு பாத்திரம் அனைவரின் பார்வையைப் பெறும் வகையில் வேடிக்கை காட்டுவதாகவும் வில்லத்தனத்துக்குள்ளும் நகையுணர்வை தரும் பாத்திரமாகவும் படைக்கப்பட்டிருக்கும். அப்பாத்திரங்களைப் பார்க்கும் சிறுவர்கள் பார்த்த மாத்திரத்தே விழுந்து விழுந்து சிரிப்பார்கள். உதாரணமாக, குரங்கு, நரி, கரடி, ஓநாய், யானை... போன்ற பல பாத்திரங்களை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். குறிப்பாக 'நரி' பாத்திரத்தினை அவர் மிகவும் சிறப்பாக பல நாடகங்களில் படைத்துள்ளார். சுடிவிளையாடு பாப்பா, ஒற்றுமையின் சின்னம், பஞ்சவர்ண நரியார், கண்மணிக் குட்டியார்... எனப் பல நாடகங்களிலும் நரி வில்லத்தன்மையானதாகவும் அதே நேரத்தில் பார்ப்போரின் சிரிப்பூட்டலைத் தூண்டும் பாத்திரமாகவும் படைக்கப்பட்டது. அத்துடன் சிறுவர்கள், பாடல்கள் என மனிதப் பாத்திரங்கள் பெரும்பாலான எல்லா நாடகங்களிலும் நாடகத்தினை நகர்த்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதே நேரத்தில் பாத்திரங்களை செய்து காட்டும் பாத்திரங்களாகவே அதிக நாடகங்களில் வெளிப்படுத்துவார். அவரது சிறுவர் நாடகங்களின் சிறப்பில் அவர் படைத்த பாத்திரங்களுக்கு பெரும்பங்குண்டு.

வளநியாட்சி

சண்முகலிங்கத்தின் சிறுவர் நாடகங்கள் அதிக சிறப்புடன் பார்க்கப்பட்டமைக்கு மிக முக்கிய காரணமாக அமைவது அவர் கையாளும் மொழியாட்சிகளே. அவரிடம் காணப்படுகின்ற சிலேடை, நகையுணர்வு மேலோங்கிய மொழிநடையானது சிறுவர் நாடகங்களுக்கு மிகமிகப் பொருத்தமானது. அவை சிறுவர்களை விழுந்து விழுந்து சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் செய்வனவாகக் காணப்படும். சிறுவர்கள் விரும்புகின்ற நகையுணர்வு, சிலேடையாகப் பேசுதல், தர்க்கரீதியாக உரையாடும் பண்பு, நொடிபோன்று வினாவும் விடையும் என அமையும் நுட்பங்கள், பழமொழிகள், மரபுத்தொடர்கள், விடுகதைகள், நக்கல் தன்மையான நகையுணர்வுக் கதைகள் என பலவும் தேவைக்கு ஏற்றபடி அந்தந்த இடங்களில் பொருத்தமாக வந்து மிளிரும். சிறுவர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தக் கூடிய மொழியாட்சியை

அவ்வாறே நாடகத்திலுள்ளவர்கள் சபையிலுள்ள சிறுவர்களுடன் கதைப்பது போன்று அவர்களையும் ஈடுபடுத்துகின்ற பாணியிலே நாடகத்தினை வளர்த்துச் செல்வார்கள் அதாவது பார்ப்போருடன் பரஸ்பர தொடர் பாடலை நாடகங்கள் பேணும். பார்க்கின்ற சிறுவர்கள் பதில் அளிப்பர், சேர்ந்து பாடுவர். உலக அளவில் இத்தகைய முறைமைகள் இருப்பினும் தமிழில் சண்முகலிங்கமே அறிமுகப்படுத்தினார்.

நாடகத்தின் அளிக்கையில் விளையாட்டுக்கள், பாடல்கள், புதிர்கள்... போன்ற பலவற்றையும் இணைத்திருப்பார். அவை மாணவர்களை கவர்வதுடன் பார்ப்போரையும் இணைத்துச்செல்லும்.

இதுவரை அவரைப்போல் யாரும் கையாளவில்லை என்றே கூறலாம்.

பாடல்கள், விளையாட்டு

சிறுவர் நாடகங்களில் பாடல்களும் விளையாட்டும் அத்தியாவசியமானவை என்பார்கள். அதனை சண்முகலிங்கம் அவர்களின் நாடகங்களில் கண்டு கொள்ளலாம். பாடல்கள் இல்லாத சிறுவர் நாடகம் இல்லை என்று சொல்லுமளவுக்கு பெரும்பாலான நாடகங்களில் பாடல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை எளிமையான மொழியுடனும் சிறுவர்கள் கற்பனையுடன் பயன்படுத்தக்கூடிய இலகுத்தன்மையுடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பாடல்கள் வேடிக்கையும் வினோதமும் மிக்கவையாகக் காணப்படும். எடுத்துக்காட்டாக "கோழி பிடிக்க வந்த நரியே இப்போ வாலுந்து நின்ற நரியே வானி முட்ட ரெத்தம் வந்ததோ.. 'பாலுக்குப் பால்கள்' நாடகத்தில் பயன்படுத்தும் "அம்பலி மாமா அழகான சொக்கா.." என்ற வினாவிடை அமைப்பில் அமையும் பாடலை பயன்படுத்தாதோரே இல்லை என்று கூறுமளவுக்கு பலராலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. செயல்களை வெளிப்படுத்தவும், பாத்திரப்பண்புகளை வெளிப்படுத்தவும், பெருங்காட்சிகளை தோற்றுவிக்கவும், பார்ப்போரை நாடகத்துடன் ஒன்றிணைக்கவும், ஆடல் விளையாட்டுக்களை லயத்தோடு மேற்கொள்ளவும், செய்தியை வெளிப்படுத்தவும் என பல தேவைகளுக்கும் பாடல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அவ்வாறே நாடகங்கள் ஆரம்பிக்கும் போதும், முக்கியமான கட்டங்களில் பார்ப்போரை ஒன்றிணைத்தும், கதையோடு இணைந்ததாகவும் பல்வேறு விளையாட்டுக்களை நாடகங்களில் உபயோகித்துள்ளார்.

செய்தி வெளிப்பாடு

குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்களிடம் காணப்பட்ட ஆற்றிவானது சிறுவர்களுக்கு சொல்ல வேண்டிய செய்தியை வலிந்து திணிப்பதாக இல்லாத இரசனையோடு அகத்துறிஞ்சத்தக்க உள்ளுறைத் தன்மையான வகையில் ஆக்கப்பட்ட சிறப்புடன் காணப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல சிறுவர்களுக்கு என்ன விடயத்தினை எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்ற தெளிவுள்ளவராக இருந்தமையால் 'நேர் நோக்கான' சிந்தனைகளையே நாடகங்களில் முன்வைத்துள்ளார். உதாரணமாக 'ஆச்சி சுட்ட வடை' நாடகத்தின் மூலக் கதையானது வடை சுடும் ஆச்சியிடம் இருந்து காசும் வடையை ஏமாற்றி எடுத்து வந்ததாக சொல்லப்படும். ஆனால் நாடகத்தில்

காசும் அடுப்புக்கு என பாட்டி என்கின்ற வடையை தினமும் எடுத்துவருவதாக சொல்லப்படும். சிறுவர்களுக்கு ஏமாற்றும் சிந்தனை இருக்கக்கூடாது என்ற சிந்தனையையே அவர் கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. அத்துடன் கூடி வாழுதல், மன்னிப்பு, மற்றவருக்கு தீங்கிழைக்காமை, அயலவருக்கு உதவி செய்தல், பிழை செய்பவரைத் திருத்துதல், துன்பங்களில் விவேகத்துடன் நடந்து கொள்ளல் என சிறுவர்களுக்கு ஆரோக்கியமான விழுமியக் கருத்துக்களை, செய்தி வெளிப்பாடுகளாக நாடகங்களில் கொண்டு வந்ததனுடாக சிறுவர் நாடகங்கள் எவ்வாறு செய்தியைப் பேசவேண்டுமென்பதற்கு மாதிரி காட்டியுள்ளார்.

மொத்தத்தில் சிறுவர் நாடகமானது எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்று சண்முகலிங்கம் அவர்கள் நேர்காணல் ஒன்றில் கூறுகின்றார் "சிறுவர் அரங்குக்கான நாடகத்தின் கருப் பொருளும் கதையும் உரையாடலும் அவர்களது உளமுதிர்வுக்குட்பட்டதாக அனுபவ எல்லைக்குள் அடங்குவனவாக அமைவது விரும்பத்தக்கது. ஆனால் வினோதம் கற்பனை என்பன நிறைந்த கதைகளும் சிறுவரால் மிகவும் நயக்கப்படும் ஏனெனில் சிறுவர் வினோதமான கற்பனை நிறைந்தவர்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்களது கற்பனைக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளிப்பனவாக அவர்களுக்கான சிறுவர் நாடகங்கள் அமைய வேண்டும். சிறுவர்களுக்கான நாடகங்கள் பெருமளவில் விளையாட்டுப் பண்பினை கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். அளவுக்கதிகம் காத்திரமான முறையில் அமையாது சிறுவர் சுதந்திரமாகவும் மகிழ்வுடனும் பங்குகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பினை அளிப்பதாக அமைய வேண்டும். ஆடலும் பாடலும் சிறுவர்களுக்கான நாடகங்களில் இடம்பெறுவது அவசியம். இவ் ஆடலும் பாடலும் சிறுவரின் சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்துவனவாக அமையாது அவர்களது கற்பனைக்கும் சுயசிருஷ்டிக்கும் செயற்பாட்டிற்கும் துணைபுரிவனவாக அமைய வேண்டும். உரையாடல் பேச்சு வழக்கில் அமைந்ததாகவும் அவர்கள் இயல்பாக பேசக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். மேடையில் எப்போதும் அசைவுகளும் இயக்கங்களும் இடம்பெறக்கூடிய பெருங்காட்சிப் பண்பினை வழங்க வல்லதாக அமையவேண்டும். சிறுவரது சிந்தனைகளையும் செயல்களையும், கற்பனைகளையும் மனோபாவங்களையும் உள்வாங்கியே சிறுவர் நாடகங்களை எழுத வேண்டும். படிப்பினை உள்ளுறைப்பொருளாக இருக்க வேண்டுமெய்யொழிய வெளிப்படையாக அமையக்கூடாது..!"

என்று அவர் கூறுகின்ற இலக்கணங்களை இயலுமான அளவுக்கு தன்னுடைய நாடகங்களில் கொண்டு வந்துள்ளார். அதனாலேயே சிறுவர் நாடகங்களை எழுதுபவர்களுக்கு அவருடைய நாடகங்கள் ஒரு 'மாதிரியாக' (Modal) ஆகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

நூலுருப் பெற்ற நாடகங்கள்

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதிய குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் நாடகங்களில் எழுத்துருப் பெற்றவை மிகக் குறைவு என்றே கூறலாம். எனினும் பல்வேறு நூல்கள், சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றில் அவரது பல சிறுவர் நாடகங்கள் பதிப்புப் பெற்றுள்ளன. அவை பற்றிய தகவல்கள் வருமாறு:

காடிவிளையாட்டு பாப்பா - 'ஆறுநாடகங்கள்' என்னும்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக தமிழ் இலக்கிய மன்ற நூலில் ஆறு நாடகங்களிலொன்றாக பதிப்புப் பெற்றுள்ளது. (1979)

நல்ல மேய்ப்பன், உன் அயலவன் யார் - என்ற இரண்டு நாடகங்களும் திருமறைக் கலாமன்றம் வெளியிட்ட 'எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல்' என்ற சண்முகலிங்கத்தின் நாடகத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. (1993)

பஞ்சவர்ண நரியார் - தனிநாடகப் பதிப்பாக செயற்றிறன் அரங்க இயக்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. (2003)

பண்பும் பயனும், பந்தையக் குதிரையார், ஒற்றுமையின் சின்னம், ஆச்சி சுட்ட வடை, குழந்தை பாவனை செய்யும், பாலுக்குப் பாலகன், கண்டறியாத கதை, கண்மணிக்குட்டியார் - ஆகிய நாடகங்கள் செயற்றிறன் அரங்க இயக்கம் வெளியிட்ட 'சுத்தரங்கம்' அரங்கியல் இதழ்களில் 2003, 2004 காலப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

'சூடி விளையாடு பாப்பா' நாடகம் பற்றிய ஒரு பார்வை

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் எழுதிய நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டியவை. எனினும் மாதிரியாக அவரது முதல் நாடகமாகிய 'சூடி விளையாடு பாப்பா' பற்றிய ஒரு பார்வை தொடர்கின்றது.

சண்முகலிங்கத்தின் முதல் சிறுவர் நாடகம் என்ற வகையிலும் அளிக்கை ரீதியாக அதிக தாக்கம் செலுத்தியது என்ற வகையிலும், 30க்கு மேற்பட்ட சிறுவர் நாடகங்களை சண்முகலிங்கம் அவர்கள் எழுதி இருந்தாலும் இன்று வரை பலராலும் பல்வேறு இடங்களில் மேடையேற்றங்கள் கண்டு வருகின்ற படைப்பு என்ற வகையிலும் சூடி விளையாடு பாப்பா அதிக முக்கியத்துவத்தினைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இது 1978 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பெற்று 1979 இல் நாடக அரங்கக் கல்லூரியினால் மேடையேற்றப்பட்டது. இதனை அ. தாச்சியல் அவர்கள் நெறிப்படுத்தினார். முதல் மேடையேற்றம் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

கதை அமைப்பு

'சூடி விளையாடு பாப்பா'வின் கதை அமைப்பினை நோக்கும் போது அதில் வீட்டுக்காரன் என்ற மனிதனும், சேவல், ஆடு, பன்றி, நாய் போன்ற வளர்ப்பு மிருகங்களும் காட்டு விலங்குகளாகிய நரியும், கரடியும், குரங்கும் பாத்திரங்களாக காணப்படுகின்றன.

காட்டு மிருகங்களான கரடி, குரங்கு, நரி என்போர் காட்டுக்குச் செல்ல வீட்டு மிருகங்களில் ஆடும் பன்றியும் தமக்கு வீடு இல்லை என்று கூறி சிறிய வீடு ஒன்று கட்டுகிறார்கள். அதற்கு உதவி கேட்டபோது சேவல், நாய், பூனை என்பன மறுத்துவிடுகின்றன. ஆனால் வீடுகட்டி முடிந்து விடுகின்றது. பின்பு மழை கொட்டவே நாய், பூனை போன்றோர் தமது தவறுக்கு வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டு அவர்களின் வீட்டில் குடியிருக்கிறார்கள். சேவல் தலைக்கனத்துடன் கூரையில் இருக்கின்றது. அவ்வேளை அங்கு வருகின்ற நரி சேவலைப் பார்த்து விடுகின்றது அதனைப் பிடிப்பதற்கு குரங்கினது உதவியைக் கேட்கின்றது. குரங்கு தந்திரமாக வீட்டுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு தகவல் கொடுத்துவிடுகின்றது.

உடனே நாய் பாய்ந்து தாக்க நரி ஓடிவிடுகின்றது. குரங்கு அவர்களுடன் நட்பாகி அங்கேயே எல்லோரும் ஒற்றுமையாக வசிக்கின்றனர். சேவலும் தவறுக்கு வருந்தி இணைந்து விடுகின்றது. அவர்கள் எல்லோருமாக இணைந்து மரவள்ளிக் கிழங்கு அவித்து உண்பதற்கு தயாராகும்போது மீண்டும் நரி கரடியைத் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டு மன்னிப்புக் கேட்டவாறு வந்துவிடுகின்றது. நரியும் கரடியும் நட்பாகி அங்கேயே அவர்களுடன் தங்கிவிடுவதுடன் மரவள்ளிக் கிழங்கை உண்டுவிட்டு உறங்கிவிடுகின்றனர். அப்போது மீண்டும் நரி தந்திரமாக சேவலைப் பிடிக்க முயற்சிக்கும்போது கரடி கண்டுவிடுகின்றது. அது நரியைப் பிடிக்க எல்லோருமாக சேர்ந்து நரியைப் பிடிக்க அதன் வால் அறுந்து விடுகின்றது. மீண்டும் மன்னிப்புக்கேட்டு திருந்தி விட்டதாக வாக்களிக் கின்றது. நரியை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்வதுடன் நாடகம் நிறைவுக்கு வருகிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து பாடல் பாடி நாடகத்தினை நிறைவுசெய்கின்றனர்.

இந்நாடகம் சண்முகலிங்கத்தின் முதல் சிறுவர் நாடகமாக இருந்தாலும் அவரது ஆக்கத்திறன் அனைத்தும் உட்கொண்ட நாடகமாகக் காணப்படுகின்றது. சிறுவர் நாடகத்திற்குப் பொருத்தமான வகையில் எடுத்துரைக்கும் பண்புடன் நாடகம் ஆரம்பிக்கின்றது. நாடகமும் ஒரு செய்து காட்டுகின்ற கலை என்ற தெளிவு சிறுவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறார் போலும். நாடகம் என்பது play யாக (விளையாட்டாக) இருக்கவேண்டுமென சண்முகலிங்கம் கூறுகின்றார். உலக அளவில் நோக்கும்போது பொரும்பாலான சிறுவர் நாடகங்கள் அவ்வாறுதான் காணப்படுகின்றன. சிறுவர்களின் விருப்புக்குரியதான ஆடல் பாடல் விளையாட்டு என்ற அனைத்தும் இந்நாடகத்தில் காணப்படுகின்றது.

பாடல்கள்

சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் சிறுவர் பாடலாகிய

"ஓடிவிளையாடு பாப்பா நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா

சூடி விளையாடு பாப்பா ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா"

என்ற பாடலில் வருகின்ற சூடி விளையாடு பாப்பா என்ற வரியையே நாடகத்தின் பெயராகக் கொண்டிருந்தாலும் அப்பாடல் முழுமையாக நாடகத்தில் பயன்பட்டிருக்கின்றது. அது தவிரவும் தொடக்கப் பாடலாக

"சின்னச் சின்னப் பிள்ளைகள் நாம்

சிறந்த நல்ல பிள்ளைகள் நாம்”

என்ற பாடலுடனேயே நாடகமும் ஆரம்பிக்கின்றது.

தொடர்ந்து விலங்குகள் வீடுகட்டுகின்றபோது

“சின்னவீடு கட்டினோமே சிறியவீடு கட்டினோமே
நாம் அதிலே வாழ்ந்திடுவோம் நலமாக..”

என்ற பாடல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வீடுகட்டும் செயலை சிறப்பாக சித்திரிக்க அப்பாடல் உதவுகின்றது. அதனைத்தொடர்ந்து நரியினுடைய வருகைக்காக

“கோடைமழை கொட்டினாலும் கொடிய மின்னல்
வெட்டினாலும்
காட்டுநரி நான் பயந்து சும்மா இருக்கமாட்டேன்”

என நரி பாத்திரத்தின் பண்புகளை நரியே பாடிக்கொண்டுவருவது போன்ற எடுத்துரைப்புப் பண்புடன் பாடல் காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே குரங்கு காற்று மழைக்கு இடந்தேடி வருவதற்கும்

“காட்டில் காற்று கடுமையாய் அடிக்குது
பாட்டில் மரந்தடி பாறிவிழுக்குது
வீட்டில் இருக்கிற மனிதருக்கென்ன.”

என்றபாடல் இடம்பெறுகின்றது. இதில் குரங்கின் நிலைமை, அது மனிதருடன் தன்னை ஒப்பிட்டு வேதனைப்படுதல் போன்றவை அப் பாடலிலேயே சித்திரிக்கப்படுகின்றன. அதன் பின் விலங்குகள் இணைந்து மரவள்ளிக் கிழங்கினை அவிப்பதற்கும்

“அகேனம் போல அடுப்பு வைத்து அதற்கு
மேலே

பாணை வைத்து அவித்திடுவோம் நாம்
மரவள்ளி”

என்ற பாடல் கிழங்கு அவிக்கும் செயலுக்காக எழுதப்பெற்றுள்ளது. அதில் நாடகத்தின் கருப் பொருள் வெளிப்படும் வரிகளும் காணப்படுகின்றன.

“தனித்திருந்தால் பயனுமில்லை
சூடி வாழ்ந்தால் கோடி உண்டு
நாம் சூடி வாழ்ந்திடுவோம்
உழைத்து நன்றாய் உண்டிடுவோம்”

என அப்பாடல் அமைகின்றது. நாடகத்தின் உச்சக்கட்டமாக

‘கோழிபிடிக்க வந்த நரியே
வாலறுந்து நின்ற நரியே
வானி முட்ட இரத்தம் வந்ததோ
வாலை ஓட்ட என்ன நீர் செய்வீர்’

என்ற வேடிக்கையான பாடல் அமைகின்றது. இவ்வாறு பல பாடல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எமது சிறுவர் நாடகமரபின் தொடக்கமானது பாடலுடான அரங்காக இருந்துள்ளமையை முன்னர் நோக்கியுள்ளோம். அதன் தொடர்ச்சி என்று கூறக்கூடிய வகையிலும் இந்நாடகத்தில் பல பாடல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்கள்

- சிறுவர் நாடகத்தின் பண்புகளுக்கு ஏற்ற வகையில் சிறுவர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தவும்

- அரங்கில் செயலியக்கங்களை வடிவமைக்கவும்
- பாத்திரப்பண்புகளை வெளிப்படுத்தவும்
- ஆடல் விளையாட்டு என்பவற்றுக்கு தாளகதியை வழங்கவும்
- செய்தி வெளிப்பாட்டுக்கு துணைசெய்யவும்
- அழகியல் முழுமையை ஏற்படுத்தவும்

என பல்தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

விளையாட்டுக்கள்

சிறுவர் நாடகத்தின் மற்றொரு இன்றியமையாத அம்சமாகக் காணப்படுகின்ற விளையாட்டுச் செயற்பாடானது திட்டமிட்ட வகையில் இந்நாடகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிழங்கை அவித்தபின் விலங்குகள் இணைந்து விளையாடுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

(பிள்ளைகள் வந்து அரை வட்டமாக நிற்க விளையாட்டு ஆரம்பம்... முதலில் நரி கெந்துதல்)

நரி :- கெந்திக் கெந்திப் பாய்வேன் நான்

மற்றவர்:- துள்ளித் துள்ளிப் பாய்வேம் நாம்

நரி :- அந்திப் பொழுதின் விளையாட்டு

மற்றவர்:- பள்ளிப்பிள்ளையின் களியாட்டு

நரி :- குந்தி இருந்தால் சோம்பல்தான்

மற்றவர்கள் :-

புள்ளிமான்போல் துள்ளுவோம் துள்ளுவோம்
கெந்துவோம்

என விலங்குகளுக்கான விளையாட்டு அமைகின்றது. அதில் பங்குகொள்ள பார்வையாளர்களாக இருக்கின்ற சிறுவர்களும் அழைக்கப்படுகின்றனர். அவ்வாறே இடைவேளையின் பின் மனிதன் ஓடி விளையாடு பாப்பா என்ற பாடலுக்கு சபையில் உள்ள பிள்ளைகளை அழைத்து விளையாடுதல் போன்றதான விளையாட்டினை மையப்படுத்தி பல விடயங்கள் நாடகத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

கருத்து வெளியீடுகள்

சிறுவர் நாடகங்கள் சிறுவர்களுக்கு அதிக மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தினையும் தரவேண்டுமேயொழிய கருத்துக்களை வலிந்து திணிக்கக்கூடாதென்பர். அந்த வகையில் ஒப்பீட்டு ரீதியாக சண்முகலிங்கத்தின் பிற்பட்ட சிறுவர் நாடகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது ‘சூடி விளையாடு பாப்பா’ கருத்துக்களை அதிகம் கூறினாலும் அவற்றினை நயம்படக் கூறுகின்றது.

- “சண்டைபிடியாதேங்கோ நாங்கள் ஒற்றுமையாக விளையாடவேணும்.”
- “காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு பின்பு கனிவுகொடுக்கும் நல்ல பாட்டு. மாலை முழுதும் விளையாட்டு என்று வழக்கப்படுத்திக்கொள்ளு பாப்பா.”
- “மனிதன் நல்லவனாக வாழவேண்டும்.”
- “சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம் அன்புதன்னில் செழித்திடும் வையகம்.”

- “தனித்திருந்தால் பயனுமில்லை கூடி வாழ்ந்தால் கோடி உண்டு.”
- “பாடுபட்டு வேலை செய்து சாப்பிடுவோம்.”
- “உண்ணும் முன்னர் இறைவனை நாம் வணங்கி டுவோம்.”
- “நல்லதை சொன்னால் கேட்கவேணும் இல்லாட்டில் என்னைப் போலத்தான் பின்னுக்குச் சிரமப்பட வேணும்”
- “நான் இனிமேல் நல்ல பிள்ளை ஒருக்காலும் பிழை செய்ய மாட்டன்.”

போன்றவை. எனவே பாரம்பரியமான சிறுவர் நாடகப்போக்கில் இருந்து சண்முகலிங்கத்தின் நாடகமும் பல விடயங்களை அறிமுகம் செய்திருக்கின்றது. அத்துடன் நாடகமானது நெறியாளனுக்கு சுதந்திரம் வழங்கி நாடகத்தினை அரங்கேற்றக் கூடிய பல வெளிகளை கொண்டமைந்து காணப்படுகின்றது. அதனால்தான் இன்றும் பலரும் அந்நாடகத்தினை மேடையேற்றி வருகின்றனர். எல்லாவற்றையும் விட சிறுவர் நாடகத்துக்குரிய நகையுணர்வுடன் நாடகங்களை எழுதுவதில் சண்முகலிங்கம் விசேட ஆற்றல் பெற்றவர். சிலேடை, வேடிக்கைப் பேச்சு கொண்டதாக அவரது உரையாடல்கள் காணப்படும். உதாரணமாக ‘கூடி விளையாடு பாப்பா’ நாடகத்தில்

“கெட்ட பண்டியாருக்கு வாய் கொழுத்துப் போச்சது.”

“என்ன வாயு வேகத்தில் ஓடுதோ?”

“வாயுதான் வேகத்தில் ஓடுது”

இவ்வாறு பல்வேறு சிறப்புக்களைக் கொண்ட சிறுவர் நாடகம் ஆரம்பத்தில் தயக்கத்தோடுதான் மேடையேற்றப் பட்டதாகவும் பெரியவர்கள் விலங்குகளாக நடடித்த போது அதனை ஒரு கௌரவமான செயலாகக் கருதாதோர் பலர் நாடகத்தினைப் பார்த்து வியந்தனர் என்றும் பலருக்கு அது ஒரு புதிய அனுபவமாக இருந்தது என்றும் அதனை பார்த்த சிறுவர்கள் மிகவும் உற்சாகமடைந்தனர் என்றும் மேடையேற்ற அனுபவங்களை சண்முகலிங்கம் அவர்கள் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றமையை வைத்து நோக்குகின்றபோது சிறுவர் களுக்காக பெரியவர் நடக்கின்ற நாடகப் பாரம்பரியத்திற்கு ‘கூடி விளையாடு பாப்பா’ தொடக்கமாகவும் அதைத் தொடர்ந்தே பலரும் சிறுவர் நாடகங்களை எழுதவும் தொடங்கினர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

எனவே சிறியவர்களுக்காக பெரியவர்கள் நடக்கின்ற நாடகங்களுக்குத் தொடக்கமாக அமைந்ததும், சிறுவர்களுக்காக எழுதியதுமான சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்கள் ‘சிறுவர் நாடகமென்றால் இது தான்’ என்ற எண்ணப் பாங்கினை ஈழத்து தமிழ் அரங்கில் தோற்றுவித்து அதற்கொரு நீட்சியையும் ஏற்படுத்தி இன்றுவரை அதன் முக்கியத்துவம் எந்த வகையிலும் குறையாததாக தொடரும் சூழலில் அதற்கான காரணங்களை தொகுத்து நோக்கலாம்.

- சிறுவர் நாடகத்தினை பிரக்ஞபூர்வமாக விளங்கிக் கொண்டவராக சூழ்ந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் காணப்பட்டதனால் அவரது நாடகங்களும் அத்தன்மைகளைக் கொண்டு காணப்படுகின்றன.

- சிறுவர்களின் உளவியலை நன்கு புரிந்துகொண்ட கதைப்பொருள் அவரது நாடகங்களில் எடுத்தாளப் பட்டமை. அவை பஞ்ச தந்திரக் கதைகள், ரஷ்ய, சீன, ஐப்பானியக் கதைகள் என பல மூலங்களில் இருந்து பெறப்பட்டமையால் பன்முகத் தன்மையான வையாக இருந்தமை.
- சிறுவர் நாடகங்களுக்குரிய ஆடல், பாடல், விளையாட்டு, வேடிக்கை, வினோதம் போன்ற அம்சங்கள் வலிந்து செருகப்படாதவையாக கலைத்து வத்துடனும் கதைப் பொருளுடனும் இணைந்தும் காணப்படுகின்றமை.
- சிறுவர் விரும்பும் பல்வகைப் பாத்திரங்களையும் நாடகங்களில் படைத்தமை.
- சண்முகலிங்கத்திற்கென கைவரப்பெற்ற நகைச்சுவை துதும்பும் சிலேடை, எள்ளல், எளிமை மேவிய சிறுவர் விரும்பும் உரையாடல்களால் நாடகங்கள் ஆக்கப் பட்டமை.
- சிறுவர் உளவியலை நன்கு விளங்கிக்கொண்ட சிந்தனையுடன் நாடகக் கருப்பொருளை தெரிவு செய்தமை.

- நாடகங்கள் தர்க்கபூர்வமான விடயங்களுக்கூடாக வளர்த்துச் செல்லப்படுகின்றமையும் அவற்றின் கட்டமைப்பு பார்ப்போரை ஈர்க்கும் படிமுறையில் லாவகமாக அமையப் பெற்றிருப்பதும்.
- முழுக்க முழுக்க மேடையேற்றுவதற்காகவே அரங்கியல் தன்மையான நாடகங்களாக அவை ஆக்கப்பட்டமை.
- மேடையேற்றம் செய்கின்ற நெறியாளர்களின் சுதந்திரத்திற்கு இடங்கொடுக்கும் கற்பனை வெளிகளை நாடகங்கள் கொண்டிருந்தமை.
- அவரையும் அவரது ஆக்கமுறையையும் நன்கு விளங்கிக்கொண்ட அவரது மாணவர்களே அதிகமாக அவரது நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்தமை.
- சிறுவர் நாடகத்துக்கென தொடர்ச்சியான நாடகப் பயிற்சிகளையும் பட்டறைகளையும் நடத்தியமை. அதனூடாக சிறுவர் நாடகப்பாரம்பரியத்தினை உணர்ந்துகொண்ட ஒரு பரம்பரை உருவாகியமை.
- சிறுவர்களுக்காக பெரியவர்களும் நடக்கக்கூடிய

நாடகங்களை திட்டமிட்டு எழுதி மேடையேற்றியமை.

எனப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். அதுதவிரவும் அதிக நாடகங்களை அவரே எழுதிய சூழலில் அதுவே மரபாக ஏற்றுக்கொள்ளும் பாரம்பரியம் உருவாகியுள்ளமையையும் குறிப்பிடலாம். அதுதவிரவும் கல்வியில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியில் சிறுவர் நாடக விழாக்கள், சிறுவர் நாடகப் போட்டிகள் போன்றவை பாடசாலைகளில் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற சூழல்கள் அதிகரித்தமை, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உள் நுழைதல்களும் அவை சிறுவர் உரிமைகள் பற்றி அதிகம் பேசிய காரணங்கள் என பலவும் இணைந்து சண்முகலிங்கத்தின் சிறுவர் நாடகங்களுக்கு தனித்துவமான ஒரு மகுடத்தைக் கொடுத்து நிற்கின்றன எனலாம்.

(பார்வை தொடரும்...)

உசாத்துணைகள்

1. சிவத்தம்பி.கா. (1994) 'குழந்தை சண்முகலிங்கம் பற்றிய ஓர் அறிமுகக்குறிப்பு' மல்லிகை - யூலை 1994
2. சண்முகலிங்கம். ம. (1998) நேர்காணல்:

ஆற்றுகை - சிறப்பிதழ் 1997-1998

3. சண்முகலிங்கம். ம (1995) நேர்காணல்: சரிநிகர் - நவம்பர் 1995
4. சண்முகலிங்கம். ம நேர்காணல் 24.10.2018
5. சண்முகலிங்கம். ம (1994) முன்னுரை, எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல், திருமறைக் கலாமன்றம், யாழ்ப்பாணம்
6. நவராஜ் (2018) மன்னன் ஈடிப்பஸ், குமரன் பதிப்பகம், கொழும்பு
7. சண்முகலிங்கம்.ம. (1989) நேர்காணல் 'லியோ நியூஸ் லெற்றர்' 88/89 மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின், கூடிவிளையாடு பாப்பா, பண்பும் பயனும், பாலுக்குப் பால்கள், பந்தையக் குதிரையார், ஒற்றுமையின் சின்னம், பஞ்சவர்ண நரியார், இடுக்கண் வருங்கால், நல்ல மேய்ப்பன், ஆச்சி சுட்ட வடை, கண்டறியாத கதை, கண்மணிக் குட்டியார் ஆகிய எழுத்துருக்கள் இக்கட்டுரைக்காக பயன்படுத்தப்பட்டன.

காபிடனக் கிளைக்குப் உடல்

ஈரம் சொட்டும் மூங்கில் காடு
மென்பளி திரளும் துளையூடே
திமிறிப் பின் சிறைப்படுகிறது காற்று

சாம்பல் புகையெனக்குளிர் படியும் இலைமடியில்
தத்துப்புச்சியாய்த் தாவும் விரல்களுக்கு மென்பதன வெம்மை

நரம்பிழையின் அருகுகளில் அராவிச்சுணைத்து
புல்விதழிலைப் போர்த்தும் நுரைத்துளி

கிளைகளின் உராய்வைக் கிளர்த்தி
வனஅரங்கில் இசைக்கும் இரவுக்கு நிசப்தமே தொனி

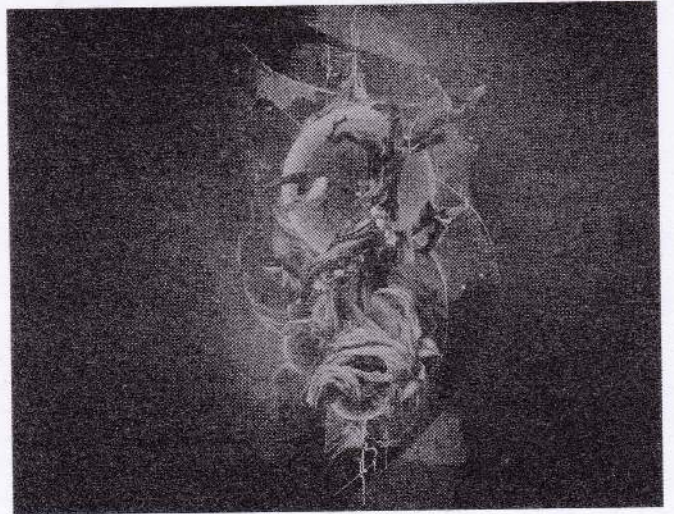
அடியிறங்கும் மரவட்டைப் படர்தலின் செவ்வரிக் கோலமென
புள்ளியிடும் ரோமங்கால்கள்
தூறலில் சிதறும் மண்துணிக்கைகளாக

மோகக் கணற்பொறியில் புழுங்கும் வேர்களுக்கடியில்
முயங்கிப்புதையும் சிறு ஓடைக்கு அகால மறதி

வேய்ங்குழலுடல் ஊடுபாவி வியர்த்துத்தணிந்த காற்றவை
எவ்வித சப்தத்திலும்
கசிந்து ஒழுக்குவதாயில்லை...

இப்போழ்தில்
நாணம் முகிழ்க்கும் தளர்வின் புழுக்கத்தில்
நாணிக் கிடக்கின்றன வேர்கள்.

எம். ஏ. ஷகி

மந்தி

உடுவில் அரவிந்தன்

கிருபாவை நினைக்கும்போது எனக்கு எரிச்சலாக இருக்கிறது. நான் அவனுடன் கடைசியாகக் கதைத்து ஏறக்குறைய ஐந்து வருடங்களாகின்றன. திடீரென்று இன்றுகாலை தொடர்புகொண்டவன், பிற்பகல் மூன்றுமணிக்கு என்னுடைய அலுவலகத்துக்கு வருவதாகக் கூறியிருந்தான். அவனுடைய வருகையைத் தடுப்பதற்காக நான் சொன்ன சாட்டுகள் எவையுமே எடுபடவில்லை. அவன் என்னைச் சந்திப்பதில் மிகவும் உறுதியாயிருந்தான். அப்போதிருந்து என்மனம் ஒரு நிலையிலில்லை. என்னால் வேலையில் கவனத்தைச் செலுத்த முடிய வில்லை.

கைகளை உயர்த்திச் சோம்பல் முறித்துக்கொள்கிறேன். மின்விசிறி வேகமாகச் சுழல்கிறது. சுவரில் தொங்குகின்ற நாட்காட்டி ஒரு பறவையைப்போலச் சிறகடிக்கிறது. அது காலத்தை விரைவாக நகர்த்த எத்தனிப்பதைப்போலத் தோற்றுகின்றது.

மணிக்கூட்டைத் திருப்பிப் பார்க்கிறேன். இரண்டு முப்பத்தைந்து. இன்னும் அரை மணித்தியாலத்தில் அவன் வரக்கூடும். கண்ணாடிக் கதவினூடாக வெளியே பார்க்கிறேன். அலுவலகம் அமைதியாக இருக்கிறது. திருமாறன் யாரோ ஒருவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறான். செவ்வேள் கணினியில் முழுகியிருக்கிறான். நிலாமதி ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருக்கிறான். வாடிக்கையாளர்களின் இருக்கைகள் வெறுமையாகக் கிடக்கின்றன.

ஒருகாலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான வாடிக்கையாளர்களைக் கொண்டிருந்த எங்களுடைய நிறுவனம் ஏறக்குறைய முற்றாகச் சரிக்கப்பட்டுவிட்டது. தற்போதைய சூழ்நிலையில் பெரும்பாலான மக்கள் எமக்கான ஆதரவை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். எங்களை வீழ்த்திய ஏனைய நிறுவனங்கள் தங்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக முட்டிமோதுகின்றன. ஆனாலும், எங்களுக்கிருக்கின்ற உயர்ந்த கௌரவத்தை ஒருபோதும் எட்டமுடியாது என்பதையும் அவர்கள் நன்கறிவார்கள்.

என்னுடைய பார்வை யன்னலுக்கூடாக வெளியே தாவுகின்றது. பக்கத்திலுள்ள மைதானத்தின் வடக்கெல்லையில் நிற்கின்ற முதிர்ந்த பாலைமரம் தெரிகிறது. இப்போது பாலைப் பழக்காலம் என்பதால் மரம் சிலிர்த்துக்கிடக்கிறது. மரத்திலே குரங்குகள் கூட்டங்கூட்டமாக அமர்ந்திருக்கின்றன. பெரும்பாலான குரங்குகள் பாலைப்பழங்களை வேகமாகப் பறித்துக் கடைவாய்களில் அதக்கிக்கொள்கின்றன. சில குரங்குகள் இலைகளையும், கொப்புகளையும் பிடுங்கி வீசுகின்றன. இன்னுஞ்சில மரத்திலுள்ள காகக்கூடுகளைப் பிடித்து விளையாடுகின்றன. அங்கு தலைமுறைகளாக வாழ்கின்ற காகங்கள் ஆக்ரோசத்துடன் பறந்து திரிகின்றன.

அந்தக் குரங்குகளைப் பார்க்கும்போது எனக்குக் கிருபாவின்

எங்கள் வீட்டின் பின்புறமுள்ள தோட்டத்தில் வாழைகளும், மரக்கறிப் பயிர்களும் செழித்துக்கிடக்கும். அதற்குப் பின்னால் ஏறக்குறைய இருநூறு தென்னைகள் குலைகளைச் சுமந்தபடி திமிராக நிற்கும். தென்னைத் தோட்டத்தின் கிழக்குப்புற எல்லையிலிருந்து பசுமையைச்சூடிய பெருங்காடு தாராளமாக விரிந்திருக்கும்.

ஞாபகம் எழுகின்றது. இனந்தெரியாத வெறுப்பும் கூடவே கிளர்கின்றது. ஏனென்றால், எனக்குக் குரங்குகளைப் பிடிப்பதேயில்லை. கிருபாவையும்தான்.

குரங்குகளைப் பற்றிய என் அபிப்பிராயம் உயர்வானதாக இருக்கவில்லை. அதற்கு வலுவான காரணமொன்றிருக்கிறது. அந்தக் காரணம் என்னுடைய சொந்த அனுபவம் சார்ந்தது. குரங்குகள் குழுநிலைப்பட்ட பிராணிகளானாலும், உணவுக்கான அலைதலைப் பொறுத்தே அவற்றின் நடத்தைகள் தீர்மானிக்கப்படுவதாக நான் கருதுகிறேன்.

என்னுடைய ஊர் காடுசார்ந்த பிரதேசமென்பதால் சிறுபிராயங்களில் அனுபவிப்பதற்கும், கற்றுக்கொள்வதற்கும் ஏராளமான விடயங்கள் இருந்தன. அந்த அனுபவங்களெல்லாம் என் மனதில் பசுமையாகப் பொதிந்துள்ளன. காடுகளுடன் உறவாடியவர்கள் எந்தச் சவாலையும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய வல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். நான் அப்பாவுக்குத் தெரியாமல் எத்தனையோ தடவைகள் காட்டினுள்ளே சென்று திரும்பியிருக்கிறேன். அந்தக் காடுதான் என்னைச் செதுக்கியது என்றுகூடச் சொல்வேன்.

எங்கள் வீட்டின் பின்புறமுள்ள தோட்டத்தில் வாழைகளும், மரக்கறிப்பயிர்களும் செழித்துக்கிடக்கும். அதற்குப் பின்னால் ஏறக்குறைய இருநூறு தென்னைகள் குலைகளைச் சுமந்தபடி திமிராக நிற்கும். தென்னைத்தோட்டத்தின் கிழக்குப்புற எல்லையிலிருந்து பசுமையைச்சூடிய பெருங்காடு தாராளமாக விரிந்திருக்கும்.

அப்பா தன்னுடைய பொழுதுகளைத் தோட்டத்திலே தான் கழித்துக்கொண்டிருப்பார். அம்மா மலேரியாக் காட்ச்சலால் இறந்ததிலிருந்து அந்தத் தோட்டமே அவருடைய வாழ்வானது. அதனால், நானும் தங்கையும் அப்பம்மாவின் ஆரவணைப்பிலேயே வளர்ந்தோம்.

எங்களுடைய தோட்டப் பக்கம் யானைகள் எப்போ தாவது தலைகாட்டும். ஆனால், பாம்புகளும், குரங்குகளும் அடிக்கடி வரும். அவற்றுள் யானைகளின் தொல்லையை நாங்கள் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்வதில்லை. இரண்டு சீன வெடிகளைக் கொளுத்திப் போட்டாலே போதும். அத்துடன், விசப்பாம்புகளின் நடமாட்டமும் எங்களுக்குப் பழகிப்போன ஒன்று. ஆனால், குரங்குகளின் சேட்டைகள்தான் தாங்க முடியாதவை. அவை அப்பாவின் ஏகாந்த வாழ்வுக்கு இடைஞ்சலாக இருப்பவை. அவற்றைக் கலைப்பதே அவருக்குப் பெரியவேலையாக இருக்கும். அவர் 'கெற்றப்போலை' எடுத்துக் குரங்குகளுக்கு அடிப்பார். தாய்க் குரங்குகள்

குட்டிகளைக் காவிக்கொண்டு மரத்துக்கு மரந்தாவுவது வேடிக்கையாக இருக்கும்.

நானும் தங்கையும் அவற்றைப் பார்ப்பதற்காகப் போனால் அப்பா எங்களை ஏசிக் கலைத்துவிடுவார். நாங்கள் ஒளிந்திருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்போம். எங்கள் வீட்டுப்பி தென்னை வட்டுகளைப் பார்த்துக் குரைத்தபடி ஓடித்திரியும். ஆனாலும், அந்தத் தாட்டன் குரங்குகள் எவருக்கும் அஞ்சுவதில்லை. எல்லாவிதமான எதிர்ப்புகளையும் அலட்சியம் செய்தபடி தங்கள் நோக்கத்தை ஆறுதலாக நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

அவை எல்லாவற்றையும் முடித்துக்கொண்டு அடுத்த காணிக்குத் தாவும்போது, தோட்டம் சூரன்பார் நடந்த கோவில் வீதிமாதிரிக் கலைந்து கிடக்கும். காய்களெல்லாம் அரை குறையாகக் கடித்து விசப்பட்டிருக்கும். தென்னைகளின் அடியில் கோம்பைகள் சொரிந்துகிடக்கும். மிகையகளைக்கூட அவை விட்டுவைப்பதில்லை. அப்பா தலையிலே கைவைத்த படி ஏங்கிப்போயிருப்பார். அந்தக் கோலத்தில் அவரைப் பார்க்கப் பரிதாபமாயிருக்கும். அதனால் எனக்குக் குரங்கு களைப் பிடிப்பதேயில்லை.

ஆனால், என்னுடைய நண்பன் கிருபாகரனுக்குக் குரங்குகள் மிகவும் விருப்பமானவை. அவற்றைத் தன்னுடைய சகோதரர்களைப்போல நேசிப்பான். நாங்கள் படித்த கலவன் பாடசாலை நாற்சந்தியின் முடக்கில் இருக்கிறது. பாடசாலைநேரம் முடிவடைந்ததும் முருகன்கோவிலுக்குப் பின்னாலுள்ள பனங் காணிகளுக்குள்ளால் நடந்துவருவோம். நாங்கள் வரும்வழியில் மதகுகளிலும், மரக்கிளைகளிலும் குரங்குகள் கூட்டமாக அமர்ந்திருக்கும். அவை கிருபாவைக் கண்டவுடன் பல்லிளிகும். அவன் தன்னுடைய பையில் வைத்திருக்கும் வாழைப்பழங்களை எடுத்து ஒவ்வொன்றாக நீட்டுவான். அந்தக் குரங்குகளும் அவனுக்காகவே காத்திருந்தவைபோலப் பாய்ந்துவந்து வாங்கிக்கொள்ளும். நாங்கள் அதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவோம்.

"குரங்குகள் எமது முதாதைகள். அவற்றுக்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும்" என்பதே அவனுடைய கொள்கையாக இருந்தது. அவனுக்கு இலேசில் கோபம் வராது. ஆனால், குரங்குகளைப்பற்றி யாராவது குறைசொன்னால் அவனுக்குப் பிடிக்காது. அவர்களைக் கண்டபடி திட்டத் தொடங்குவான். அதனால், அவனுக்கு 'குரங்குக் கிருபா' என்றே பட்டப்பெயரும் வைத்திருந்தோம். அதற்காக அவன் கோபித்ததில்லை. உண்மையில் அவ்வாறு அழைக்கப்படுவதை அவன் விரும்பினான் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

நாங்கள் விடுமுறை நாள்களில் ஊர்முழுக்கச் சுற்றித் திரிவோம். எங்களுடைய வாய்களில் காட்டுக் கொய்யாவும்,

பன்னைப் பழங்களுமும், ஈச்சம் பழங்களுமும் அரைபட்டுக் கொண்டிருக்கும். பாலைப்பழக் காலமென்றால் எங்களுக்குக் கொண்டாட்டந்தான். கிருபா இருக்கும்வரை பழங்களைப்பற்றிய கவலையில்லை. எந்தப் பழமரம் எங்கு இருக்கிறதென்ற தகவல் அவனுக்குத் தெரியும். அவை எப்போது பழுக்குமென்ற குட்சுமங்கலையும் அவன் நன்கறிவான். அந்தந்தப் பருவங்களில் அவற்றைப் பறிப்பதற்காக எங்களையும் அழைத்துச்செல்வான். நாங்கள் மாங்காய்களைக் களவெடுக்கும்போது பல தடவைகள் காணிக்காரனிடம் பிடிபட்டு அடிவாங்கியதுண்டு. ஆனால், கிருபா ஒருபோதும் சிக்குவதேயில்லை. அவன் உயர்ந்த மரக்கிளைகளில் மறைந்திருப்பான். இல்லாவிட்டால், முட்கம்பிவேலிக்கு மேலால் தாவிக்குதித்து ஓடிவிடுவான். உண்மையில் அவன் ஒரு சுழியன்தான். இப்படியாகவே எங்களுடைய பாடசாலைக்காலம் கழிந்தது.

நாங்கள் உயர்தரப்பரீட்சை எடுத்தபின் வேலைக்காக அலைந்தோம். நான் மக்களிடம் மிகுந்த செல்வாக்குப்பெற்ற நிறுவனமொன்றில் இணைந்துகொண்டேன். அந்த நிறுவனம் புதியவர்களைக் கண்டபடி உள்வாங்குவதில்லை. எனக்குப் பல்வேறு சோதனைகள் வைத்துத் தேறியபின்னரே தெரிவு செய்திருந்தார்கள். கிருபா அதைப்போன்ற இன்னொரு நிறுவனத்திலே இலகுவாகச் சேர்ந்துகொண்டான். சிலவருடங்களில் அந்த நிறுவனம் எங்களுடன் இணைக்கப்பட்டபின் எமக்காக வேலை செய்யத்தொடங்கினான். அவனுடைய சுறுசுறுப்பு எல்லோரையும் வசீகரித்ததில் ஆச்சரியமில்லை. அவன் மிகவிரைவில் விளம்பரப்பிரிவுக்குப் பொறுப்பாளனாக உயர்ந்துவிட்டான். நான் நிர்வாகப் பிரிவின் ஒரு பகுதிக்கு முகாமையாளனாக இருந்தேன்.

எங்களுடைய நிறுவனத்தைக் கவிழ்ப்பதற்கு உள்ளூர், வெளியூர் நிறுவனங்கள் பொறிவைத்தபோது விழித்துக்கொண்ட கிருபா பொதுமுகாமையாளருடன் பிரச்சினைப்பட்டத் தொடங்கினான். கடைசியில் நிறுவனம் மூடப்படும் நிலைமை வந்தவுடன், எம்மைவிட்டு விலகிப்போய்விட்டான். அப்படிப்போனவன் தன்னுடைய உறவினரொருவரின் நிறுவனத்திலே சேர்ந்துகொண்டான். அந்த நிறுவனமும் எங்களை வீழ்த்துவதில் பெரும்பங்கு வகித்திருந்தது. அவன் அங்கு சேர்ந்தபிறகு எங்களைப்பற்றிக் குறைகூறித் திரிந்ததாகக் கேள்விப்பட்டோம். எங்களுடன் சேர்ந்திருக்கும்வரை எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் அனுபவித்துவிட்டு, நாங்கள் வீழ்ச்சியடைந்தபின்னர் கண்டபடி விமர்சித்த அவனுடைய அழகற்குணத்தை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியவில்லை.

பின்னொரு நாளில் அதை அவனிடம் சுட்டிக்காட்டிய போது, என்னைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரித்து விட்டுப் போனான். அதற்குப் பின்னரும் அவனைச் சில கூட்டங்களிலே கண்டிருக்கிறேன். ஆனாலும், நெருங்கிச்சென்று உரையாடு

வதற்கு என்னுடைய மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. அவனும் என்னைக் கண்டுங்காணாதது போலக் கடந்துசென்றிருக்கிறான்.

அப்படிப்பட்டவன் திடீரென்று என்னைச் சந்திக்க விரும்புவதாகக் கூறும்போது, நான் எப்படி முழுமனத்தோடு வரவேற்கமுடியும்?

என்னுடைய கைபேசி கிரீரென்று அதிர்கிறது. அழைப்பது அவனாகத்தானிருக்கும். எடுத்துக் காதிலே பொருத்துகிறேன்.

“மச்சான் நான் வந்திட்டன். உள்ளுக்கு வரட்டோ?” கிருபாவின் குரல் உற்சாகமாக ஒலிக்கிறது.

“பொறு. நானே வானன்” அவசரமாக எழுந்து வெளியே வருகிறேன்.

வெளிவாயிலுக்கு அருகிலுள்ள வாகைமரத்தின்கீழ் அவனுடைய வாகனம் நிற்கிறது. அவன் சிகரெற் புகையை ஊதியபடி சாய்ந்திருக்கிறான். மீசையும் தாடியும் முகத்தின் பெரும்பகுதியை மூடி வளர்ந்திருக்கின்றன. அவனை நெருங்கிச்செல்கிறேன்.

என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தவன், சட்டென்று தழுவிக்கொள்கிறான்.

“எப்பிடி மச்சான் இருக்கிறாய்?”

அவனுடைய உடலிலிருந்து கசிந்த நறுமணத்தைலம் நாசியை அரிக்கிறது. நான் சங்கடத்துடன் நெளிகின்றேன்.

“நான் நல்லாத்தான் இருக்கிறேன்” அவனிடமிருந்து என்னை விடுவித்துக்கொள்கிறேன்.

“உன்னைப் பாத்தால் அப்பிடித் தெரியேல்லையே? அதுசரி, உன்ரை டப்பாக்கொம்பனி எப்பிடிப் போகுது? எல்லாத்தையும் இழுத்து மூடியாச்சுதெண்டு கேள்விப்பட்டன்”

கிருபாவின் குரல் கிண்டலாக ஒலிக்கிறது. அவன் ஏதோவொரு உள்ளோக்கத்துடன் வந்திருக்கிறான் என்பதை ஊகித்துக்கொள்கிறேன். எனக்குள் இலேசாகக் கோபம் தலைகாட்டினாலும், நான் எதுவுமே பேசவில்லை.

அவன் இன்னொரு சிகரெற்றைப் பற்றவைத்துக் கொள்கிறான். அவனுடைய உடலசைவுகளில் ஏதோவொரு மாற்றத்தை என்னால் அவதானிக்கமுடிகிறது.

“உன்ரை கொப்பரும் கிட்டடியில் இறந்திட்டார் எண்டு கேள்விப்பட்டன்”

என் அப்பாவின் இழப்பு. அது ஆத்மார்த்தமாக

நாங்கள் விடுமுறை நாள்களில் ஊர்முழுக்கச் சுற்றித்திரிவோம். எங்களுடைய வாய்களில் காட்டுக் கொய்யாவும், பன்னைப் பழங்களும். ஈச்சம்பழங்களும் அரைபட்டுக்கொண்டிருக்கும். பாலைப்பழக் கால மென்றால் எங்களுக்குக் கொண்டாட்டந்தான். கிருபா இருக்கும்வரை பழங்களைப் பற்றிய கவலையில்லை.

என் கண்கள் கசிகின்றன. நான் அதை மறைப்பதற்காக வீதியைப் பார்க்கிறேன். ஐந்தாறு மாடுகள் வீதியோரத்திலுள்ள புல்பூண்டுகளைக் கடித்தபடி அசைந்துசெல்கின்றன. முதியவரொருவர் தடியை விசுக்கியபடி பின்னால் நடக்கிறார். பேருந்தொன்று கரும்புகையைக் கக்கிக்கொண்டு விரைகிறது.

வாழ்ந்த ஒரு கிராமத்து மனிதனின் அகால மரணம். என்னுடைய தங்கை வீரச்சாவடைந்தபோது கூட அப்பா கிறுங்கவில்லை. அப்பம்மா இறந்தபோதும் கம்புமாதிரி அசையாமலேயே நின்றுருந்தார். ஆனால், அவருடைய தென்னந் தோட்டத்தை இராணுவம் அடாத்தாகப் பிடித்துக் கொண்டதைத் தாங்க முடியாமல் உயிரையே விட்டுவிட்டார்.

என் கண்கள் கசிகின்றன. நான் அதை மறைப்பதற்காக வீதியைப் பார்க்கிறேன். ஐந்தாறு மாடுகள் வீதியோரத்திலுள்ள புல்பூண்டுகளைக் கடித்தபடி அசைந்துசெல்கின்றன. முதியவரொருவர் தடியை விசுக்கியபடி பின்னால் நடக்கிறார். பேருந்தொன்று கரும்புகையைக் கக்கிக்கொண்டு விரைகிறது.

கிருபா சில கணங்கள் அமைதியாக இருந்தான். பிறகு மென்மையான குரலில் சொல்கிறான்,

“மச்சான், நீ கவிண்டுபோன கப்பலிலை ஏறி நிக்குறாய். நாங்கள் எப்பவும் முன்னேற்றத்தைநோக்கி விரிஞ்சு கொண்டு போகவேணும். உன்னையாதிரி ஒரு சின்ன வட்டத்துக்குள்ளையே சுத்தக்கூடாது. உன்னை கொம்பனியிலையிருந்து எத்தினைபேர் என்றை பக்கம் வந்திட்டாங்கள் தெரியுமே?”

பாட்டுப் பாடுகின்ற ஐஸ்கிறீம் வண்டிக்குப் பின்னால் ஓடும் குழந்தைகளைப்போல அவனுடன் இழுபடுபவர்களைப் பற்றி நாணியேன். அவர்களிற் சிலர் ஆரம்பத்தில் எங்களுடைய நிறுவனத்தோடு ஒத்துப்போனவர்கள். பின்னர், அவனுடைய வார்த்தைகளின் வசீகரத்திலே சிக்கிச் சுயமிழந்தவர்கள். அவன் உதிர்க்கின்ற பொன்மொழிகளுக்காகக் காத்திருந்து, அவற்றை மனனஞ்செய்து போகுமிடமெல்லாம் ஒப்பிக்கின்ற விசுவாசிகளாக மாறியிருக்கிறார்கள். இன்னுஞ்சிலர் தங்களை வயதுக்கு மீறிய சிந்தனாவாதிகளாகப் பாவனைசெய்பவர்கள். அந்தப் பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமான அசாதாரண நடத்தைகளைப் பொதுவெளிகளில் வெளிப்படுத்துபவர்கள். அத்தகைய பலவீனங்களையும் அவன் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டான். அவர்களைத் தன்னுடைய வசியத்திறனால் சாவிக்கொடுக்கும் பொம்மைகளாக மாற்றியிருந்தான்.

“இப்போது எதற்காக வந்திருக்கிறான்?” நான் குழப்பத்துடன் பார்க்கிறேன். அவன் கண்ணாடியைச் சரி செய்தபடி அழகாகப் புன்னகைக்கிறான்.

“மச்சான், நீ விரும்பினால்...” அவனுடைய வார்த்தைகளில் வழமைபோலத் தேன்சொட்டுகிறது. கண்களில் அத்த நம்பிக்கை. அவன் வந்த நோக்கம் எனக்குப் புரிந்துவிடுகிறது.

“வேண்டாம் கிருபா. அதுக்கு வேறே ஆரையும் பார்” நான் சட்டென்று பதிலளிக்கிறேன்.

“நீ இன்னும் மாறவேயில்லை. இப்பவும் பழைய

புராணம் பாடிக்கொண்டு...” அவனுடைய குரலில் கோபமில்லை. மகா தந்திரமுள்ள மதப்பிரசங்கியொருவரின் சாயலே தெரிகிறது. ஆனால், அதை இரசிக்கின்ற மனநிலையில் நானில்லை.

பிறகு என்ன நினைத்தானோ, என்னுடைய தோளைத் தட்டிவிட்டு, “நான் பிறகு வாறன் மச்சான்” என்றவாறு வாகனத்தை நோக்கி விரைவாக நடந்து போகிறான். அவனுடைய நடையில் ஏதோவொரு வித்தியாசம் தெரிகிறது. உரோமங்களடர்ந்த இரண்டு கைகளையும் முன்னே தொங்க விட்டபடி, முதுகை இலேசாகக் கூனியவாறு தாவித்தாவி நடக்கிறான்.

“கிருபா மெல்லமெல்லக் குரங்காகவே மாறுகிறானோ?”

பல்வேறு உணர்வுகள் என்னுள்ளே வியாபிக்கின்றன. நான் சோர்வுடன் அறைக்குத் திரும்புகிறேன். என் மனம் இறுகிக்கிடக்கிறது. கிருபா பழைய காயங்களை ஆழமாகக் கிளறிவிட்டான். இனி, அவை ஆறுவதற்குப் பலநாள்கள் செல்லலாம்.

என்னுடைய பார்வை மெதுவாக நகர்ந்து பாலை மரத்திலே விழுகின்றது. காசங்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அமர்ந்து கத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. மரத்திலே பழங்கள் எவையும் காணப்படவில்லை. ஆங்காங்கே சிறுகிளைகள் முறிந்து தொங்குகின்றன. மரத்தடியில் இலைகள் சிந்திக் கிடக்கின்றன. அங்கிருந்த குரங்குகளையும் காணோம். அவை இன்னொரு காணியிலுள்ள பழமரத்துக்குத் தாவிப்பிருக்கக் கூடும்.

இந்தப் பாலைமரம் மீண்டும் பழுத்தால், அந்தக் குரங்குகள் தாமாகத் தேடிவரும்.

கலைமுகம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

இந்த இதழுடன்
முப்பதாவது ஆகவையில்
கால் பதிக்கின்றது.

ஈழத்துப் புனைவு வெளியில் ஐ. சாந்தன் என்ற ஆளுமை

சுருட்டிப்புகளும்
பார்வையும்

மு. அநாதரட்சகன்

சாந்தனின் கதைசொல்லும் பாணி தனித்துவமானது. எதையும் கைவரையாக விரித்துச் சொல்லாமல் கதையின் போக்கில் கதா பாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலம் அனைத்துக்கும் கனகச்சிதமாகப் புரியவைத்துவிடும் புனைவாற்றல் அவரிடம் வியக்க வைத்துவிடுகிறது. முக்கிய கதாபாத்திரங்களின் எண்ண ஓட்டங்களை யதார்த்தமாகப் பதிவுசெய்வதுடன், தனது சுய அனுபவங்களுக்கேற்ப அர்த்தப் பரிமாணங்களுக்கு இட்டுச் செல்வதே அவரது படைப்புக்களின் வெற்றியாகும்.

ஈழத்தின் முதல்வரிசை எழுத்தாளரான ஐ.சாந்தனைப் பற்றி எழுதுவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. நவீன இலக்கியத்தில் தனித்தொரு முகம் அவருக்கானது. அரைநூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தளர்வின்றி இயங்கிவரும் மூத்த படைப்பாளி சாந்தன். வெளிநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர எத்தனையோ வாய்ப்புக்களிருந்தும் மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்து ஒரு கர்மயோகி போல எளிமையாக வாழ்ந்துவருபவர். இக்குறிப்புக்கள் அவரை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்ற நோக்கினை மாத்திரம் கொண்டதல்ல. அவருடைய பன்முக ஆளுமையின் விகசிப்பில் விளைந்தவை பல. அவை சிறுகதைகள், குறுங்கதைகள், குறுநாவல்கள், நாவல்கள், கவிதைகள், பயணக்கட்டுரைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள், மொழியாக்கங்கள் என விரியும். சாந்தனின் படைப்புக்களில் காணப்படுகின்ற உலகியல் பார்வை, சமூகம் பற்றிய அக்கறை, நடையின் தனித்துவம், சொல்லாட்சி, சுய அனுபவங்கள், அரசியல், சூழல் பற்றிய பிரக்கை போன்றனவும் இன்னும் பலவும், எவ்வளவு தூரம் அவரது வாழ்க்கையுடன் இன்றி யமையாத உறவுகொண்டவை என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. புனைவு இலக்கியக்காரன் என்றாலே கற்பனையில் மிதப்பவன் என்கின்ற படிமம் காலங்காலமாக இருந்துவந்தாலும், எந்தவொரு கைதேர்ந்த எழுத்தாளனும் தன்னைப் பற்றியும் சுய அனுபவங்களையும் பற்றித்தான் எழுதுகிறான் என்பதற்குச் சாந்தனின் படைப்புக்கள் நிறைந்த

சாட்சியங்களாகும். அவ்வகையில், சுய அனுபவங்களின் ஆழமும், தாக்கமும் அவை தரும் புதிய பார்வையும்தான் அவரது எழுத்தின் இலக்காகும். தனக்கெனச் சிந்தனையும் வாழ்வு முறையும் செயற்பாடும் கொண்டவர் சாந்தன். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சமாதரமாகப் பயணித்து இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட படைப்புக்களைத் தந்த சாதனையாளர். சம்பத்தில் 'கேண்மை' என்ற கட்டுரைத் தொகுதியும் வெளியாகியுள்ளது. அண்மையில் 30.01.2019 இல் அவர் இந்திய சாகித்திய அக்கடமியின் 'பிரேம்சந்த் பெலோஷிப்' விருதினைப் (Premchand Fellowship) பெற்றது பெருமைக்குரியது. இந்த மகிழ்வுப் பகிரவே இக்குறிப்புக்கள் வழி அவரை மீட்டுப்பார்க்க வைக்கிறது.

1

சாந்தனின் சிறுகதைகள் பலவும் சிங்களம், ஹிந்தி, ஆங்கிலம், ரஷ்ய மொழி எனப் பிறமொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. தவிர, சாந்தனின் படைப்புக் களங்கள் பரந்துபட்டவை. அவை ஈழத்தில் ஈழநாடு, வீரகேசரி, சுதந்திரன், விவேகி, வெள்ளி, மாணிக்கம், பூரணி, கதம்பம், இளம்பிறை, மல்லிகை, சமர், வெளிச்சம், கலைமுகம், தாயகம் என்பவற்றிலும், தமிழகத்தில் கணையாழி, பாலம், தாமரை, சாவி, 1/4, புதிய பார்வை, அகநாளிகை, யுகமாயினி போன்ற பல இதழ்களிலும் வெளிவந்தன. இவையாவிலும், மல்லிகையில்

வெளிவந்தவையே அதிகம். அதுவும் முக்கியமானவைபெனக் கருதப்படுகின்றவை மல்லிகையிலேயே வந்துள்ளன. இதற்கு டொமினிக் ஜீவாவின் தொடர்பும் தூண்டுதலாக இருந்துள்ளது.

ஈழத்தில் சிறுகதை வடிவத்தில் பரிசோதனை முயற்சியைத் தொடக்கிவைத்த மூலவரென்சு சாந்தனைக் குறிப்பிடலாம். சிறுகதையின் வடிவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர முயன்றவர். பன்முகத் தன்மையுடன் குறுகிச்செறிந்த மொழியில் (Minimalist Language) கதைகளைப் படைத்த முன்னோடி எனக் கொள்ளப்பட வேண்டியவர். சாந்தனின் கதைகள் மிகுந்த சொற்சிக்கனத்துடன், செட்டான வடிவமைப்புடன் செதுக்கப்பட்டவை. மீறி நிற்கும் தேவையற்ற வார்த்தை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். அவருடைய சிறப்பு கதாபாத்திரங்களை அவரவர் இயல்புகளுடன் இயங்க அனுமதிக்கும் தன்மை. தனது சொந்தக் கருத்துக்களை கதாமாந்தர் மீது திணிக்கின்ற தன்மை கிடையாது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பாகவே எழுதுவார். அவருடைய கருத்தியல் சார்பு வார்த்தைகளில் துருத்திக்கொண்டிராது. ஆனால், அது கதையினுள் உள்ளமைந்து அழுத்தம் பெற்றிருக்கும்.

சாந்தன் தன் எழுத்தில் தனது சுய அனுபவத்திற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் வழங்குபவர். இன்னொருவர் வாழ்வை எழுத முயன்றதில்லை. எதையும் அறியாது, உணராது எழுதுவதில் ஆர்வம் காட்டாதவர். அவரது பெரும்பாலான படைப்புக்களின் ஆதாரமான வித்து சுய அனுபவப் பகிர்வாகவே இருக்கும். இதனால் எழுத்தில் அவரது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் ஆழமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கும்.

2

சாந்தனின் படைப்புமொழி சுயமானது, இயல்பானது. அவரது கதைகளில் வரும் உரையாடல்கள் முரண்திலையில் தர்க்கத்திற்கு இட்டுச்செல்பவையாக இருக்கும். அவற்றில் சிந்தனையைத் தூண்டும் தர்க்கங்கள் செறிவுகண்டிருக்கும். எளிமையான வார்த்தைகளில் பெரிய உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். சாந்தனது படைப்புக்களை வாசித்த அனுபவத்தில், பிரதான அம்சங்களான செறிவான மொழிநடை, இறுக்கமான கட்டமைப்பு, கூர்மையான பார்வை என்பவற்றினை முன்னிறுத்த முடிகிறது. சிறு சம்பவம்கூட அவரது கூர்மையான பார்வை மூலம் தீர்க்கமான கருத்துருவாக்கத்தினைப் பெற்றுவிடும். எமக்கும் அவருக்குமான பொது அனுபவங்கள் கூட நம் கவனத்தைவிட அவரது கவனத்தில் கூர்மை கண்டிருப்பதை பல சிறுகதைகளில் காணமுடிகிறது. கதைகளில் சராசரி மனிதன் முகங்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், நெருக்கடிகள், ஒடுக்குதல்கள் எல்லாமே அளவோடு அர்த்தப் பரிமாணங்களுடன் சொல்லப்பட்டிருக்கும். மனிதநேயம் என்பது சாந்தனின் கதைகளின் அடிநாதமாக இருக்கும். குறிப்பாக, 'உயிர்ப்பு', 'நீக்கல்கள்', 'கவலை', 'புதிய தரிசனங்கள்',

'ஒரு பிடி மண்', 'முளைகள்' எனப் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சாந்தன் தனது கதைகளில் வரும் சிறுசம்பவங்களில் கூட பறவைகள், பிராணிகள், சிறு செடிகொடிகள், மரங்கள் என்பவற்றைக் கதைகளில் கொண்டுவந்து அவைபற்றிய விழிப்பினை வாசகனிடத்தில் ஏற்படுத்திவிடுவார். அவரும் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை முறைக்குப் பழக்கப்பட்டவர்தான். நாம் வாழும் பூமியானது அனைத்திற்கும் ஆதாரமாகிவிட்ட நிலையில், புல்பூண்டுபூச்சிகள் முதல் பலவித உயிரினங்களுடன் பரந்துபட்ட வெளியில் மனிதனைப் பொருத்துதல் இவரது பல கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கதைகள் இயற்கைச் சூழலை மையமிட்டதே மனிதவாழ்வு என்பதை உணர்த்திட வைப்பன. அவ்வகையில் 'ஒரு பிடி மண்', 'சூயில் வீடு', 'நிலா', 'சிட்டுக் குருவி', 'உலகங்கள்', 'அன்பெஸ்ரஸ்', 'இருக்கிறது', 'காண்டை', 'நிழல்', 'காலங்கள்', 'வீடு', 'ஆரைகள்', 'இன்னொரு வெண்ணிரவு' என்பவற்றைக் கூறலாம்.

3

சாந்தனின் படைப்புக்கள் அவற்றின் காத்திரம் கருதிப் பல விருதுகளைப் பெற்றவை. அவரது விருதுப் பட்டியல் நீண்டது. ஆங்கிலப் புனைகதை இலக்கியத்திற்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்ற முதல் தமிழர் என்பதுடன் ஆங்கில இலக்கியம், தமிழ் இலக்கியம் என இரண்டிற்கும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளைப் பெற்ற ஒரே எழுத்தாளர் என்ற தகைமையையும் பெற்றவர் சாந்தன். அத்துடன், 'பெயர்வே' விருதினைத் தனது ஆங்கில நாவலுக்காக முதலில் பெற்றவர். சிறந்த ஆங்கில நாவலுக்காக கொடகே விருதினையும், இருதலைகள் 'கிறேசியன்' குறும் பட்டியலிலும் இடம்பெற்று ஆங்கில இலக்கிய உலகிலும் நன்கு அறியப்பட்ட ஒருவராகச் சாந்தன் உள்ளார். இதைவிட, 2017 இல் கொடகே வாழ்நாள் விருது, 2016 இல் இந்தியாவில் ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் நடைபெற்ற சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவில் 'சாகித்திய ஸ்ரீ' விருது, அண்மையில் 2017ஆம் ஆண்டுக்கான இந்திய சாகித்திய அக்கடமியின் 'பிரேம்சந்த் பெலோஷிப்' தகைசார் உயர்விருது என்பவற்றைப் பெற்று ஈழத்திற்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார். இக்கௌரவம் இந்தியாவின் மேதமைமிக்க எழுத்தாளர் பிரேம்சந்த் நினைவாக 1996 இலிருந்து, சாரக் நாடுகளிடையே இலக்கியத்திற்கு உயர்பங்களிப்புச் செய்தவர்களைத் தேர்வுசெய்து ஒருவருக்கு வருடாவருடம் வழங்கப்படுகின்றமை சுட்டத் தக்கது.

4

சாந்தனின் கதை சொல்லும் பாணி தனித்துவமானது. எதையும் கோவையாக விரித்துச் சொல்லாமல் கதையின் போக்கில் கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலம் அனைத்தையும் கனகச்சிதமாகப் புரியவைத்துவிடும் புனை

'பிரேம்சந்த் பெலோஷிப்' விருதினைப் பெறுகையில்...

வாற்றல் அவரிடம் வியக்க வைத்து விடுகிறது. முக்கிய கதாபாத்திரங்களின் எண்ண ஓட்டங்களை யதார்த்தமாகப் பதிவு செய்வதுடன், தனது சுய அனுபவங்களுக்கேற்ப அர்த்தப் பரிமாணங்களுக்கு இட்டுச்செல்வதே அவரது படைப்புக்களின் வெற்றியாகும். தனது கதைகளில் கதாபாத்திரங்களின் தோற்றத்தை, அவர்கள் வாழுகின்ற சூழலைப் பந்தி பந்தியாக வர்ணிப்பதில்லை. கதையின் போக்கில் வரும் சிறுசிறு தகவல்கள் மூலம் அவை வாசகர் மனதில் புரிதலை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. இவரது இன்னொரு சிறப்பு, பாத்திரங்களின் உரையாடல் நடுவே நிலைக்கும் சிறு மௌன இடைவெளிகளின் மூலம் வெறும் சொற்களால் உணர்த்தமுடியாத அனுபவங்களைத் தருவதுதான்.

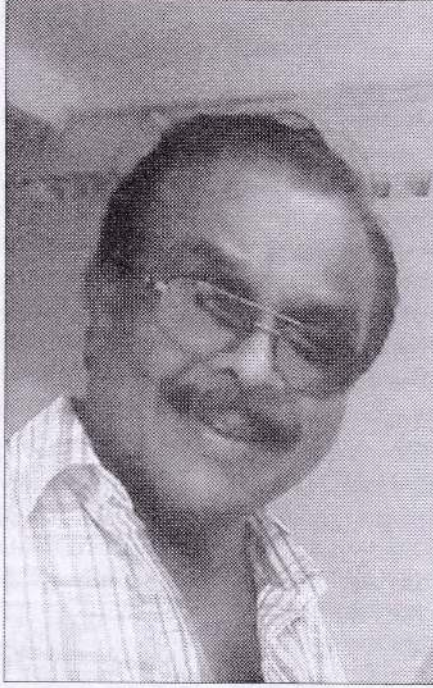
சாந்தனின் கதைகளின் தலைப்புக்கள் அர்த்தம் செறிந்தவை, குறுகிச் செறிந்தவை, கதைகளின் முடிவுகள் கூட எதிர்பாராதவையாக இருக்கும். வாசகனிடத்தில் வியப்பையும் அதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்த புத்திபூர்வமாக உருவாக்கப்பட்டவையல்ல. அந்த முடிவுகள் எப்படி எதிர்பாராத தன்மையுடன் உள்ளனவோ, அதேபோல இயல்பானதாகவும் அமைந்து விடுகின்றன. அதில் கதையின் சாரம் முழுமை பெற்றுவிடுகிறது. அதுவும் மிகச்சாதாரணமான சொற்றொடர் தான் கதைகளின் முடிவுகளாக இருக்கும்.

5

சாந்தனின் பன்முக ஆளுமையின் இன்னொரு விகசிப்பு அவரது மொழியாக்க முயற்சி. உலகப் புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சு விஞ்ஞான புனைகதையாளர் Jules Verne எழுதிய 'Journey to the Center of the earth' இனை 'பூமியின் மையத்துக்கு ஒரு பயணம்' (2006) என மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். இந்நூல் யாழ்ப்பிரெஞ்சு நட்புறவுக் கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. பிரபலம் பெற்ற உலகப் படைப்பாளிகளின் பதினெட்டுச் சிறுகதைகளை தேர்வுசெய்து 'என் முதல் வாத்து' (2016) கொடகே வெளியீடாக வெளிவந்தது. இவை தவிர, உலகக் கவிதைகள் நாற்பதின் மொழிபெயர்ப்பு வடிவமாகக் 'கனவெல்லாம் எதுவாகும்' (2017) என்ற பெயரில் நூலாக வந்தது. அவரது மொழியின் நுட்பமான வீச்சினை இவை உள்வாங்கியவையாக உள்ளன. இவைதவிர, சாந்தனின் முக்கியமான பதிவு 'இருபதாம் நூற்றாண்டு உலக இலக்கியம்' (2005) என்ற உலகின் முக்கியமான படைப்பாளர்கள், படைப்புக்கள் பற்றிய குறிப்புக்களைக்கொண்ட நூல் ஆகும். அவரது பரந்த வாசிப்பின் நினைவுப் பதிவுகளாக உள்ள இது பலரதும் வரவேற்பைப் பெற்றது. அதன் காத்திரம் கருதித் தமிழகத்தில் மறுபதிப்பும் செய்யப்பட்டது.

6

அடிப்படையில் தன்னை ஓர் இடதுசாரி என வரித்துக்கொண்டு எளிமையாக வாழ்ந்து வருபவர் சாந்தன். ஒரு உண்மையான இலக்கியவாதி அரசியல், சமூகச்

செயற்பாட்டாளனாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்ட சாந்தன் பல அமைப்புக்களிலும் இணைந்து செயற்பட்டவர். ஆரம்ப காலத்தில் யாழ். இலக்கிய நண்பர் கழகம், கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகம், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், குணசேன விதானவைச் செயலாளராகக் கொண்டியங்கிய மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணி, கவிஞர் ஆன். ரணசிங்காவினால் உருவாக்கப்பட்ட English Writer's Co-operative of Sri Lanka மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய 'விசை' போன்ற வற்றில் செயற்பட்ட அனுபவம் நிரம்பியவர். எந்த அமைப்புக்குள் இருந்தாலும் அதற்குள் சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டவர் என்பதுதான் சாந்தனின் பலம்.

சாந்தன் இளவயதிலேயே இடது சாரிக் கருத்தியலுக்குள் ஈர்க்கப்பட்டவர். இதற்கு அவரது பாட்டனாரின் செல்வாக்கும் சோவியத் இலக்கியங்களூடான பரிச்சயமும் மற்றும் சில தோழர்களுடான அறிமுகமும் காரணங்களாகின. இது அவரை அரசியலிலும் ஈடுபாடு கொள்ளவைத்தது. இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (ரஷ்ய சார்பு) நீண்டகால உறுப்பினராகவும் செயற்படவைத்தது. அதனால் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டவர்.

தேசிய ஒருமைப்பாடு, இன நல்லிணக்கம் என்பவற்றை முன்வைத்த இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியில் இருந்துகொண்டே, இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான படைப்புக்களையும் எழுபதுகளில் தந்தவர் சாந்தன். 'அந்நியமான உண்மைகள்' (1975), 'கிருஷ்ணன் தூது' (1980), 'தமிழன்' (1979), 'போக்கு' (1987) இன்னும் பல தமிழ்ச் சமூகத்தின் உணர்வுகள், அனுபவங்களை இப்படைப்புக்களில் தந்துள்ளார்.

'கிருஷ்ணன் தூது' என்ற குறுநாவல் அலுவலக மொன்றின் ஊழியர் நலன்புரிக் கழகத்தின் கடிதத் தலைப்பில் தமிழையும் சேர்க்காது விட்டது பற்றிய விவகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இக்குறுநாவல் இலங்கை இனப்பிரச்சினையின் குறியீடாகக் கொள்ளக்கூடியது. 'அந்நியமான உண்மைகள்' கதை அன்று முற்போக்கு வட்டத்திற்குள்ளும் வெளியிலும் பல வாதப்பிரதிவாதங்களை எழுப்பிய கதை. எவ்வாறாயினும் ஈழத்தின் இனப்பிரச்சினையை ஆக்க இலக்கியத்தில் கொண்டுவர முயன்ற படைப்பு என்ற பதிவினையும் பெற்றது.

இனப்பிரச்சினை சார்ந்தவற்றையும் அறிவுநிலை நின்றே எழுதினார் என்பதுதான் முக்கியமானது. பரந்துபட்ட ஒரு ஜனநாயக அமைப்பாக இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இயங்கியமையால் அது அவருக்குச் சாத்தியமாயிற்று. அந்த இயக்கத்தின் சமூகப்பொறுப்பையும் கடமைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு இயங்கிய படைப்பாளிகளுக்கு சுதந்திரம் இருந்தது என்பதற்குத் தன்னை ஒரு உதாரணமாகக் குறிப்பிடும் சாந்தன், ஈழத்து இலக்கியத்தை வெகுஜனமயப்படுத்தியதும், ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தை நிறுவியமையும்,

இலக்கியம் என்பது சமூகத்திற்கான உந்துவிசை என்பதை வலியுறுத்தியமை அந்த இயக்கம் சாதித்தவை என நேர்காணல் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிங்கள - தமிழ் இன உறவை வலுப்படுத்துபவையாகப் பல கதைகளை 1974 இற்கு முன்னும், பின்னும் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'என் நண்பன் நாணயக்கார' (1972), 'ஒரு சின்னவட்டம்' (1972), 'பிரிப்பு' (1974), '76 இல் ஒரு விடுமுறை நாளில்' (1978) என்பவை முக்கியமானவை. சாந்தனின் போர்க்காலக் கதைகள், போரால் விளைந்த நெருக்கடி நினைவுகளை மீட்டுப்பார்க்கும் காலத்தின் பதிவுகளாக உள்ளவை. 'சிட்டுக்குருவி', 'பின்னல்', 'போர்க்காலப் பூக்கள்', 'அர்த்தம்', 'அதிர்வு', 'சுற்றிவளைப்பு', 'பறக்கும் நினைவுகள்' என்பன அவை. அமைதிப்படை என்றபேரில் வந்த இந்திய இராணுவத்தின் அராஜகத்தை 'சுற்றிவளைப்பு' மற்றும் 'The Whirlwind' என்கிற ஆங்கில நாவலிலும் உயிர்ப்புடன் பதிவுசெய்துள்ளார் என்பது சுட்டப்படவேண்டியது.

7

சாந்தனின் பயண நூல்களும் முக்கியமானவை. அவற்றில் தனது பயண அனுபவங்களைக் கலைத்துவந்துடன் படைத்துள்ளார். அவரது ரஷ்யப் பயண அனுபவங்கள் யாழ். 'ஈழமுரசு' வாரமலரில் 'ஒளி சிறந்த நாட்டிலே' என்னும் தலைப்பில் தொடராக வெளிவந்தது. பின்னர், அது 1985இல் நூலாக வந்தது. அதன் இரண்டாவது பதிப்பு கொடகே வெளியீடாக வந்தது. 2017 இல் ஒக்ரோபர் சோசலிசப் புரட்சி நூற்றாண்டு நினைவினை முன்னிறுத்தி மீள்பதிப்பாக வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. தவிர, ஆபிரிக்க நாடான கென்யா நாட்டுப் பயண அனுபவங்கள் 'காட்டுவெளியிடை' என்றபெயரில் யாழ். ஈழநாதம் - வெள்ளிநாதத்தில் தொடராக வெளிவந்து, பின்னர் அது சென்னையில் 'இருவாட்சி' வெளியீடாக நூல் வடிவம் பெற்றது. இவற்றைவிட ஸ்கொட்லாந்து, மலேசியாவின் லங்காவி, இந்தியாவின் ராஜஸ்தான் ஆகிய இன்னும் சில பயண அனுபவங்கள் பதிவுகளாக வெளிவரவுள்ளன என்பதும் சுட்டத்தக்கது.

8

மூன்று தசாப்தகாலப் போர்ச்சூழலில் தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்ட வேதனைகள், வாழ்வியல் நெருக்கடிகள், துன்பங்களை வேற்றுமொழியினரும், முக்கியமாகச் சிங்களச் சகோதரர்கள் மற்றும் இந்தியாவின் பிறமொழியினர் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தின் வெளிப்பாடே சாந்தனின் ஆங்கிலப் படைப்புக்கள் ஆகும். அவரது முதலாவது தொகுதி 'The Sparks' (1990) இல் வெளியாயிற்று. இதைத்தொடர்ந்து இரண்டாவது தொகுதியான 'In Their Own World' (2000) கொடகே வெளியீடாக வெளிவந்து அவ்வாண்டில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினையும் பெற்றது. தொடர்ந்து, 'Survival and Simple Things' வசன கவிதைத் தொகுதி 2003இலும், 'The Northern Front' என்கிற கதைத்தொகுதி கொடகே வெளியீடாக 2005இலும் வெளியாகின. இவற்றின் பின்னர், சாந்தனின் முதலாவது ஆங்கில நாவல் 'The Whirlwind' 2010இல் வெளிவந்தது. அடுத்த நாவலாக 'Rails Run Paralla' 2015இல் வெளிவந்தது. பெயர்வே மற்றும் கொடகே விருதுகளைப் பெற்றது. இப்படைப்புக்களுக்கு ஆங்கில இலக்கிய வாசகர்களிடையே வரவேற்புக் கிடைத்தமை குறிப்பிடவேண்டியது.

சாந்தன் மூன்றாம் நிலைக் கல்விப் புலத்தில் அரச மற்றும் தனியார் துறைகளில் நீண்டகாலம் ஈடுபட்டு ஓய்வில் இருப்பவர். கணினி வரைஞராக, பொறியியலாளராக, உயர் தொழில்நுட்பவியல் கல்வி விரிவுரையாளராக நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர். சுலபமாக வெளிநாடுகளுக்குப் புலம்பெயரும் வாய்ப்புக்கள் பல இருந்தும் அதைத் தவிர்த்துவிட்டு மண்ணை நேசித்து மக்களுடன் வாழ்கின்றவர். பல்வேறு தொழில்நுட்பக் கல்வி நெறிகள் மூலம் பல இளந்தலைமுறை தொழில்நுட்ப வியலாளர்களைப் பயிற்றுவித்தவர். இலங்கை இணைக்கப்பட்ட பொறியியலாளர் கழகத்தின் தகைசார் உறுப்பினரான சாந்தன் சூழல் முகாமைத்துவத்தில் முதுவிஞ்ஞானமாணி (M.Sc) பட்டமும், ஆங்கில இலக்கியத்தில் முதுகலைமாணி (M.A) பட்டமும் பெற்றவர் என்பது பலரும் அறியாதவை.

சாந்தன் ஒரு அழுத்தமான யதார்த்தவாதி, மனிதாய வாதி, சமூகப்பிரக்கை உள்ள்வர். ஈழத்தின் முதல்வரிசைப் படைப்பாளி. அவருடைய ஒவ்வொரு படைப்புக்களிலும் சமூகம் பற்றிய விமர்சனம் இருக்கும். அந்த சமூக விமர்சனம்தான் கதைகளுக்கான களங்களையும் தேர்வுசெய்யும் தன்மையது.

ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளன் என்கிற வகைப் பாட்டுக்குள் மட்டும் தன்னைச் சுருக்கிக்கொள்ளாது, அதற்கும் அப்பால் தனது அடையாளத்தை விரித்துக்கொண்டவர்.

படைப்புச் சக்தி மிக்கவர்கள் தன்னைத்தானே நிர்வகித்துக்கொள்ளும் தன்மை, உள்முகமாகச் சிந்தித்தல், அனுபவங்களுக்குத் தன்னைத் திறந்து வைத்திருத்தல், சமூக அநீதிகளைக் கேள்விக்குட்படுத்துதல், தன்னம்பிக்கை ஆகிய குணம்சங்களைக் கொண்டிருப்பர் என எதிலோ அண்மையில் வாசித்தது நினைவுக்கு வருகிறது. இது எழுத்தாளர் ஐ.சாந்தனுக்கு மிகப்பொருந்தும்.

இந்திய சாகித்திய அக்கடமியினால் வழங்கப்படும் 'பிரேம்சந்த் பெலோஷிப் விருது' (Premchand Fellowship) இவ்வாண்டு அவருக்குக் கிடைத்தமை ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் விடயம்.

வரவு

அகம்
செய்தி மடல்

பாடசாலைகளில் இருந்து முகிழ்ந்தெழும் சஞ்சிகைகள் தொடர்பாக அவ்வப்போது 'கலைமுகம்' குறிப்புகளை வெளியிட்டு வந்துள்ளது. அதன் வரிசையில் புதிய வரவாக கிளி/ கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயத்தில் இருந்து உயர்தர மாணவர் மன்றத்தின் வெளியீடாக 'அகம்' என்ற பெயரில் அழகிய வடிவமைப்புடன் செய்தி மடலொன்று கடந்த ஆண்டின் இறுதியில் வெளிவந்துள்ளது. பாடசாலை தொடர்பான பல்வேறு தகவல்களையும், மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் பலவற்றையும் தாங்கி இவ்விதம் 16 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது. இம்முயற்சி தொடர்பு வதிலேயே வெற்றி தங்கியுள்ளது.

அரங்கை சூத்மாந்த்மா நேசுத் கலைஞன்

யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்

அரங்கத்துறையில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்ட பல கலைஞர்களை அண்மைக் காலங்களில் இழந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஒரு அரங்க வரலாறு அஸ்தமித்துக் கொண்டிருக்கின்றதோ என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. அஞ்சலிக் கட்டுரைகளை தொடர்ந்து எழுதுகின்ற துரதிஷ்டம் சில காலமாக நிகழ்கின்றது. அத்தகைய இலையுதிர் காலத்தின் இழப்பின் வெளியை ஏற்படுத்திய மற்றொரு கலைஞராக அமரர் கிறகரி பிலிப் பேர்மினஸ் (ஜி.பி.பேர்மினஸ்) அவர்கள் அமைந்துள்ளார்கள். தனது 79 ஆவது வயதில் இவ்வுலகை நீத்த அவர் ஈழத்தின் நாடகத்துறையில் மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டு அதனை நேசித்தவர். அறுபது வருடங்களுக்கு மேல் தன்னை நாடகத்துறையோடு தொடர்ச்சியாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டவர். நடிகனாக, நெறியாளனாக, வேட உடை விதானிப்பாளனாக, அரங்க முகாமையாளனாக என பல்வேறு தளங்களிலும் தனது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியவர். தனது கிராமத்திலும், திருமறைக் கலாமன்றம், நாடக அரங்கக் கல்லூரி போன்ற பல்வேறு அமைப்புகளிலும் அங்கம் வகித்தவர். அவரது ஆளுமைகளை இக்கட்டுரை அசைபோட முற்படுகின்றது.

அமரர் கலாபூஷணம் பேர்மினஸ் அவர்களை நான் முதன் முதலாகச் சந்தித்தது 1988 ஆம் ஆண்டு. எனது உறவினரான பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் வீட்டின் அருகே வாழ்ந்த போது ஆகும். யாழ். கோட்டையில் இருந்து மேற்கொள்ளப்படும் ஷெல் தாக்குதலில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாப்பதற்காக புங்கங்குளம் சந்தியில் ஓர் இல்லத்தில் அப்போது வசித்து வந்தார். அவரது மகன் ரின்லி, பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் வீட்டின் அறை ஒன்றிலேயே தங்கி இருந்து படித்தார். அப்போதுதான் எப்போதும் கலகலவென சிரித்துக் கதைக்கும் மனிதராக அவரைக் கண்டேன். எண்ணெய் வைத்து அழகாக வாரி இழுக்கப்பட்ட தலைமுடி, சவரம் செய்யப்பட்ட முகத்தில் அரும்பாக சிறிய மீசை, மடிப்புக் கலையாத ஆடை, தடித்த தொனியுடன் கதைத்து சிரித்து. இருக்கும் சூழலை கலகலப்பாக்கும் மனிதராகக் கண்டேன். பின்னர்தான் அவர் திருமறைக் கலாமன்ற அங்கத்தவர் என்பதனையும் நாடகத்துறையில் தீவிரமாக இயங்குபவர் என்பதனையும், அறிந்து கொண்டேன். இந்த அறிமுகத்தின் தொடர்ச்சியாக, எனது கலையார்வத்தினைக் கண்ட பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள், அவர் மூலமாக திருமறைக் கலாமன்றத்தின் 'சிலுவை உலா' நாடகத்தில் நடப்பதற்குத் தூண்டினார். அன்றில் இருந்து ஆரம்பித்த உறவு அவருடன் 30 வருடங்களுக்கு மேலாக அவர் இறக்கும் வரை ஒரு தந்தை மகனுக்குரிய உறவாக, குரு சீடத்துவ உறவாக, குடும்ப உறவாக நீண்டது. அவருடன் நெருக்கமான உறவினைப் பேணிய வகையில் அவரது ஆற்றல்களையும் அறியக்கூடியதாக இருந்தது. அவரது இழப்பின் வெளியில் நின்று அவர் கூறிய அவரது வரலாற்றினை அசைபோட முற்படுகின்றேன்.

குருநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கிறகரி பிலிப் பேர்மினஸ் சிறிய வயதில் இருந்தே நாடகக்கலையுடன் தன்னைப் பின்னிப்பிணைத்துக் கொண்டவர். நடிகனாக நெறியாளனாக, அரங்க விதானிப்பாளனாக, அரங்க முகாமையாளனாக, பயிற்று விப்பாளனாக என பல்வேறு தளங்களில் பணியாற்றியவர். தனது இறுதிக்காலம் வரை நாடகத்துறையை தனது சுவாசம்போல நேசித்தவர். மிகுந்த இறைபக்தியும் பொது

நலநோக்கும் கொண்டவர்.சமுக்கப்பிரக்கையுடன் இயங்கியவர். அது மட்டுமன்றி வாழ்வில் ஒழுக்கத்தையும் பண்பினையும் பேணி ஒரு மனிதன் எவ்வாறு வாழவேண்டுமென்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர். அவரது அரங்கப் பணிகளை பல்வேறு தளங்களில் நோக்க முடியும்.

புனித பத்திரீசியார் கல்லூரியில்...

யாழ். புனித பத்திரீசியார் கல்லூரியில் ஆரம்பக்கல்வி முதல் உயர்தரம் வரை கல்வி கற்று, இவரின் நாடகக் கலைக் கான ஆர்வம் பாடசாலையிலேயே ஆரம்பித்தது. பாடசாலையில் மேடையேற்றப்பட்ட பல நாடகங்களில் மாணவப் பருவத்திலேயே நடித்தார். 'ரெயில்வே ஸ்ரேசன்' என்ற ஆங்கில நாடகமே இவரது முதல் நாடகம். தொடர்ந்து அருள்திருலோங் அடிகள் முதன் முதலாக மனிதர்கள் நடிக்கின்ற திருப்பாடுகளின் காட்சிகளை அறிமுகம் செய்தபோது முதலில் 1952 இல் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு மேடையேற்றினார். பின்னர் அதிபராக இருந்த அருள்திரு அருள்நேசன் அடிகள், அதனை அருள்திரு மரியாம்பிள்ளை அடிகளைக் கொண்டு 1954 இல் தமிழில் மொழிபெயர்த்து மேடையேற்றினார். அதில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் நடித்தனர். அத்திருப்பாடுகளின் காட்சியிலும் 1960 இல் மேற்கொண்ட காட்சியிலும் மிகமுக்கிய பாத்திரமாகிய 'கைப்பாஸ்' பாத்திரத்தினை ஏற்று நடித்தார். இவ்வாறு மாணவப் பருவத்தில் இருந்தே நாடகத்துறையில் ஆர்வங்கொண்டு செயற்பட்ட இவர் அருள்திரு நமரியசேவியர் அடிகள் குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட பின் பத்திரீசியார் கல்லூரியில் பகுதித் தலைவராகப் பணியாற்றியபோது (1963) அவர் மேற்கொண்ட இத்தாலிய திரைப்படமொன்றுக்கான மொழிமாற்றச் செயற்பாட்டில் பங்கு கொண்டு குரல் கொடுத்தார். அன்றில் இருந்து ஏறத்தாழ 60 வருடங்களாக மரியசேவியர் அடிகளுடனான அவரது உறவு தொடர்ந்தது. கல்லூரியில் இவர் மிகச்சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரனாகவும், கடேற் குழு உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்தார். பாடசாலை உறவினை மறக்காது பத்திரீசியார் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் அங்கத்தினராக இறுதி வரையும் இருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிராமத்தில்..

கலைவளம் மிக்க குருநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரின் கலை ஆர்வத்திற்கு அவரது கிராமமும் ஒரு காரணம் எனலாம். சிறுவயதில் தனது கிராமத்தில் நடந்த கூத்துக்கள், நாடகங்களைப் பார்த்த அனுபவங்களில் இருந்து, விளையாட்டாக நண்பர்களுடன் சிறுவயதில் நடிக்கத் தொடங்கியவர். வளர்ந்துபின் இளைஞனாக கிராமத்து இளைஞர்களுடைய நாவாந்துறையை சேர்ந்த தனது பாடசாலை நண்பர்களையும் இணைத்துக்கொண்டு பல சினிமாப் பாணியிலான நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி தயாரித்து மேடையேற்றினார். 'எங்கே நிம்மதி' போன்ற இவரது நாடகங்கள் கிராமத்தில் அதிகம் பேசப்பட்டன. பார்ப்போரை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குதல், ஆச்சரியப்பட வைத்தல் என்பது அக்காலத்தில் அவருக்கு இருந்த அரங்கியல் நாட்டம். தத்துவபுரமாக நாடகக் காட்சிகள் வரவேண்டுமென்பதற்காக பல்வேறு உத்திகளை அந்தக்கால நாடகங்களில் கையாண்டார். துப்பாக்கியால் சுடும்போது சேட்டில் சிவப்புக் கலவையை தெறிக்கச்செய்வது முதல் மேடையில் கிளாஸ் உடைத்தல், சப்பாத்துக் காலில் தீப்பெட்டியில் முனையை சொருகி அதில் குச்சியினைத் தட்டி சப்பாத்தில் இருந்து தட்டி தீயை உண்டாக்குவது போன்ற ஆச்சரியத்தினை

உண்டாக்குதல்... என பல நுட்பங்களை கையாண்டு தனது கிராமத்தில் பலராலும் அறியப்பட்டவராக இருந்தார். அவ்வாறே பல நாடகங்களை பயிற்றுவித்து கிராமத்திலும் அயல் கிராமங்களிலும் நிகழ்த்தினார். பிற்பட்ட காலத்திலும் ஒளிவிழா போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு தனது பங்கில் பல நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினார். தனது கிராமத்தில் நடைபெறுகின்ற உடக்குப்பாஸ் பக்தி நிகழ்வில் அரிமைத்தியூர் குசையாக வேடம் போடுவதையும் மனிதப் பத்திரங்களுக்கான வேட உடை, ஒப்பனையை மேற்கொள்வதிலும் இறுதிக்காலம் வரை ஒரு பாரம்பரியத்தினைப் பேணினார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தில்...

மரியசேவியர் அடிகளுடன் 1963 இல் ஏற்பட்ட உறவு இறுதிவரை தொடர்ந்தது. 1967 இல் உரும்பிராய் பங்குத் தளத்தில் மரியசேவியர் அடிகள் 'கல்வாரியில் கடவுள்' என்ற திருப்பாடுகளின் காட்சியினை நெறிப்படுத்தியபோது அழைக்கப் பெற்றவர், அவரது அன்புக்குரிய மாணவனாக தொடர்ந்தும் அவரது நாடகங்களில் நடிக்கத் தொடங்கினார். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தொடக்ககால ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். மன்றத்தின் பெரும்பாலான நாடகங்களில் தனது பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளார். நடிக்காக கல்வாரியில் கடவுள், அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியம், பலிக்களம், சாவை வென்ற சத்தியன், களங்கம், கல்வாரிப் பரணி, காவிய நாயகன், கல்வாரி யாகம், வெள்ளியில் ஞாயிறு... எனப்பல திருப்பாடுகளின் நாடகங்களிலும் நீ ஒரு பாறை, சத்திய வேள்வி, ஞான செளந்தரி, ஜெனோவா, சோழன் மகன், சகுந்தலை... போன்ற கூத்து இசைநாடகங்களிலும், அசோகா, தர்ஷனா, ஸ்பாட்டக்கல், தலைமைக் கட்டடக்காரன், சத்தியத்தின் தரிசனங்கள், சாகாத மனிதம்.. என ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நவீன நாடகங்கள் என பல்வேறு நாடகங்களில் பிரதான பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளார்.

அது மட்டுமன்றி மரியசேவியர் அடிகளின் பல நாடகங்களின் உதவி நெறியாளராக பணியாற்றியதுடன் பின்னர் திருப்பாடுகளின் காட்சிகளையும் நெறிப்படுத்துபவராக மாறினார். பலிக்களம், அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியம்.. என பல திருப்பாடுகளின் காட்சிகளை இங்கு, மட்டுமன்றி, ஹப்புத்தளை, மன்னார், முல்லைத்தீவு, கொழும்பு என பல இடங்களுக்கும் சென்று நெறிப்படுத்தினார். அதனைவிட மாதொரு பாகம், ஔவையார், இடமில்லை, சத்தியத்தின் தரிசனங்கள், ஒரு தேடல், எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல், சாகாத மனிதம் போன்ற பல நவீன நாடகங்களை நெறிப்படுத்தினார். அதுமட்டுமன்றி நாடகப்பிரிவுக்குப் பொறுப்பு பாளராக செயலாற்றி பல நாடகங்கள் நேர்த்தியுடன் மேடையேற்றப்பட உதவினார். நாடகக் களப் பயிற்சிப் பிரிவுக்கு பொறுப்பு வகித்து வேடஉடை விதானிப்பாளனாகவும், அரங்க முகாமையாளனாகவும் பல நாடகங்களில் கடமையாற்றினார். அதனை விட திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நிர்வாக உறுப்பினராக நீண்டகாலம் பணியாற்றி மன்றத்தின் வளர்ச்சிற்கு அருட்பாடுபட்டுழைத்த கலைஞனாகவும் திகழ்ந்தார். நாடகப்பிரிவு, ஒலி, ஒளி ஊடகப்பிரிவு, கவின்கலைகள் பயிலகம், களப்பயிற்சி, வழிபாட்டுப்பிரிவு, வேட உடை ஒப்பனை பிரிவு போன்ற பல பிரிவுகளுக்கு பொறுப்பாளராக இருந்தும் முகாமெத்துவத்திற்கு உதவியும் அளப்பரிய பணிகளை ஆற்றினார். மன்றம்

மேற்கொண்ட உள்ளூர் வெளியூர் கலைப் பயணங்களுக்கு தலைமை தாங்கிச் சென்றவராகவும் காணப்பட்டார். சிங்களக் கலைஞர்களுடன் உறவைப்பேணி திருமறைக் கலாமன்றத்தின் சமாதானப் பணிகளுக்கும் பாலமாக அமைந்து நின்றார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சிறந்த அரங்கப் பயிற்றுவிப்பாளனாகத் திகழ்ந்து பல இளையதலைமுறை கலைஞர்களை நாடகக்கலையில் உருவாக்கிய ஆசானாகவும் திகழ்ந்தார். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நிராகரிக்க முடியாத ஆளுமைகளில் ஒருவராகிய இவர் மன்றம் மேற்கொண்ட இந்திய, ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கான கலைப் பயணங்களிலும் கலந்துகொண்டு அந்நாடுகளில் அதிகம் பாராட்டப் பெற்றார். திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குநர் மரியசேவியர் அடிகளை தனது குருவாகக் கொண்டவராக மட்டுமன்றி, அவரை நன்கு புரிந்து கொண்டவராக, அவர் மேற்கொண்ட அளப்பரிய அரங்க முயற்சிகளுக்கு துணைநின்ற ஒரு பெருந்தூணாக செயற்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறைச்சாலையில்...

சிறைச்சாலை அதிகாரியாக பணியாற்றிய இவர், கைதிகளை மகிழ்விப்பதற்காக நாடகங்களை நடப்பிப்பதனை தனது பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் கோட்டையில் பணியாற்றிய போது சிறைக் கைதிகளைக் கொண்டே நாடகங்களை மேடையேற்றினார். 'அவர்களும் மனிதர்கள் சந்தர்ப்ப வசத்தால் கைதியானார்கள்' என்றதாகவே அவரது கொள்கை இருந்தது. அந்த வகையில் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்தவதற்கு நாடகங்களை பயிற்றுவித்து மேடையேற்றினார். குறிப்பாக 'சீர்திருந்திய கைதி', 'சங்கிலியன்' போன்ற நாடகங்களை கைதிகளுக்குப் பயிற்றுவித்து சிறைச்சாலையிலேயே மேடையேற்றியது மட்டுமன்றி விசேட அனுமதி பெற்று அவர்களை சிறைச்சாலைக்கு வெளியே கொண்டு வந்து குருநகர், அரியாலை, நாவாந்துறை போன்ற பல்வேறு இடங்களிலும் அவர்களின் நாடகங்களை மேடையேற்றினார். கைதிகளை வெளியில் கொண்டு செல்வது ஆபத்து என்பதைத் தெரிந்தும் நாடகத்தில் ஈடுபடுகின்றபோது அவன் ஒரு அறத்துக்குக் கட்டுப்படுவான் என்ற அவரது சிந்தனை வெற்றி அளித்தது.

நாடக அரங்கக் கல்லூரியில்...

எழுபதுகளின் இறுதியில் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் உருவாக்கிய நாடக அரங்கக் கல்லூரி ஒருவருடத்திற்கு மேலாக நடத்திய நாடகப்பட்டறைகளில் கலந்துகொண்டு அதாசீசியஸ், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், சி.மெளனகுரு, நா.சுந்தரலிங்கம் போன்ற பலரிடமும் பயிற்சி பெற்று தனது நாடக அறிவை வளப்படுத்தியதுடன் நவீன நாடகம் தொடர்பான தனது ஆளுமையை அதிகம் வளர்த்துக்கொண்டார். நாடக

அரங்கக் கல்லூரி தயாரித்த கோடை, சங்காரம், உறவுகள், கூடி விளையாடு பாப்பா, பொறுத்தது போதும், வெறியாட்டு... போன்ற பல நாடகங்களில் நடித்தார். 'பொறுத்தது போதும்' நாடகம் சிறந்த நாடகமாக பல ஜனாதிபதி விருதுகளைப் பெற்றதாகும். ஈழத்தின் புகழ்பூத்த பல நடிகர்கள் நாடக ஆசிரியர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கும் அப்பயிற்சி அவருக்கு உதவியது. பல அரங்கக் கலைஞர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமான உறவை இறுதிவரையும் கொண்டிருந்தார்.

"நாடக உலகில் நான் இன்னும் மாணவனே" என்று தன்னைத் தாழ்த்திக்கொண்டு அரங்கச் செயற்பாடுகளில் மிகவும் விசுவாசத்துடன் பணியாற்றினார்.

திரையுலகில்...

நாடகங்களில் மட்டுமன்றி பல்வேறு குறும்படங்களிலும் ஆவணத் திரைப்படங்களிலும் நடித்துள்ளார். திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் 1982 இல் தயாரிக்கப்பட்ட 'பலிக்களம்' வீடியோத் திரைப்படம், அசோக ஹந்தகமலின் 'இவ்வழியால் வாருங்கள்'. தொலைக்காட்சித் தொடர், தர்மசேன பத்திராஜாவின் 'In Search of A Road' ஆவணத் திரைப்படம்... போன்ற பல படங்களிலும் நடித்துள்ளார்.

அரங்க ஆளுமைகள்

பேர்மினஸ் அவர்கள் அரங்கின் பல்வேறு பணிகளையும் ஆற்றி இருந்தாலும் அவர் 'நடிகன்' என்ற அவரது நடப்பு ஆளுமையாலேயே அதிகம் பேசப்பட்டார் எனலாம். பிரதான பாத்திரமாக, குணச்சித்திர பாத்திரமாக, துணைப்பாத்திரமாக பல்வேறு நாடகங்களிலும் நடித்தார். கனதியான குரல் வாசுவைக்கொண்ட காரணத்தினால் பல பாத்திரங்கள்

அவருக்கு தனித்துவ அடையாளம் தந்தன. திருப்பாடுகளின் காட்சிகளில் அதிகம் பரிசேயன் பாத்திரத்தினையே ஏற்று நடித்தார். இயேசுவக்கெதிரான செனற் சபையின் ஓங்கிய குரலாக அவரது பாத்திரம் இருக்கும். அது தவிர்வும் ஆதாம், அன்னாஸ், சதுசேயன், ஏரோது, பரபாஸ் போன்ற பல பாத்திரங்களை பாடுகளின் நாடகங்களில் தாங்கி நடித்தார். பலவகை நாடகங்களிலும் நடித்தார். சினிமாப்பாணி நாடகம், இலக்கிய நாடகம், சமூக நாடகம், மோடியுற்ற நாடகம், கூத்து, வார்த்தைகளற்ற நாடகம், சிறுவர் நாடகம் என பலவகைமைகளிலும் நடித்தார். திருமறைக் கலாமன்றம் உருவாக்கிய வார்த்தைகளற்ற நாடகப் பாரம்பரியத்தில் மரியசேவியர் அடிகளுக்கு உதவி நெறியாளராக பணியாற்றியதுடன் பல நாடகங்களில் நடித்தார். குறிப்பாக 'அசோகா' நாடகத்தில் அசோகச் சக்கரவர்த்தியின் தந்தையாக நடித்து சிங்களக் கலைஞர்கள் மத்தியில் அதிக வரவேற்பினைப் பெற்றிருந்தார். அவ்வாறே பி. எஸ் அல்பிரட் எழுதிய 'சாகாத மனிதம்' என்ற நாடகத்தினை அவரே நெறிப்படுத்தியதுடன் பிரதான பாத்திரமாகவும் நடித்தார். இடப்பெயர்வு காலத்தில்

தனித்திருக்கும் முதியவர் பாத்திரத்தினை மிகச்சிறப்பாக நடித்தார். அந்நாடகம் இலங்கையில் மட்டுமன்றி புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் கலைப்பயணங்களில் மேடையேற்றப்பட்டு பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. அதுமட்டுமன்றி ஈழத்தின் புகழ்பூத்த பல நெறியாளர்களின் கீழ் நடித்த அனுபவங்களைக் கொண்டவர். நீ. மரிய சேவியர் அடிகள், பூந்தான் யோசேப்பு, அ.தாச்சியல், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், சி. மொனனகுரு, வி.எம்.சுகராஜா, அபாலதாஸ் போன்ற பலரது நாடகங் களிலும் அவர்களது நெறியாள்கையில் நடித்தார். கோடை நாடகத்தில் 'விதானையார்' பாத்திரமேற்று மிகவும் சிறப்பாக நடித்து பெயர் பெற்றிருந்தார். அவ்வாறே கூடி விளையாடு பாப்பாவில் 'நாய்', வெறியாட்டில் 'இரானுவத் தளபதி' போன்ற பாத்திரங்கள் இவருக்கு அதிக புகழைத் தேடிக் கொடுத்தன. நடிப்பது அவரின் மிகுந்த விருப்பத்திற்குரிய செயற்பாடாக இருக்கும்.

ஒரு பாத்திரத்தினை ஏற்றுவிட்டால் அதற்கு அவர் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் அபாரம். ஒத்திகை களில் ஒழுங்காக நேரத்திற்குப் பங்குகொள்ளல், தனக்கான வேட உடையை தானே ஆர்வமெடுத்து உருவாக்குதல், பயன்படுத்தும் கைப்பொருட்களை தானே உருவாக்குதல், தன்னுடைய சக நடிகரோடு இணைந்து தனது காட்சியை முழுமையாக்கித் தனது என்போதும் தீவிரமாகச் செயற்படுவார்.

அவரது மற்றொரு ஆளுமை நெறியாக்க ஆளுமை யாகும். மரியசேவியர் அடிகளைப் பின் பற்றி அவருக்கு உதவி நெறியாளராக பணியாற்றியவர். தொடர்ந்து திருப்பாடுகளின் நாடகங் களை நெறிப்படுத்தத் தொடங்கினார். நேரத்தியான திட்டமிடலுடன் நாடகங்களை நெறிப்படுத்துவதில் அவரிடம் ஒரு தனித்தன்மை காணப்பட்டது. அவரது சிறப்பு Casting என கூறப்படுகின்ற 'நடிகர் தெரிவை' மிகப் பொருத்தமாக மேற்கொள்வதில் மிகவும் வல்லவராக இருந்தார். பல நாடகங்களை நெறிப்படுத்திய மரியசேவியர் அடிகளே அவரிடம் பாத்திர தெரிவு தொடர்பாக ஆலோசனை கேட்குமளவில் நடிகர்களை நன்கறிந்தவராக இருந்தார். அதுமட்டுமன்றி மிகவும் கட்டுப்பாடான நெறியாளராக இருந்து நேரத்தியான நாடகங்கள் பலவற்றையும் நெறிப்படுத்தினார். பல திருப்பாடுகளின் காட்சிகள் அவரது சிறப்புக்கு காரணமாக இருந்தாலும் அவரால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட மாதொரு பாகம், சத்தியத்தின் தரிசனங்கள், ஒரு தேடல், சாகாத மனிதம், ஓளவையார் போன்ற பல நாடகங் களை அவரது நெறியாக்கச் சிறப்புக்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம்.

அது தவிரவும் வேட உடை விதானிப்பிலும் மிகத் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கினார். ஆரம்பத்தில் திருப்பாடுகளின் நாடகங்களுக்கான வேடஉடை விதானிப்பாளராக பணியாற்றினார். பல்வேறு பரிட்சார்த்தங்களையும் வரலாற்று உடைகளையும் ஆய்வு செய்து அவற்றை சிறப்புடன் வடிவமைத்தார். உதாரணமாக 1990 ஆம் ஆண்டு 'களங்கம்'

நாடகத்திற்கு அவர் வேட உடை வடிவமைப்புச் செய்தபோது உரோமைய படை வீரர்களுக்கு அவர் வடிவமைத்த வேட உடையானது இலங்கை ரூபவாஹினிக் கலைஞர்களாலேயே ஆச்சரியமாக நோக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து பல்வேறு நாடகங் களுக்கும் கற்பனையுடன் வேடஉடைகளை வடிவமைத்தார். அவ்வாறே மேடைப்பொருட்கள், கைப்பொருட்கள் என கைவேலைப்பாடுகளிலும் மிகத்தேர்ந்தவராக இருந்தார். சத்தியத்தின் தரிசனங்கள் என்ற நாடகத்தில் ஒரு பெரிய சப்பாத்து நாடகத்தின் முக்கிய குறியீடாக பயன்படுத்தப்பட்டது. அத்தகைய சப்பாத்தினை அவரே வடிவமைத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆவணக்காப்பாளன்

அரங்கு பற்றிய தகவல்களை அவரைப்போல ஆவணப்படுத்தி வைத்திருப்பவர்கள் இல்லை என்றே கூறுமளவுக்கு ஆவணங்களைக் கொண்டிருந்தார். ஒரு நாடகத்தின் பிரதியில் இருந்து, நுழைவுச் சீட்டுக்கள், தொடர்பான கடிதங்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், ஒளிப்படங்கள், பத்திரிகைத் தகவல்கள், விமர்சனங்கள் என எல்லாவற்றையும் ஒரு ஒழுங்கில் ஆவணமாக்கி வைத்திருப்பார். ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட பல பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு அவரது ஆவணங்களே கை கொடுத்துவின.

பல்வேறு சமூகப்பணிகள்

தான் அறிந்த அரங்கக் கலையை பலருக்கும் கற்பித்த இவர் தனது பங்குத்தளம் மற்றும் புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி, யாழ் மறைக்கல்வி நடு நிலையம், திருவழிபாட்டு நிலையம், புனித ஜேம்ஸ் பாடசாலை... போன்ற பலவற்றின் கலைச் செயற்பாடுகளில் வளவாளராக கலந்துகொண்டதுடன் அவர்களுக்காக பல நாடகங்களையும் நெறிப்படுத்தினார்.

அதுமட்டுமன்றி பல்வேறு சமூக, கலைச் சேவை அமைப்புக்களிலிருந்து அர்ப்பணிப்புடைய பல பணிகளை ஆற்றினார். திருமறைக் கலாமன்றம், பத்திரிசியார் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கம், புனித வின்சன் டி போல் சபை, பிரதேச கலாசார அதிகார சபை, குருநகர் பங்குச்சபை, குருநகர் ஜேம்ஸ் ஒஸ்லோ ஒன்றியம் போன்ற பல சமூக நிறுவனங்களில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டு பல்வேறு சமூகச் செயற்பாடுகளையும் ஆற்றினார்.

விருதுகள்

இவர் மேற்கொண்ட பணிகளுக்காக பல விருதுகள் இவரைத்தேடி வந்தன எனலாம். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் 'அரங்கவாரிதி', 'கலைஞான பூரணன்' போன்ற விருதுகளும், கலாசார அமைச்சின் 'கலாபூஷண விருது', வடமாகாண 'ஆளுநர் விருது', இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் 'கலைஞான கேசரி' விருது, யாழ்ப்பாணக்

சாகாத மனிதம் நாடகத்தில்

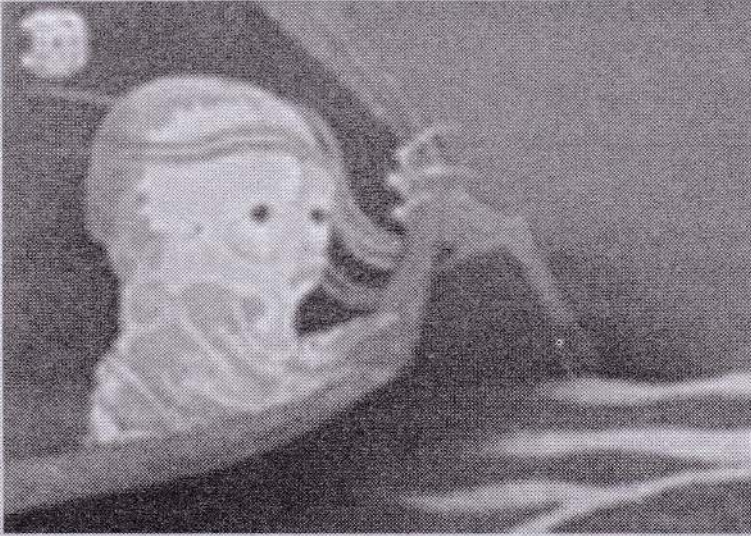
கலாசாரப் பேரவையின் 'யாழ்ரத்தினா', கலாசாரப் பேரவையின் முது கலைஞர்களுக்கான விருதாகிய 'கலைக் குரிசில்' விருது, மற்றும் யாழ். மாநகரசபையின் 'யாழ் ஓசை' விருது எனப் பல விருதுகளைப் பெற்ற பெருமைக் குரிய கலைஞனாக வாழ்ந்தார்.

நிறைவாக "நாடகம் மனிதனை உருவாக்குகின்றது" என்ற கருத்தினை அடிக்கடி உச்சரிக்கும் பேர்மினஸ் அவர்கள் அரங்கச் செயற்பாடுகளிலும், பயிற்சிகளிலும், தயாரிப்புகளிலும் ஈடுபட்ட அனுபவங்களால் தன்னை அதிகம் நெறிப்படுத்திக் கொண்டவர் என்று கூறலாம். நேரமுகாமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல், தலைமைக்கு முழுமையாகக் கட்டுப்பட்டு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல், வழங்கப்பட்ட பொறுப்பினை நூறு வீதம் நிறைவாகச் செய்வதற்கு முயற்சித்தல், நேர்மை, சிறந்த தொடர்பாடலைப் பேணுதல், நடை - உடை - பாவனையில்

நேரத்தியையும் பண்பாட்டையும் கடைப்பிடித்தல், புகைத்தல், மதுப்பாவனை போன்ற எந்த ஒவ்வாத பழக்கத்தையும் கொண்டிராத ஒழுக்க வாழ்வு என பல விடயங்களை அவரது வாழ்வில் கண்டுகொள்ளலாம். இவை அவரிடமிருந்து கலைஞர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சிறப்பான பண்புகள் எனலாம்.

அரங்கையும் சமூகத்தையும் அறுபது வருடங்களுக்கு மேல் நேசித்து அர்ப்பணிப்புடைய பணிகளை ஆற்றிய கலாபூஷணம் ஜி.பி.பேர்மினஸ் அவர்கள் அரங்க வரலாற்றிலும், அவரது அன்புடைய மாணவர் மனங்களிலும், அவர் சேவை யாற்றிய நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியிலும் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். "நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் பண்பு பாராட்டும் உலகு"

கதை

எல். வலீம் அக்பர்ம்

ஒரு கதை எழுந்து
மென் உணர்வின்
நுண்ணிழைகளில் இழைந்துவிடுகிறது

நாளங்களிலும் நாடிகளிலும்
வாஞ்சையுடன் ஊர்ந்துகொள்கிறது
அந்தக்கதை

வரலாற்றையும் வகிபாகத்தையும்
கதையாக்கியது யார்?

யாரிடமோ இந்தக் கதை குழந்தை போயுள்ளது
சிலருக்கு கதை ஒரு முயல் அல்லது பூனைக்குட்டி

கதைகளுக்கு சுவாசம் கிடையாது
அது இறந்தவிடுவதும் உண்டு
அதுநாறி அழுகிவிடுகிறது

அயலில் இருக்க வழியில்லை
கதைகளில் இருந்து இன்னும் பலகதைகள்
ஊர்ந்துதிரிகின்றன.

கதைகளில் இருந்தே
பழுப் பேறிய புளுக்களும் வெளியேறுகின்றன
அவற்றிடமிருந்து தப்பவியலாது

கதைகள்
வேறுபல கதைகளை உருவாக்கிவிடும்
கதைகளுக்குப் பின்னேபல

கொலைகளும் காத்திருக்கின்றன.
கதைகளை அஞ்சிக்கொள்ளுதல்

நிதமானது
இன்னும் நிதானமாகவே கதைகளைக் கேளுங்கள்
கதைகளை உருவாக்கி வீன் கதைகளைக்
கொண்டு வந்துவிடாதீர்கள்.

பீடியமற்ற வெளி

பிரார்த்தனைகளோ கருணையின் கடைசியிருப்புகளோவற்ற
கூட்டவிட்டு எடுத்தாகிவிட்டது ஒரு முட்டையை -கோதுகழன்று பிரமாண்டமாய்
வளரும்

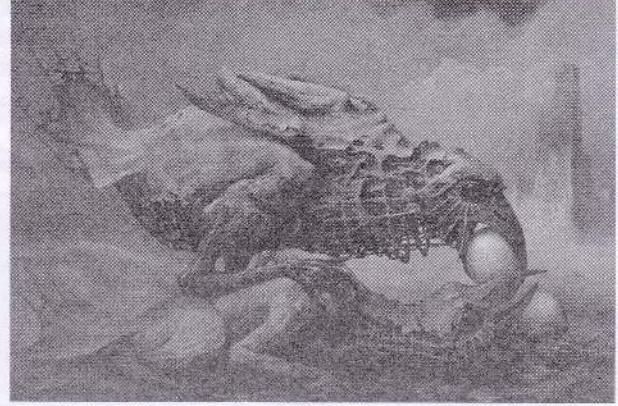
சிறகற்ற தனிப்பறவை வெறுப்பு

அதுவதன் நம்பிக்கையின்மையை துரோகத்தை ஏமாற்றுதலைக்
கொண்டு பறக்கும்

எனது பறவைகளே கூடு திரும்புங்கள்
ஒளியற்றது உறவுகளற்ற பூமி - இருந்தும்
அழியாது இவ்வுலகு

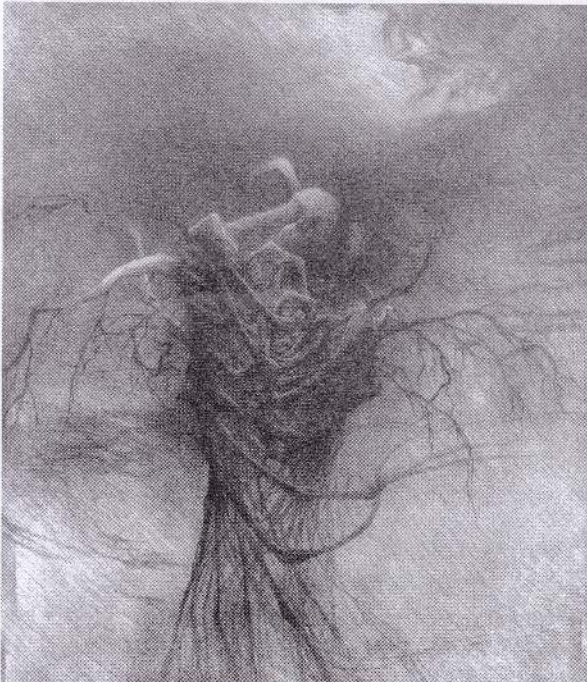
பறவைகளே! அன்பின் சிறகிருந்தும் அநாதையானது காலம்
வானம் தனிப்பது மழை

ஆறு கடல் ஆழி பிரியமற்றவெளி
கண்ணீர் பொதுத்திரவம் - வாழ்தல் என்பதோ வலிகளின் ஞானம்
நேசமற்றது என் பறவை - ஆயினும்
அன்பின் இறுதித் தானியத்தையும் எனது
வளர்ப்புப் பறவைகளுக்கே ஏறிகின்றேன்
கருணையின் கடைசித்தானியமுமற்றது பசி
பறவைகளே கண்ணீரே ஞானம்.

இரண்டு கவிதைகள்

ஆதி பார்த்தபன்

பச்சையவிரல் பெருமை

கடந்த முத்தங்களின் ஒவ்வொரு திசுக்களிலும் கழன்று போகின்றது
பிரபஞ்சநிழல் - பின்வரையின் மஞ்சல்நிறவொளியிலிருந்து
எச்சில் பிசுக்கை மெல்ல நகர்த்தியிறங்கும்
புழுவைப்போல மெல்ல எனது
அந்தரத்தனிமையில் இறங்குகிறது
உன் ஞாபகப்புடகம்
உன் பச்சையவிரல் தொடுகையின் பின் களைத்துப்போயிருக்கின்றது
திசுக்களின் புத்துயிர்ப்பு
உச்சந்தலையின் ஞானத்துவாரம் வழி - அல்லது
பெருவிரல்களின் நகக்கணுக்கள் வழி
ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது
உன்னைப்பற்றிய புரை
தாடி நரையில் அல்லது அந்திமகால நோய்ச்சனியில்
காய்ந்துபோயிருக்கிறது
உன் பால்யகாலத்தின் நினைவுப்பாசி.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத் துறைகளில் நிலைமாற்றத்திற்கான நகர்வுகள்

2009 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் வெளிவந்த நாவல்கள், குறுநாவல்களை முன்வைத்து..

சி. ரமேஷ்

(கடந்த இதழின் தொடர்ச்சி)

இத்யாகலிங்கத்தின் குறுநாவல்கள்

'விளையாட்டு', 'மாசு', 'வரம்', 'முடங்கள்' முதலான இத்யாகலிங்கத்தின் குறுநாவல்கள் மனித சமூகம் இன்று எதிர்கொள்ளும் நான்கு முக்கிய பிரச்சினைகளை அலசுகின்றன. மெசின்யுகச் சூதாட்டத்துக்குள் சிக்கிச் சீரழியும் புலம் பெயர் தமிழர்களின் கதையே 'விளையாட்டு'. சூதாட்டத்துக்குள் அமிழ்தலும் அதிலிருந்து மீள முடியாது தன்னை இழத்தலும் மிகநுட்பமாக இந்நாவலில் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

பகட்டான வாழ்வில் ஏற்படும் மாசுகளையும் சுற்றாடல் மாசுபடுவதால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் சித்திரிக்கும் குறுநாவலே 'மாசு' ஆகும். நோர்வே நாட்டில் அன்றாட வாழ்வுக்கு கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் ஈழத்தமிழர்கள் சுயமாக நல்ல கார் வாங்க முடியாத நிலையில் பழைய காருடன் மாறுடிக்கும் தன்மையை சுப்பிரமணியத்தின் வாழ்வியலுக்கூடாக இக்குறுநாவல் விளக்கி நிற்கிறது.

நோர்வே நாட்டில் நேர்சிங்ஹோம் ஒன்றிலே தாதியாகப் பணியாற்றும் வேணி கண்ணிலே காஞ்சர் வந்து தினமும் வலியால் துடிக்கும் எண்பத்தொரு வயது முதியவரை கருணைக் கொலை செய்வதை யதார்த்த போக்கில் 'வரம்' என்னும் குறுநாவல் எடுத்துரைக்கிறது. அளவு கடந்த நேசத்துடன் செய்யப்படும் இக்கருணைக் கொலை சட்டத்திற்கு புறம்பானாலும் நீதியானது. வேணியினுடைய மனப்போராட்டமும் அவள் அடையும் சுஞ்சலமும் மிகநுட்பமான முறையில் இந்நாவலில் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் பிற்தொரு குறுநாவல் 'முடங்கள்' ஆகும். கால் ஊணமுற்ற வினி என்ற பெண்ணின் வாழ்வியல் அலங்களை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்நாவல் ஊனத்தை இழிவாக நோக்கும் மனித நாகரிகமற்ற சமூகத்தை வெளியுலகுக்கு காட்டிநிற்கிறது. கற்பனையை விடுத்து கருத்தியலுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து எழுதப்பட்ட இக்குறுநாவல்கள் மனித வாழ்வில் நிகழும் அநியாயங்களை, அவலங்களை சம்பவத் தொடர்ச்சிக்கூடாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

அ. இரவியின் 'PKM என்கின்ற புகையிரத நிலையம்'

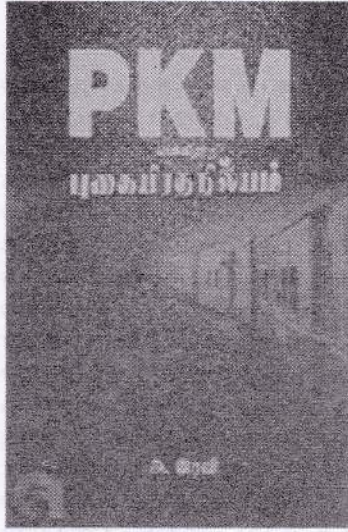
பண்பாட்டுச் சூழ்நிலை, மரபுநிலை ஆகிய புறஇயல் காரணங்கள் இரண்டுமே மனிதனின் நடத்தையை பெருமளவு முடிவு செய்கின்றன. 1956ஆம் ஆண்டு எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவால் கொண்டு வரப்பட்ட 33ஆம் இலக்க அரசகருமமொழிச் சட்டம் அரசபணியில் இருந்த தமிழர்கள் பலரைப் பாதித்தது. சுதந்திர இலங்கைக்குள் இனங்களுக்கிடையே பகையை உருவாக்கி நாட்டின் பிரிவினை வாதத்துக்கு வித்திட்ட இச்சட்டத்தை எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் போன்றவர்கள் எதிர்த்த போதிலும் குறிப்பிட்டகாலம் வரை அரசு இச்சட்டத்தை கடுமையான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தியது. நல்லிணக்கத்தை அறுத்து தேசிய சகவாழ்வைக் குலைத்த இச்சட்டத்தால் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் தமது அரசவேலைகளை இழந்து தெருவில் அநாதரவாய் நின்றனர். சமூக ஒருமைப்பாடு காணாமல் போனது. இப்பின்னணியில் எழுந்த நாவலே அ.இரவியின் 'PKM என்கின்ற புகையிரத நிலையம்'. ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்து புளியாங்குளம் புகையிரத நிலையத்தில் சுமை தூக்கும் தொழிலாளியாகப் பணிபுரியும் நடராசா அரசகரும மொழிச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டு தன் வேலையை இழக்கிறான். தொழிலுக்கு அல்லாடுகிறான். ரெயில்வே கார்ட்மாரின் உதவியுடன் சுன்னாகத்தில் இருந்து களவாக வவுனியா சென்று அரிசி வாங்கி விற்றும் அவனுக்கு அது தோதுப்படவில்லை. மனைவி கட்டித்தரும் பூமாலைகளை விற்றும் அவன் கையில் காசு புரளவில்லை. ஈற்றில் தான் பறிகொடுத்த உத்தியோகத்தை எண்ணி எண்ணி புழுங்கி புத்தி பேதலித்து மரணிக்கின்றான்.

1966 முதல் 1977 வரையான காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த அடிமட்ட பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய ஏழை மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கைக்கூடாக இந்நாவல் "ஆயுதத்தைக் கையில் எடு" என்று சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாத அரசு, பல ஏதுக்களைத் தமிழர்மீது திணித்த கதையைக் கூறிநிற்கிறது. ஆயுதப்போர் தானாகத் தோன்றியதல்ல. தமிழர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டதொன்று. வன்முறை மீது மோகம் கொண்டு போராளிகள் ஆயுதங்களைக்

கையில் எடுக்கவில்லை. சிங்களப் பேரின அரசு அதனை தமிழர்கள் கையில் திணித்தது என்பதை இந்நாவல் முன்மொழிகிறது.

அக்காவின் குடும்பத்தை தன் குடும்பம் என நினைத்து வாழும் நடராசா என்கின்ற சின்ன மாமா மென்மையான உள்ளங்கொண்டவன். தன் மருமகனையும் மருமகளையும் உயிரென நினைத்து வாழ்பவன். குறிப்பாக தன் மருமகன் மீது அன்பு கொண்டவன். அவனே தன் வாழ்வின் ஆதார சுருதி என வாழ்பவன். மாமனுக்கும் மருமகனுக்கும் இடையில் இழையோடும் அன்புப் பிணைப்பே நாவலின் மையச்சரபாகும்.

சுயநலமே மனித இருப்பாய் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட உலகில் குடும்பத்தில் நிலவும் அன்பையும் இரக்கத்தையும் கருணைப் பாலமாய்க் கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்நாவல், யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் வாழ்வியல் அம்சங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. சோதிடம் சடங்காகிப்போன யாழ்ப்பாண மண்ணிலே இணைந்த உள்ளங்களை தோசம் எனக் கூறிப் பிரிக்கும் சோதிடம் நடராசன் - பூமா வாழ்விலும் ஏழு செவ்வாய் என்ற பெயருடன் புகுந்து அவர்கள் வாழ்வைக் குலைத்தது.

சோதிடம் சொல்பவர்கள் யாவரும் வெறும் காசுக்காக மட்டுமே சோதிடம் சொல்வதில்லை. அவர்களுள்ளும் மனிதத் தன்மை கொண்டவர்கள் உள்ளனர். அளவெட்டி சின்னப்பு சாலத்திரியார் இதற்கு நல்ல உதாரணம். நடராசனுக்கு சின்னப்பு சாலத்திரியார் கூறும் விளக்கம் இரவியின் பட்டறிந்த அனுபவமாக இந்நாவலில் வெளிப்படுகிறது. "...அதிகமாகப் பேசுகிறேன் என்று நினையாதே. ஏழரைச்சனி, ஏழிற செவ்வாய், அட்டமத்துச்சனி எல்லாமே கடவுளின் பெயராலே வியாபாரிகள் உருவாக்கியவை. நான் இவற்றை நம்புவதில்லை. யாருக்கும் இவை இருக்கென்று கூறுவதில்லை. ஆனால் சிதம்பரப் பிள்ளை ஐயா அதனை நம்பிறார். உன்ரை அம்மளவும் அதனை பூரணமா நம்பிறா. நான் ஆரின்றை நம்பிக்கைக்கும் குறுக்க வரமாட்டன்".

யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் வாழும் பெண்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை நடராசாவின் தாய், தமக்கை, அத்தை, பூமா, மருமகன் முதலான பாத்திரங்கள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் என நினைத்து வாழும் சராசரிப் பெண்களையே நாவல் வெளிப்படுத்துகிறது. கணவனுக்கு அடங்கி, அவனின் நிழலின் கீழ் இருந்து அவனுக்கு கட்டுப்பட்டே சுயமரியாதையுடனும் தன்னம்பிக்கையுடனும் பெண்கள் வாழும் சராசரி வாழ்வையே இந்நாவல் காட்சிப்படுத்துகிறது. பெண்ணானவள் சமூக இயக்கத்தின் உயிரியல் உள்ளடக்கமாகக் கருதப்படுகிறாள். இவ்வுடிப்படையில் நாவலில் வரும் உணர்ச்சி நிறைந்த பெண்மை தாய்மையுணர்வு கொண்டது. ஆலாபனையற்று ஆராதிக்கப்படுவது. கணவனோடு இயைந்து

நடக்கும் இப்பெண்கள் தம் உணர்வைக் கூட வெளிப்படுத்தாதவர்கள். மனதுக்குள் குமைந்து கொண்டு பேசா மடந்தைகளாகவே இருப்பவர்கள். நடராசனின் மனைவி இதற்கு தக்க சான்று. "இரவிரவாக நாரி நோக மனைவி கட்டிக்கொடுக்கும் மாணையை விற்கும் நடராசன் அப்பணம் முழுவதையும் குடித்தே செலவழிப்பான். ஆயினும் அவன் மனைவி மனதுக்குள் புளுங்குவாளேயன்றி அவனைக் கடிந்து கொள்வதில்லை.", "மனம் பிறழ்ந்த தம்பி அம்மணமாக நின்றாலும் அவனோடு கடியாத தமக்கை" என இவ்வாறான யதார்த்தத்துக்கு அப்பாற்பட்ட பல சம்பவங்கள் நாவலில் இருந்தாலும் நாவலின் மொழி நாவலோடு வாசகனைக் கட்டி வைத்துள்ளது. அ.இரவியின் மொழிநடை வெறும் வார்த்தைக் கோவைகளால் ஆனதல்ல. அது தனித்துவமான உணர்வுகளால் ஆனது. யாழ்ப்பாண பேச்சு வழக்கை உள்வாங்கி எளியமொழியில் எழுதப்பட்ட இவ்வரைநடை முழுமையும் கச்சிதமும் கொண்டது.

சமூகம் சார்ந்த மதிப்புமாற்றங்கள், மதிப்பீடுகள், அதன் அங்கீகாரங்கள், நடத்தைவாத முறைகளால் உருவாக்கப் படுகின்றன என்பதை விளக்கும் இந்நாவல் அறம், புனிதம் சார்ந்த தனிமனித நடத்தையின் கீழ் தன்னைக் கட்டமைத்துக் கொள்கிறது.

குணா கவியழகனின் 'போருழல் காதை'

வாழ்வின் உண்மைகளை சமூகப்பின்னணியில் கால இடப்பரிமாணத்துடன் காட்ட முனையும் ஈழத்து நாவல்கள் மனித உறவுகளால் பின்னிப் பிணைந்த மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை நடப்பியல் சார்ந்து அணுகுமுற்படுகின்றன. தொன்மைகளாலும் நம்பிக்கைகளாலும் வழக்காறுகளாலும் பண்பாடுகளாலும் மண்ணில் ஆழ வேருன்றி ஒன்றிணைந்த மக்கள் தமக்கான அரசு என்னும் அலகில்லாததால் அலைக்கழிக் கப்படுகிறார்கள். போர் பிரவாகமாக பேரவலமாக உருமாறி அவர்களைத் தூரத்த இயல்பு வாழ்வை இழந்து அதனோடே சேர்ந்து பயணிக்கிறார்கள். அதிகாரப் பலத்தோடு தம் ஆளுமையை நிலைநிறுத்த நடந்த யுத்தத்தில் அப்பாவி மக்களின் வாழ்வு பணயம் வைக்கப்பட்டு, பலிக்கடா ஆக்கப்படுகிறது. பேரவலத்தின் மீது கட்டியெழுப்ப முயன்ற மக்களின் வாழ்வை, அவர்களின் வலியை ஒரு தரிசனமாகக் கொள்ளும் மனம் அனுபவத்தை அறிவுத் திரட்சியாகக் கொண்டு வாழ்வின் மீதான விசாரணைகளை மேற்கொள்ள விளைகிறது. புறச்சூழல் அது கிளர்ந்தும் அகவெளிப்பாடுகள் மொழிவழியாக உருப்பெற்று குணா கவியழகனின் 'போருழல் காதை'யாகப் பரிணமிக்கிறது. போரினால் வாழ்விழந்து அடிப்படை வசதியிழந்து நலிந்த மக்களின் வாழ்வைக் கண்ணீரோடும் உணர்ச்சிப் பெருக்கோடும் வீரத்தோடும் மண்ணின் மணத்தோடும் விதந்துரைக்கும் நாவலே குணா கவியழகனின் போருழல் காதை.

அன்பு, இரக்கம், அரவணைப்பு, காதல், காமம் என்ற மென்னுணர்வுகளையும் பகை, வீரம், துரோகம், பலிஎடுப்பு என்ற வன்னுணர்வுகளையும் அனுபவம் என்ற பொதுமையின் கண் விசாரணை செய்யும் வனமேக காதையின் தொடர்ச்சியே போருழல் காதை. கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் நடைபெற்ற மாபெரும் மனித இடப்பெயர்வை இந்நாவல் பகர்கிறது. வஞ்சகத்தால் இழந்துபோன இந்நிலத்தை மீட்க நிகழ்த்தப்பட்ட போரில் மக்கள் எதிர்கொண்ட பேரிடர் வாழ்வைப் பேசும் நாவல் இது. காக்கவேண்டிய கரங்களே

நிகழ்த்திய வஞ்சகப் போரில் வஞ்சிக்கப்பட்ட வாழ்வை எதிர் கொண்ட மக்களின் கதை இது.

புனிதர்களைத் தரித்துக் கொண்டமையால் சிலுவை மகிமை பெற்றது. அவ்வளவில் கர்ப்பநிலத்தில் பயணித்த அலுக்கோசு என்கின்ற அருளம்பலம், மதிக்குமார், அன்ரன், தேவி, நாகமணி, கிளி, சவாமிப்பிள்ளை, லீமா, கமால், கதிர், கனிமொழி, நிர்மலா முதலான பாத்திரங்களை உள் வாங்கிக்கொண்டு பயணிக்கும் போருழல் காதை காருண்யம் காலாவதியாகிப் போன தேசத்தில் மனிதர்களால் மனிதம் வேட்டையாடப்பட்ட சேதியை உரைத்து நிற்கிறது. இருபத்திரண்டு அத்தியாயங்களாக விரியும் நாவல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கிளிநொச்சியில் தரித்த மக்கள் போரினால் இன்னலுற்று வவுனிக்குளத்துக்கு இடம்பெயர்ந்த கதையைக் கூறுகிறது. பல்வேறு பாத்திரங்களுக்கூடாக உருவாக்கப்படும் வியப்புட்டும் அதிர்ச்சியூட்டும் சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றும் நாவலின் கிளைக் கதையாக நீள வரலாற்றுப் பின்னணியில் நாவல் தன் பரப்பை அகலித்துக் கொள்கிறது.

நாவலில் இடம்பெறும் பாத்திரம் ஒவ்வொன்றும் தன்னளவில் முழுமை பெற்று விளங்குகின்றது. கடந்தகால தமிழரின் வரலாற்றை அதன் பண்பாட்டை புள்ளிவிபரங்களுடன் எடுத்துரைக்க நாவலில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் உதவுகின்றன. இடம்பெயர் வாழ் மக்களின் வாழ்வையும் அவர்கள் எதிர்நோக்கிய இடரையும் உண்மைத் தன்மையுடன் நன்கு வெளிப்படுத்துவதற்கென்றே நாவலில் படைக்கப்பட்ட பாத்திரமே நாகமணி ஆகும். நாகமணியின் மனைவி கிளிக்கும் அவர்களுடைய நருமகளுக்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண் தனி அலகனாக உருமாறிக் கதையை வளர்த்துச் செல்கிறது. நாகமணியின் மகள் தேவிக்கும் அன்ரனுக்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண் தர்க்கம் நாவலில் பிறிதொரு அலகனாகத் தோற்றம் பெறுகிறது. உயர்சாதிப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்த அன்ரன் இயக்கத்தின் ஆதரவுடனும் மதனின் துணையுடனும் கடத்தலில் ஈடுபடுகிறான். கடத்தல் சம்பவம் ஒன்றில் இலங்கை இராணுவத்தினரால் மதன் வேட்டையாடப்பட அன்ரனுக்கும் மதனின் மனைவி மசக்குட்டிக்கும் இடையில் உறவு நீடிக்கிறது. ஈற்றில் தேவியை மறந்து மதன் வீட்டிலேயே அன்ரன் தங்கிவிட தேவிக்கும் அன்ரனின் தங்கை கணவன் சந்திரனுக்கும் இடையிலான உறவு நீடித்து அதுவே அவள் வாழ்வுக்கு ஆதாரமாகிறது. இவ்வுறவு உடல் சார்ந்த உறவன்று. மன ஏக்கத்தின் உடல் வேட்கையில் ஆதரவற்ற நிலையில் தோன்றும் உள்ளார்ந்த நட்பு, தத்தம் குடும்பத்தில் எழும் புரிந்துணர்வின்மையாலும் ஆதரவின்மையாலும் உள்ள நெருக்கடிக்குள் உள்ளாகின்ற இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கி ஈர்க்கப்படுகின்றனர். தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலின் பிற்புலத்து வாழ்க்கைப் பின்னணி அவ்விருவருக்கும் இடையிலான உறவை எல்லை தாண்டாத உணர்வுகளுக்குள் சங்கமாகும் மனம் சார்ந்த ஆத்மார்த்த நட்பாகவே நிலைத்திருக்கச் செய்கிறது.

வெங்காய வைப்பு, நாற்று வைப்பு, களைபிடுங்கல், வெங்காயம் கிண்டல் முதலான தொழிலுக்கு கூலிக்கென வேலையாட்கள் பிடிக்காது தோட்டத்து வேலைகளை பிற தோட்டக்காரருடன் இணைந்து செய்யும் பண்பாட்டு பாரம்பரியங்களையும் மக்களுக்குள் இருந்த உறவுமுறைகளையும் நாவல் விபரித்துச் செல்கிறது. இப்பின்னணியிலேயே ராக சகுந்தலா காதலையும் நாவல் சொல்லிச் செல்கிறது. சாதித் தொழில்

பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடரக்கூடாது என்பதை அருமனுக்கும் சவாமிப்பிள்ளையின் மகள் வேதாவுக்கும் இடையில் முகிழும் காதலும் எடுத்துரைக்கிறது.

ராசுவின் மகன் ஆதியின் கதை இயக்கத்தின் புலனாய்வுப் பிரிவு ஈழமெங்கும் ஆழ ஊடுருவி சென்ற வரலாற்று உண்மைகளை எடுத்துரைக்கிறது. ஆதி, வசந்தரா காதல் இனம், மொழிகளைக் கடந்து மென்னுணர்வுத் தளத்தில் பயணிக்கிறது. தமிழ் - சிங்கள நல்லிணக்கம் நாவலில் போராட்டத்தின் நிமித்தம் கட்டியெழுப்பப்பட்டாலும் உணர்வுகளின் சங்கமத்தில் கட்டியெழுப்பப்படும் ஆதி, வசந்திரா காதல் மானசீகமாக இனங்களுக்கிடையிலான உறவை வேண்டிநிற்கிறது.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் துண்டாடப்பட்ட அனைத்து இயக்கங்களையும் ஒன்றிணைக்க வேண்டிய அவசியத்தை மொட்டை மோகனுக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் புலனாய்வுப் பொறுப்பாளருக்கும் இடையில் நடக்கும் உரையாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. மாற்று இயக்கப் போராளிகள் இயக்கத்தினரால் கண் காணிக் கப்படுவதுடன் அவர்களின் குடும்பத்தில் இருந்து விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் இணைவோர் திறமையிருந்தும் தளபதிகள் ஆக முடியாது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகப் படைக்கப்பட்ட பாத்திரமே மோகனின் மகள் செண்பகா. ஆண்களுக்கு நிகராகக் களம் கண்டு சமராரும் பெண் வேங்கையாய் வரும் செண்பகா மாலதி படையணியின் பிளட்டுன் அணியின் துணைத்தலைவி.

செண்பகா என்னும் பாத்திரத்தின் வாயிலாகவே முல்லைத்தீவுச் சமர் நாவலில் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. முல்லைத்தீவுச் சமருக்கு முன் லீமாவின் தலைமையின் கீழ் நிகழ்த்தப்பட்ட கடுமையான களப்பயிற்சிகள், படை குறித்த நடவடிக்கைகள் இயல்புத் தன்மையுடன் நடப்பியல் தன்மையுடன் விபரிக்கப்படுகிறது. இராணுவத்துக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்து முடிந்த கள யுத்தத்தில் கந்தகக் குண்டுகளுக்கிடையிலும் குருதி வெடிகளுக்கு மத்தியிலும் செண்பகா தமிழ் தேசத்தின் விடுதலைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புகள் விடுதலைப் புலிகள் குறித்தான விமர்சனங்களுடன் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

1996 ஒக்ரோபரில் புலிகளின் வசமிருந்த கிளிநொச்சி நகரை சத்ஜெய - 1,2,3 நடவடிக்கைகள் மூலம் இலங்கை அரசுபடை கைப்பற்றியது. அந்நகரத்தை மீளக் கைப்பற்றுவதற்காக 2.2.1998 அன்று புலிகள் தாக்குதலைத் தொடங்கினர். அத்தாக்குதல் எதிர்பார்த்தது போல் வெற்றியளிக்கவில்லை யாயினும் இலங்கை இராணுவத்துக்கு பாரிய இழப்புக்களை உருவாக்கிய யுத்தமாக இவ்யுத்தம் காணப்படுகிறது. இப்போரின் விளைவாக விடுதலைப் புலிகள் குறிப்பிட்ட சில

பகுதிகளை மட்டும் கைப்பற்றி அதனைத் தக்கவைத்துக் கொண்டனர். இப்போர் நிகழ்வும் செண்பகா பாத்திரத்துக் கூடாகவே விரிகிறது. காக்கா கடை சந்திப் பகுதியில் இருந்து ஊடறுத்து தாக்கப்பட்ட இந்நடவடிக்கையில் புலிகளின் மகளிர் அணி காட்டிய தீரம், காட்சிச் சித்திரிப்புக்கள், உணர்வுமயமான உரையாடல்கள், இழப்புக்கள் வாயிலாக நாவல் முன்மொழிகிறது. செண்பகாவால் அழித்து ஒழிக்கப்பட்ட தாங்கிக்கு ஏனைய களவீரர்கள் உரிமை கோருவதும் ஈற்றில் உண்மை கண்டறியப்பட்டு தலைவரால் செண்பகாவுக்கு பதக்கம் வழங்கப் படுவதும் யதார்த்த சித்திரிப்புக்கூடாக நாவலில் எடுத்துரைக்கப் படுகிறது. ஆயினும் நாவலில் விபரிக்கப்படும் புலிகள் குறித்தான அனுபவப் பதிவுகள் மோசமானவை. விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இலங்கை இராணுவத்துக்கும் நடக்கும் மன்னகுளத்து சமரில் தகுதியில்லாத, போரனுபவமற்ற படைத் தளபதியின் கட்டளையின் கீழ் செண்பகா பணியாற்றும் இடங்கள் செண்பகாவுக்கு மட்டும் மன உளைச்சலைத் தரவில்லை. அதனை வாசிக்கும் வாசகனுக்கும் அதிக வலியைத் தருகிறது.

வதையினால் போராடத் தலைப்பட்ட மக்கள் போராட்டத்தின் போதும் வதைக்கப்படுகிறார்கள். காட்டுவெக்கையாலும் மலேரியாவாலும் பட்டினியாலும் இழப்புக்களாலும் வருந்திய மக்கள் நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கிறார்கள். புலிகளின் போர்த்திறனும் முல்லைத்தீவுச் சமரும் அவர்களின் நம்பிக்கையை வீணாக்கவில்லை. நிரந்தரமற்ற தொழில் வாழ்வைச் சூறையாடுகிறது. வறுமை மனிதர்களை வாட்டி வதைக்கிறது. தாய், தந்தையைக் கூட உறவுகள் வெட்டிக் கொள்கின்றன. ஆயினும் வாழ்தல் என்பது முடிவற்ற பயணமாய் நாவல் எங்கும் நீள்கிறது. நாகமணியின் மனைவி கிளிக்கும் மருமகளுக்கும் இடையிலான பிணக்கு வார்த்தைத் தர்க்கமின்றி, சண்டையின்றி நடத்தைவாத முறைமைகளுக்கூடாய் இயல்பாய் எழுகிறது. நாகமணி உடல் மூப்பிலும் தளராது மகனிடம் கையேந்தாது மானத்தோடு வாழத் தேங்காய் கட்டி விற்றுப் பிழைப்பதும் புலிகளின் கடுமையான வரி எய்ப்பினால் அவர்களைச் சாடுவதும் நுண்ணுணர்வோட்டத்துடன் சித்திரிக்கப் படுகிறது. மன்னகுளத்தில் நாகமணி வசிக்கும் காலப்பகுதியில் மூப்பினால் தளர்வடையாது மேர் வியாபாரம் செய்தார். வெயில் தணியும் காலத்தில் கிடுகு வாங்கி விற்பதும் தேசிக்காய் வாங்கி வியாபாரம் செய்து காலத்தைப் போக்குவதும் நடைமுறை இருப்பியல் வாழ்வுக்கூடாக நாவல் சித்திரிக்கிறது.

நாவலில் காமம் ஆங்காங்கே பொங்கி பெருக்கெடுக்கிறது. மாதவனுக்கும் மயிலுக்குமிடையிலான உறவுமுறை, மதனுக்கும் அவன் மனைவி மீனா எனப்படும் மசுக்குட்டிக்கும் இடையில் காணப்படும் நெருக்கமான தொடர்பு, சுனிலுக்கும் ரமணிக்கும் அதேசமயம் சுனிலுக்கும் நளினின் தங்கைக்கும் இடையிலான உடல்சார்ந்த தொடர்புகள் நெருக்கமாக அதே சமயம் விரசமற்று நாவலின் இடையிடையே வந்து செல்கின்றன. மனதின் காமம் கட்டுக்குள் அடங்காதது. அது வயதில் முதிர்ந்த மாதவனையோ மயிலுவின் அக்காவின் கணவர் பூசாரியையோ விட்டு வைக்கவில்லை. மாதவனுக்கும் மயிலுக்கும் இடையிலான உறவு கனிவாக மலர்ந்து காமமாக உருமாறி அவர்கள் வாழ்க்கை எங்கும் தொடர்கிறது. பூசாரியின் மிருகப்பசிக்கு இரையாகி ஒரு குழந்தைக்கு தாயாகி தன் அக்காளோடு வாழ்ந்து வரும் மயிலு வீட்டுக்கு மாடாய்

உழைத்தும் பூசாரியால் மிதித்து துவைக்கப்படுகிறாள். அக்காள் அதனைக் கண்டும் காணாதவளாக நிற்கிறாள். அவள் துன்பத்தில் இருந்து வெளியேற அவளுக்கு வடிகால் தேவைப்படுகிறது. அந்த வடிகாலே மாதவன். சலித்துப்போன வாழ்வுக்கு உயிரிச்சுகளை தேடும் வயசு இருவருக்கும் ஒருமித்த காலத்தில் அவ்விருவருக்கும் இடையில் விளைந்த காதல் காமமாக உருமாறி இருவரையும் கரைத்தது. அவர்களின் வலியை, ஏக்கத்தை, கனவை, களிப்பை, கண்ணீரை, அரவணைப்பை, கட்டுக்கடங்கா மோகத்தை, கசிந்தொழுகும் கருணையின் மிகுதியால் வந்த அன்பை காடு கண்டு கொண்டது.

புராதன காலத்தின் கடைக்கொழுந்தாய், மக்களை வழிப்படுத்தும் மேய்பனாய், விளங்கும் மாதவன் ஐயா இடம் பெயர்ந்தோர் மத்தியில் தலைமை மூப்பன். படு குசம்பர்; கனகராசன் குளத்துக்கும் மாங்குளம் சந்திக்கும் இடைநடுவில் மேற்குப்புறமாய் உள்ள மன்னகுளத்தில் வசிப்பவர்; வளர் காட்டில் வசிக்கும் மிருகங்களைத் தொந்தரவு செய்யாதவர். வீடு தேடிவந்தவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்பவர்; கிணறு வெட்ட நிலையம் பார்ப்பவர்; அயல் இருப்பில் உள்ளவர் வீட்டில் வருத்தம், உபாதை என்றால் பார்வை பார்ப்பவர்; குமர் பெண்களைக் காற்றுக் கருப்பு தீண்டும்போது திருநீறு போடுபவர்; நல்ல வேட்டைக்காரர் மற்றும் நல்ல உழைப்பாளி என எமது பண்பாட்டின் ஆணிவேராகவும் இறுதிப் பிரதிநிதியாகவும் இருக்கும் மாதவனைச் சுற்றி கதை பின்னப்படும்போது யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் முதுசங்கள், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களையும் அறிந்து கொள்ளலாம். வன்னிக்குளத்தைக் கட்டிய தலைமைக் கொத்தனார் வேள்நாகன், குளத்தின் எதிர்ப்புறமாக இருந்த ஆதிசிவன் கோயில்களின் கதையும் மாதவன் ஐயா என்ற மூப்பனுக்கூடாகவே வெளிப்படுகிறது.

வறுமையின் மத்தியில் வியாபாரிகள் மக்களை எப்படி எல்லாம் எய்த்தார்கள் அவர்கள் எவ்வகையான கலப்படங்களைச் செய்தார்கள் என்பதையும் நாவல் வாசகனுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது. மண்ணெண்ணெய்க்குள் பாண் போட்டு வெள்ளையாக்கி பெற்றோலுக்குள் கலந்து விற்பது (பக் -160), கீறிலை மண்ணெண்ணெயோடு கலந்து நன்றாகக் காய்ச்சி அதனை டீசலோடு கலந்து விற்பது என கலப்படம் நாவலில் பாத்திரங்களின் போக்கில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட நாட்டைக் காக்கும் யுத்தத்தில் இராணுவச் சேனையை வழிப்படுத்தியவர் பற்றிய குறிப்புக்களும் நாவலில் இடம் பெறுகிறது. முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா குமாரதங்காவின் அரசாங்கம் விடுதலைப் போரில் இழந்ததையும் பெற்றுக் கொண்டதையும் எடுத்துரைக்கும் இந்நாவல் இக்காலப் பகுதியில் இராணுவ நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட வீரர்கள் குறித்தும் பேசுகிறது. மேஜர் ருவான், சுனில் முதலான கற்பனைப் பாத்திரங்களும் பாதுகாப்பு அமைச்சர் அனுரத் ரத்வத்தை, நீதி அமைச்சர், புனிதச்செல்வம் முதலான உண்மைப் பாத்திரங்களும் நாவலில் அங்கம் வகிக்கின்றன. 'போருடல் காதையில் இடம்பெறும் அமைச்சர் கெட்டியாராச்சி இலங்கையின் இன்றைய அரசியல்வாதிகளின் நிழல் உருவம். அன்றைய காலத்தின் இலங்கை அரசியல்வாதிகளின் அப்பட்டமான தன்மையை வெளியுலகுக்கு வெளிச்சம்

போட்டுக் காட்டும் பாத்திரமாக அமைச்சர் கெட்டியாராச்சி காணப்படுகிறார். நாவலில் வரும் நீதி அமைச்சர் ஜே.எம்.பீரிஸைக் குறிக்கும் அதேவேளை 'புனிதச்செல்வம்' என்னும் அமைச்சர் தீர்வுப்பொதியின் பின்னணியில் இயங்கிய நீலன் திருச்செல்வத்தையே குறித்து நிற்கிறது. முன்னாள் வெளியுறவு அமைச்சர் லக்ஸ்மன் கதிர்காமர் முதலானவரின் பணிகள் நாவலில் விதந்துரைக்கப்படவில்லை.

நாவலின் முழுமைக்கும் அது பேசும் அரசியலுக்கும் நாவலில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் இன்றியமையாததாக அமைகின்றன. பாத்திர வளர்ச்சியில் நாவலின் களப் பின்னணிகள் முதன்மை பெறுகின்றன. சம்பவங்கள், கதை நிகழ்வுகள் நாவலில் பாத்திரங்களுடன் இயல்பாகவே பொருந்தி வருகின்றன. வரலாற்று மாந்தரையும் கற்பனை மாந்தரையும் இயல்புற அமைத்து நாவலைத் தந்த குணா கவியழகன் பாராட்டுக்குரியவர்.

ஈழத்தின் கடந்தகால வரலாற்றை வெறும் புள்ளி விபரக்கோவையுடன் கூறாது அதற்குரிய பண்பாட்டு, அரசியல், இராணுவப் பின்னணிகளுடன் பேசும் 'போருழல் காதை' சிறப்பான மொழிநடையாலும் அது கூறும் உத்திமுறைமை யாலும் அதன் வடிவக் கட்டமைப்பாலும் தனித்துவமான நாவலாக விளங்குகிறது.

வாசு முருகவேலின் 'ஜெப்னா பேக்கரி'

1990 களில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனின் உத்தரவுக்கமைய வட இலங்கை முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். இதன் பிரகாரம் முதலாவது கட்டாய வெளியேற்றம் சாவகச்சேரியில் இடம் பெற்றது. சுமார் 1500 முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். இதன் பின்னர் கிளிநொச்சி, மன்னார் முஸ்லிம்களும் தமது பூர்வீக இடங்களை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். இறுதியாக யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்கள் 1990 ஒக்ரோபர் முப்பதில் வெளியேற்றப்பட்டனர். அதற்கான பாவத்தின் சம்பளமே 30.10.1995 இல் கொடிய மழை நாளில் தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு இடம்பெயர்ந்தமை. முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றமானது சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளை முன்னிறுத்தி மேற்கொள்ளப்படும் ஈழப்போராட்டத்துக்கு ஒரு பாரிய பின்னடைவைத் தந்தது. விடுதலைப் புலிகளால் இழைக்கப்பட்ட அந்த வரலாற்றுத் தவறு ஈழவரலாற்று எட்டில் கரும்புள்ளியாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டது. இப்பின்னணியில் உண்மைக்கு மாறான திரிபுகளுடன் வாசு முருகவேலால் எழுதப்பட்ட நாவலே 'ஜெப்னா பேக்கரி' ஆகும். வரலாற்றுத் திரிபு வாதங்களுடன் எழுதப்பட்ட இந்நாவலுக்கு இஸ்லாமிய இளைஞர் இயக்கம் 'முதல் நெருப்பு' எனும் விருதைக் கொடுத்துக் கௌரவித்தது. முஸ்லிம்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட இனச் சத்திகிரிப்பை நியாயப் படுத்தும் பிரதிக்கு இஸ்லாமிய அமைப்பொன்று விருது வழங்கிக் கௌரவித்த செயல், வெட்கத்திற்கும் வேதனைக்கும் உரியது. இந்த வரலாற்றுத் தவறை தனது புத்தகத்தின் மூலம் நேர் செய்யவும் நியாயப்படுத்தவும் முயன்ற அறமற்ற வாசு முருகவேலின் இச் செயலை மனச்சாட்சியுள்ள எந்தத் தமிழனும் மன்னிக்கமாட்டான்.

'ஜெப்னா பேக்கரி' என்ற நாவல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பின்னணியை கற்பனாவாதப் புனைவுகளுடன் எடுத்துரைக்கும் நாவல்.

ஓஸ்மானியாக் கல்லூரிக்கு அண்மையில் முஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் இணைந்து வாழ்ந்த சூழலில் புலிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த எண்பத்தைந்து முஸ்லிம் இளைஞர்களையும் அவர்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருந்த தமிழர் ஒருவரையும் கைது செய்கிறார்கள். இவர்களால் யாழ்ப்பாணத்து வீடொன்றில் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த பெருந்தொகையான ஆயுதங்களும் புலிகளால் மீட்கப்படுகின்றது. தமிழர்களை அச்சுறுத்துவதற்காகவும் புலிகளை அழிப்பதற்காகவும் இலங்கை இராணுவமே முஸ்லிம்களுக்கு ஆயுதங்களை வழங்கியதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்ட விடுதலைப் புலிகள் அனைத்து யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்களையும் ஓஸ்மானியாக் கல்லூரிக்கு அழைத்து அனைத்து முஸ்லிம்களையும் இரண்டு மணிநேர அவகாசத்துள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அனைத்து உடமைகளையும் கைவிட்டு வெளியேறுமாறு பணிக்கின்றனர். முதலில் மக்கள் தயங்கினாலும் இறுதியில் அவர்கள் ஆணைக்கு பயந்து உடைமைகளை இழந்து வெறும் ஜந்தூறு ரூபா நோட்டுடன் வெளியேறுகின்றனர். முஸ்லிம்கள் ஏன் தமிழர்களுக்கு எதிராக இவ்வாறான முடிவுகளை எடுத்தனர் என்பதற்கான காரணங்களை வலுவான முறையில் நாவல் முன் வைக்கவில்லை. இன முரண்பாட்டுக்கான பின்னணிகளும் நாவலில் கூர்மையாக விளக்கப்படவில்லை. முஸ்லிம் - தமிழ் உறவு நிலைச் சிக்கல்கள் அவர்களது பண்பாட்டு அம்சங்கள் மற்றும் மொழியாடல் அனைத்துமே நாவலில் துலங்கலற்று வெளிப்படுகின்றன. குறிப்பாக முஸ்லிம் மக்களின் வழக்காற்று மொழியைக் கூட நாவலில் காணமுடியவில்லை. இனம், மதம்,

ஜெப்னா பேக்கரி

மொழிகளைக் கடந்து அனைத்தையும் ஒன்றிணைக்கும் 'ஜெப்னா பேக்கரி' என்ற குறியீடும் நாவலில் வலுவாக உருப்பெறவில்லை. அத்தியாயங்கள் ஒருங்குர அமையாமையாலும் நாவலின் கதை தெட்டம் தெட்டமாகக் கூறப்படுவதாலும் பாத்திரங்கள் அனுவதத்தோடு இணைந்து பயணிக்காமையாலும் கதாபாத்திரங்கள் பல நினைவில் தங்காது போகின்றன. முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றம் தொடர்பான இறுதிப் பகுதியே சித்திரிப்பு நேர்த்தி கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்தை சிங்களக் திரைப்படக் கலைஞன் பிரசன்ன விதானகே தனது 'August Sun' திரைப்படத்தில் மாபெரும் துயரமாகச் சித்திரித்தது போல நடேசனின் 'கானல் தேசம்', நஸ்பியா அஜித்தின் 'கண்ணீர் பூக்கள்' முதலான நூல்கள் முஸ்லிம்களின் இடம்பெயர்வை உள்ளதை உள்ளபடிச் சித்திரித்துச் சென்றுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்தில் நானறிந்த வரையில் தமிழ் - முஸ்லிம் முரண்பாட்டெழுப்பப்படவில்லை. 1955ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 7ஆம் திகதி யாழ். மாநகரசபைக்கு நகர பிதாவாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட காதி.எம்.எம்.கஸ்தான் "நான்

மத்தால் இஸ்லாமியனாக இருந்தாலும் இனத்தால் தமிழன்” (1955.01.09 ஈழகேசரி) எனக் கூறியிருந்ததும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. 1956 ஆம் ஆண்டு செனட் சபை உறுப்பினராக இருந்த யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஏ.எம்.ஏ.அஸ்ஸி “எமது சமுதாயம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுவதை எந்தவொரு முஸ்லிமும் சிந்திக்க முடியாது. ஒரு பிரிவினர் தொடர்ந்து தமிழைத் தாய்மொழியாகவும் பிறிதொரு பிரிவினர் வேற்று மொழி ஒன்றைத் தாய்மொழியாகவும் கொள்ளமுடியாது. ஆகையால் இலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்மொழியாகத் தமிழே தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும்” என உரையாற்றி இருந்தமையும் இங்கு சிந்தித்துப் பார்க்கத்தக்கது. தமிழ், முஸ்லிம் உறவுப் பின்னணி பொதுமைச் சிந்தனையில் நோக்கப்படவேண்டிய விடயம். பாடக் எனப்பட்ட ஹனிபா, ஹசன், அனாய், மிஹிஸார் முதலான முஸ்லிம் மறவர்கள் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்து போராடி உயிர் நீத்ததை மறந்து வக்கீர் மனப்பான்மையுடன் இந்நாவலைப் படைத்தது விஷமத்தனமான முயற்சியாகும்.

1980 களுக்குப் பிந்திய காலப்பகுதியில் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் இணைந்தே வாழ்ந்தனர். இக்காலப் பகுதியில் முஸ்லிம்கள், தமிழருக்கு எதிராகவோ, விடுதலைப் புலிகளுக்கு முரணாகவோ இயங்கியமைக்கான எவ்விதச் சான்றுகளும் வரலாற்றில் இல்லாத நிலையில் நாவலில் யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவத்தோடு சேர்ந்து முஸ்லிம் இளைஞர்கள் செயற்பட்டார்கள் எனக் கூறுவதும் அவர்கள் கத்தியால் அன்றாடம் தமிழர் வீட்டுக் கதவுகளைக் கொத்தினார்கள் எனக் கூறுவதும் வாச முருகவேலின் காழ்ப்புணர்ச்சியையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. பொய்மையின் சாட்சியாகவும் இனத்துவேசத்தின் வெளிப்பாடாகவும் வரலாற்று புரட்டுகளின் மீது கட்டமைக்கப்பட்ட இந்நாவல் ஷோபாசக்தி கூறுவது போல வாச முருகவேலின் நாஸி பேக்கரியில் சுட்ட அரைகுறைப் பாணாகவே துலங்குகிறது.

நொயல் நடேசனின் ‘கானல் தேசம்’

வேகமக்கள் படுகொலைகளை நடத்துவதற்கு முன்பாக அந்த அசிங்கமான களியாட்டக் காட்சியை வெளியில் தெரியாமல் மறைத்துவிடுங்கள். அதிக கவனத்துடன் அந்தக் காட்சிகள் சட்டபூர்வமான வெளிச்சத்துக்கு வந்து விடாமலும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

- ஜான் பில்ஜர்

இலங்கையில் முப்பதாண்டு காலமாக விடுதலைப் புலிகளாலும் இலங்கை அரசாலும் முன்னெடுக்கப்பட்ட யுத்தத்தையும் போருக்குள் உழன்று மீளவழியற்று தம் இனிய எதிர்கால வாழ்வைத் தொலைத்த இலங்கை வாழ் மக்களையும் பேசுபொருளாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட ‘கானல் தேசம்’ நாவல் புனிதங்களாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்த புதையுண்ட வரலாற்றின் பக்கங்களைப் புரட்டிப் போடுகிறது. விடுதலைப் புலிகளின் கறைகளின் வழி மானுட அறத்தை பேச விளையும் இப்பிரதி இலங்கை அரசால் தமிழர்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட வன்கொடுமைகளைப் பேசத் தயங்குகிறது. நாவலில் கட்டமைக்கப்பட்ட பெரேரா என்னும் இராணுவ வீரரைத் தவிர நாவலில் இடம்பெறும் அனைத்து இராணுவ வீரர்களையும் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிக்கவர்களாகவும் மக்களைக் காக்க வந்த தேவதாதுவர்களாகவும் நடேசன் உருவாக்கக் காரணம் தான் யாது? முன்னாள் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச மீது கொண்ட அத்த பற்றா; புலிகள் மீது கொண்ட தீராத

வெறுப்பா... ஈழத்தில் போர் முகிழ்ந்த எண்பதுகளில் தமிழ் இயக்கமொன்றின் முக்கிய வேலைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட நொயல் நடேசன் அந்த இயக்கத்தின் அபிமானியாகவும் ஆதரவாளனாகவும் இருந்த காரணத்தாலேயே இந்நாவலைப் படைத்து செஞ்சோற்றுக் கடனைத் தீர்த்தார் எனலாம்.

ஒருபக்கச் சார்புநிலையோடு விடுதலைப் புலிகள் மீது தீராத விமர்சனங்களை முன் வைக்கும் இந்நாவல் “விடுதலைப் புலிகளை அழித்து போரற்ற வாழ்வை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு பரிசளிப்போம்” என்ற நோக்குடனேயே இலங்கை அரசு நாலாம் கட்டப்போரைத் தொடங்கியதாகக் கட்டியம் கூறுகிறது. எங்கும் எந்த வடிவிலும் புதையுண்டு போயிருக்கும் உண்மைகளைக் கண்டறிவதை விடுத்து இலக்கியப் பிரதியின் வழி பொய்மையையும் மெய்மையாக்க முனையும் இப்புனைவு வரலாற்றை உருமறைப்புச் செய்கிறது.

அரசியல் தீர்வு என்ற போர்வையில் கடந்த கால விடுதலைப் போராட்டத்தை மழுங்கடிக்க, நசுக்க அரசுடன் இணைந்து மேற்குலகும் இந்திய அரசும் எடுத்த முயற்சிகள் இலங்கை அரசை நிலைபேறடையச் செய்தது. அதற்கு முள்ளிவாய்க்காலில் தமிழ் மக்கள் கொடுத்த விலை அளப்பெரியது. இலங்கையில் நிகழ்த்தப்பட்ட மனித உரிமை மீறல்கள், போர்க்குற்றங்கள் முதலானவை ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் வெறும் கூட்டத்தொடரோடு நின்று போன நிலையில் நொயல் நடேசனின் ‘கானல் தேசம்’ பேசும் அரசியல் முற்று முழுதாக ஒரு பக்கச்சார்பு நிலையையே சுட்டி நிற்கிறது.

போர் முடிந்த பின் ஈழத்தில் வெளிவந்த பிரதிகள் மக்களின் பாடுகளை வெளிப்படுத்தி நின்றன. போரினால் பொதுமக்கள் இழந்தவற்றை முன்னிறுத்தி எழுதப்பட்ட இப்பிரதிகளில் பல அப்போரை எதிர்கொண்டவர்களாலேயே எழுதப்பட்டன. களத்தில் நின்று அப்போரை எதிர்கொண்ட மக்களின் உள்ளுணர்வின் வலிகளை கொதிப்பு நிலையில் வெளிப்படுத்தும் இப்பிரதிகள் போர் தள்ளிய கசப்பான உண்மைகளை சத்தியத்தின் சாட்சியாய் அறத்தின் வழி நின்று உரைத்தன. ஆனால் ஈழப்போர் குறித்து நடேசன் எதிர்கொண்ட பொதுப்பார்வை எதிர்நிலைத்தன்மை கொண்டது. விடுதலைப் போர் வலிமையிழந்து போனமைக்கான காரணங்களை தம் புரிதல்களோடு அணுக முனைந்தமையின் விளைவே ‘கானல் தேசம்’ என்ற அவரின் நாவல். தமிழர் தரப்பால் இலட்சிய நோக்காகவும் புனிதங்களாகவும் தியாகங்களாகவும் கருதப்பட்ட அருப விடயங்களை நிராகரிப்பவராக நடேசன் காணப்படுகிறார். நிகழ்ந்து முடிந்த ஈழப்போரின் தோல்விக்கு காரணம் புலித் தலைமையும் அதன் பிரதிநிதிகளுமே என்பதை முற்கற்பிதமாகக் கொண்டு தன் நாவலில் அதனை நிறுவவும் முயற்சிக்கிறார்.

இந்தியாவின் சமாதானப் படைகள் விடுதலைப் புலிகளுடன் கொக்குவில்லில் நடத்திய சண்டையில் தன் தாயையும் தந்தையையும் பறிகொடுத்த அசோகன் அம்மாச்சியுடன் வளர்கிறான். 1995 ஒகரோபர் 30ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் இருந்து இலட்சக்கணக்கானோர் வெளியேற தன் பதினைந்தாவது வயதில் கொட்டும் மழையில் அம்மாச்சியின் கையைப் பிடித்தபடி தானும் வெளியேறுகிறான். பயண நடுவில் அம்மாச்சியை இழந்து அவன் தவிக்க சதாசிவத் தாரும் சண்டிலிப்பாய்க்காரரும் அவனுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கின்றனர். பயண முடிவில் சதாசிவத்தோடு வவுனியா

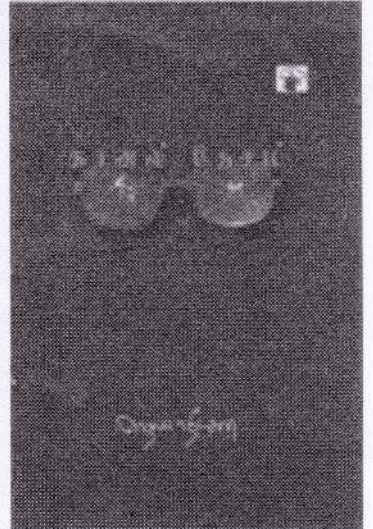
வந்த அசோகன் அவர்களின் கண்காணிப்பின் கீழ் தன் பாடசாலைக் கல்வியைத் தொடர்கிறான். அவனது கணக்கறிவைக் கண்ட அகஸ்டின் பாதிரியார் அவனை வெளி நாட்டிற்கு அனுப்பி கல்வி கற்க முயற்சி எடுக்கிறார். அதன் பிரகாரம் மலேசியா சென்று புலிகளின் முகவர் சிற்றம்பலத்தின் உதவியுடன் அவுஸ்ரேலியாவுக்கு பயணமாகி டாக்டரின் உதவியுடன் கம்பியூட்டர் கல்வி கற்று அவுஸ்ரேலியாவில் வங்கியொன்றில் வேலைக்கு அமர்கிறான். இக்காலப்பகுதியில் இந்தியாவுக்குச் செல்லும்படி சிற்றம்பலத்திடம் இருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வருகிறது. சிற்றம்பலத்துக்கும் அசோகனுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த உரையாடல் அவுஸ்ரேலியா அரசின் புலனாய்வாளர்களுக்கு சந்தேகத்தைக் கொடுக்கிறது. அசோகனைக் கண்காணிக்க அவுஸ்ரேலியா அரசு ஜெனி என்ற பெண்ணை நியமிக்கிறது. ஒரு சில நாட்களில் சிற்றம்பலம் கூறியபடி ராஜஸ்தான் சென்று டெல்லி வழியாக சென்னை செல்கிறான் அசோகன். ராஜஸ்தான் வந்தவேளை ஜெனியைச் சந்தித்து கூடுகிறான் அசோகன். பின்னர் டெல்லி சென்று பாண்டியனைச் சந்திக்கும் அசோகன் அங்கிருந்து சென்னை சென்று சோமு, அண்ணாச்சி சோலைமலை உதவியுடன் செழியனையும் விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய உறுப்பினரும் தலைவரின் உள்வட்டப் பாதுகாப்புப் பிரிவைச் சேர்ந்தவருமான சாந்தனையும் சந்திக்கிறான். முதலில் அவனுக்கு அவுஸ்ரேலியாவில் நிதி சேர்ப்பவருடன் நெருங்கிப் பழகும்படி கட்டளை இடப்படுகிறது. பின்னர் விடுதலைப் புலிகள் தங்கள் இயக்க உறுப்பினரை கண்காணித்து உளவறியும் பொறுப்பு அவனுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது தான் அவனுக்கு புரிகிறது ஒன்றும் இயல்பாக நடந்தது அல்ல. அத்தனையும் புலிகளால் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட செயல் என்று. இச்சந்தர்ப்பத்தில் அசோகனால் பெரியப்பா என்று அழைக்கப்படும் சதாசிவத்தின் மகள் கார்த்திகா இயக்கத்துக்குச் செல்கிறாள். இதனால் மனமொடிந்த சதாசிவத்தாருக்கு பாரிசுவாதம் ஏற்படுகிறது. இத்தருணத்தில் இலங்கை சென்று வர உதவி செய்யும் ஜெனிக்கும் அசோகனுக்கும் இடையில் உறவு வலுக்கிறது. ஆரம்பத்தில் புலிகளிடம் இருந்து கார்த்திகாவை மீட்டெடுக்க முடியாவிட்டாலும் போர் முடிந்த பின்னர் ஜெனியின் துணையுடன் கார்த்திகாவையும் அவளின் கணவன் சாந்தனையும் மீட்டெடுத்த அசோகன் ஈற்றில் தன் வாழ்வை ஜெனியுடன் இணைத்துக் கொள்கிறான்.

கம்மியூனிஸ்டுக்களை தமிழ்த் தேசியம் எவ்வாறு பாடையில் போட்டது என்பதை உருவாக்க நாவலில் படைக்கப்பட்ட பாத்திரமே பெரியப்பா சதாசிவம். ஈழத்தின் அரசியல் பிரக்ஞைகொண்ட எல்லா முதியவர்கள் போலவும் அவரும் ஒரு மார்க்ஸியவாதியாக காணப்படுகிறார். அவரது அரசியல் எவ்வாறு தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களின் வன்முறைக் கலாசாரத்துக்கு முற்றிலும் எதிரான நிலைப்பாட்டை கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாவல் பல இடங்களில் பேசிச் செல்கிறது.

'கானல் தேசம்' தமிழ் சமூகத்தில் பேசப்படாததைப் பேசுகிறது. பேசாப் பொருளைப் பேசத்துணிகிறேன் என்ற மாயையோடு புலிகள் குறித்து ஆழ விமர்சிக்கிறது. இதன் பிரகாரம் போராட்டத்தின் பேரில் மக்களிடம் சேகரிக்கப்பட்ட உலகளாவிய நிதி எவ்வாறு துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டது என்பதை உலகுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. நாவல் முழுதும் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் போராளிகளும்

போராட்டத்துக்கு உதவுபவர்களும் சந்தேகக் கண்களுடனேயே நோக்கப்படுகின்றனர். புலிகளின் காலத்தில் மாற்றுக் கருத்துக்கு சுதந்திரம் இல்லை என்பதையும் நாவல் திட்டமிட்டே கட்டமைக்கிறது. சகல மட்டங்களிலும் போராட்டம் என்று சொல்லி ஈடுபடுத்தப்பட்டவர்களுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லாத நிலையை செல்வி, சாந்தன் முதலான பாத்திரங்களுக்கூடாக ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார். மனிதாபிமானம் - அறம் - துளியறவும் இல்லாத நிலையைத் தற்கொலைப் போராளி செல்வியினூடாக ஆசிரியர் சித்திரிக்க முனைகிறார்.

உருவில் மகளிர் கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற மும்மொழி தேர்ச்சி பெற்ற செல்வி இயக்கத்தில் இணைந்து போராடுகிறான். உயர்மட்ட அதிகாரியை கொல்வதற்காக அவளைத் தற்கொலைப் போராளியாக மாற்றும் இயக்கம் தலைவர் கையால் தாலி எடுத்துக் கொடுத்து அவளைத் திருமணப் பந்தத்தில் இணைத்து வைத்து அவளை ஆடு, மாடுகளைப் போல சினைப்படுத்த முயல்கிறது. இதற்காக அவளது கணவனாக இயக்கத்தால் தயார்ப்படுத்தப்பட்டவன் அவளை மிருகத்தனமாகப் புணர்கிறான். அவள் குறிப்பிட்ட நாளுக்குள் கர்ப்பம் தரிக்காத காரணத்தால் கணவனால் கொடுரமாகத் தாக்கப்படுகிறாள் தன் வலியை இயக்கப் பொறுப்பாளரிடம் கூற அவர் பிறிதொரு வனை அனுப்பவா எனக் கேட்கிறார். இறுதியில் அவள் கர்ப்பம் தரித்து தற்கொலைப் போராளியாக மாறி வெடித்துச் சிதறுகிறாள். விடுதலைப் போரில் தற்கொடைப் போராளிகளாகி ஆகுதியாகிப்போன பெண்களுக்கு இழக்கை ஏற்படுத்த சாத்திரி 'ஆயுத எழுத்தில்' விபச்சாரி என்று முத்திரை குத்தி எவ்வகையானதொரு மலின உத்தியைக் கையாண்டாரோ அத்தகைய இழிந்த உத்தியையே நடேசனும் இந்நாவலில் கையாண்டுள்ளார்.

விடுதலைப் புலிகளைக் கருவறுக்க நடேசன் எடுத்துக் கொண்ட அடுத்த ஆயுதம் புலிகளின் 'சித்திரவதை முகாம்'. முஸ்லிம் மக்களின் இடம்பெயர்வும் அதில் கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள் மற்றும் மாற்று இயக்கப் போராளிகள் மீதான குரூரமான சித்திரவதைகளையும் நாவல் சித்திரிக்கிறது. 'விடமேறிய கனவில்' இராணுவம் இழைக்கும் சித்திரவதைகளை விட கோரமான முறையில் துணுக்காய் முகாமில் பசீர் தலைமையில் விடுதலைப் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சித்திரவதைகளையும் நாவல் எடுத்துரைக்கிறது. "கானல் தேசம் ஈழப்போர் நிகழ்த்திய பரந்துபட்ட காயங்களையும் அவை சமூக வேறுபாடுகள் பாராமல் - தமிழ் - சிங்கள - முஸ்லிம் மக்களில் - ஆழக்கீறிச் சென்றுள்ள ஆறாத வடுக்களைப் பற்றியும் பேச விழைந்திருக்கிறது." என்ற தெய்வீகன் கூற்று மிகைப்படுத்தப்பட்டதொன்றல்ல. ஆனால் இந்நாவல் எத்தருணத்தில் இதனைப் பேசுகிறது என்பதே முக்கியம். நாவல் பேசும் நுண்ணரசியலே விமர்சனத்துக்குரியது.

போராளிக் குழுக்களால் இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை, இதுவரை பேசப்படாத பல விடயங்களை நடேசன் வெளிப்படையாக நாவலுக்குள் பேசுகிறார். அது தவறில்லை. தன்காழ்ப்பையும் கசப்பையும் வெளிப்படுத்துவதற்காக ஒரு நாவலைப் படைப்பது என்பதுதான் தவறு. குறிப்பிட்ட ஒரு தரப்பின் தவறுகளை மறைத்து நேர்மையற்று அதன் நியாயங்களை மட்டுமே சுட்டிக்காட்டியும் பிறிதொரு தரப்பின் அநியாயங்களை அடுக்கி அத்தரப்பைக் கொச்சைப்படுத்தியும் ஒரு நாவலைப் புனைவது என்பது வரலாற்றுத் தவறாகும். அறம் தவறிய நிலையில் மக்கள் உணர்வுகளைப் போலியாகச் சித்திரித்து வரலாற்று பொய்மையில் புனைவென்னும் பெயரால் நாவலை கட்டுவது என்பது நல்லிலக்கியத்துக்கு அழகல்ல. உருமறைப்புச் செய்யப்பட்ட உண்மைகளை வெளிக்கொணரும் போது நல்லிணக்கத்தாலும் இதயசுத்தியுடனும் அறத்தின் பாற்பட்டும் அதனை வெளிக்கொணரவேண்டும்.

ஜே கேயின் 'கந்தசாமியும் கலக்சியும்'

அறிவியல் முன்னேற்றம் மற்றும் அறிவியல் சித்தாந்தங்களை கதைக்கருவின் பின்புலமாகக் கொண்டு

கற்பனையுடன் கலந்து ஆக்கப்படும் படைப்புகளை அறிவியல் புனைவு அல்லது அறிவுபுனைவு என்பர். அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளினால் உருவாகும் இயல்பு கடந்த உலகத்தை அதன் எதிர்காலத்தை சமூக நையாண்டியோடு கற்பனையாகக் காட்டும் நாவலை ஜே கேயின் 'கந்தசாமியும் கலக்சியும்'. இந்நாவல் டக்லஸ் நொயல் அடம்சின் (Douglas Noel Adams) *The Hitchhiker's Guide to the Galaxy* என்ற ஆங்கில

நாவலைத் தழுவி எழுதப்பட்ட நாவலாகும். இவ்விரு நாவல்களின் கதைப் போக்கும் வேறுவேறானவை. அடம்சின் நாவலில் உலகம் அழிந்துபோனது. ஆனால் ஜே.கே.யின் நாவலில் அழிந்த உலகம் மீள் உருவாக்கப்படுகிறது.

ஜேகே என்கின்ற ஜெயக்குமரன் சந்திரசேகரன் ஈழத்தில் பிறந்து தற்போது மெல்போர்னில் வசித்துவரும் எழுத்தாளர். 'படலை' என்கின்ற இணையத்தளத்தில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருபவர். என் கொல்லைப்புறத்துக் காதலிகள், அமுதவாயன், வெள்ளி, கந்தசாமியும் கலக்சியும் என்கின்ற நாவல்களையும், முப்பதுக்குமதிகமான சிறுகதைகளையும், புனைவுக் கட்டுரைகளையும் ஜேகே இதுவரை எழுதியுள்ளார். இவரின் 'என் கொல்லைப்புறத்துக் காதலிகள்' மற்றும் 'கந்தசாமியும் கலக்சியும்' போன்றவை அச்சில் வெளியாகியுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கந்தர்மடத்தை நோக்கிச் செல்லும் அரசடி வீதியில் வசிக்கும் கந்தசாமி கச்சேரியில் காணிப்பதிவுப் பிரிவிலே எழுதுவினைஞராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். எழுபத்தொரு வயது நிரம்பிய கந்தசாமி மூன்று ஆண்டுகளின் தந்தை. சமாதான நீதவான். சமூக

சேவையாளர், சனசமூக நிலையம், வாசிகசலை, சிவில் சமூகம், பிரஜைகள் குழு, பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் என பல அமைப்புக்களில் தலைவர், செயலாளராக இருப்பவர். பக்திமான், நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலில் பிரதண்டை செய்பவர். கந்தசாமியின் மனைவி செல்வராணி மூன்றாவது மருமகளின் பிள்ளைப்பேறு பார்க்க கனடா சென்ற சமயத்தில் கணவன் காணாமல் போய்விட்டார் எனக் கூறி அகதி கேஸ் போட்டு அங்கேயே செட்டிலானவர். வாழும் காலத்திலும் சரி தொலைபேசியில் உரையாடும் சந்தர்ப்பத்திலும் சரி கணவனை எடுத்தெறிந்து பேசுவார். ஆயினும் கணவருக்கு மாதமாதம் 200 டொலர் அனுப்புபவர். இப்பின்னணியில் கந்தசாமிக்கும் சுமந்திரனுக்கும் இடையில் நட்பு ஏற்படுகிறது. அந்த நட்பே மிகிந்தர்களால் பூமி அழிக்கப்படும் போது கந்தசாமியைக் காப்பாற்றுகிறது.

கந்தசாமியும் கலக்சியும் நாவல் 'பூமி அழிதல் படலம்', 'தப்பியோடும் படலம்', 'விடைகாண் படலம்', 'கேள்வி தேடும்படலம்' என நான்கு படலங்களைக் கொண்டது. முதல் படலத்தில் பூமியின் அழிவு காட்டப்படுகிறது. 'தப்பியோடும் படலம்' பூமி அழிந்து கொண்டிருந்த போது சமந்திரனுடன் செல்லும் கந்தசாமி குக்குகளின் உதவியோடு 'மிகின் காற்று' விண்கலத்துக்குள் ஓளிந்து கொண்டதை எடுத்துரைக்கிறது. மிகிந்தர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொள்ளும் கந்தசாமி மிகிந்தர் துரைக்கு சினமுண்டாகும்படி அவர் கவிதையை வைய சமந்திரனையும் கந்தசாமியையும் மிகுந்தர்கள் அண்டவெளியில் வீசி எறிந்து விடுகிறார்கள். அத்தருணம் மீட்பு விண்கலம் இவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கிறது. மிகிந்தர்களிடம் தப்பிக்க அவ்விண்கலம் எதிர்காலம் நோக்கி பயணிக்கிறது. அங்கு பிரபஞ்சம் வெடித்து சிதறுவதுடன் 'விடைகாண் படலம்' என்ற புதிய படலம் தொடங்குகிறது. வெற்றுக் கண்ணாலோ தொலைகாட்டிகளாலோ உணரமுடியாத 'டார்க் மட்டர்' என்ற கரும்பொருள் இடத்தில் எலிகளின் றிசேஜ் லாப்பில் கந்தசாமியும் சமந்திரனும் தங்கள், தங்களுக்கான உலகத்தின் விடைகளை தேடமுற்படுவதை இப்படலம் எடுத்துரைக்கிறது. எலிகளை முக்கியத்துவப்படுத்தும் படலமாக இப்படலம் அமைகிறது. மனிதர்களைப் படைத்த எலிகள் மனிதனின் ஆய்வுகளை கண்டுபிடிக்கவே அவர்களின் ஆய்வுகூடங்களில் ஆய்வுப் பொருளாக வந்து சிக்கிக் கொள்கின்றன என்ற கருத்தையும் இந்நாவல் முன்வைக்கிறது. கடவுளரை விட எலிகளே முக்கியமானவை. ஏனெனில் எலிகளே மனிதனுக்கு கடவுளாகத் தோற்றமளிக்கின்றன என்பதையும் இவ்வத்தியாயம் எடுத்துச் சொல்கிறது. எலிகளின் றிசேஜ் லாப்பில் தான் கடவுள்மாரைக் கந்தசாமி சந்திக்கிறார். கடவுள் என்று ஒன்றில்லை என கந்தசாமியால் அறியப்பட்ட கடவுளரே கூறுகின்றனர். சேதனத்துணிக்கையால் செய்யப்பட்ட கணினிச் செயன்முறையே கடவுள் என இப்படலத்தில் வாதிடப்படுகிறது. அதாவது *Oranic programmable*. இங்கு கடவுள் கூட மாயையின் தோற்றம் என்பதை புத்தர் வலியுறுத்துகிறார். இதனையடுத்து எழும் 'கேள்வி தேடும் படலம்' பூமியின் மீள் உருவாக்கம் குறித்துப் பேசுகிறது. பூமியை மீள் உருவாக்கி கந்தசாமி அதில் வாழ நிர்நந்திக்கப்படுகிறார். மீள் உருவாக்கப்பட்ட பூமியில் முருகன் குவேனியை மணக்க பெருச்சாளி துணைசெய்கிறது. அப்பூமிக்கு விஜயன் தன் எழுநாறு தோழர்களுடன் வந்திறங்குவதை குலையுயிரும் குற்றயிருமாக இருந்த முருகனுக்கு உதவி செய்த பெருச்சாளி பார்த்திருப்பதுடன் நாவல் நிறைவுக்கு வருகிறது.

யுத்த பூமிக்குள் நிர்பந்த வாழ்வுக்குள் தள்ளப்பட்ட ஈழத்தமிழனின் எதிர்பார்ப்புக்கான விடையே இந்நாவல். எல்லோரையும் குழப்பும் சுமந்திரன் வெறும் கற்பனைப் பாத்திரமன்று. சமகால அரசியலை வெளிப்படுத்த முனையும் உண்மைப்பாத்திரம். சிங்களவர் அற்ற புதிய பூமியில் இலங்கையில் தோன்றிய மூத்தகுடி தமிழ்க்குடி என்ற கருத்தை ஜே.கே. முன்வைக்கிறார். மகாவம்ச கதை குவேனி முருகன்

திருமண வாயிலாக 'கந்தசாமியும் கல்க்சியும்' நாவலில் மாற்றி எழுதப்படுகிறது. இந்நாவலின் உருவாக்கத்தில் விஞ்ஞானம் முக்கிய செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. சிக்கலான பல விடயங்களை இந்நாவல் விஞ்ஞானத்தின் ஊடாக நிறுவிச் செல்கிறது. ஆயினும் இந்த நாவலை அரசியல், வரலாற்றுப் புனைவாகவும் அதேசமயம் நகைச்சுவை கலந்த அறிவியல் புனைவாகவும் கொள்ளலாம். (தொடரும்)

வெற்றிய

இருட்டில் குஞ்சுகள்
ஊரை முழுவதுமாய் மேய்ந்தன.

அச்சத்திலொடுங்கிய
மின்மினிகளால்
இருட்டைப் பார்க்கவும்
முடியவில்லை.
பாராதிருக்கவும் முடியவில்லை
விட்டுவிட்டுப்
பார்த்தபடி நடுங்கின.

பகலெலாம் உணவு தேடி
வியர்வையையும்
கண்ணீரையும்
சிறுநீரையும்
கடல் நீரையும்
எல்லாம் குடித்து நிரம்பிய
காற்று
கை கால்களைப் பரத்திப்போட்டு

தங்கியது.

வேறெதுவுமில்லை
நீளமைதி நிரம்பிய பொழுது
ஆட்காட்டிகளும்
தெரு நாய்களும்
ஆந்தைகளும்
இரவுப் படம்
பார்த்தனவோதேரியாது
யாரையுமே காணவில்லை.

இந்த நீளமைதியினுள்ளிருந்து
கதவுகளை இறுகப் பூட்டியபின்
நிறையவே உள்ள
பேசாய் பொருளை
நீளப் பேசி
முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம்.

ஆனால்...!!!
நீதான் இல்லையே!!!

கை. சரவணன்

சாங்கிருத்தியன்

தமிழ் இலக்கிய உலகில் அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு புனைபட்ட பிரதிகள் மனிதனை மனிதனாக வாழச்செய்வதில் பெரும்பணியாற்றியுள்ளன. 'உயிரென உயர்ந்தவை போற்றுதல்' என்பதற்கிணங்கப் படைக்கப்பட்ட இப்புனைவுகள் சத்தியத்தின் சாட்சிகளாகவும் விளங்குகின்றன. ஏ.ஏ.ஹெச்.கே.கோரியின் சிறுகதைகளில் பெரும்பாலானவை சத்திய வாழ்வே தலையாய தர்மம் என்பதற்கமைய சமூகத்திற்காக எழுதப்பட்டவை. சத்தியம் என்பது உண்மை பேசுதல் மட்டுமன்று. உள்ளத்தில் உண்மையோடு இருத்தல். சத்தியவழி என்பது நேர்த்தியானது. நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உயிர்களுக்கு சொல்லாலும் செயலாலும் எண்ணத்தாலும் தீங்கிழைக்காதது. தனக்கும் கீழ் உள்ளவருக்கு வலிந்து உதவுவது. சத்தியத்தை வேதமாகக் கொண்டு உயிருள்ள வரைக்கும் அன்போடும் கருணையோடும் வாழ்ந்து மடிவது. சத்தியத்தின் பாதையில் நின்று நெஞ்சுரத்தோடு வன்முறைகளின் வழியை எதிர்கொள்வதும் வன்முறைக்கெதிராக அறவழியில் நின்று போராடுவதும் சத்தியத்தின் பாற்பட்டது. ஏ.ஏ.ஹெச்.கே.கோரி சிறுகதைகள் பகுதி I, பகுதி II, பகுதி III, நட்சத்திரங்கள் கறுப்பு, மெய்ன் காட் கேட், மாம்பழச்சாலை, சிரிக்கும் நாளே திருநாள் என்ற தலைப்புக்களில் வெளிவந்துள்ளன. 2012 இல் வெளிவந்த 'மாம்பழச் சாலை' தொகுப்பில் முப்பத்தைந்து சிறுகதைகளும் 2013 இல் வெளிவந்த 'மெரினா' தொகுப்பில் இருபத்தேழு சிறுகதைகளும் இடம்பெற்றன.

சமூக முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு எழுதப்பட்ட ஏ.ஏ.ஹெச்.கே.கோரியின் 'ஊருக்கு ரெண்டு கதை' என்ற தொகுப்பு பதினேழு சிறுகதைகளையும் 'வணக்கம் நேயர்களே' உட்பட மூன்று கட்டுரைகளையும் தாங்கி வெளி வந்துள்ளது. மனிதநேயங்கொண்ட மானுடந்தியின் பாற்பட்டு இயங்கும் கோரியின் சிறுகதைகளில் மனித உணர்வுகள் தலை தூக்குகின்றன. மனித வாழ்வியலை, அவர்களின் சமூக

ஊருக்கு ரெண்டு கதை

நூல்: ஊருக்கு ரெண்டு கதை
 (சிறுகதைத் தொகுதி)
 ஆசிரியர்: ஏ. ஏ. ஹெச். கே. கோரி
 வெளியீடு: இருவாட்சி (இலக்கியத் துறைமுகம்),
 41, கல்யாணசுந்தரம் தெரு,
 பெரம்பூர், சென்னை - 600 011
 பதிப்பு: ஏப்ரல் 2018
 விலை: 270.00 (இந்திய ரூபா)

இயங்கியலை எடுத்துரைக்கும் இச்சிறுகதைகள் மனிதர்களிடம் இருக்கும் அன்பு, நேர்மை, சத்தியவாழ்க்கை என்பவற்றைப் பேசி நிற்கின்றன. உயிருடன் உலவும் மாந்தர்களும் அவர்தம் சுற்றுப்புறமுமே ஆசிரியரின் கதைக் களங்களாக உள்ளன. இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் இவருடைய சிறுகதைகள் 'வடக்கு வாசல்', 'கவிதை உறவு', 'யுகமாயினி' உள்ளிட்ட பல சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. துல்லியமான யதார்த்த சித்திரிப்புடன் தொடக்கம், முடிச்சு, முடிவு என்னும் கட்டுக்குள் இச்சிறுகதைகள் இயங்குகின்றன. தனிமனித உள் முரண்பாட்டுடன் ஆரம்பிக்கும் இச்சிறுகதைகள் கதையின் இறுதியில் எவரும் நினைக்காத ஒன்றைச் சொல்லிச் செல்கின்றன. முன்னைய காலகட்டத்தின் நம்பிக்கைகள், ஆசாரங்கள், ஒழுக்க நியமங்களை வாசகன் மனத்தில் நிலைநிறுத்தும் நோக்கில் பின்னப்படும் கதைக்கான கரு சமூகநலன் சார்ந்த பாத்திரங்களின் வாயிலாக வெளிப்படுகின்றன.

கோரியின் சிறுகதைகளில் சமூகத்தில் நிகழும் இன்ப, துன்ப நிகழ்வுகள், சமூகப்பிரச்சினைகள், முரண்பாடுகள் அவற்றுக்கான தீர்வுகள், மனிதவாழ்வின் இயலாமைகள் முதலானவை இலக்கியச் சுவையோடு இயல்பாய் வெளிப்படுகின்றன. இவருடைய கதைக்களம் சென்னையையும் இலங்கையையும் மங்களூரையும் டெல்லியையும் மையப்புலமாகக் கொண்டிருக்க இவருடைய கதைமாந்தர் நடுத்தரவர்க்கத்தினராகவும் வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழ் அடித்தள மக்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். கதைகளில் வரும் பெரும்பாலான பாத்திரங்கள் சாலை, கடைத்தெருக்களில் அதன் சுற்றுவிட்டாரத்தில் அலைந்து திரிந்து வாழ்வைக் கழிக்கும் கடைநிலைப் பாத்திரங்களாகவே காணப்படுகின்றன. இவருடைய கதை மாந்தர் மக்களின் மகிழ்ச்சிக்காக தம் வாழ்வை அர்ப்பணிப்பவர்களாகவும் முறைகேடாக வாழ்பவரை தெய்வம் தட்டிக் கேட்கும் என்னும் மனோநிலைக்கேற்ப இயங்குபவர்களாகவும் சமூக நீதிக்காக ஓங்கிக் குரல் கொடுப்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் 'மெல்லின மாந்தர்'

என்னும் சிறுகதை வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வாழும் மக்களின் கதை. மகன் கூரியர் கம்பெனியில் வேலை செய்வதாக தாய் எண்ணியிருக்க அத்தாய்க்குத் தெரியாமல் வீடு வீடாகச் சென்று கியாஸ்சிலிண்டர் விநியோகிக்கும் நேர்மையான ஊழியனை மையப்படுத்தி புணையப்பட்ட இச்சிறுகதை மகன் உழைப்பின் மீது கொண்ட விசுவாசத்தையும் தாய் மீது கொண்ட பக்தியையும் தன்னுடைய தொழிலாளி மீது முதலாளி கொண்ட அன்பையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இச்சிறுகதையில் இயங்கும் அத்தனை கதை மாந்தர்களும் சத்தியத்தின் பாற்பட்டவர்களே.

குழந்தைகளைப் பிடித்து வரும் தனிமனித உணர்வுகளை நுண்மையாக இச்சிறுகதைகள் சித்திரிக்கின்றன. கோரியின் சிறுகதைகளில் உணர்வுகளின் மையோட்டம் தொட்டுச் செல்லும் புள்ளிகள் அறத்தின் அழகியலாக உருப்பெறுகின்றன. 'மிடில் பெர்த் மாதவன்' சிறுகதை குடும்பத்துக்காக தன்னை ஒறுத்து வாழ்கின்ற ஷங்கரநாராயணன் எனப்படும் மாதவனை முக்கிய பாத்திரமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டது. குடும்பத்தின் நல்வாழ்வுக்காக உழைத்து உழைத்து ஓடாய்த் தேயும் மாதவன் தன் சிநேகிதியின் பிறந்தநாள் அன்று சென்னையில் இருந்து கன்னடம் பேசும் கர்னாடக மாநிலத்தில் இருக்கும் மங்களூர் சென்று கல்லூரியில் தன் சிநேகிதியின் பெயரைத் தாங்கி நிற்கும் பெயர்ப்பலகையை காண்பதில் உவகை கொள்கிறான். சிநேகிதியே இல்லாத ஊரில் கண்மங்கும் வரை போர்ட்டையே (பெயர்ப் பலகை) பார்த்து இன்புறும் ஒருவனை கதை வாயிலாகத் தரிசிப்பது யதார்த்தத்துக்கு முரணாகக் கொண்டாலும் ஷங்கரநாராயணன் தன் குடும்பத்துக்கு பணம் அனுப்புவதற்காக படும் பாடுகள் படிப்பவன் மனதை நெருடும் வகையில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இக்கதையில் உணவு ஒறுத்து தன்னைக் கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டு வாழும் ஷங்கரநாராயணன் மனிதநேயியாக வாழ்கிறான். தன்னை விட இழிந்த நிலையில் உள்ள ஹோட்டல் சிப்பந்தியின் வாழ்வைக் கண்டு அவனுக்கும் முடிந்தளவுக்கு உதவுகிறான். அவ்வாறு உதவி செய்வதில் மனத்திருப்தி அடைகிறான். சமூக அக்கறையும் அதனால் விளையும் ஆத்மதிருப்தியுமே இச்சிறுகதையின் அடிநாதம்.

'பாதையெல்லாம் போதை' சிறுகதை குடியால் நீதி சிதைந்து போவதையும் போதையால் பாதை தடுமாறும் மனிதர்களையும் கண்முன் காட்சிப்படுத்துகிறது. இதுபோல போதை என்னும் பேதமைக்குள் அகப்பட்டு தமிழகம் அழிந்து போவதை எடுத்துரைக்கும் பிறிதொரு கதையே 'நீர் வளம் நிறைந்த நாடு'. மதுபாவனை விற்பனைக்காக வாஸ்துவை மாற்றும் அளவுக்கு தமிழ்நாட்டு மாந்தர் காணப்படுவதை அங்கதமாக வெளிப்படுத்தும் இச்சிறுகதை மனிதன் எவ்வாறு வாழ்தல் வேண்டும் என்பதையும் எவ்வாறு வாழ்தல் கூடாது என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் மற்றொரு கதையான 'ஆரண்ய காண்டம்' முதுமலைக் காட்டுக்குள் ஒற்றைக்கண் புலியைப் படம் பிடிக்கச் செல்லும் கருணாகரனையும் பீற்றரையும் இவர்களுடைய நண்பனான கதைசொல்லியையும் முக்கிய பாத்திரங்களாகக் கொண்டு அம்மூவருக்கிடையிலான இணை பிரியாத நட்பினையும் உதகமண்டலப் காட்சிப் பின்னணி களுடன் எடுத்துரைக்கிறது. முதுமலைக்காடு குறித்த களப் பதிவும் புகைப்படக் கலை குறித்த ஆத்மார்த்த வெளிப்பாடும் சிறுகதையில் உயிரோட்டமாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

சட்டத்தை மீறி இளமை வீராப்புடன் செயற்படும் போது அதன் விளைவு மோசமாக இருக்கும் என்னும் பாடத்தையும் இச்சிறுகதை ஊட்டிச் செல்கிறது.

'மொராஜி தேசாயும் பழனி சேர்வையும்' சிறுகதை கடந்த கால இந்திய அரசியல் பின்னணியை பகைப்புலமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட சிறுகதையாகும். இந்திராகாந்தியாலும் இந்திய மக்களாலும் மறைக்கப்பட்ட, மறக்கப்பட்ட இந்தியப் பிரதமர் மொராஜி தேசாயின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இச்சிறுகதை மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்துகிறது. தந்தையின் சிபார்சு இன்மையால் மருத்துவப் பீட வாய்ப்பு கைநழுவவிப் போக தற்கொலை செய்து கொண்ட மொராஜி தேசாயின் மகளது வாழ்வைச் சம்பவக்கோவையாக வெளிப்படுத்தும் இச்சிறுகதை வீண் பகட்டுக்கும் ஆடம்பரவாழ்வும் நிறைந்த இவ்வுலகில் எளிமையாகவே வாழ்ந்து மடிந்த மொராஜி தேசாயை உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. தமிழக அரசியல் குழலின் அநாகரிக நிலையை இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் மற்றொரு கதையான 'பசுத்தோல் போர்த்திய நரி' என்ற சிறுகதையும் முன்வைக்கிறது. அரசியலுக்கு தகுதியில்லாத தொண்டன் ஒருவன் இந்திய அரசியற் போக்கை தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு தன்னை அரசியலில் வளர்த்தவர்களது மாற்பை எட்டி உதைத்து எவ்வாறு முன்னேறுகிறான் என்பதை இச்சிறுகதை சுட்டிச்செல்கிறது. இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் 'அரசியலை உரசிப் பார்க்கிற இலக்கியவாதியொருவன்' கட்டுரையும் தமிழ்நாட்டு அரசியலின் மாறுபட்ட கோணங்களையும் அதன் அரசியல் பக்கங்களையும் அலசி ஆராய்கிறது.

சிறுவயதில் முதல் நோன்பினை நோற்கும் காலத்தில் செய்த சிறிய தவறு ஏற்படுத்திய மனவலியை அனுபவப் பகிர்வாக 'பால்ய காலத்து நோன்புகள்' என்னும் சிறுகதை எடுத்துரைக்கிறது. காலங்கள் போனாலும் வயது முதிர்ந்து முப்பினால் உடல் தளர்ந்தாலும் பால்ய பருவ நினைவுகளால் தடுமாறும் வாயோதிபரின் உள்ளத்து உணர்வுகளை வாசகன் மனதைத் தொடும் வகையில் இச்சிறுகதை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. கோழியையும் அதன் வளர்ப்பையும் பிற்புலமாகக் கொண்டு நோன்பு நாளில் நிகழும் சம்பவங்களை 'சில நேரங்களில் சில பறவைகள்' சிறுகதையும் கூறிநிற்கிறது.

'சின்னச் சின்ன சந்தோஷங்கள்' சிறுகதை குறிப்பிட்ட திரைப்படமொன்றில் நடத்த குழந்தைக்கும் சினிமா நடிகைக்கும் இடையிலான உறவு எவ்வாறு குடும்ப உறவாகத் தளைக்கிறது என்பதை விளக்கி நிற்கிறது. தகாத உணர்வுகளால் நேர்வழி செல்லும் பாதையும் தடுமாறும் என்பதையும் இச்சிறுகதை கோட்டிக்குக் காட்டுகிறது.

'மனச் சிலிர்ப்பும் மழலை சிரிப்பும்' என்ற சிறுகதை நடையோரப் பாதையில் வசிக்கும் மக்களின் வாழ்வியலை மையச்சரடாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட சிறுகதையாகும். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் குழந்தைகளின் தேவைகள் அதன் இருப்புக்களை இச்சிறுகதை பேசிச் செல்கிறது. குழந்தையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணலாம் என்னும் தத்துவத்தையும் இச்சிறுகதை உணர்த்திச் செல்கிறது.

பிரதமர் மோடி தலைமையிலான நான்கு வருட ஆட்சியில் மிகவும் விமர்சனத்திற்குள்ளான மக்கள் அவதிப்பட்ட பண மதிப்பு நீக்க நடவடிக்கை இந்தியா முழுதும் ஒரு சாதனையாகக் கருதப்படுகிறது. 2016ஆம் ஆண்டு நவம்பர்

மாதம் 8 ஆம் திகதி இரவு திடீர் என்று நாளை முதல் பூழ்க் கத்தில் உள்ள 500 மற்றும் 1,000 ரூபாய் நோட்டுகள் செல்லாது என்று அறிவித்து மக்களை நெருக்கடிக்குள்ளாக்கிய அந்நாள் இந்திய மக்களால் மறக்க முடியாத நாளாகும். இக்காலப் பகுதியில் நடுத்தர மத்தியவர்க்க மக்கள் எதிர்கொண்ட இன்னல்கள் அநேகம். இதனைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சிறுகதையே நவம்பர் எட்டு. அத்தினத்தில் மோடியின் அதிரடி நடவடிக்கை ஒன்றையும் அறியாது தாஜ்மகாலை சுற்றிப் பார்க்க ஆக்ராவுக்கு புறப்பட்டுச் சென்ற இரு நண்பர்கள் பண மதிப்பு நீக்க நடவடிக்கையால் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டனர் என்பதை விளக்கி நிற்கும் இச்சிறுகதை மனிதாபிமானமிக்க மனிதர்கள் பலரை நேர்த்தியாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது. இப்பின்னணியில் எழுந்த மற்றுமொரு கதை 'ஐல்லிக்கட்டும் தலப்பாக்கட்டும்'.

2017ஆம் ஆண்டு தை மாதம் ஐல்லிக்கட்டுக்கு ஆதரவான போராட்டங்கள் தமிழ் நாட்டில் அலங்காநல்லூர், சென்னை மெர்னா கடற்கரை, மதுரை தமுக்கம் மைதானம், கோவை வ.உ.சி மைதானம், திண்டுக்கல், திருச்சி, சேலம், திருநெல்வேலி வ.உ.சி மைதானம், வேலூர், புதுச்சேரி ஆகிய களங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அப்போராட்டத்தை விட முதன்மையானது பண மதிப்பு நீக்க நடவடிக்கைக்கு எதிராகப் போராடுவதே என்பதை விளக்கும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட சிறுகதையே கதை 'ஐல்லிக்கட்டும் தலப்பாக்கட்டும்'. மக்களின் இயல்பு வாழ்வைச் சிதைத்து மக்கள் பலரை காவு கொண்ட அரசின் இந்நடவடிக்கை கண்டிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் இச்சிறுகதை உணர்த்தி நிற்கிறது.

மனிதர்களின் மனோநிலை, வாழ்வின் நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்கள் கோரியின் சிறுகதைகளில் பிசிரின்று வெளிப்படுகின்றன. மனிதனின் தனிப்பட்ட வாழ்வும் அவ்வாழ்வில் மையம் கொள்ளும் சுற்றுப்புறச் சூழலும் கலாபூர்வமாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது. 'அது ஒரு மிளக்காலம்' சிறுகதை குடும்பமொன்றின் நேர்த்தியான வாழ்வைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இச்சிறுகதை மேஜர் ரஹீம் லெ.பட்டினன் கர்னல் ரஹீமாப் உயர்ந்த நிலையில் அவருடைய குடும்பத்திற்கும் கதை சொல்லிக்கும் இடையில் உள்ள மானசீகத் தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ராயப்பேட்டை அரசாங்க மருத்துவமனையில் மருத்துவராகப் பணியாற்றிய சாச்சாவையும் அவருடைய அரண்மனை போன்ற வீட்டையும் மையச்சரடாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட 'காட்டுக்கு வெளியே ஒரு வீடு' என்ற சிறுகதை, பஸ் போக்குவரத்திற்றி சனசந்தடியற்று காட்டுப்புறமாக இருந்த அண்ணாநகர் இப்போ இருக்கும் நிலையையும் எடுத்துரைக்கிறது. இச்சிறுகதையில் கதை சொல்லிக்கும் பக்ஷிக்கும் இருந்த உறவுநிலை யதார்த்த பூர்வமாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

'சிரிக்க மட்டுமே தெரிந்தவன்' சிறுகதை வாழ்ந்து கெட்ட ஒருவனை உறவுகள் எந்நிலையில் இருந்து நோக்குகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. ஆடம்பரத்துக்கும் வீண்பகட்டுக்கும் மதிப்பளிக்கும் சமூகத்தில் பரிசுத்தமான உண்மையான உறவுகள் மதிப்பிழந்து போகும் என்பதை எடுத்துரைக்கும் இச்சிறுகதை சமூக அந்தஸ்து என்பது பணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதையும் உணர்த்தி நிற்கிறது. இச்சிறுகதைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட கோணத்தில் படைக்கப்பட்ட பிற்தொரு சிறுகதையே

'கோடீஸ்வரர்களும் கோட்டிக்காரனும்'. கைநொடிந்து வாழ்க்கையில் நொந்து போனவனுக்கு ஆபத்துச் சமயங்களில் மனித உறவுகள் கைகொடுக்கும் என்பதை இச்சிறுகதை விளக்கி நிற்கிறது. உண்மையான உறவுகளுக்குப் பின்னால் அன்பும் கருணையும் இருக்குமேயன்றி சுயநலம் இருக்காது என்பதை உணர்த்தும் இச்சிறுகதை கடனால் விளையும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மனிதனுடைய அகப்புற வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் கோரியின் சிறுகதைகள் அரசியல், மதம், இனம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் நின்று சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பேசுகின்றன. மனிதனை மனிதனாக வாழ வகை செய்யும் இச்சிறுகதைகள் கண்ணியமும் கருணையும் இரக்கமும் நிறைந்த மனித வாழ்வின் தரிசனத்தை உணர்வுபூர்வமாகக் காட்சிப்படுத்துபவை. தமிழ்ச் சிறுகதைத்துறையில் நேர்மையின் வழிநின்று யதார்த்தப் பாதையில் பயணிக்கும் ஏ.ஏ.ஹெச்.கே.கோரி நல்ல சமூகத்தை உருவாக்கும் நோக்கில் நிகழ்கால இலட்சிய மனிதர்களின் வாழ்வைக் காட்சிப்படுத்துகிறார். அதனால் இலக்கிய உலகில் நிலைபெற்று நிற்கிறார்.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் 'வணக்கம் நேயர்களே' என்ற கட்டுரை இலங்கை வானொலிக் கலைஞர்களின் இலக்கியப் பணியை கலாபூர்வமாக நினைவு கூருகின்றது. மயில் வாகனம், வி.சுந்தரலிங்கம், எஸ்.கே.பரராஜசிங்கம், ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரத்னம், வி.என்.மதியழகன், நடராஜசிவம், மயில்வாகனம் சர்வானந்தா, ஜோக்கிம் .பெர்னாண்டோ. சரா இம்மானுவல், விமல் சொக்கநாதன், கே.எஸ்.ராஜா, யாழ் சுதாகர், பி.ஹெச். அப்துல் ஹமீத் போன்ற ஆண் அறிவிப்பாளர்களின் கலைப் பணியை நினைவு கூர்வதுடன் இவர்களால் தொகுத்து அளிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் அலசி ஆராய்கின்றது. இதேபோல் விசாலாட்சி ஹமீத், சிந்திமணி மயில்வாகனம், சற்சொருபவதி, ராஜேஸ்வரி சண்முகம், யோகா தில்லைநாதன், மனோகரி சதாசிவம் முதலான ஆரம்பகாலம் முதல் வானொலியில் பணியாற்றிய பெண் அறிவிப்பாளர் முதல் நாகபூசனி கருப்பையா ஈறாக இன்றைய பெண் அறிவிப்பாளர் வரை ஆராய்கிறது.

பொங்கும் பூம்புனல், பொதிகைத் தென்றல், பிறந்தநாள் வாழ்த்து, புதுவெள்ளம், ஈழத்துப் பாடல்கள், பொப்பிசைப் பாடல்கள், இன்னிசைச் சுவடுகள் முதலான நிகழ்வுகளை இக்கட்டுரை தொட்டுக்காட்டினாலும் இதயரஞ்சனி, இசைக்களஞ்சியம், பூவும் பொட்டும் மங்கையர் மஞ்சரி, ஒருபடப்பாட்டு, இன்றையநேயர், பராவால் வழங்கப்பட்ட ஒலிமஞ்சரி, திரை தந்த இசை, ஈழத்து முற்றம், கவிதைக்கலசம், நாடகமேடைப்பாடல்கள், பாட்டும் பதமும். இரவின் மடியில், நெஞ்சில் நிறைந்தவை, விவசாயிகள் விருப்பம், சிறுவர் மலர், அசலும் நகலும், கண்டதும் கேட்டதும், இளைஞர் மன்றம், அறிவிப்பாளர் அரங்கம், முதலான நிகழ்ச்சிகள் பல இக்கட்டுரையில் தவறுதலாக விடப்பட்டுள்ளன. இலங்கை வானொலி நிலையம் தொடங்கி 93 ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் அது ஆற்றிச் சென்ற பணிகள் அளப்பெரியது. அதனை நினைவு கூர்ந்து எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை முக்கியமானது. முதன்மையானது. ஆயினும் நிகழ்ச்சிகளை விட சினிமா பாடல்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுத்து இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளமை வானொலியைத் தொடர்ந்து கேட்கின்ற நேயர்களுக்கு ஏமாற்றமாகவே அமையும் எனலாம்.

கிளோட் செல்வரட்ணம், அம்ன்சயானி, எழில் வேந்தன், தமிழ்ச் செம்மல் ஆர்.சந்திரமோகன், கே.ஜெய கிருஷ்ணா, குலசீலநாதன், விஸ்வநாதன், எஸ்.ரபீக், இளைய தம்பி தயானந்தா, முருகேசு ரவீந்திரன், புண்ணிய மூர்த்தி. ஜி போல் அன்ரனி, புவனலோயினி வேலுப்பிள்ளை, வேலங்கி சிவராஜா, கோகிலவர்த்தினி, ஜனாப் கபூர், அனுகுஜா ஆனந்த ரூபன், ஜெப்ரீ, பி.சீத்தாராமன், எஸ்.கணேஸ்வரன், கமலா தம்பிராஜா முதலான முக்கிய அறிவிப்பாளர்கள் இக்கட்டுரையில் விடப்பட்டதுடன் அவர்களின் பணிகளும் நினைவு

கூரப்படவில்லை.

இன்றைய வானொலி நேயர்களுக்கு கடந்த கால வானொலியின் வரலாற்றை எடுத்துரைத்த கட்டுரை என்ற வகையில் இக்கட்டுரை முக்கிய பதிவுப்பெட்டகமாக விளங்குகிறது. நாளைய சமூகத்துக்கு பயனுறு தகவல்களை வழங்கும் இக்கட்டுரை சாதாரண வாசகனும் கண்டறியும் வகையில் எளிய தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இன்றும் என்றும் கோரியின் பெயர் சொல்லும் கட்டுரைகளில் இதுவும் ஒன்றாக அமையும் என்றால் அதுமிகையிலலை. ■

ந.குகபரன்

கவிதை, மொழியின் உச்ச சாத்தியத்தை வெளிப்படுத்தும் வடிவம். பெருகியெழும் உணர்வைச் சொற்களிலும் இடைவெளிகளின் மௌனத்திலும் மடைமாற்றி வாசகரின் மனச்சிறகை விரிக்கச் செய்யும் பேராற்றல் கவிதைக்கு உண்டு. உள்ளத்தில் உந்தியெழும் உணர்வை வெளிப்படுத்த, ஆறுதலடைய கிடைத்த ஒரு சாத்தியமான வழியாகக் கவிதையைக் கவிஞர் கருதுவர். இந்தக் கவிதைப் பாரம்பரியம் நீட்சியுடையது. இப்பாரம்பரியத்தில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாறும் தனித்துவமானது. ஈழத்துக்கவிதைப் புலத்தில் மரபையும் நவீனத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்து கவிபடைத்துள்ளவர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள். இவர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எழுதிய கவிதைகளை மனப்பூக்கள் என்ற தலைப்பில் தொகுப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் சிறப்பு மலர்களிலும் கவியரங்குகளிலும் வெவ்வேறு காலங்களில் முகம் கண்ட 47 கவிதைகள் இந்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழன் என்ற உணர்வோடும், மானிட நேயத்தோடும், சமூக அக்கறையோடும் சமய சமரச மனநிலையில் நின்று வெளிவந்துள்ள கவிதைகள் வாசகரோடு நேரடியாக உரையாடுகின்றன ஓசையை உயிராகத் தாங்கிப் பயணிக்கின்றன. மரபுக் கவிதையில் ஓசை முக்கியமானது. நவீன கவிதையிலும் ஓசையின் செல்வாக்கினைக் காணமுடியும்.

திருநாவுக்கரசு அவர்களின் கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை கவிதைப் பாடல்களாக உள்ளன. பொதுவாக கவிதைகளுக்கும் பாடல்களுக்கும் இடையே வேறுபாடு உண்டு. சமூகத்தோடு நெருங்கிய இடைவினையை மேற்

மனப்பூக்கள்

நூல்: மனப்பூக்கள்

(கவிதைத் தொகுதி)

ஆசிரியர்: செ. திருநாவுக்கரசு

வெளியீடு: செ. திருநாவுக்கரசு

15, பண்டாரக்குளம் வீதி,

நல்லூர்.

பதிப்பு: மே 2018

விலை: 250.00

கொள்ளும் வகையில் எளிமையாகப் புரியக் கூடியனவாகவும் இயல்பாக உணர்வைத் தொற்றவைக்கும் சாத்தியம் உள்ளனவாகவும் அமைதல் பாடல்களின் பொதுப்பண்பாகும். கவிஞரின் கவிதைகள் இப்பண்புகளை சிறப்பாகப் பேணியுள்ளன.

“இனங்காக்க நிலங்காக்க இரையானவன்! -தன்

இதயத்தை இரும்பாக்கிக் கல்லானவன்!

மனக்கோவில் தனிலென்றும் வாழ்கின்றவன்! -அந்த மாவீரன் எமைக்காக்கும் துணையானவன்”

என்ற பாடலடிகள் திலீபனின் தியாகத்தைப் போற்றுகின்றன. இது பாடல் சார்ந்த கவிதை வடிவத்திற்கு தக்க வகை மாதிரியாகும்.

திருநாவுக்கரசு அவர்களின் கவிதைகள் அவ்வக் காலத்து நடைமுறைப் பிரச்சினைகளை முன்னுரிமை கொடுத்துப் பேசுகின்றன. போரின் வலியையும் இனமுரண்பாட்டுச் சூழலையும் கவிஞர் தெளிவாக விபரிக்கிறார். கவிதையை உரையாடலாக முன்னிறுத்துவது இவரது கவிதைகளின் தனித்துவமான பண்பாகும்.

“குரல்வளை அறுக்கப்பட்ட சேவலைக் கூவச்

சொல்கிறாய்

காலொடிந்த மயிலைக் களிநடம் ஆடச்சொல்கிறாய்”

என குருதி தோய்ந்த மண்ணின் குரலாக நின்று வாதம் செய்கிறார்.

கவிஞர், சமய சமரச நோக்குடையவர். சமூகம் தழுவிய அவர் முன்வைக்கும் கருத்துக்கள் முக்கியமானவை.

“நாம் காத்திருக்கிறோம்
மனித மந்தைகளாய், பாவத்தொழுவங்களில்
அடைக்கப்பட்டிருக்கும்
எங்களது எதிர்காலமும் மகிழ்ச்சியும்
கர்த்தருக்குள் நித்திரையாகிவிட்டனபோல் தெரிகிறது”

எனக் கூறும் கவிஞர்,

“தேரோடும் வீதியிலே நீரோடும் விழிகளுடன்
யாரோடு பேசவந்தோம் முருகா”

என முருகனை விழித்துப் பாடுகிறார்.

சமூகப் பணிசெய்யும் நிறுவனங்கள், பணிசெய்யும்
பெரியார்கள் முதலானோரைக் குறித்தும் இவரது கவிதைகள்
பேசுகின்றன.

“ஆறுமுகம் திருமுருகன் ஆற்றிவரும் மக்கள் பணி
ஊறுகின்ற மணற்கேணி ஊற்றாகும்”

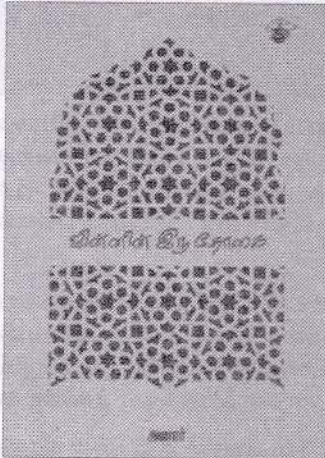
என சமய சமூகப் பணிசெய்யும் ஆறுதிருமுருகனை
வாழ்த்திப்பாடியமை கவிஞரின் சமூகப் பற்றைக் காட்டுகிறது.

எளிமையான மொழிநடையில் நேரடியாக, தனது

கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான சாதனமாகக் கவிஞர்
கவிதை வடிவத்தைக் கையாண்டுள்ளார். பாதிக்கப்பட்டோர்
சார்பாக குரல் எழுப்புவதோடு தன்னையும் அவர்களுள்
ஒருவராக இணைத்து கவிதைகளை எழுதியுள்ளமை
கவிதைகளின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

உரையாடல் பாணி, எளிமையான சொற்பிரயோகம்,
சந்தநயம், உணர்ச்சிச் செறிவு, ஒப்பிட்டுக் காட்டல்,
வினாக்களைத் தொடுத்தல், அணிக்கையாள்கை என பல்வேறு
உத்திகளை இவரது கவிதைகளில் காணமுடிகிறது. இக்
கவிதைகளில் சில சிங்கள மொழியிலும் மொழிபெயர்ப்புச்
செய்யப்பட்டுள்ளன.

“கவிஞர் திருவின் கவிதைகளைப் படிக்கும்போது
அறுபது எழுபதுகளிலே கவிதையைப் படித்த நினைவு
நிழலாடுகிறது. அவ்வப்போது பாரதிதாசன் தலைகாட்டிச்
செல்கிறார்” எனப் பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா அவர்கள்
தனது அணிந்துரையில் குறிப்பிடுவதைப் போன்று சமூகத்தோடு
ஒன்றி, சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்காக உழைக்கும் திருநாவுக்கரசு
அவர்களின் கவிதைகள் வாசகர்களுக்கு சிறப்பான
படையலாகும். ■

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன்

அனார் எனக்குப் பிடித்தமான கவிஞர். சூபி கவிதை
உலகின் நவீன வடிவம் போன்றவை அவரது கவிதைகள்.
பெண் மனத்தின் ஆழ்தவிப்புகளை, மகிழ்ச்சியை, துயர
வெளிப்படுத்துகின்றன அவரது கவிதைகள்.

அனார் கிழக்கிலங்கையின் சாய்ந்தமருதுவில் வசித்து
வருகிறார். சமகால தமிழ் கவிஞர்களில் மிக முக்கியமானவர்.
நான்கு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டிருக்கிறார். ‘ஜின்னின்
இரு தோகை’ ஐந்தாவது தொகுதியாக வந்துள்ளது. இதனை
காலச்சுவடு பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கிறது.

அனாரின் கவிதைகள் அன்றாட வாழ்விலிருந்து தாவிப்
பறப்பவை. அவர் புற உலகின் நிகழ்வுகளை விடவும் அகவுலகின்
தத்தளிப்புகளை, எழுச்சிகளையே அதிகம் எழுதுகிறார். அது
ஒரு வகைத் தனித்துவமான வெளிப்பாடு.

அனாரின் வசீகரம் அவரது கவிதைமொழி. பூத்தையல்

ஜின்னின் இரு தோகை

நூல்: ஜின்னின் இரு தோகை
(கவிதைத் தொகுதி)

ஆசிரியர்: அனார்

வெளியீடு: காலச்சுவடு பதிப்பகம்,

669, கே. பி. சாலை,

நாகர்கோவில் 629 001

பதிப்பு: டிசம்பர் 2017

விலை: 90.00 (இந்திய ரூபாய்)

போல அத்தனை நுட்பமானது. உணர்ச்சிகளை அவர்
வெளிப்படுத்தும் விதம் அபாரம். சங்கப் பெண் கவிஞர்களிடம்
காணப்பட்ட காதலின் வெளிப்பாட்டினை நவீனமுறையில் அனார்
வெளிப்படுத்துகிறார் என்றே சொல்வேன்.

ஆம். நிலமும் வானும் பொழுதும் மழையும் கடலும்
காற்றும் இவரது கவிதைகளில் உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டுக்
களமாகவே விரிகின்றன.

00

எப்போது அனாரின் கவிதையை வாசிக்கத்
துவங்கினாலும் உஸ்தாத் பிஸ்மில்லாகானின் ஷெனாய் போலத்
துயரமும் சந்தோஷமும் ஒன்றுகலந்தே ஒலிக்கிறது.
இக்கவிதைகளைத் தனிமையின் உன்னதப் பாடல்கள் என்றே
கூறுவேன்.

சொற்களே மனிதர்களை ஒன்று சேர்க்கின்றன.
பிரித்தும் வைக்கின்றன. சொல் ஒரு ஜின். அதன் தோகை

முடிவற்றது. இஸ்லாம் சொல்லும் ஜின் என்பது தீயுரு. அது அருபமானது. நெருப்பிலிருந்து உருவானது. அனாரின் ஜின்னோ காதலுற்றது. வச்சீரமானது. அருபமானது. நெருப்புதான் அதன் தோகை.

சொற்களால் எந்தப் பிரம்மாண்டத்தையும் நகர்த்த முடியும் என்பதே கவியின் கூற்று. அனார் தொடர்ந்து கடலைப் பாடுகிறவர். கடல் ஒரு படிமம். முடிவற்ற, கடக்கமுடியாத, அறியமுடிந்தும் முடியாமலும் போன அலைக்கழிப்பின் அடையாளம்.

அலைகளின் வழியாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தும் கடலின் இயல்பை போன்றதே அனாரின் கவிதை வெளிப்பாடும்.

சொற்கள் வானளாவ விரியும் இரு தோகையெனக் கவிதையில் எழுச்சி கொள்வது காதலின் அற்புதம் என்றே சொல்வேன். இசையும் வண்ணங்களும் கதைகளும் இணைந்து உருவானவை அனாரின் கவிதைகள்.

○○

ஜின்னின் இரு தோகைகள் என்ற கவிதையின் முதல் மூன்று வரிகளைக் கடக்கவே முடியவில்லை.

நெருப்பு அனாரின் விளையாட்டுப் பொருள். நெருப்பின் பல்வேறு வடிவங்களை அவரது கவிதைகளில் காணமுடிகிறது. சொல்லும் நெருப்பமாகவே மாறுகின்றன.

சொற்கள் பிரம்மாண்டமான கடலையும் ராட்சத மலையையும் அருகருகே நகர்த்துகின்றன என அனார் கூறுகிறார். நிஜம், சொல் வழியாக உருப்பெறும் போதும் உலகம் எடையற்றதாகிவிடுகிறது. மிருதுவாகிவிடுகிறது. சொல்லை கவிஞன் உருக்குகிறான். குழைக்கிறான். கடினப்படுத்துகிறான். சில வேளைகளில் மாயப் பொருளாக்கி பறக்க விடுகிறான்.

○○

மெருகேறிய இரண்டு மென்சொற்கள்
மாபெரும் கடலையும்
ராட்சத மலையையும்
அருகருகே நகர்த்துகின்றன

பொன்னொளிர் நீலக்கடல் வாசனை
விண்மீன்கள் மினுங்கும் மலையுச்சியின் காரிருள்
அவனும் அவளுமாகினர்

தன் பிரம்மாண்டத்தில்
புதையுண்ட இரு உடல்களைப்
பிரமித்தபடியே
வானவில்லென
அவர்கள் மேல் பட்டுக்கிடந்தன இரு சொற்கள்

அவளது தோளில்
அலைகள் ஆர்ப்பரித்தன
அருள்பாலிக்கும் தன்னிகரில்லாத ஆலிங்கனத்தில்
மலை அதைக் கேட்டிருந்தது

அதி ரகசியமான அவ்விரு சொற்களும்
ஜின்னின் இரு தோகையென
வானளாவ விரிந்துகொண்டன...

○○

இன்னொரு கவிதையில் சிறகுகள் மறதிக்கும் நினைவிற்குமான அடையாளமாகிறது.

மறப்பதற்கும் நினைப்பதற்குமான இரண்டு சிறகுகளால் பறக்கிறேன் என்ற வரியை வாசிக்கையில் ஒன்று போலத் தோன்றும் இரண்டு சிறகுகளில் எது மறதியின் சிறகு எது நினைவின் சிறகு என யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

○○

உதிர்ந்து விழும் ரகசியத்திற்கும்
அள்ளிச் செல்லும் வாசனைக்குமிடையே
வண்ணத்துப்புச்சி
நிறங்களின் நடனத்தைத் தொடங்கியது

என்ற கவிதைவரியின் வழியே வண்ணத்துப்புச்சியின் பறத்தலை நிறங்களின் நடனமாகக் காணுவது கவிதையின் தனிச்சிறப்பு.

ஒரு பெண்ணாகக் கட்டுபாடுகளும் வரம்புகளும் எல்லைக் கோடுகளும் நெருக்கடிகளும் கொண்ட சிறிய உலகிற்குள் வாழ்கிறேன் என்ற தவிப்பு அனாரின் கவிதைகள் முழுவதிலும் கேட்கிறது. கடலைப்போலத் தன்னியல்பாகச் சீறி வெளிப்பட விரும்பும் அவரது வேட்கையே சொற்களைத் துணை கொள்கின்றன. முடிவிலா காதலுற்ற மனதின் பித்தேறியதாக இக்கவிதைகள் இருக்கின்றன.

○○

'ஒன்றாகி எரியும் கடர்' என்ற கவிதை இத்தொகுப்பில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது.

உன் பொருட்டு
அந்தப்பாடல் என்னைத் தழுவிக்கொண்டிருந்தது
உயர்ந்து செல்லும் புகைபோல
மிதக்கின்ற படிகளில்
உன்னோடு
உயர உயர நடக்கின்றேன்...

என் கண்ணீர் திரண்ட திரையில்...
உன் நெற்றியை முட்டிக் கொள்கிறாய்
இருண்மைகளின் நிரக்கதிக்கு முன்னே
நீ எனும் ஒற்றைச் கடர்
அணையாதிருந்தாய்

நிறுத்தப்பட்டு
மறுகணம் ஆரம்பிக்கும்
இரு தாளத்தின் சத்தங்களுக்கிடையே
நெடுங்காலம் உறங்கிப்போயிருந்தேன்...

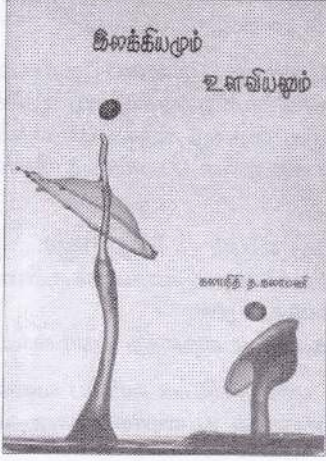
○○

உணர்வுக்குள்ளே மலையும் வானமும்
பிரபஞ்ச வெளியுமுண்டு
என ஒரு கவிதையில் கூறுகிறார் அனார்.

இது அவரது எல்லாக் கவிதைகளுக்கும் பொருத்தமான வரி என்றே கூறுவேன். 'ஜின்னின் இரு தோகை' அனாரின் அடுத்தகட்ட நகர்வை நோக்கிய அற்புதமான கவிதைகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

வாழ்த்துக்கள் அனார்.

இலக்கியமும் உளவியலும்

ந. குகபரன்

இலக்கியப் படைப்புக்களை மதிப்பிடுதலில் பல்வேறு அணுகுமுறைகள் இருந்துவந்துள்ளன. வாசிப்பவரின் நோக்கு நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைப்பைப் பொருள்கொள்ளல், படைப்புதரும் அனுபவவெளி என்பன வேறுபடும். ஈழத்துத் தமிழ் விமர்சன வரலாற்றில் படைப்பின் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அப்படைப்பு சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வல்லதா என்பதை முன்னிறுத்தி மதிப்பிடும் போக்கு பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஆகியோர் காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. இதற்கு மறுதளத்தில் படைப்பின் அழகியல் பற்றிய குரலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. தற்காலத்தில் விமர்சனம் தொடர்பாக வெவ்வேறான அணுகுமுறைகள் முதன்மை பெறத்தொடங்கியுள்ளன. ஆனாலும் ஈழத்தில் விமர்சன மதிப்பீட்டுச் செயல்முறையானது தேக்கமடைந்துள்ளது என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது, இருந்தும் இடையிடையே நம்பிக்கைதரும் முயற்சிகளும் நிகழாமலில்லை. இவ்வகையில் இலக்கியங்களுக்கும் உளவியலுக்கும் உள்ள தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கியமும் உளவியலும் என்ற கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களின் நூல் வெளி வந்துள்ளது.

பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நூலை அடையாளப்படுத்தலாம். நூலில் எட்டுக் கட்டுரைகள் உள்ளன. வெவ்வேறு காலங்களில் இக் கட்டுரைகள் எழுதப்பெற்றதால் ஆசிரியர், என்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்று கூறியது கூறல் தவிர்க்க முடியாதுள்ளது. வாசகர்களுக்கு, உளவியலுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் இடையேயான தொடர்பு குறித்து தெளிவான புரிதலைத் தரத்தக்க வகையில் 'இலக்கியத் திறனாய்வும் உளவியல்சார் அணுகுறையும்' என்னும் கட்டுரை நூலின் முதலாவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. மனித நடத்தைகளைக் குறித்தும் உளச் செயல்முறைகளை மையமாகக் கொண்டதுமான உளவியல் அறிவுத்துறையின் வளர்ச்சியை சிக்மன் ப்ராய்டிலிருந்து உளவியலின் திறனாய்வு படிநிலைகளின் ஊடாகக் கட்டுரை தெளிவுறுத்துகிறது. மதிப்பீட்டுச் செயல்முறையில் உளவியல் அணுகுமுறையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் குரலாக இக்கட்டுரையை இனங்காணலாம்.

நூல்: இலக்கியமும் உளவியலும்

(கட்டுரைத் தொகுதி)

ஆசிரியர்: கலாநிதி த. கலாமணி

வெளியீடு: ஜீவநதி.

கலை அகம், அல்வாய்.

பதிப்பு: ஆனி 2018

விலை: 300.00

நூலில் இடம்பெறும் ஏனைய ஏழு கட்டுரைகள் சங்க இலக்கியமான குறிஞ்சிப்பாட்டு முதலாக தற்காலப் புனைகதைப் பிரதிகள் வரை அவற்றின் உளவியல் சார் அம்சங்களை ஆராய்கின்றன. குறிஞ்சிப்பாட்டு இலக்கியம் கபிலருடையது. கபிலர் பாரி மன்னரோடு நெருக்கமான நட்புறவு கொண்டிருந்தவர். இவர் குறிஞ்சிப்பாட்டு இலக்கியத்தைப் பாடுவதற்கான பின்னணியை ஆசிரியர் நுணுக்கமாக நோக்கியுள்ளார்.

குறிஞ்சிப்பாட்டு இலக்கியத்தை அதன் வரலாற்றுப் புறநிலையோடும் இலக்கியம் தரும் அனுபவத்தினின்றும் இலக்கிய கர்த்தாவின் மனநிலை சார்ந்த புரிதலோடும் உளவியல்சார் பார்வையோடும் பொருத்தி ஆராய்கின்ற ஆசிரியரின் ஆய்வுமனம், கட்டுரையில் சிறப்பாகத் துலங்குகிறது. களவொழுக்கத்தின் உயர்வை முன்னிறுத்திய குறிஞ்சிப்பாட்டு, தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளத்திற்குச் சான்றாக விளங்குமாற்றை ஆசிரியர் தெளிவுறுத்தியுள்ளார்.

தெனியான் ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு இலக்கிய ஆளுமை. இவரின் காத்திருப்பு, கானல் மான் ஆகிய இரு நாவல்களை முன்னிறுத்திய ஆசிரியரின் இரண்டு கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. படைப்பாளியின் இலக்கியப் பங்களிப்பு, படைப்பில் உளவியல் நோக்கின் முக்கியத்துவம் என்பன வற்றை கட்டுரை உளவியல் நிலை நின்று நோக்குகிறது. காத்திருப்பு நாவல் சுப்பிரமணியம், ஈஸ்வரி, நந்தகோபன் ஆகிய மூன்று பாத்திரங்களை முன்னிறுத்தி அவர்களின் பாலியல்சார் செயற்பாடுகளை, அவர்களின் நடத்தையில் ஏற்படும் விளைவுகளை உளவியலின் வகிபாகத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்வைக்கிறது.

தெனியானின் 'கானல் மான்' எனும் நாவலை ஆசிரியர் ஆளுமை உளவியலின் அடிப்படையில் நோக்கியுள்ளார். ஆளுமைச் சிதைவின் பாதிப்புகள் குறித்த புரிதலுக்கு உளவியல் சார்ந்த நோக்கு முக்கியமானது. இக்கட்டுரையானது அதனைத் தெளிவுற முன்னிறுத்துகிறது.

சாதியத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பானியலின் படைப்புக்களில் 'கானல்' முக்கியமானது. சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு மதமாற்றம் தீர்வாகுமா என்பதை முன்னிறுத்தி கானல் வெளிவந்தது, இந்நாவலை கலாமணி அவர்களின் கட்டுரை இன்னொரு தளத்தில் அணுகியுள்ளது. அடிப்படைத் தேவைகள்

நிறைவுறாத சமூகம் எப்படி வளர்ச்சியடைய முடியும் என்பதை மாஸலோவின் தேவைக் கோட்பாட்டினை மையப்படுத்தி கட்டுரை ஆராய்கிறது. பஞ்சப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட இந்துக்கள் தமது அடிப்படைத் தேவையான பசியை தீர்த்துக் கொள்வதற்கான வழியை நாடாமல் அடுத்த படியிலுள்ள பாதுகாப்புத் தேவைக்காகத்தான் உயர் சாதி இந்துக்களின் தாக்குதலி லிருந்து தப்பிக்கும் நோக்கில்தான் மதம் மாறுகின்றனர். ஆனால் உடலியல் தேவையான பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ளாத நிலையில் தேவைப்படிநிலையில் முன்னேற விடாது அடி நிலைத் தேவைகள் அவர்களைப் பின்னிழுத்துக் கொண்டே யிருக்கும் என்பதை கட்டுரையாசிரியர் தனது பார்வையாக முன் வைக்கிறார்.

ஆசிரியரின் மற்றுமொரு கட்டுரை தீரன் ஆர்.எம். நௌஸாத் எழுதிய 'ஓய்தா மாமா' சிறுகதை பற்றியது. இது பிள்ளையின் மனதில் ஏற்படும் பீதியும் அதனால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களையும் ஆராய்கிறது. விருத்தி உளவியல் குறித்த நோக்கு இங்கு முக்கியமானது. சன்னத் சடங்கு குறித்து இஸ்லாமிய சிறுவர்களிடையே ஏற்படும் அச்சம் எத்தகைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது என்பதைக் கட்டுரை அலசுகிறது. சிறுவர்களின் அகவுலகத்தின் போக்கு தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தேவமுருந்தனின் 'நாங்கள்' சிறுகதையை முன்வைத்து ஆசிரியம்சார் உளவியலை வலியுறுத்துகிறது மற்றுமொரு கட்டுரை. இது சமூகத்தில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டிய

ஆசிரியர்களின் நடத்தைக் கோலத்தை முன்னிறுத்துகிறது. உளவியல் குறித்த அறிதல் ஆசிரியருக்கு அவசியம் என்ப தற்கு கட்டுரையாளர் முன்வைக்கும் சான்றுகளும் விளக்கங் களும் முக்கியமானவை.

நூலில் நிறைவுக் கட்டுரை, இரா. நடராசனின் நாவலான 'ரோஸ்' பற்றியது. இக்கட்டுரை நாவலை உளவியல் அடிப்படையில் அணுகியுள்ளது. படைப்பிலக்கியம் ஒன்றை செம்மையான முறையியலின் ஊடாக மதிப்பிட வேண்டும் எனில் எத்தகைய படிநிலைகளில் குறித்த ஆய்வு முன்னெடுக் கப்படவேண்டும் என்ற மாதிரியை தரும் வகையில் இக்கட்டுரை உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. குழந்தைகளின் உலகத்தை இந்தச் சமூகம் எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்ளப்போகிறது என்பதைக் குறித்து கருத்துரைக்கும் கட்டுரை ஆய்வு அணுகுமுறையில் முக்கியமான பதிவாகும்.

கலாநிதி த.கலாமணி அவர்கள் கல்வியியலாளர். கலை இலக்கியம் உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபாடு மிக்கவர். இருமரபும் அறிந்தவர். சமூகத்தின் அசைவியக் கத்தைக் சுர்ந்து கவனிப்பவர். கலைஞர். நெறியாளர். இவரின் எழுத்து இவரது அனுபவங்களின் வெளியைப் புலப்படுத்து வதாக உள்ளது. இலக்கியங்களை அணுகுவதற்கு உள வியலை மையப்படுத்திய பரந்த பார்வையை வழங்கும் இக்கட்டுரைத் தொகுப்பு மிகுந்த பயனுடையது. பரணீதரன் பதிப்புரையில் குறிப்பிடுவது போல இத்தகு படைப்புகள் வாசகர் மனதை ஈர்க்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ■

நூல் மதிப்பீடுகள்

'நூல் மதிப்பீடுகள்' பகுதியில் தங்கள் நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் தொடர்பான மதிப்பீடுகள் இடம் பெறுவதை விரும்பும் வெளியீட்டாளர்கள் தமது படைப்புகளின் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பிவைக்கவும். மூன்று வருடங்களுக்குள் வெளிவந்த நூல்கள் மதிப்பீட்டுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். 'வரப்பெற்றோம்' பகுதியில் சிறிய அறிமுகக் குறிப்பிற்கு ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பலாம். ஏற்கெனவே மதிப்பீட்டிற்காகவும் அறிமுகக் குறிப்புகளுக்காகவும் கிடைக்கப்பெற்ற நூல்கள் தொடர்பான மதிப்பீடுகளும் அறிமுகக் குறிப்புகளும் அடுத்தடுத்த இதழ்களில் வெளிவரும். 'வரப்பெற்றோம்' பகுதி இந்த இதழில் இடம்பெறவில்லை. அடுத்த இதழில் வழமைபோல் இடம்பெறும்.

அஞ்சல்கள்

• இசைக் கலைஞர் இ. இராஜேஸ்வரன் (யாழ். ரமணன்)	09.08.2018	• மூத்த எழுத்தாளர் பிரபஞ்சன்	21.12..2018
• மாக்சியச் சிந்தனையாளர் சமீர் அமீன்	12.08.2018	• அருட்தந்தை பெஞ்சமின் ஹென்றி மில்லர்	01.01.2019
• அருட்சகோதரி யூட் மருத்தீன்	06.09.2018	• மலையகத்தின் மூத்த பெண் ஆளுமை சிவபாக்கியம் குமாருவேல்	05.01.2019
• பெண் படைப்பாளி கெக்கிராவு ஸஹானா	20.09.2018	• மூத்த எழுத்தாளர், மருத்துவர் இராஜதுரை தர்மராஜா	12.01.2019
• வைத்திய கலாநிதி க.மயிலேறும்பெருமான்	07.10.2018	• மூத்த ஆசிரியர் ஏ.எஸ்.அகஸரின்	26.01.2019
• நாடகக் கலைஞர் ஜி.பி.பேர்மினஸ்	09.10.2018	• சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ மகாலிங்கம்	13.02.2019
• மூத்த எழுத்தாளர் இணுவையூர் சிதம்பரதிருச்செந்திரநாதன்	15.10.2018	• ஓவியர் இயூஜின் கருணாகரன் வின்சென்ற (கருணா)	22.02.2019
• 'கூத்துப் பட்டறை' நிறுவனர் ந.முத்துசாமி	24.10.2018		
• 'யுகமாயினி' சஞ்சிகை ஆசிரியர் சித்தன் பிரசாத் (சித்தன்)	25.10.2018		
• மூத்த பத்திரிகையாளர், கல்வெட்டு எழுத்தியல் அறிஞர் ஜராவதம் மகாதேவன்	26.11.2018		
• மருத்துவர் அம்பலவாணர் இரகுபதி	11.12.2018		

சமூகப்பணியாளர்களாக, படைப்பாளிகளாக, கலைஞர்களாக வாழ்ந்து மறைந்த இவர்களுக்கு 'கலைமுகம்' தனது அஞ்சலிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

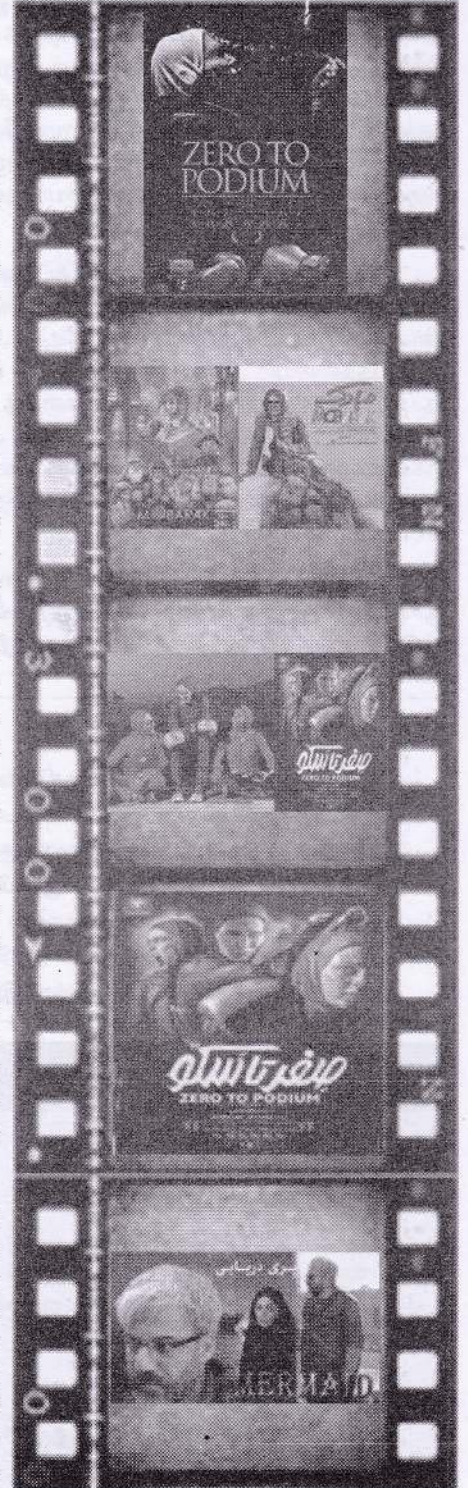
திரைப்பட விழாக்கள்

ஓர் அவதானக் குறிப்பு

முஸ்லீன்

உலக அளவில் திரைப்பட விழாக்கள் இடம்பெறுவது ஒன்றும் புதிய விடயம் கிடையாது. பல்வேறுபட்ட நாடுகளிலும் பல்வேறு அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு திரைப்பட விழாக்கள் இடம்பெறுகின்றன. உலக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சில திரைப்பட விழாக்கள் பெரும்பாலும் வெகுஜனங்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதில் இருந்தும் தூரமாகி இருப்பதையும் நாம் காணலாம். இதற்கான மிக முக்கிய காரணியாகத் தென்படுவது மிகவும் குறிப்பிட்ட சில சர்வதேச திரைப்பட விழாக்கள் மட்டுமே உலக ஊடகங்களின் கவனத்தை ஆக்கிரமித்து பரப்பப்படும் ஒன்றாக மாறி இருப்பதே ஆகும். குறிப்பிட்ட சில திரைப்பட விழாக்களை ஏற்பாடு செய்து சாத்தியப்படுத்துகின்ற நபர்கள் தமது திரைப்பட விழாவுக்கான சர்வதேசத்தரம்வாய்ந்த சிறப்புத் தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்காக அத்திரைப்பட விழாக்களே அதி சிறந்தவை என்ற அடிப்படையில் செய்திகளாக ஊடகங்களை ஆக்கிரமிக்கச் செய்து முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியாக மாற்றி விடுவதில் அவர்கள் காணுகின்ற வெற்றி அவர்களின் திட்டமிடலுக்கும் தனித்துவமான உழைப்புக்கும் கிடைக்கின்ற வெற்றியாகவே பார்க்க முடிகின்றது. அதனால்தான் அவை உலக அளவில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு மக்கள் மயப்பட்ட கவர்ச்சி மிக்க ஒரு விடயமாக சாதாரண உள்ளூர் ஊடகங்கள் கூட பிரதான செய்தியாகப் பேசும் அளவுக்கு வந்துவிட்டன. அதனால் மிக இலகுவாக உலக மக்களின் எதிர்பார்ப்பும் அவதானமும் அத்தகைய திரைப்பட விழாக்களில் மீது அதிகமாகவே இருக்கின்றன என்ற பிம்பம் சுலபமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. இருந்தபோதிலும் உலகின் சிறந்த பல்வேறு திரைப்பட விழாக்கள் பற்றிய பதிவுகளைத் தேடித் தேடிப் படிக்கின்ற மிகச் சொற்பமான நபர்களால்தான் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்க்காத சிறந்த உலகத்தரம் மிக்க திரைப்பட விழாக்கள் பகிர்ப்புக்காக பொதுத் தளத்தை அடைகின்றன. ஆயினும் இப்போது நாம் மிக இலகுவாக இணையத்தளங்களில் உலக அளவில் இடம்பெறுகின்ற அனைத்துவிதமான திரைப்பட விழாக்கள் பற்றியும் தகவல்களை அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றமை முக்கியமான ஒன்றுதான். ஒரு காலத்தில் ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் கட்டமைக்கப்பட்ட அத்தகைய நிகழ்வுகள் இன்று பொதுவில் பரவலாக அறியப்படத்தக்கதாக மாறிவிட்டமை ஊடக வளர்ச்சியின் ஒரு சிறந்த பயனே. ஆயினும் அதிகாரம் செலுத்த முயலும் ஒரு சக்தியின் உள்ளக அரசியலின் பலமிக்க பிடியின் நீட்சியாக இன்றும் அவை ஒரு முக்கியத்துவத்தைப் பெற்று பரவலடைந்துவிடக்கூடாது என்பதன்பால் குவிக்கப்படும் கவனம் மிகவும் அவதானத்திற்கு உரியது.

சில விருது வழங்கும் விழாக்கள் கூட சர்வதேச மட்டத்தில் சிறந்த திரைப்படங்களை முன்மொழியும் ஸ்தானத்தை பெற்றுக் கொள்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை மிகவும் மோசமாக மாறிவிட்டது. குறிப்பாக ஒஸ்கார் என்ற விருது பற்றி அறியாதவர்கள் இல்லை. அது உலகத்தரம் வாய்ந்த உச்ச விருதாக மதிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு ஒரு வர்த்தக நாமத்தைப் பெற்றுள்ளது. வர்த்தக நாமம் என்று சொன்னதற்குப் பின்னால் நிறைய அர்த்தங்கள் இருக்கின்றன என்ற குறிப்பைப் பதிவு செய்யக் காரணமிருக்கின்றது. ஏனெனில் அதைத் தவறுதலாகமாற்றி விளங்கிக் கொண்டால் வில்லங்கமாகிவிடும் என்பதே. ஒஸ்காருக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற "சிறப்பைக் கட்டமைக்கும் அரசியல்" மிகவும் சக்திவாய்ந்தது. அது ஒரு கோப்பிரேட் மூளையின் கூட்டுக்கலவை. எல்லா நாடுகளிலும் இடம்பெறுகின்ற திரைப்பட விருது நிகழ்வு போல ஹொலிவுட் திரைப்படங்களுக்காக வழங்கப்படுகின்ற ஒரு சாதாரண விருது வழங்கும் நிகழ்வுதான் ஒஸ்கார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள பொது மக்களின் மனது தயங்கி நிற்கின்றது. ஏனெனில் அது கட்டமைக்கப்பட்ட

விதமும் கொண்டாடப்படும் விதமும் மிகவும் ஆழமானவை. பல்வேறுபட்ட நாடுகளில் திரைப்படச் செயற்பாட்டாளர்கள் தமது கனவாக ஒல்கார் விருதைப் பெற்றுக் கொள்வதையே கருதுகின்ற நிலையில் பொது மக்களின் எண்ணம் ஒன்றும் குறையாததல்ல. இத்தகைய நிகழ்வுகளின் பின்னால் இருக்கின்ற அரசியலை அவ்வளவு எளிதில் எங்களால் உள்வாங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஆனபோதும் அதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத மடையர்களாக மாற்றப்பட்டு இருப்பது மிகவும் கவலைக்குரிய ஒன்றே. ஏன் இந்த விருது விழாக்கள் உலக அளவில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன என்பது குறித்த கேள்விக்கு பலரிடம் பதில் இருக்காது. இதெல்லாம் அப்படியே இருக்க உலகத்தரம் வாய்ந்த திரைப்பட விழாக்கள் பற்றியும் விருது விழாக்கள் பற்றியும் தனியான ஒரு கட்டுரையைத்தான் நாம் எழுத வேண்டி வரும் அதற்குப் பின்னால் இருக்கின்ற அரசியலையும் சேர்த்து.

பிரமாண்டங்களை உலகத் தரம் வாய்ந்தவையாக கட்டமைக்கின்ற பொறுப்பு வாய்ந்த பணியை இந்த விருது விழாக்கள் எங்கிருந்து தனியுடமை ஆக்கிக் கொண்டன என்பது பற்றி நாம் நிறையவே ஆராய வேண்டி இருக்கின்றது. அதற்கான காரணங்கள் குறித்தும் தெளிவாக விவாதிக்க வேண்டியுமிருக்கின்றது. இதெல்லாம் இப்படியே இருக்க, இந்தப் பிரமாண்டங்கள் கட்டமைக்கின்றவை சிறந்தவை என்ற மனோநிலையே மக்களிடமிருந்து மாற்ற மிக நீண்டகாலம் எடுக்கும் என்பதில் மட்டும் மாற்றுக்கருத்தில்லை. ஏனெனில் எப்போதும் பிரமாண்டங்களை அதீதமாகக் கொண்டாடும் மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட மனிதர்களாக நாமெல்லாம் மாறி மிக நீண்ட காலம் ஆகிறது. அதனால் இத்தகைய அவலங்களைக் கவலையோடு நினைவுகூர்ந்தபடி கடந்து செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

ஹொலிவுட் கட்டமைத்த பிரமாண்டங்களுக்குப் போட்டியாக பல்வேறு நாடுகள் தமது தொழில்நுட்ப வான்மையைக்காட்ட கற்பனை விஞ்ஞான மாயைதனைக் கதைக்களமாகக் கொண்ட திரைப்படங்களை உருவாக்க விளைந்ததன் விளைவுகளை நாம் கடந்த காலங்களில் கோட்சில்லா மற்றும் அது போன்ற பல்வேறு படைப்புகளாகக் கண்டு கடந்து வந்திருக்கிறோம். அத்தகைய தாக்கம் சீனாவையும் விட்டுவைக்கவில்லை தனித்தன்மையோடு இயங்கி வந்த சீனத் திரைப்பட உலகம் இத்தகைய ஹொலிவுட் படங்களுக்கு இணையாகத் தன்னை வெளிக்காட்ட முனைந்ததன் விளைவுகளை இப்போதும் நாம் பல்வேறு திரைப்படங்களின் ஊடாகக் கண்டுகொள்ள முடியும். ஏன் நமக்கு மிக அண்மையில் இருக்கின்ற இந்தியத் திரைப்படங்கள் இன்னும் பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு உல்லாசமிக்க தேவதையாக அத்தகைய பிரமாண்டங்கள் மாறியிருப்பதைக் கவலையோடும் பதிவு செய்ய வேண்டி இருக்கின்றது. தமது தனித்துவத்தை கொஞ்சம் கூட வெட்கமேயில்லாது கேள்விக்குள்ளாக்கி மேற்கின் பிரமாண்டத்துக்கு வக்காளத்து வாங்கும் கூலி பெறாத அடிமைகளாக பல்வேறு திரைவிமர்சகர்கள் மாறிவிட்டிருப்பது தமிழ்த் திரைக்கு நேர்ந்திருக்கும் தலைகுனியும் அவலமாகும்.

பிரம்மாண்டமாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட விருது வழங்கும் நிகழ்வுகள் தேர்ந்தெடுக்கும் திரைப்படங்கள் மற்றும் அது சார்ந்த அனைத்து நிகழ்வுகளும் சர்வசாதாரணமாக ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் இடம்பெறுகின்ற வழக்கமான விருது நிகழ்வுகள்தான் என்ற மனோ நிலைக்கு எப்போது நாம் வருகிறோமோ அப்போதிருந்து உலகின் சிறந்த பல்வேறு திரைப்படங்களைத் தேடி இரசிக்கின்ற நிலைக்கு வந்து சேர்வோம். அதுவரைக்கும் இந்த விதி எங்களை விடாமல் தூரத்திக் கொண்டே இருக்கும் என்பதில் எந்த விதமான ஐயமும் கிடையாது. இதிலிருந்து நாம் விடுபடும் காலம் மிகவும் தூரத்தில் இருப்பது அவதானத்துக்குரியது. இருந்த போதும் குறிப்பிட்ட சில செயற்பாட்டாளர்கள் அத்தகைய மனநிலையில் இருந்து மக்களை விடுவிப்பதற்காக போராட்டங்களை தொடர்ந்தேச்சையாகச் சிறிய அளவில் செய்து வருவதும் இங்கு மறுக்க முடியாத ஒரு விடயமாகும். அத்தகைய கட்டமைப்புகளை நாம் கடந்து விட்டாலே போதும் சிறந்த திரைப்படங்கள் பல எமக்கு முன்னால் தென்படத் தொடங்கும்.

நம் நாட்டை பொறுத்தவரை திரைப்பட விழாக்கள் மிகவும் அரிதாகவே இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பல தசாப்தங்களாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு சில நாடுகளே திரைப்பட விழாக்களை நடத்தி வந்திருக்கின்றன. அந்தவகையில்

ஈரானியத் திரைப்பட விழாவும் பொன்ஞ்சூர் எனப்படும் பிரஞ்சுத் திரைப்பட விழாவும் மிக முக்கியமானவை. அது தவிர இந்தியத் திரைப்பட விழா, வங்காளத் திரைப்பட விழா போன்றவையும் அவதானிக்க வேண்டியவையே. நீண்டகாலமாக சீனா திரைப்பட விழாக்கள் எதனையும் நம் நாட்டில் நடத்தி இருக்கவில்லை ஆயினும் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகச் சீனத் திரைப்பட விழாக்கள் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூரியது. திரைப்படவிழாவில் கலந்து கொண்ட பார்வையாளர்களில் இலங்கையர்களை விட சீனர்களே அதிகம் இருப்பது மிகவும் முக்கியமான ஒருவிடயம் ஏனெனில் திரைப்பட விழாக்களில் குறிப்பிட்ட நாட்டு மக்கள் சிறு அளவிலான தொகையினரே கலந்து கொள்வார்கள். ஆனால் கடந்த வருடத் திரைப்பட விழாவை விட இம்முறை இடம்பெற்ற விழாவில் அதிக அளவிலான சீனர்கள் கலந்து கொண்டமை அவர்களுக்காகவே இந்நாட்டில் திரைப்பட விழாவை ஏற்பாடு செய்தது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை. இது சீன திரைப்பட விழாவுக்கு கிடைத்த எதிர்மறையான விளைவாகும். எதிர்வரும் காலங்களில் சீனர்களுக்கான தனித் திரையரங்குகளை அமைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு சீன கலாசார மையம் உட்படலாம் என்று தோன்றுகின்றது. இம்முறை காண்பிக்கப்பட்ட

1. இயக்குநர் Stanley Tong இயக்கிய Kung Fu Yoga
2. இயக்குநர் Zhang Yibai இயக்கிய I Belonged to You
3. இயக்குநர் Herman Yau இயக்கிய shock Wave
4. இயக்குநர் Leste Chen இயக்கிய Battle of Memories
5. இயக்குநர் Jean-Jacques Annaud இயக்கிய Wolf Totem
6. இயக்குநர் Lu Yang இயக்கிய Brotherhood of Blades.

ஆகிய திரைப்படங்கள் பற்றிய விரிவான குறிப்பை அடுத்த இதழில் பார்க்கலாம்.

அது போன்று அதற்கடுத்ததாக ஈரானிய திரைப்பட விழாவும் மிகுந்த வெற்றிகரமாக அரங்கு நிறைந்த சிங்களமொழிப் பார்வையாளர்களுடன் இடம்பெற்றது. இங்கு திரையிடப்பட்ட

01. இயக்குநர் Negar Azarbayjani இயக்கிய season of narges
02. இயக்குநர் Amir Masoud Aghababaiyan இயக்கிய mermaid
03. இயக்குநர் Mohammad Reza Najafi Emami இயக்கிய the mobarak
04. இயக்குநர் Sahar Mosayebi இயக்கிய Zero to podium
05. இயக்குநர் jalal Dehghani இயக்கிய Coquetry
06. இயக்குநர் Behzad Rafiei இயக்கிய rammas silence
07. இயக்குநர் Mohammad Mehdi Asgarpour இயக்கிய we have a guest

ஆகிய திரைப்படங்களைப் பற்றியும் விரிவான அடுத்த இதழில் பார்க்கலாம். திரைப்படங்கள் பற்றிய ஒரு நபரின் இரசனைக் குறிப்புகள் புதிய பார்வையாளர்களின் இரசனைக்கு எல்லையிட்டு விடுமோ என்ற அச்சம் இருந்தாலும்

அத்திரைப்படங்களைப் பார்க்க வாய்ப்புக் கிடைக்காத வர்களுக்கு அதுவே ஒரு வெற்றிகரமான கவைமிக்க உணர்வாக அமைந்து விடுகின்றமையும் கவனிக்கத்தக்கதே. ஒரு காலத்தில் திரைப்பட விழாக்கள் பற்றி அதில் கலந்துகொண்டு அனுபவித்த இரசனையை நாமும் இரசிக்கும் வண்ணம் கொண்டு சேர்த்த பெருமை குறிப்பிட்ட சில எழுத்தாளர்களுக்கு இருந்தது ஆனால் இப்போதெல்லாம் அத்தகைய திரைப்பட விழாக்கள் குறித்து தொடர்ந்தேர்ச்சியாக எழுதுவது மிகவும் அருகிவிட்டது. அதனால் அவை பற்றிய இரசனையும் மங்கிப் போனதாகவே கருதவேண்டி இருக்கின்றது.

முன்பெல்லாம் சொற்பமான நபர்களுக்கே கிடைத்த திரைப்பட விழாக்கள் பற்றிய செய்திகள் இப்போது பரவலாக உடனுக்குடன் எல்லோரையும் சென்றடையும் விதத்தில் சமூக வலைத்தளங்கள் மிகவிரைவான ஊடகமாக வலம் வருவதை நாம் காணலாம். அதனால் இலவசமாகக் காண்பிக்கப்படுகின்ற இத்திரைப்பட விழாக்களில் எல்லோரும் பரவலாக கலந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பும் அமைந்துவிடுகிறது. ஆனாலும் அவற்றை நம்மில் எத்தனை பேர் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது கேள்விக்குரியது. இருந்தபோதிலும் திரைப்பட விழாக்கள் ஏன் அவசியப்படுகின்றன அல்லது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன என்ற கேள்விக்கு நாம் பதில் கண்டாக வேண்டும். பொதுவாக ஒரு நாட்டின் கலை கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்கள் மக்களின் வாழ்க்கை முறை அவர்களின் அன்றாட நடைமுறை அவர்களின் வாழ்வியலின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் என்று பல்வேறு விடயங்களையும் இந்தத் திரைப்படங்கள் நமக்கு முன்னால் திறந்த புத்தகமாக்கி வைக்கின்றன. அதனுடாக அந்நாட்டுக்கு நாம் சென்று வந்த ஒரு பயண அனுபவத்தை இத்திரைப்படங்கள் நமக்கு வழங்கத் தவறுவதில்லை. ஏனெனில் திரைப்பட விழாக்களுக்கு பெரும்பாலும் மிகவும் சிறந்த இரசிக்கத்தக்க திரைப்படங்களை தெரிவு செய்கின்ற போக்கு இன்னும் மாறாமல் இருக்கின்றமை சிறப்பானதுதான். ஏனெனில் ஒரு நாட்டின் சிறந்த திரைப்படங்கள் என்று சிலதைத் தேர்வு செய்து இன்னொரு நாட்டு மக்களுக்குக் காட்டுகின்ற பொழுது அவற்றில் மொக்கையான படங்கள் இருந்துவிட்டால் அந்நாட்டின் மானம் என்னாவது? எனவேதான் தெரிவுக்குழு திரைப்படங்களை தேர்வு செய்வதில் மிகுந்த கவனத்தை செலுத்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு பட்டியல் படுத்திய படங்கள் பற்றிய தகவல்கள் இணையங்களில் தேடிப் பார்ப்பதற்கும் குறிப்பிட்ட நாடுகளில் இருக்கின்ற நண்பர்களிடம் சொல்லி திரைப்படங்களைப் பெற்றுப் பார்த்து இரசிப்பதற்கும் ஒரு தகவல் துணையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஈரானிய திரைப்படங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாதம் ஒரு திரைப்படத்தைக் காண்பிக்கின்ற புதிய முறை ஒன்றை ஈரானிய கலாசார மையம் கைக்கொண்டு வருகின்றது இது சிரமம் இல்லாத ஒரு இலகுவான வழிமுறையுங்கூட. இருப்பினும் திரைப்பட விழா என்ற அம்சத்தை தவற விடக்கூடாது என்பதிலும் ஈரானிய கலாசார மையம் அக்கறையோடு செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்த வகையில் தான் தேர்வு செய்யப்பட்ட சிறப்பான படங்கள் இங்கு திரையிடப்பட்டன.

மேலும் கவையான குறிப்புகளுடன் இன்னொரு கட்டுரையில் சந்திப்போம். ■

இன்னமும் எழுதி முடிக்கப்படாது போனிகள்

ந. மயூரநாதன்

ஒரு மனிதனின் ஊகம், பாரபட்சக் கருத்து, தத்துவ சார்பு என்பவற்றினைத் தவிர்த்து அவனது உணர்வுபூர்வமான அனுபவங்களால் நிறைந்ததுதான் அந்தத் தனிமனிதன் தான் சார்ந்த உலகைப் புரிந்து கொள்ளும் இயல்பு. இது ஒவ்வொருவரினதும் ஒவ்வொன்றினதும் உறவு நிலை சார்ந்தது. அனுபவங்களும் உறவுகளும் ஒவ்வொரு தனியனுக்கும் தனித்துவமானது. எல்லாமே எப்போதும் ஒத்தவார்ப்புடையன அல்ல. எனினும் பொதுவெளியில் ஒரு தனியன் தொடர்பான பொதுக் கருத்துருவங்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. பொதுவெளியும் சுயவெளியும் எப்போதும் முரண்கோவிலேயே கொழுவப்பட்டிருக்கும். எப்போதும் ஒரு தனியன் தொடர்பான இன்னொரு தனியனின் அனுபவம் என்பது தனிவெளிக்கானதே.

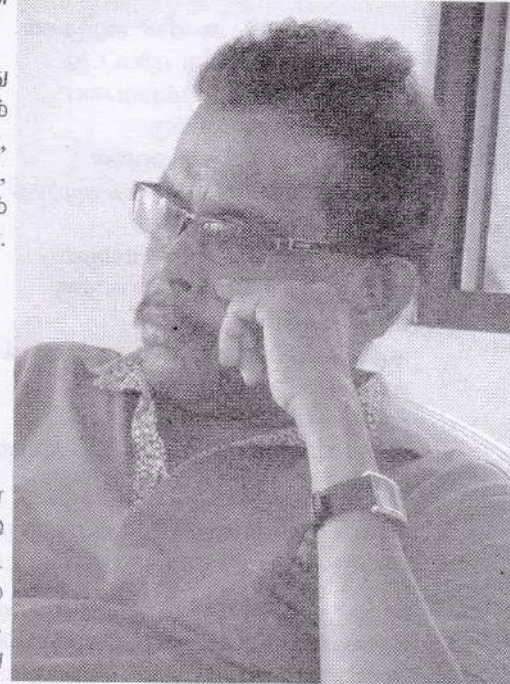
1972 மித்திரனில் எழுதிய 'காதலோ காதல்' என்ற சிறுகதையுடன் ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பில் நுழைந்த இவர் 'வீரகேசரி'யில் 1974 தொடக்கம் 1999 ஆம் ஆண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் 45 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளதன் கட்டுரைகள், கடிதங்கள் எனப் பல்வகையிலும் எழுதியுள்ளார். இவரால் எழுதப்பெற்ற 'தேவயானி', 'சக்கிராச்சாரியார்', 'அரங்கேற்றம்' போன்ற நாடகங்களும் இவரது நாடக அறிவையும் ஆளுமையையும் புலப்படுத்துகின்றன. 150 சிறுகதைகள் வரையில் எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் தொகுப்புகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

1. வெட்டுமுகம்(1993)
2. என்னுடையதும் அம்மாவினதும்(1998)
3. மணல்வெளி அரங்கு(2002)
4. மருத்துவர்களின் மரணம்(2016)

ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளியாகியுள்ளன.

எமது இலக்கிய மற்றும் ஊகப் பரப்பில் நன்கு அறியப்பட்டவர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன். மிக அண்மையில், நாம் அவரை இழந்துவிட்டோம். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் தனது மனைவியை இழந்திருந்தார். அவருடன் எனக்கு நீண்ட கால நட்பு நெருக்கமாகத் தொடர்ந்திருந்தது. குடும்பத்தின் மூத்த சகோதரன் போல அவருடனான உறவு இருந்தது. அந்த உறவை அவர் ஆத்மார்த்தமாகப் பேணினார். தன்னுடைய சிகிச்சைக்காக அவர் கொழும்பில் தங்கிநின்ற சில மாதங்களில் மூன்று தடவைகள் மட்டுமே அவருடன் தொலைபேசியில் உரையாட முடிந்தது. "என்னடாப்பா ஏதும் கோவமே... எடுத்து நாலு வார்த்தை கதைச்சா என்ன?" என்று உரிமையோடு தன்னுடைய உரையாடலைத் தொடரும் அவரது மனது தனக்கான நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் நாங்கள் நிற்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கும் எண்ணங்களாலேயே எப்போதும் நிறைந்தது. ஆனால் அந்த மனதின் இறுதிமூச்சு பயணப்படும் தறுவாயில் நாங்கள் அருகில் நிற்கவில்லையே என்கிற உண்மை பெரிய பாறாங்கல். அதைத் தொடர்ந்து சுமக்கத்தான் போகிறோம்.

எப்போதும் பாறங்கல்லாய் ஆகாத மென் புன்னகையால் நிறைந்த அண்ணரின் மனது ராஜி அக்காவுக்கு இணையாய் எங்களையும் தன் பலமாய் நினைத்திருக்கக்

கூடும். அப்படித்தான் எங்களின் அனுபவம் எங்களுக்குள் கரைந்து கொள்கிறது.

இலக்கிய ரீதியிலும் ஊடக ரீதியிலுமான அவரது 'பங்களிப்புகள்', விடுதலைப் போராட்டகால வரலாற்றுப் பின்னணியில் விமர்சனபூர்வமாகப் பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியவை. அவரது 'நாவல்' மற்றும் 'சிறுகதை' முயற்சிகளின் 'இலக்கியத் தரம்' அல்லது 'கலைத்தரம்' தொடர்பாகப் பலர் பொருத்தமற்ற தருணங்களில் உரையாடத் தலைப்பட்டிருந்தனர். எமது இலக்கிய உலகில் ஒரு எழுத்தாளனை அவன் உயிருடன் இருக்கின்ற காலத்திலேயே அவனது இலக்கியம் தொடர்பான கருத்துக்களை முழுமையாக பதிவு செய்து காத்திரமான தொடர் உரையாடலை ஏற்படுத்துகின்ற பண்புத் தொடர்ச்சி எப்போதுமே இருக்கவில்லை. ஒருவனை கொண்டாடுவதும் எதிர்நிலைக் கருத்துகளால் வீழ்த்துவதும் அவன் இறந்த பின்னரே நடத்துகின்ற தெளிந்த வழக்கு உண்டு.

○○○

திருச்செந்திநாதனோடு எனக்கு அறிமுகம் 1998 காலப்பகுதியில் ஏற்பட்டது. அதற்கு முன்பு அவருடைய கதைகளைப் படித்திருக்கிறேன். நேரில் சந்தித்ததில்லை.

எனக்கு அவரின் அறிமுகம் சரவணனுக்கூடாகவே ஏற்பட்டது. இலக்கியத்தின் உயிர்த்துடிப்பை அதன் இயக்கத்தை ஒரு அனுபவமாய் இந்த உறவுகள் எனக்குள் ஏற்படுத்தின. சத்தியமூர்த்தி அண்ணையும் திருச்செந்தி அண்ணரும் அவரது குடும்பமும் எனக்கு இலக்கியத்தோடான ஒரு வாழ்க்கையை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். ஆவரங்கால் சுதன், வேலையூர் சுரேஸ், முல்லைக்கமல், பயஸ் இப்படியான அறிமுகங்களும் உறவுகளும் தொடர்ந்தன.

பொதுவாகவே இலக்கியம், இலக்கியச் செயற்பாடுகள், வாசிப்பு என்பன ஒரு பிரமிப்பினை எனக்குள் ஏற்படுத்தியிருந்த காலகட்டமது.

எனினும் மிகச் சாதாரண, ஒரு சராசரி குடும்பத் தலைவனாக, இயல்பான இலக்கியக்காரனாக அவரை நான் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது என்பது அவரது குணாதிசயத்தால் விளைந்ததே. அவரை நெருங்கி உறவாடுவதற்கும் இலக்கிய விடயங்களையும் தனிப்பட்ட விடயங்களையும் பகிர்ந்து கொள்வதற்குமான வெளியை உருவாக்கித் தந்தது. எழுத்துக்குள் புதிதாய் அடியெடுத்து வைப்பவர்களை அதிகம் நம்புவவர். அவர்களுக்கு அதிக ஊக்கத்தை வழங்குவவர். அந்தக்காலத்தில் இலக்கிய கொடுமுடிகளால் வன்னி இலக்கியம் கொண்டாடப்படுகிறது என்ற எண்ணம் எனக்குள் உருவாகியிருந்தது. ஏனைய புதிதவர்களுக்கும் உருவாகியிருக்கலாம். ஆனால் அந்த

எண்ணத்தைக் கடந்து புதிய எழுத்துகளுக்கான காகிதமாகியவர் அவர்.

சுதந்திரமான கருத்தியல் சூழலுடன் வளர்வதற்கான மனச்சூழலை திருச்செந்திநாதனண்ணை எப்போதுமே கொண்டிருந்தார். அதனையே மற்றவர்களிடமிருந்தும் எதிர்பார்த்தார். அவ்வாறானவர்களே அவருடன் தொடர்ந்து இணைந்துமிருந்தனர்.

அவருடைய அரசியல் வெளிப்படையானது. ஒரு அரசியல்வாதியனுடையது போல மாறும் தருணங்களையும் மறைக்கும் திரைகளையும் தனக்குள்ளே பதுக்கிக் கொண்டவரல்ல. தமிழ்த் தேசியம் தொடர்பான தனக்கான புரிதலை எந்தச் சிக்கலுமின்றித் தனக்குள் வைத்திருந்தார். விடுதலைப் போராட்டத்தை தனக்குரிய விமர்சனத்துடனேயே ஏற்றுக் கொண்டவர். அதன் குறை நிறைகளை வெளிப்படையாக உரையாடியவர். வெளியிலே அவரைப்பற்றிய ஒரு பிம்பம் படிந்துள்ளது. அது வெறுமனே ஒரு

பொதுமைப்படுத்தல்தான். ஆனால் வன்னிச் சூழலில் அவரது கருத்துநிலையால் அவர் ஓங்கட்டப்பட்ட நிலையை அந்நேரத்து இலக்கியச் சூழலில் வாழ்ந்தவர்களுடாக அறியலாம்.

அவரது மூன்று தொகுதிகள் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினூடாக வெளிவந்தன. இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'வெட்டுமுகம்' 1993 இலும் 1995 இல் இவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாக 13 கதைகளை உள்ளடக்கி 'என்னுடையதும் அம்மாவின்னுடையதும்' தொகுப்பும் 2002 இல் 'மணல் வெளிஅரங்கு' சிறுகதைத் தொகுப்பும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடாகவே வெளியானது.

தமிழ்த் தேசியத்துக்கு எதிர் நிலைப்பாடுடைய வர்கள் என அறியப்பட்ட தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை அவரது தொகுதிகளை வெளிக் கொண்டு வந்தமை இலக்கியப் பரப்பில் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவரது கருத்தியல் தெளிவை அவரது தொகுதிகள் கொண்டிருக்கின்ற கதைகள் பேசி நிற்கின்றன. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் கருத்தியலுக்காக அவர் தனது படைப்புகளில் எவ்வித சமரசங்களையும் தனது கருத்தியலுக்கு எதிராக செய்திருக்கவில்லை.

○○○

குடும்பப் பிணைப்பில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டுள்ள ஒருவர் எந்தவொரு கொள்கைப் பிடிப்புடனும் செயற்படுவது சாத்தியமில்லையென்பது பொதுவான அபிப்பிராயமாக இருந்துவருகிறது. நானும் அதனையே எமது சூழலில் கண்டிருக்கிறேன்.

என்னும் திருச்செந்திநாதன் அவர்கள் தனது வாழ்க்கையின் பல முனைகளில் வேதனைகளைச் சந்தித்திருந்த போதும் தனது தேசியம் தொடர்பான கருத்தியலில் தளர்வற்ற பற்றுறுதி கொண்டிருந்தார். இந்த இரண்டு எதிர்நிலை உறவுகளும் எவ்வாறு ஒத்த சமாந்தரக் கோடுகளில் பயணித்தன என்பது புதிர்நாதன்.

ஒரு இலக்கியக்காரரின் உறவு என்பது தனியே இலக்கியத்துடன் மட்டுமே முடிந்து போய்விடுகிறதா?

ஆம், என்பதற்குப் பல உதாரணங்கள் எம்மத்தியில் இருந்தாலும் இல்லை என்பதற்கு திருச்செந்திநாதன் அண்ணையே சான்று. தன்னுடன் பிணைப்பிலுள்ள ஒவ்வொருவரின் தனிப்பட்ட வளர்ச்சியிலும் எதிர்காலத்திலும் அக்கறை கொண்டவர். இலக்கியம், கொள்கை என்பவற்றுக்கப்பால் வாழ்க்கையின் தேவைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் யதார்த்தமாக உணர்ந்தவர். அதற்கான ஆலோசனைகளையும் உந்துதல்களையும் தந்துகொண்டிருந்தவர். தனது பிள்ளைகளைப் போலவே எங்களின் எதிர்காலத்திலும் அதிக நாட்டத்தைக் காட்டினார்.

சமூக அக்கறை என்பது பலருக்கு எழுத்துருக்களில் மட்டுமே சொட்டுவதுண்டு. அவரின் எழுத்துகளிலும் சமூக அக்கறை, இன-மொழிப்பற்று என்பன வெளிப்பட்டாலும் ஒரு செயற்பாட்டாளராக அறியப்பட்டவர். 'எழு' கலை இலக்கியப் பேரவையின் சமூக, இன, மொழி, சூழல் மற்றும் பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளில் முதுகெலும்பாய் நிமிர்ந்து நின்றவர் இவர்தான். திருச்செந்திநாதன் அவர்களின் நினைவுகள்தான் எங்களை முதுகெலும்பாய் நின்று நிமிர்த்தும் வல்லமை கொண்டது.

தோற்றத்தில் சிறிய ஒரு மனிதனிடம் ஒரு சாதாரண குடும்பகாரனிடம் எந்த அளவுக்கு அறச்சீற்றத்தினை எதிர்பார்க்கமுடியும். எல்லோரிடமும் இருக்கக்கூடிய அறச்சீற்ற விகிதம் சில பற்றுக்களினால் சமரசம் செய்யும் இயல்புகளையே கொண்டன.

ஆனால் திருச்செந்திநாதன் அவர்கள் தமது குடும்பம், தொழில், எதிர்காலம் எனப் பற்றுக்களை தக்கவைத்திருந்தாலும் எவ்வித சமரசத்திற்கும் உட்படாதவர். சமரசத்திற்கு உட்பட முடிந்தால் அவர் திருச்செந்திநாதன் அல்ல. எந்த விருதுகளுக்கும் பட்டங்களுக்கும் ஆசைப்படாதவர். நல்ல மனிதர் என்ற பட்டமே அவரைத் தேடி வந்தது.

எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அடுத்தவரை விமர்சிக்கும் பண்பை நான் இவரிடம் கண்டதில்லை. மனிதர்களின் தன்னியல்புகளை ஏற்றுக் கொண்டவர். அடுத்தவர் பற்றி பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளும் பண்பு இவரிடம் இருந்ததில்லை.

மெல்லிய புன்னகையோடும் மென்மை இழையோடும் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் மட்டுமே கதைக்கும் இயல்புடையவர். அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் அதிகமாகக் கதைக்கவே மாட்டார். உற்சாகம் வந்து விட்டால் பெரிதாக சிரிப்பார். மனதுக்கு விரோதமான சமூக

விரோத செயற்பாடுகள் தொடர்பான கதைகளில் அவரது குரல் உயரும். வார்த்தைகள் படபடக்கும். அப்பொழுது குரலுயர்ந்து கதைகள் வரும்.

“ஒருவனின் எழுத்து அவனது செயற்பாடு, சமூகம் மீதான அவனது கரிசனை எல்லாவற்றுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இவற்றில் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப் பிரித்துப் பார்க்கமுடியாது” என ‘வெட்டுமுகம்’ சிறுகதைத் தொகுப்பின் முன்னுரையில் இவர் கூறிய கூற்றுக்கு முரணாக இவரது எந்தவொரு படைப்பும் இல்லை என்பதை இவரது படைப்புகளை வாசித்தவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வர் என நினைக்கின்றேன்.

‘வெறுமனே விரக்தியும் புலம்பலும், இருப்புத் தொடர்பான அச்சமும் அதனால் எழும் அகமனத்து உளைவுகளுமே நல்ல இலக்கியங்களாக அமைந்துவிடுவதில்லை. வாழ்வு பற்றிய தேடலும், அக்கறையும், எதிர்கால நம்பிக்கையுமே இலக்கியத்தின் கருப்பொருளாக அமைவது சிறப்பானது என்பதுடன் இவையே மனிதனை சூழலுடனும் சக மனிதர்களுடனும் பிரிக்கக் கூர்வமான உறவுகளை பேணத் தூண்டுகின்றன’ என்பது இலக்கியம் தொடர்பான சிதம்பரநாதனது கருத்தியல்.

“நவீன தமிழிலக்கியத்துறைகளில் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடனும் அயராது ஊக்கத்துடனும் செயற்பட்டு வரும் சமூக எழுத்தாளர்களில் தனிக் கவனத்துக்குரியவர்களுள் ஒருவராக திகழ்பவர் இணுவையூர் சிதம்பரதிருச்செந்திநாதன்” என கூறும் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் (வெட்டுமுகம் அணிந்துரை), “திருச்செந்திநாதனின் படைப்பாற்றலின் முனைப்பு தன்னைச் சூழ உள்ள மக்கள் திரளின் நலனை முதன்மைப்படுத்தும் ஒன்று என்பது பற்றி யாருக்கும் ஐயத்துக்கு இடமில்லை” எனக்கூறும் பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் (மணல்வெளி அரங்கு மதிப்பீட்டுரை), “இந்த மண்ணில் நடைபெறும் வாழ்க்கைச் சிதறல்களுக்கு இதற்குள் நின்றுகொண்டே முகங்கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணத்துணிபு திருச்செந்திநாதனிடத்து துல்லியமாக காணப்படுகின்றது” எனக் கூறும் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி ஆகிய மூன்று திறனாய்வாளர்களது கூற்றுக்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை இதற்கு மேலும் வலுவூட்டுகின்றது.

அவர் தொடர்பான பதிவுகளும் அவரும் அவரது எழுத்துகளும் எப்போதும் முரண்பட முடியாதவை. அவரின் நினைவுகளும் மொழிகளும் கற்றுத்தர விளைந்த ஒரு இலக்கியக்காரரின் வாழ்க்கையை இன்னொரு மனிதனால் கற்றுக் கொள்ள முடியாது. வாழ்ந்து பழகவும் முடியாது. அது மற்றவர்களுக்குக் கனவு, எங்களுக்கு நினைவு.

முழுதாக எழுதப்படாத இந்த வரலாற்றுக்கு ஏனிந்த முற்றுப்புள்ளி?

(அமரர் இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதனின் 31ஆம் நாள் நினைவாக 16.11.2018 இல் வெளியிடப்பட்ட ‘எழுதி முடியாத கதை’ என்னும் நினைவேட்டில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரையின் விரிவுபடுத்தப்பட்ட வடிவம்.)

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை

சொல்

ஆதியில் சொல் இருந்தது
சப்தமும் அர்த்தமும், ஒளியும் பொருளும்
விதை வடிவில் இணைந்து
வைகாரியாக வெளிப்படுமுன்
கத்தல்களாகவோ, ஊனைகளாகவோ
உச்சாடனங்களாகவோ பாடல்களாகவோ
கீச்சிடுவதோ சத்தமிடுவதோ

இயல்பானது சிறுநீர் கழிப்பதுபோல
பிறகு சொற்களுக்கு அம்புகள் போல
சக்தி வாய்த்தபோது
கவிஞனும், தீர்க்கதரிசியும், சித்தனும், சாத்திரியும்
கழுத்தறுபட்டனர்
கொலை வெறிக் கூட்டத்தின் கையில் அதிகாரம்
சின்னா என்ற கவிஞனை நினைவிருக்கிறதா?
தீயில் எரித்தல், கழுவேற்றல், கைகால்களைப் பிடுங்குதல்
குதிரைகள் கடடி இழுத்தல்
யானைக்காலால் இடறப்படல்
பிறகுவந்தது துப்பாக்கிச்சூடு
கிலநீறும் நச்சுவாயு அறைகளும் புதிய ஆக்கங்கள்
சைபர் வெளியில் கொழுக்கியால் கொல்லப்படுதல்
கட்டாக்களால் முன்னே வைத்துச் சுடப்படுதல்
தொலைநோக்கியின் உதவியோடு பல கிலோமீட்டருக்கு
அப்பாலிருந்து சுடுதல்
குந்தியிருக்கும் வாத்துக்கள் போல
விகாரச் சொற்களைப் பொறுக்குதல்

மலையாளத்தில் எளிமையான கேள்விதான்:
உன் எழுத்தா, உன் கழுத்தா? (எதைத் தெரிவு செய்கிறாய்?)
வைகாரியை விழுங்கு அல்லது அதைப்பரத்துக்குத். திரும்ப
அணுப்பு

அல்லது ஆழப்புதைத்துவிடு
கல்லறை போல வாழ!

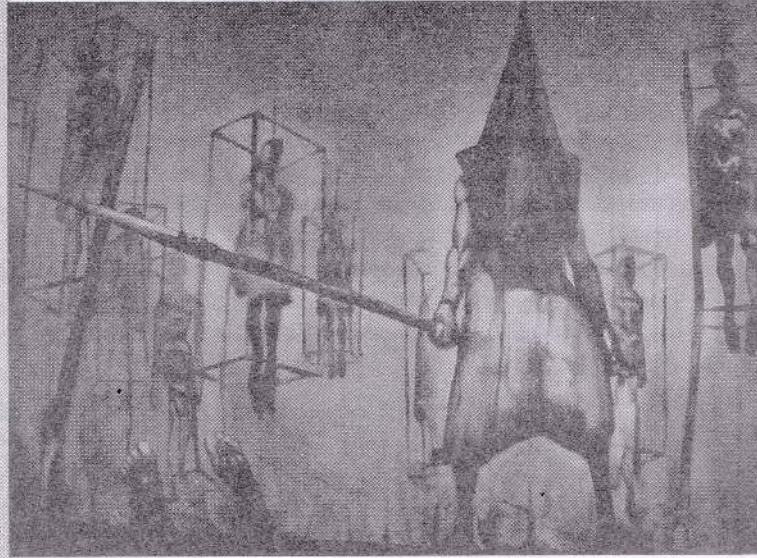
ஆங்கில மூலம் :

ஏ.ஜே.தோமஸ் (கேரளா)

தமிழில் :

சோ.ய.

ஏ.ஜே.தோமஸ் ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்தியக் கவிஞர்.
Indian Literature என்ற சஞ்சிகையின் அதிதி ஆசிரியராக
இருக்கிறார். லிபியாவின் பென்காஜி பல்கலைக்கழகத்தில்
ஆங்கிலம் கற்பித்தவர். கதா விருது உட்பட பல விருதுகள்
பெற்றவர்.

குறிப்பு :

இல்லாமிய அரசின் அழிப்புகளால் சூழப்பட்ட லிபியாவில்
கிறிஸ்தவப் பெயருடையோர் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டுக்
கொண்டிருந்த சூழலில் நாடு திரும்பிய கையோடு இக்கவிதை
2014 மார்ச்சுமீயில் எழுதப்பட்டது.

1. மனசில் தோன்றி, இறுதியான, முழுமையான,
தெய்வீக சக்தியாக உச்சரிக்கப்படும் ஒலி.
2. நாட்டுத்துவக்குகள்
3. ஆதிக்குரலின், பிராணாவில் மட்டுமே பிறக்கும்
ஒலிச்சக்தியின் வெளிப்பாடு

தமிழ் மண்

(வரலாறு தழுவினது)

வாகரைவாணன்

அது ஓர் அழகிய தமிழ்க்கிராமம். ஒரு புறம் கடல் அலைகள் ஆண், பெண் ஆகி ஒன்றை ஒன்று தூரத்திக் கொண்டு வந்து அந்தத் தமிழ் மண் பரப்பில் விழுந்து புரண்டு விளையாடும். இதைக்கண்டு ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்கும் கொக்குகள் அந்த வாட்டத்தை முற்றாக உதறித்தள்ளிவிட்டு இந்த விளையாட்டுப் பரவசத்தில் மூழ்கிப்போகும். நண்டுகளும் பொந்தில் இருந்து புறப்பட்டு வெளியே வந்து அந்த அரிய காட்சியைக் கண்டு ஆனந்தத்தில் திளைக்கும். கடற்கரை ஓரத்தில் கால்பதித்து நிற்கும் தென்னைகளும் தம் ஓலைக்கரங்களை ஆட்டி அசைத்தவாறு மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும். காலையும் மாலையும் எங்கள் தமிழ் மண்ணில் இயற்கை நடத்தும் இந்த நாடகம் காண்போர் கண்களைக் குளிர வைக்கும்.

இது போன்று இன்னுமொரு புறம் நீண்டு உயர்ந்து சடைத்து நிற்கும் ஆல், வேம்பு, ஆத்தி முதலான இயற்கைச் செல்வங்கள் தம் நிழல் பந்தல்களை நேரம் காலம் பாராது நிரந்தரமாக வைத்திருக்கும். அந்தப் பந்தலின் கீழ் ஆடுகளும் மாடுகளும் ஆறுதலாக அசைபோட்படிபடுத்திருக்கும். வயல்களில் நெற்கதிர்கள் வரிசையாக அணிவகுத்து நின்று தலை சாய்த்து தம் போடியாருக்கு வணக்கம் செலுத்தும். குளங்களில் பனையான்களும் வரால்களும் ஒன்றோடு ஒன்று போட்டிபோட்டுக் கொண்டு ஓடிவந்து தண்ணீரில் படுத்துக் கிடந்து நன்கு சுகம் அனுபவிக்கும், எருமை மாடுகளுக்கு மேலாலே பாய்ந்து விழுந்து ஓட்டம் பிடிக்கும். அச்சமயம் எங்கள் தமிழ் மண்ணுக்கே உரிய அழகிய தாமரை, ஒல்லிப் பூக்களில் இருந்து எழும் இனியவாசம் தமிழ் உள்ளங்களைக் கிறுகிறுக்கச் செய்யும். இந்த வாசத்தால் மிக எளிதில் ஈர்க்கப்பட்ட சுரும்புகள் புகழேந்திப் புலவர் பாடியது போல் பூ என்னும் சங்கில் ஊதிப் புத்துணர்ச்சி ஊட்டும் இசை விழா நடத்தும்.

சின்னஞ்சிறிய அகவையில் தன் தமிழ் மண்ணில் நாள்தோறும் மெய் சிலிர்த்து வைக்கும் இந்தக் காட்சியைக் கண்டு உவகை அடைந்த கதிரவன் உள்ளத்தில் மண் பற்று தானாவே ஊறித்ததும்பும். அதனால்தான் ஆரம்ப காலத்தில் எவ்வித அந்நிய வாடையும் வீசாத அந்தத் தமிழ் மண்ணில் இடையில் வந்து இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்ட மாற்று இனத்தவரிடமிருந்து அந்த மரகத மணியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற வேட்கையும் அவன் மனத்தில் பாறையின் எழுத்தாகத் தானாகப் பதிந்தது.

இந்த மண் பற்றே தனது வயதை ஒத்த இளையோரை ஒன்று திரட்டி அவர்களின் நிறைவான ஆதரவோடு தமிழ் மன்றங்களை உருவாக்கி அவற்றின் ஊடாக தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழாக்களை முன்னெடுக்க அவனை ஏவியது. இந்தத் தமிழ்ப் பணியினால் தமிழ் மண்ணில் தமிழ் உணர்வு ஆறாகப் பெருகவும் ஆரிய மாயை போல் அந்நிய மாயை அகலவும் கண்டுகளித்த அவன் உடனடியாகவே 'தமிழ் மண்' என்னும் பெயரில் ஒரு சிற்றிதழை வெளியிடும் முயற்சியிலும்

தீவிரமாக ஈடுபட்டான்.

திங்கள் தோறும் சிற்றிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டு அதனைச் சீராக நடத்துவதன் சிரமத்தை நன்கறிந்திருந்தும் தமிழ் மண்ணின் விடியலுக்காக எதையும் எதிர் கொள்ள வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வோடு அவ்விதழின் தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட கதிரவன் அதில் மட்டக்களப்புத் தமிழ் மண்ணில் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழ்ந்துவரும் தமிழர் வரலாறு, அவர்கள் நாள்தோறும் தமது உரையாடலில் பயன்படுத்தும் சங்ககாலத் தமிழ்ச் சொற்கள், தமிழ் நாட்டுத் தமிழருக்கும் மட்டக்களப்புத் தமிழருக்குமிடையே உள்ள பிரிக்கப்பட முடியாத தொப்புள் கொடி உறவு ஆகிய விடயங்கள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை முதன்மைப்படுத்தியதோடு தமிழ் மண்ணின் இயற்கை அழகை, பண்பாட்டை, கலை உணர்வை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகள், சிறுகதைகள் என்பனவற்றையும் அவற்றோடு இணைத்துக் கொண்டான்.

'தமிழ் மண்' என்ற பெயரோடு வெளிவந்த திங்கள் இதழ் தமிழ் உள்ளங்களைப் பெரிதும் ஆட் கொண்டமையை நேரிலும் மடல் மூலமும் நன்கு அறிந்து கொண்ட கதிரவன் தன் தமிழ்ப்பணியை அதன் உச்சத்திற்குக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று எண்ணியவனாய் 'வாசகர் வட்டம்' எனும் அமைப்பினை உருவாக்கும் பணியிலும் முனைப்புக் காட்டினான். இதனால் அவன் ஊண் உறக்கத்தையே இழக்கும் பரிதாப நிலை உருவானது.

இதனை அறிந்த அவனது தோழர்கள், கதிரவனின் ஊண் தமிழ்தான். அதனைவிடச் சிறந்த சாப்பாடு எதுவும் அவனுக்கில்லை. இது போன்றதே உறக்கமும். அதில் வரக் கூடிய ஏதாவது கனவுகள் தனது தமிழ்ப் பணியைக் கலைத்துவிடுமோ என்ற கவலை அவனுக்கு. இதனால்தான் அவன் படுக்கையின் பக்கமே போகத் தயங்குகிறான் என்ற நகைச்சுவையான அவர்களின் பேச்சைக் கேட்ட கதிரவனின் தாய் செல்லம்மா சிரித்துவிட்டு என் மகன் அசல் தமிழன், அதுதான் அவன் அப்படி என்று மகன் புகழ்பாடுவான்.

தாயின் அந்தப்பாட்டு கதிரவனின் காதில் தேனாகப் பாயும்.

கதிரவனின் இந்த அபூர்வமான இயல்பு படித்தவர்களுக்குத் தமிழ் அறிஞர் மறைமலை அடிகளையே நினைவூட்டியது. அதேநேரம் அயலவரை அதிகம் யோசிக்கவும் வைத்தது. இவன் என்ன ஊர் மகாராசாவா என்று கிண்டலாகக் கேள்வி எழுப்பிய அவ்வயலவர் இலங்கையை ஆட்சி செய்த போர்த்துக்கீசர் காலத்தில்தான் கண்டி அரசன் சேனரத் என்பவனால் நம் தமிழ் மண்ணில் குடியேற்றப்பட்டார்கள். அச்சமயம் மட்டக்களப்புத் தமிழர் அவர்களுக்கு அளித்த மனிதாபிமான ஆதரவு தமிழ்நாட்டின் காயல், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களிலும் இலங்கையின் பேருவளையிலும் தமிழர் அளித்த ஆதரவைப் போன்றது. இதனால் நம் தமிழ்ப் பெண்களை அவ்வயல் நாட்டார் திருமணம் செய்யும் சூழ்நிலையும் உருவானது. எதிர்பாராத இந்த உறவுதான் தமிழ் மண் பெருமளவில் பறிபோக வழிவகுத்தது. இதற்குத் தமிழரின் ஏமாளித்தனமே முதல் காரணம் என்று மணம் கொதித்த கதிரவன் இனி 'வந்தாரை வரவேற்கும் மட்டக்களப்பு' என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. இந்த வரவேற்பு தமிழ் மண்ணை முற்றாக விழுங்கிவிடும் என்று எச்சரித்த அவன் ஓர் இனத்தின் அடித்தளம் அவன் வாழும் மண்ணும் அவன் தாய் மொழியும்தான். இவை இரண்டும் ஒருவரின் இரண்டு கண்கள் போன்றவை என்று மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்தான்.

தன்னுடைய தமிழ் மண் பற்றையும், தமிழ்ப் பணியையும் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத தமிழர் சிலர் தன்மீது அடிக்கடி வீசும் சொல்லம்புகளையும் பெரியார் ஈ.வே.ரா. போல் தாங்கிக் கொண்ட கதிரவன் அறிஞர் அண்ணா பாணியில் வாழ்க வசவாளர்கள் என்று வாயார வாழ்த்தினான். இந்த வாழ்த்து அந்த தமிழர்களின் சுயவடிவத்தை அம்பலப்படுத்தியது.

'தமிழ் மண்' இதழ் வெளியிட்டு தமிழ்மக்களின்

பேராதரவைப் பெற்றுக்கொண்ட கதிரவன் தன் தமிழ் மண்ணில் வாழும் படிப்பறிவற்ற தமிழ் மக்களின் வளர்ச்சியிலும் பெரிதும் கவனம் செலுத்தினான். தமிழர்கள் காலை வெளுத்ததும் கோயில், கோயில் என்று தினமும் ஓடிப் போகின்றார்கள். சும்பாபிஷேகம் செய்கிறார்கள், சுற்றுப்பிரகாரம் நடத்துகின்றார்கள், வழியெல்லாம் வடம் பிடித்து தேர் இழுக்கின்றார்கள், ஏழைகள் எப்படிக்கிடந்தாலும் அது பற்றி எள்ளளவும் கவலைப்படாமல் பால் குடம் ஏந்தி பவனி வருகின்றார்கள். விதம் விதமான தெய்வங்களுக்கு விமர்சையாக விழாக்கள் நடத்துகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களில் பலர் தம் அடிப்படை அறிவை வளர்க்கத் தினப் பத்திரிகைகளைத் தானும் வாசிப்பதில்லை. சிலருக்கு இன்னும் கையெழுத்துப்போடத் தெரியாது. இந்த வெட்கக்கேட்டைப் போக்க 'தெருவெங்கும் பள்ளிகள் கட்டுவோம், கல்வி தெரியாத பேர்கள் இல்லாமல் செய்வோம்' என்று நாமக்கல் கவிஞர் பாடியதற்கிணங்க நம் தமிழ் மண்ணில் வாசிகசாலைகள் நிறுவ வேண்டும் என்று தன் நண்பர்களோடு உரையாடி முடிவெடுத்த கதிரவன் அதற்கு நிதி சேர்ப்பதற்காக வீடு வீடாகச் சென்று கை ஏந்தினான்.

கதிரவனின் தமிழ் மண் பற்றையும் அவனின் தளராத உழைப்பையும் கண்டு பெருமிதம் கொண்ட தமிழ்ப் பெண்கள் அவன் கேட்கும் முன்பே தங்கள் கழுத்திலும் கையிலும் கிடந்த சங்கிலியையும் காப்பையும் கழற்றிக் கொடுக்கத் தயாரானார்கள். ஆனால், அவற்றை வாங்க மறுத்த கதிரவன், ஏதோ கொஞ்சம் 'பிச்சை' போட்டால் போதும் என்று கூறி சின்னதாகச் சிரித்தான். அவனுடைய இந்த உயர்ந்த பண்பாடு அவன் மீது அளப்பரிய மரியாதையையும் மதிப்பையும் அவர்களை வைக்கச் செய்தது.

கதிரவனின் ஒப்பற்ற தமிழ்ப்பணி அவன் பிறந்த ஊர் மக்களைப் பெரிதாகச் சிந்திக்கவும் பேசவும் வைத்தது. கதிரவன் ஆயிரத்தில் ஒருவன். நாம்

அவனுக்குத் துணை நிற்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நம் தமிழ் மண்ணை மாற்றாடமிருந்து அவளால் பாதுகாக்க முடியும். இந்த மண் மத்திய கிழக்கு மண் போல வரண்டதல்ல. தமிழ்நாட்டு மண்போல வளம்மிக்கது. இந்த மண்ணில் நம்முன்னோரின் ஆணியேர் அப்படியே அசைபாமல் இருக்கிறது. அதைப்பிடுங்கி எறியும் ஆற்றல் அந்த ஆண்டவனுக்கும் கிடையாது. நம் தமிழ் மண்போல தாய்மொழி தமிழும் தமிழர் சொத்து. இதனை நன்கு அறிந்தும் அதனைப் பொது மொழி என்று வேற்றவர் வேதம் போதிக்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள். இந்தப் பூச்சாண்டிக்கெல்லாம் இனி நாங்கள் பயந்து விடப்போவதில்லை என்று தமக்குள் பேசிக்கொண்ட அந்த தன்மானத் தமிழர் அனைவரும் உடனடியாக கதிரவனிடம் சென்று தமது பேராதரவையும் அன்பையும் அவனுக்குக் காணிக்கை ஆக்கினர்.

தமிழ்மண் இதழ் திங்கள் தோறும் வெளிவந்த அதே நேரம் வாசிகசாலைக் கட்டடப் பணியும் வேகமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இவ்விரு பணிகளோடும் இன்னுமொரு தமிழ்ப் பணியையும் மேற்கொள்ள முனைந்த கதிரவன், அது பாரதிதாசனின் பிறந்த நாள் விழா என்று தன் நண்பர்களிடம் சொன்னபோது அவர்களில் ஒருவன் 'தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்' என்ற பாட்டைப் பாடியவர் தானே என்று கதிரவனை வினவ, நல்லவேளை ஒரு சினிமாப் படத்தில் நடிகை கே.ஆர்.விஜயா பாடிய பாடல் என்று சொல்லாமல் விட்டாயே என்று சிரித்தபடி கூறிய அவன், ஆமாம், அவர்தான் என்று பதிலளித்து விட்டு, எதற்கும் வாசிகசாலைக் கட்டடப்பணி நிறைவடைந்ததும் பாரதிதாசன் பக்கம் திரும்புவோம் என்றான்.

கதிரவன் எண்ணப்படி 'பாரதிதாசன் படிப்பகம்' என்று பெயர்பெற்ற அந்த வாசிகசாலை எவ்வித ஆடம்பரமுமின்றி மிக எளிமையாகத் திறந்து வைக்கப்படுகின்றது. வானத்திற்கு ஒரு வண்ண நிலாப்போல அந்தத் தமிழ் மண்ணுக்கு அவ்வாசிகசாலை ஓர்

ஒளிவிளக்காகத் திகழ்வதைக் கண்ட மக்கள் உண்மையிலேயே பூரித்துப் போனார்கள். அவர்கள் மனம் கதிரவனை மனமாரப் பாராட்டியது.

சுப்புரத்தினம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட அந்தப் புதுவைக் கவிஞன் தான் பாடிய 'எங்கெங்கும் காணினும் சக்தியடா ஏழு கடல் அவள் வண்ணமடா' என்னும் கவிதைக்காக 'எழுக கவிஞன்' என்ற பாரதியின் பாராட்டைப் பெற்றான். அதன் பின்புதான் அவன் பாரதி மீது கொண்ட பற்றுக்காரணமாக பாரதிதாசன் என்ற புனை பெயரைச்சூடிக் கொண்டான்.

தமிழைத் தன் உயிராகக் கருதிய பாரதிதாசனின் தமிழ்ப் பணி மிகவும் பெரியது. பாரதியை விட எளிய, இனிய கவிதைகளையும் காவியங்களையும் படைத்த புரட்சிக் கவிஞன் தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் பெரும் தாக்கத்தை உண்டாக்கினான். ஆனால் தமிழரிடையே ஒருகாலம் கொடி கட்டிப் பறந்த அவன் பெயர் இன்று காணாமல் போய் விட்டதை எண்ணிக் கவலை அடைந்த கதிரவன் இன்றையச் சூழ்நிலையில் அவன் கவிதைகளே நமக்கு அதிகம் தேவைப்படுகின்றன என்று எண்ணியவனாய் அஃவிழாவுக்கான ஏற்பாடுகளில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கினான்.

ஊரின் பரந்த வெளி ஒன்றில் பின்னேரம் ஆரம்பமான பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பிறந்த நாள் விழாவினை பின்னப்பட்ட தென்னகருத்துகள், இளநீர்க் குலைகள், பழுத்த குலைகளோடு கூடிய வாழை மரங்கள் என்பன அழகு செய்தன. அதனால் எங்கும் தமிழ்க் கிராமிய வாசம் வீசியது. மாலையாயினும் காலையில் குளத்தில் பூத்துக் குலங்கிய தாமரை ஒல்லிப் பூக்கள் கண்களுக்கு வாடா மலர்களாகவே காட்சி தந்தன.

விழாமேடையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த மேசையில் தமிழ்த்தாயின் திருவுருவச் சித்திரம் சிறப்பாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அதன் அருகில் சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த புரட்சிக் கவிஞன் பாரதிதாசனின் நிழல்படம் பூக்களால் பூசிக்கப்பட்டிருந்தது. ஊர்ப்

பெரியவரும் தமிழ் அறிஞருமான மாணிக்கவாசகர் தலைமையில் குத்துவிளக்கேற்றல், 'மனோன்மணியம்' சுந்தரம்பிள்ளையின் 'நீராரும் கடலுடுத்த' என்னும் தெய்வத் தமிழ்ப் பாடல் பாடுதல் ஆகிய மங்கல நிகழ்வுகளோடு அவ்வூர் விழாக்கோலம் பூண்டது.

பெரியவர் தனது தலைமை உரையில் பாரதிதாசனின் உணர்ச்சி மயமான கவிதைகளில் இருந்து சில அடிகளை மக்கள் முன்வைத்து, அவற்றில் நிறைந்துள்ள தமிழ் உணர்வை, பற்றை, கட்டுக்கடங்காத கற்பனை வளத்தை எடுத்துக் காட்டி, விளக்கி, இவன்போல் ஒரு தமிழ்க்கவிஞன் இனியும் பிறப்பானா என்ற கேள்வியையும் எழுப்பினார்.

மக்களின் பலத்த கைதட்டலுடன் வரவேற்கப்பட்ட அத்தலைமை உரையைத் தொடர்ந்து தமிழ் அறிஞர் சிலரின் ஆழமான உரைகள், தமிழ் மண், தமிழ் பற்றிய இனிய இசைப்பாடல்கள், கலை நிகழ்வுகள் என்பன அரங்கேறிய பின் கதிரவன் ஒலிபெருக்கி முன் வந்து நின்றான். அப்போது அந்தப் பரந்த வெளிமுழுவதும் அமைதி நிறைந்து வழிந்தது. பூமாலைகள், பொன்னாடைகள் வேண்டாமென்று ஏற்கெனவே அறிவுறுத்திய நிலையில் ஒரு சாமானியனாக நின்று அவன் ஆற்றிய உரையில் தமிழ் மண் பற்று வெள்ளம் பாய்ந்தோடியது. அந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கிய தமிழ் உள்ளங்கள் அப்படியே கட்டுண்டு கிடந்தன.

தனது நீண்ட உரையில், தமிழ் மண்ணின் தொன்மையை, சிறப்பை, மட்டக்களப்பு தமிழரின் மூவாயிரம் ஆண்டுகால நீண்ட நெடிய வரலாற்றைத் தொல்லியல் சான்றுகளோடு முன்வைத்த கதிரவன் நமது தமிழ்மண் மட்டக்களப்புத் தமிழ்த் தேசத்தை உள்ளடக்கிய இலங்கைத் தீவு மட்டுமல்ல, துணைக் கண்டம் என்று சொல்லப்படும் இந்தியாவில் இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரியர்கள் என்னும் அந்நியர் காலடி எடுத்து வைத்த காலத்தில் அது முழுவதும் தமிழ் மண்ணாகவே காட்சி அளித்தது.

இம் மண்ணைச் சொந்தமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த தமிழருக்கே பிற்காலத்தில் காலடுவெல் முதலான தமிழ் அறிஞர்களால் திராவிடர் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது.

இவ்வுண்மையை, எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்திய மண்ணில் உருவாக்கப்பட்ட பாகிஸ்தான் நாட்டின் பலுசில்தான் என்னும் பிரதேசத்தில் வாழும் பழங்குடியினர் பேசும் 'பிராகூய்' என்னும் மொழியை திராவிட மொழிகளில் ஒன்று என்னும் அறிஞர்களின் கூற்று எடுத்துக்காட்டும்.

இதுபோன்றே தமிழ் மண்ணான சிந்துவெளியின் ஒருபெரும் பகுதியான 'மொகஞ்சதரோ' பாகிஸ்தானின் ஒரு

பகுதியாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. இவை மட்டுமன்றி பாகிஸ்தானின் இன்றைய பிரதமர் இம்ரான்கான் என்னும் பெயரில் உள்ள 'கான்' என்னும் சொல் 'கோன்' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு என்றும் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் மறுக்க முடியாத கருத்து ஆரியரின் வேதங்களில் காணப்படும் தமிழ்ச் சொற்கள் இந்தியா முழுவதுமே தமிழ் மண் என்பதை நிரூபிக்கும்.

இவ் வரலாற்று உண்மைகள் யாவும் தமிழர்கள் உலகின் மிகப் பழையமையான இனம் என்று உணர்த்துவதோடு அவர்கள் பல்லாண்டுகளாக வாழ்ந்த தமிழ் மண்ணிலேயே இன்று பல்வேறு இனங்கள் வாழ்கின்றன என்று

உறுதியாக உரைத்த கதிரவன், தமிழின் காவலர்களில் ஒருவராக விளங்கிய புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனைத் தன் தலைமீது தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடினான்.

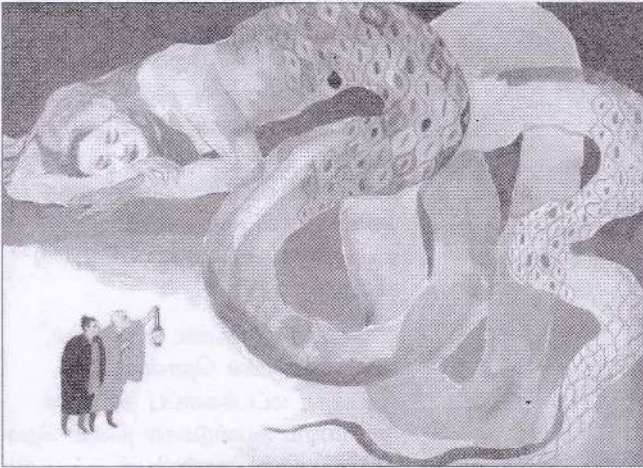
புரட்சிக் கவிஞன் பாரதிதாசன் மகாகவி பாரதியைப் போன்றவன் அல்ல. அவன் தமிழ்த் தாயின் தலை மகன், தமிழ் மண்ணின் பாதுகாவலன். அவனுடைய கவிதைகளே தமிழரின் வேதங்கள் என்று பிரகடனம் செய்த கதிரவன் தன்னை மறந்தவனாய் பாரதிதாசனின் 'எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு' என்னும் கவிதையை உரத்துக் கூறியபோது அதனால் முறுக்கேறிய அந்தத் தமிழ் மண் முழுவதும் தலைநிமிர்ந்து நின்றது. ■

மலைப்பாம்புப் புன்னைகை

உன் இதழ்கள் புன்னகையை
தழுவும் போதெல்லாம்
வானவில் பளிர்டுவதையும்
வண்ணத்துப் பூச்சிகள்
கூடிக் கலைவதையும்
ரகசிய மின்னலில்
தேவதை நடனமாடுவதையும்
நீ பகிரங்கப் படுத்தியதாய்
கருநீலப் பறவை
பொய்கை மணலில்
பாடித் துவண்டது

மலை முகடுகளுக்கப்பால்
உரத்த இசையுடன்
உக்கிரமாய் பயணிக்கும்
நுரைத்த
வெண்ணிறப் பாம்பின்
ஈரலிப்புக்கும்
கற்றையாய் நரம்புகளைச்
சுண்டியிழுக்கும்
கிடுகிடுத்த குளிரின்
மாயப் போர்வைக்குமிடையில்
மலைப் பாம்பாய்
ஊர்ந்து செல்கிறது
இதழோரப் புன்னகை.

நுறா

கைச் சொல்ல்த் தேர்வுவது...

அருண்மொழிவர்மன்

ஈழத்தின் வடபகுதியில் இருக்கின்ற கரவேட்டிக் கிராமத்தில் பிறந்த கருணா தனது ஆரம்பக் கல்வியை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் கற்றுக்கொண்டவர். ஓவியம் பற்றிய ஆர்வம் அவருக்கு சிறுவயது முதலே இருந்ததாகக் கருணா பலதடவைகள் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரது தாயாருக்கும் ஓவியத்தில் ஆர்வம் இருந்தமையும் அவரது மாமனாரான மரியநாயகம் என்பவர் அறியப்பட்ட ஓவியராக இருந்தமையும் ஓவியத் துறையில் தனது ஆர்வம் சிறுவயதிலேயே ஏற்படக் காரணமென அவர் பலதடவைகள் பதிவுசெய்துள்ளார். பாடசாலைக் காலத்திலேயே சித்திரப் புத்தகங்களை அவர் வரைந்ததாக அவரது பாடசாலைக் கால நண்பர்களுடாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

ஈழத்தின் தனித்துவமான ஓவியர்களில் ஒருவரும் வளமான ஓவியர்கள் பலருக்கு ஓவியக் கலையைப் பயிற்றுவித்தவருமான மாற்கு அவர்களின் மாணவர்களில் கருணாவும் ஒருவராவார். மாற்கு அவர்கள் குறித்து மிக உயர்வான அபிப்பிராயமும் நேசமும் நிறைந்தவர் கருணா. ஓவியம் மட்டும் என்றில்லாமல் கருணா சிறப்புற்று விளங்கிய கலைத்துறையில் அவரது ஆளுமை மற்றும் வல்லமை சார்ந்து எப்போது நாம் அவரிடம் பேசினாலும் தனக்கு வித்தை கற்றுத்தந்த குருநாதன் என்கிற நெஞ்சார்ந்த நன்றியுடனேயே கருணா குறிப்பிடுவது வழக்கம். கருணாவைப் பொறுத்தவரை மாற்கு அவர்களே அனைத்துக்குமான தொடக்கம். இதனை அவர் வெகுவாக நம்பினார். மாற்கு அவர் களுக்கான வகிபாகம் சரியான முறையில் பதிவுசெய்யப்படவில்லை என்று அவர் கருதுகின்ற எல்லா நபர்கள் குறித்தும் சந்தர்ப்பங்களின் போதும் அவர் இலகுவாக நிதானமிழந்து சீற்றமடைபவராக இருந்திருக்கின்றார். இதனை அவரது தனிப்பட்ட பலவீனமாகக் கருதாமல் அவர் மாற்கு அவர்கள் மீது கொண்டிருந்த அளவிலா நேசத்தின் பாற்பட்டதாகவே இப்போது புரிந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில் கனடாவுக்கு வந்த கருணா, கனடாவிலும் வரைகலை தொடர்பான தொழினுட்பங்கள் சிலவற்றை முறையாகக் கற்றுக்கொண்டார். 1992/93 காலப்பகுதிகளில் இருந்து டிஜிற்றல் முறையில் ஓவியங்களை வரைந்துவருகின்ற கருணாவே, ஈழத்தமிழர்களில் டிஜிற்றல் முறைகளில் ஓவியங்களை முதன்முதலில் வரைய ஆரம்பித்தவருமாவார். இந்தக் காலப்பகுதியில் தான் கருணா பல்வேறு இதழ்கள், மலர்கள், நூல்கள் போன்றவற்றின் வடிவமைப்பையும் அட்டை வடிவமைப்பையும் செய்யத் தொடங்கினார். கருணா தேடல்கள் நிறைந்த நுண்ணுணர்வு நிரம்பிய தீவிரமான ஒரு வாசகரும் ஆவார். கலை, இலக்கியம், வரலாறு, தொழினுட்பம் என்பன குறித்து தொடர்ச்சியாக வாசித்தும் தன்னை எப்போதும் இற்றைப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவராகவும் கருணா இருந்தார். அவரது வடிவமைப்புகள் தனித்துவமானவையாகவும் படைப்பாழம் மிக்கவையாகவும் இருக்க அவரது வாசிப்பும் தேடலும் முக்கிய காரணமாகும். பல்வேறு சிற்றிதழ்களை அவர் வடிவமைத்திருக்கின்றார். அத்துடன் அவற்றை முழுமையாக வாசித்து உள்வாங்கியும் இருக்கின்றார். சமகாலத்தில் புலம்பெயர் சூழலில் இருந்து வெளிவந்த காலம், எக்ஸில், மற்றது, முகரம், தேடல், உலகத் தமிழோசை, உரையாடல், நுட்பம்,

முழக்கம், தாய்வீடு, விளம்பரம், தேசியம், வைகறை, சுதந்திரன் போன்ற பல்வேறு இதழ்கள் / பத்திரிகைகளை வடிவமைப்பு, இலச்சினை உருவாக்கம் போன்ற கருணாவின் கைவண்ணமே. இது தவிர எண்ணிறந்த மலர்களினதும் நூல்களினதும் வடிவமைப்பையும் அட்டை உருவாக்கத்தையும் கருணா செய்திருக்கின்றார். கருணா 500க்கும் மேற்பட்ட நூல்களின் அட்டைப் படத்தினை வடிவமைத்திருப்பதாக ஓவியர் கிருஷ்ணராஜா பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

ஒருவருக்கு ஓவியத்திலிருக்கின்ற பரிச்சயமும் புலமையும் அவர்களுக்கு வெவ்வேறு தொழில்முறைகளில் (வரைகலை நிபுணர், திரைப்படத் துறை, அரங்க நிர்மாணம், இல்ல அழகாக்கம், விளம்பரத்துறை) சிறந்து விளங்கவும் அவற்றினைத் தனித்துவமாக இருக்கக் கூடியவகையில் பேணவும் உதவும் என்பதை கருணா நேர்காணலிலும் தனிப்பட்ட உரையாடல்களிலும் வலியுறுத்துவது வழக்கம். அதற்கான வாழும் சான்றாகவும் அவர் வடிவமைத்த விளம்பரங்கள், சுவரொட்டிகள், இலச்சினைகள் அமைகின்றன. ரொரன்ஹோவில் இருக்கின்ற பல்வேறு தொழில் முனைவர்களும் வர்த்தகர்களும் கருணா வடிவமைத்த விளம்பரங்கள் தமது வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு ஆதாரமாக அமைந்திருந்தன என்பதை அவரது மறைவிற்குப் பின்னர் பதிவு செய்திருக்கின்றார்கள்.

அடிப்படையில் ஓர் ஓவியராக இருந்தபோதும் கருணாவுக்கு வரைகலை நிபுணர், புகைப்படக் கலைஞர், அரங்க நிர்மாணம், நாடகச் செயற்பாடுகள், எழுத்தாளர் என்கிற பல்வேறு பரிமாணங்கள் உள்ளன. ரொரன்ஹோவில் நாடகச் செயற்பாடுகளின் அடையாளங்களில் ஒன்றாகத் திகழுகின்ற 'மனவெளி' நாடகக் குழுவினை ஆரம்பித்தவர்களில் கருணாவும் ஒருவர். அதற்குப்பிறகு 2014 முதலாக ஒவ்வோராண்டும் 'தாய்வீடு' பத்திரிகை நடத்துகின்ற அரங்கியல் விழாவில் கருணாவின் பங்களிப்பு அபரிதமானது. 2014 முதல் நடந்த ஐந்து அரங்கியல் விழாக்களிலும் கருணாவுடன் மிக நெருக்கமாக வாய்ப்பு எனக்குக் காலத்தாற் கனிந்தது. அதுபற்றியெல்லாம் மிக விரிவாக எழுதவேண்டும். அந்த 5 நிகழ்வுகளிலும் கருணா ஒருங்கிணைத்து பயிற்றுவித்தபடி ஒளிநிர்வாகம் செய்ய்பவனாக நான் இருந்தேன். அவ்விதம் ஒளிநிர்வாகம் செய்யும்போது முதல் நாளில் இருந்தே என்ன உணவுகள் உண்ணவேண்டும், எவற்றைத் தவிர்க்கவேண்டும், எவ்விதம் உடையணியவேண்டும் என்பது முதற்கொண்டு அவர் கவனம் எடுப்பதுடன் அதை அறிவுறுத்தவும் செய்வார். தனது துறைசார்ந்து மிகவும் விட்டுக்கொடுப்பில்லாத அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டவர் கருணா. அவரது நண்பர்கள் பலராலும் அவர் பிழையாக விளங்கப்பட

அவரது இந்த தொழில்பத்தியும் விட்டுக்கொடுப்பின்மையுமே காரணமாக அமைந்தது எனலாம்.

புதிய தொழினுட்பங்கள் பற்றித் தேடிதேடித் வாசித்து தன்னை இற்றைப்படுத்தி வைப்பவராக இருந்த கருணா தொழினுட்பத்தின் உச்சபட்ச சாத்தியங்களை யெல்லாம் நாம் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துபவராக இருந்தார். 'தாய்வீடு' நடத்திய அரங்கியல் விழாக்களில் அவர் தொடர்ந்து இதனைக் கையாண்டதான், தொழினுட்பக் கோளாறுகள் ஏற்படுத்தக் கூடிய நெருக்கடிகள் சில கசப்பான நினைவுகளைத் தந்தபோதும் தொழினுட்பக் கோளாறுகளைப் புரிந்துகொள்ளாமல் அவற்றுக்கு அவர் மீது குற்றப்பத்திரிகைகளைச் சிலர் பரப்புரை செய்தபோதும் கூட தொடர்ச்சியாக தொழினுட்பத்தை நம்புபவராகவே இருந்தார்.

ஓவியம், ஓவிய வரலாறு குறித்து தமிழ்ச்

சமூகத்துக்கு இருந்த போதாமை குறித்து அவருக்கு தார்மிகக் கோபம் இருந்த அதேநேரம், அவை குறித்த பிரக்ஞைகளை உருவாக்கவேண்டும் என்பதற்கான செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்திருந்தார். 1989 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஓவியர் வாசுகியினதும் மாற்கு மாஸூரின் ஏனைய மாணவர்களதும் ஓவியங்கள் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டபோது கருணாவின் ஓவியங்களும் அவற்றில் இடம்பெற்றிருந்தன. அதுவே கருணாவின் ஓவியங்கள் இடம்பெற்ற முதலாவது ஓவியக் கண்காட்சியாகும். அதன் பிறகு 1993 இல் கனடாவில் இருக்கின்ற தேடகம் அமைப்பினர் ஆடிக் கலவரத்தின் பத்தாண்டு நிறைவினை நினைவுகூரும் விதமாக கருணாவினதும் ஜீவனதும் ஓவியங்களை வைத்து ஒரு கண்காட்சியை ஒருங்கமைத்திருந்தனர். அதன் பின்னர் 'காலம்' இதழ் 'வாழும் தமிழ்' என்கிற பெயரில் தொடர்ந்து ஒழுங்கு செய்த நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக கருணாவின் ஓவியக் கண்காட்சியும் 1996 இல் இடம்பெற்றது. இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும் கனடாவிலேயே இடம்பெற்றன. அதன் பிறகு 2004 இல் யாழ். பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறையின் கலைவட்டத்தின் ஏற்பாட்டில் 'முதுசம்' நிகழ்ச்சித் தொடரின் பத்தாவது நிகழ்வாக இடம்பெற்ற '13 யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்களின் ஓவியக் காட்சி'யில் கருணாவின் ஓவியமும் இடம்பெற்றிருந்தது. இதற்குப் பின்னர் மிக நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு 2017 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் கனடாவில் மார்க்கம் மாநகர சபையால் ஒருங்கமைக்கப்பட்ட பொங்கல் விழாவின் ஒரு பகுதியாக கருணாவின் ஓவியக் கண்காட்சி பலத்த வரவேற்புடன் நடந்தது. அந்தக் கண்காட்சிக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரம் மற்றும் கவனிப்பினூடாக அவரது ஓவியக் கண்காட்சிகள் வினிபெக்கில் உள்ள கனடிய மனித உரிமைகள் அருங்காட்சியகத்திலும் ஒன்றிரியோ

பாராளுமன்றத்திலும் நடைபெற்றன. இதற்கு முன்னர் கற்குறா ஒழுங்கு செய்திருந்த ஐரோப்பிய ஓவியங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடல் என்கிற நிகழ்வானது அண்மைக் காலத்தில் ஓவியக்கலை தொடர்பாக தமிழ்ச் சூழலில் இடம்பெற்ற ஆகச்சிறந்த நிகழ்வென்று சொல்லமுடியும். இந்நிகழ்வு சமூக வலைத்தள தொழினுட்பங்களின் சாத்தியத்தால் நேரலையாக ஒளிபரப்பப்பட்டதுடன் சமூக வலைத்தளங்களின் ஊடாக பரவலாகச் சென்றடைந்து ஓவியக்கலை பற்றிய ஆர்வத்தைப் புதியவர்களுக்கும் எடுத்துச் சென்றிருந்தது. அதன் அடுத்த கட்டமாக கனடாவில் இருந்து 'தாய்வீடு' பத்திரிகையில் ஓவியங்கள் தொடர்பான தொடர் கட்டுரைகளையும் கருணா எழுதத் தொடங்கியிருந்தார். தாய்வீட்டில் வெளிவந்த இந்தக் கட்டுரைகள் ஓவியம் பற்றி கருணாவின் ஞானத்தின் தெறிப்புகளாக வந்து ஆர்வலர்களிடம் பலத்த வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தன. ஆயினும் இவை பரவலான கவனத்துக்குப் போய் ஓவியம் பற்றிய உரையாடலை உருவாக்கவில்லை என்கிற ஏமாற்றம் கருணாவிடம் இருந்தது. ஓவியம் பற்றிய பிரக்கடையை உருவாக்குவதற்கான போதுமான செயற்பாடுகள் இல்லாத ஒரு சூழலில் முனைப்புடன் செயற்பட்ட கருணாவுக்கு அந்த வருத்தமும் ஏமாற்றமும் வருவது நியாயமானதே.

திரைப்படம், வரலாறு, பூர்வீக மக்கள், மரபுரிமை சார்ந்து கருணாவின் தேடலும் ஞானமும் விசாலமானது. அப்போது நான் McCowan என்கிற தெருவில் குடியிருந்தேன், ஒருநாள் கருணாவை காரில் ஏற்றிக்கொண்ட எனது வீடு சென்று பின்னர் வேறெங்கோ சென்றுகொண்டிருந்தபோது "உங்களுக்கு இந்த McCowan இன் கதை தெரியுமா என்று கேட்டார். இல்லை என்றபோது, ஏமாற்றத்துடன், நீங்கள் இதைக் கட்டாயம் தெரிந்துவைத்திருந்திருக்க வேண்டும், இதெல்லாம் மரபுரிமை சார்ந்த விடயம் தானே என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிவிட்டு தானே McCowan யாரென்று சொல்லத்தொடங்கினார். எம்மைச் சுற்றி இருக்கின்ற ஒவ்வொரு பொருட்களது வரலாற்றையும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பது அவரது நிலைப்பாடு. தனிப்பட, அப்படித் தேடித் தேடித் தெரிபவராகவும் தெளிபவராகவும் அவர் இருந்தார். தவிர சமூக நீதி குறித்தும் சாதி ஒழிப்பு குறித்தும் அவருக்கு வலுவான நிலைப்பாடு இருந்தது. ஒருமுறை தென்புலோலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் என்று நான் ஒருவரைக் குறிப்பிட்டு எழுதியபோது இப்படியாக ஊர்ப்பெயரின் பிரயோகங்களிற் பின்னால் இருக்கக் கூடிய சாதிய அடையாளங்களைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று எனக்குத் தொலைபேசியில் அழைத்து அறிவுறுத்தியது இப்போதும் நினைவில் இருக்கின்றது. அவ்விதமான கூர்மையான அவதானத்துடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் பிணைப்புடனுமே அவர் 'தாய்வீடு' பத்திரிகையுடனும் இருந்தார். அவருடனான தொலைபேசி உரையாடல்கள் வழமையானவை என்றாலும் ஒவ்வொரு மாதமும் 'தாய்வீடு' பத்திரிகை வந்த ஓரிரு நாட்களின் பின்னர் வரும் அவரது அழைப்புகள் விசேடமானவை. நேரடியாக "பேப்பர் பார்த்து விட்டீங்களா" என்றே அவரது அந்த உரையாடல் தொடங்கும், இல்லை என்றால் வேறுவிடயங்களைப்

பேசிவிட்டு பின்னர் இரண்டு நாட்களில் அழைப்பார். அப்போதும் வாசித்துமுடிக்கவில்லை என்றால், ஒரு சில ஆக்கங்களைச் சொல்லி அவற்றை வாசியுங்கோ ஒரு அரை மணித்தியாலத்திலோ அல்லது ஒரு மணித்தியாலத்திலோ அழைக்கின்றேன் என்பார். அவருக்கு அந்த ஆக்கங்களோ அல்லது அவை பற்றிய எனது கருத்துகளோ முக்கியமானவை, ஓரிரு சமயங்கள் அவர் அழைக்கின்றபோது நான் கணினியை அணைத்துவிட்டு தூங்கத் தயாராகி இருப்பேன். அப்போது அவர் அழைப்பார், கருணா அண்ணை, படுக்கப்போறேன் என்றோ கணினியை அணைத்துவிட்டேன் என்று சொன்னாலோ அவருக்கு அவை எல்லாம் பொருட்டாக இருக்காது, ஒருக்கா கொம்பியூட்டரை ஓன் பண்ணி உங்களுக்கு நான் கடைசியா அனுப்பி இருக்கின்ற ஈமெயில் இருக்கிறதை பாருங்கோ என்றோ அதில இருக்கிற லிங்கிற்குப் போங்கோ என்றோ சொல்லுவார். சில சமயங்களில் அவர் என்னை அதிகாரம் செய்கின்றாரோ என்றுகூட நான் நினைத்திருக்கின்றேன், ஆனால் அவரது தொலைபேசி அழைப்பு இனி ஒருபோதும் வரது என்பதை எதைச் சொல்லித் தேற்றுவது!

ரியூசுலுக்குப்பின் நான்

என் மாலை வகுப்பு நேரம்
மணி அடிக்கிறது
தூக்கத்தை விட்டு எழும்புமாறு

என் வீட்டு வாசலில்
துள்ளி விளையாடும்
பூனைக் குட்டிகளின்
சுவாசம்கூட எனக்கில்லை.

அம்மனைடம் செல்லம் காட்டி
சினூங்கி விளையாடி
பலூனெல்லாம் உடைத்து வெருகாலம்.

கனாக் காணும்
காலங்களை மறந்து
தவணைகளைக் கழிக்கும்போது
கூடிய மதிப்பெண்கள் பெறுவது மட்டுமே
இப்போது பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பாடங்களைச் சுமக்கும்
எங்கள் சுதந்திரங்களுக்குள்
மனஆரோக்கியம் கேட்கிறார்கள்

முனை முடுக்கெங்கும்
முளைத்திருக்கும்
ரியூசன் வகுப்புகளை கேட்காமல்.

சித்தி றபீக்கா பாயிஸ்

பேர்ப் பெரும் இன்யாய் ரூ000

பத்தி

நிஜன்

வாழ்வெனும் நெடும் பயணத்தின் எதிர்பார்த்தேயிராத கணங்களில் நிகழ்ந்தேறும் சம்பவங்கள், சந்திக்க நேரிடும் மனிதர்கள், அவர்களுடனான எமது உறவு இவையனைத்தும் தருகின்ற சில அனுபவங்கள் நம் நெஞ்சோடு எப்போதும் பசுமை கெடாதிருக்கும். அந்த மனிதர்கள் குறித்தும் அவர்களோடான சில நிகழ்வுகளுடாக ஒளிக்கீற்றாய் மின்னி மறையும் தரிசனங்கள் தந்து போகின்ற ஞாபகங்களும் இந்த மண்ணில் இன்னமும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற ஆசுவாசத்தையும் நீடித்த நிறைவையும் தரவல்லவை.

நாம் எதிர்கொண்ட இடப்பெயர்வு அனுபவங்களில் எங்களில் பலரால் கோயிலம்மா என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு அன்னை என்றென்றும் எமது நெஞ்சோடு பயணித்தபடியிருப்பார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து தென்மராட்சிப் பக்கமாகப் பறப்பட்ட எனது சகோதரி குடும்பத்தினரும் எனது பெற்றோரும் இடம் கிடைக்கும் என எதிர்பார்த்த பல வீடுகளில் ஏற்கெனவே வேறு குடும்பங்கள் வந்து குடியேறியிருந்தன.

மனதின் நம்பிக்கைகள் ஒவ்வொன்றாய்ப் பொடி படப் பல திசைகளிலும் வீடு தேடித்திரிந்த எனது சகோதரியின் கணவர் அவருக்கிருந்த பரவலான செல்வாக்கினாலும் அறிமுகங்களினாலும் கடைசியில் எழுதுமட்டுவாழின் உட்புறமாக அமைந்திருந்த கரம்பகம் என்ற கிராமத்தில் இருந்த கோயிலொன்றுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். நண்பர் ஒருவரின் சிபாரிசோடு அந்தக் கோயிலில் தங்க இடம் கிடைத்தது. பாரிசுவாத நோயாளியாகிய என் தந்தையாரை அந்தக் கோயிலின் மடப்பள்ளியை அண்டி அமைக்கப்பட்டிருந்த அறையில் தங்க வைப்பதென்று முடிவாயிற்று.

அந்தக்கோயிலின் பராமரிப்பாளராக இருந்தவர் கோயிலை அண்டிய தனது வீட்டில் குடும்பத்தோடு குடியிருந்த ஒரு பெண்மணி. கோயிலின் பராமரிப்புப் பணிகளுக்காக அவர் கோயிலுக்கு வரும் போதெல்லாம் எனது பெற்றோரிடம் சென்று ஆறுதலாக ஓரிரு வார்த்தைகளாவது பேசாமல் செல்வதில்லை.

கோயில் வளவில் நின்ற தென்னை மரங்களில் கிடைக்கும் தேங்காய்களை எடுத்துப்போகும் சந்தர்ப்பங்களில் இரண்டொரு தேங்காய்களை எங்களின் தாயாரிடம் தந்து போவார் கோயிலம்மா.

ஊரிலென்றால் இந்தத் தேங்காய்களுக்கு எவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்கியிருப்போம். என்னதான் இரக்கப்பட்டு எங்களுக்குத் தேங்காய் தந்து போனாலும் சம்மா அதை வாங்கிக் கொள்ள எனது தாயாருக்கு மனமொப்பவில்லை.

அத்தனை நாட்களுக்குமாகத் தந்த தேங்காய்களுக்குரிய விலையைக் கோயிலம்மாவிடம் கொடுப்பதென்று முடிவாயிற்று. மறுநாட்காலையில் வந்த கோயிலம்மாவிடம் அதுவரை தந்த தேங்காய்களின் எண்ணிக்கையையும் கூறி அதற்காகத்தரும் விலை போதுமா என்றும் அம்மா கேட்டபோது 'ஐயோ அம்மாச்சி இதென்ன வேலை' பாக்கிறியள் நொந்துபட்டு வந்திருக்கிற உங்களுக்கு முறையாக உதவ முடியேல்லையே என்று நான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் தேங்காய்க்குக் காசு தாறியள். உங்களிட்ட தேங்காய்க்குக் காசு வாங்கினால் என்ற தென்னையள் காய்க்காமல் விட்டிடும் நாச்சியார். குறை விளங்காமல் அந்தக் காசை வைய்யுங்கோ. எனக்கு நீங்கள் ஒரு சதமும் தர வேண்டாம். ஏதோ கடவுள் அருளால் சுகமாகி நீங்கள் உங்கட ஊருக்கு நிம்மதியாய்ப் போக வேணுமென்று தான் ஒவ்வொரு நாளும் நான் கடவுளிட்டக் கேக்கிறேன். அந்த வயிரவப் பெருமான் ஆரையும் கைவிடமாட்டார்.

"ஒண்டுக்கும் யோசியாமல் அந்தக் கடவுளைக் கேளுங்கோ. அவர் எல்லாத்துக்கும் சரியான ஒரு முடிவு தராமல் போகமாட்டார்." என்று சொன்ன அந்த எளிமையான மாணுடத்தின் நல்ல உள்ளம் கண்டு எனது குடும்பத்தினரே வாயடைத்துப் போனோம்.

இரக்கமும் பெருந்தன்மையும் மனிதாபிமானமும் எதுவித ஆர்ப்பாட்டமும் இல்லாமல் அந்த மனிதர்களிடம் குடிகொண்டிருக்கின்ற அந்த மேன்மையான பண்புகளுக்காக என்மனம் கனிந்து கண்கள் கசிந்து போயின. தலைவணங்குதற்கான மேலான மனிதப் பண்புகள் யாரிடமெல்லாம் அழகுறக் குடிகொண்டிருக்கின்றன என்ற வியப்பு இந்த நிமிஷம் வரை மனதில் நிழலாடிய படியேயிருக்கிறது. ■

வாழ்வை மேம்படுத்தும் வாழ்க்கைத் திறன்கள்

அ. அஜந்தன்

நாம் வாழும் இச் சூழலில் தற்கொலைகள், வீட்டு வன்முறைகள், குடும்பப் பிரிவுகள், முரண்பாடுகள், மதுபாவனைகள், தெருவோரச் சண்டைகள், பழிதீர்த்தல் போன்றவற்றால் அல்லாடும் மனிதர்களில் உணர்வுகளும் நடத்தைகளும் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. ஒருவருக்கு இருக்கவேண்டிய வாழ்க்கைத்திறன் மேம்படும்பொழுது வாழ்வு பிரச்சினைகளற்று வளமாகும்.

நாளாந்த வாழ்வில் எமக்கு ஏற்படும் தேவைகள், நாம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் என்பவற்றை உரிய முறையிலும் பயனளிக்கக்கூடியதாகவும் உறுதியாகவும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய திறன்களையே 'வாழ்க்கைத் திறன்கள்' என அழைக்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனித்துவமான சில திறமைகளைக் கொண்டிருப்பர். பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுப்பதில், தீர்மானங்களை எடுப்பதில், தொடர்பாடலில், சுய விழிப்புணர்வில், பிறரைப் புரிந்துகொள்வதில், உணர்வுகளை கையாள்வதில், பகுத்தறிவுத்திறனில், ஆக்கபூர்வச் சிந்தனைகளில் வேறுபட்ட திறன்களைக் கொண்டிருப்பர். ஆனால் இன்னும் சிலர் இவற்றில் சிலவற்றிலோ அல்லது அநேகமானவற்றிலோ அக்கறை காட்டாதவர்களாக அந்தத் திறன்களை வளர்த்துக்கொள்ள முயலாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

வாழ்க்கைத்திறன்கள் பல வழிகளில் எமக்குள் விருத்தியடையும்.

- பிறக்கும்பொழுதே எமது பெற்றோர்களிடமிருந்து சில திறன்களை நாம் கொண்டிருப்போம். அத்துடன் பெற்றோரின் நடத்தைகளையும் உணர்வுகளைக் கையாளும் முறைகளையும் கற்றுக்கொள்கின்றோம்.
- வாழ்வில் நாம் சந்திக்கும் சம்பவங்களும் அதன் அனுபவங்களும் எமக்குள் பல்வேறு திறன்களை வளர்க்க வழிசெய்கின்றன.
- பயிற்சிகள், விழிப்புணர்வுட்டல்கள் மூலமாக விருத்தி செய்கின்றோம்.

இவ்வாறான 10 வகையான வாழ்க்கைத் திறன்களை நாம் அடையாளம் காணமுடியும். இவை 5 சோடிகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒன்றையொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவையாக அமைந்திருக்கும்.

1. தீர்மானம் எடுத்தல் - பிரச்சினை தீர்த்தல்
2. ஆக்கபூர்வச் சிந்தனை - பகுத்தறியும் சிந்தனை
3. பயன்மிகு தொடர்பாடல் - உகந்த ஆளிடைத் தொடர்பு
4. தன்னைப் புரிந்துகொள்ளல் - ஒத்துணர்வு
5. மனவெழுச்சிகளை எதிர்கொள்ளல் - மன நெருக்கீடுகளை எதிர்கொள்ளல்

1. தீர்மானம் எடுத்தல்

தீர்மானமெடுத்தல் இலகுவான செயற்பாடல்ல. இது பல்வேறுபட்ட படிநிலைகளின் வாயிலாக பயன்கிடைக்கும்

வகையிலும், சாதக பாதக விளைவுகளை ஆராய்ந்தும் நிகழும் விடயமாகும். தீர்மானம் எடுக்கும்பொழுதும், தீர்மானம் எடுத்தபின்பும் பல விடயங்களை கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வது அவசியமாகும்.

தீர்மானம் எடுக்கும் முன்பு

- தீர்மானம் எடுக்கவேண்டிய விடயம் தொடர்பான அனைத்து வகையான தகவல்களையும் திரட்டி ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.
- சாதகமான அனைத்து வழிமுறைகளையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.
- எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களுக்கு போதிய காரணிகளைக் கண்டறியவேண்டும்.

தீர்மானம் எடுத்த பின்னர்

- எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் தொடர்பான தார்மீகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.
- எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகளை கையாளத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்.
- கூட்டாக எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

2. பிரச்சனை தீர்த்தல்

மனிதன் பிரச்சனைகளிலிருந்து விலகி வாழமுடியாது. ஆகையால் வருகின்ற பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டே வாழவேண்டும். பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் ஏற்படும் பின்னடைவுகள் அல்லது தவறுகள் எம்மை ஆரோக்கிய வாழ்விலிருந்து வெளியேற்றிவிடும். பிரச்சனைகளை தீர்க்க சில வழிமுறைகளை நாம் கையாளவேண்டும்.

- பிரச்சனையைக் கண்டறிந்து அதற்குக் காரணமான அனைத்து விபரங்களையும் சேகரிக்க வேண்டும்.
- குறித்த பிரச்சனை எமது வாழ்வை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதை ஆராய வேண்டும். பிரச்சனை என உணரும் சம்பவங்களுக்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமா அல்லது காலம் தாழ்த்தி எடுப்பது நல்லதா என ஆராய வேண்டும்.
- எமது அனுபவத்தையும் மற்றவர்களது அனுபவங்களையும் வைத்துக்கொண்டு பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான சகல வழிகளையும் ஆராய வேண்டும்.
- கண்டறியப்பட்ட மாற்று வழிமுறைகளை நன்கு ஆராய்ந்து பிரச்சனைக்கு தீர்வளிக்கக்கூடிய வழி முறையை இனங்காணவேண்டும். அதன் சாதக, பாதகத் தன்மையை இனங்காணவேண்டும்.
- தீர்மானங்கள் கலாசாரத்துக்கு உகந்ததாகவும், நற்பண்புகளை உள்ளடக்கியதாகவும் அமைய வேண்டும்.
- தெரிவுசெய்யப்பட்ட தீர்வுகளில் பிரச்சனைக்கு உயர்ந்த தீர்வைக் கொடுக்கக்கூடிய தீர்வை செயற்படுத்துவதே சிறப்பு.

- எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின் பிரதிபலன்களை மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்த வேண்டும்.

3. ஆக்கபூர்வச் சிந்தனை

ஒரு செயற்பாட்டை செயற்படுத்தும் பொழுது பரந்துவிரிந்த சிந்தனையுடனும், அறிந்தவற்றை பல கோணங்களில் செயற்படுத்தும் திறனுடனும், புதிய மாற்று வழிமுறைகளைக் கையாள்வதாலும் ஆக்கபூர்வச் சிந்தனை விருத்தியடையும். புதிய பொருட்களை கண்டறிவது மட்டுமன்றி சில பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுபடவும் இவ் ஆக்கபூர்வச் சிந்தனை எமக்கு உதவும். எமது சிந்தனைக்கு புதிய வடிவம் கொடுக்கும் ஒரு சிறந்த செயற்பாடாக இது அமையும்.

சில பாதகமான சூழ்நிலைகளையும் இந்த ஆக்கபூர்வச் சிந்தனை இலகுவாகக் கடக்கச் செய்யும்.

ஆக்கபூர்வச் சிந்தனை வெற்றிகளை எமக்கு தேடித் தரினும் சில சமயங்களில் தவறான இடத்திற்கும் இட்டுச்செல்லும் என்பதை கருத்தில் எடுக்கவேண்டும்.

4. பகுத்தறியும் சிந்தனை

அனுபவங்கள், எண்ணங்கள் மற்றும் நோக்கங்களை வினைத்திறனுடன் மதிப்பீடு செய்தல் பகுத்தறியும் திறன் எனலாம். தர்க்கரீதியான, ஆதாரபூர்வமான, அனைத்துக் கோணங்களிலிருந்தும் ஆராயும் நிகழ்வே இடம்பெறும்.

பகுத்தறிவு சிந்தனை தீர்க்கமானதும் சாதகமானதும் தீர்வைப் பெற்றுக்கொள்ள உதவுவதுடன் குழப்பங்களற்ற நேர்த்தியான ஆளிடைத்தொடர்பாடலையும் மேம்படுத்தும்.

5. பயன்மிகு தொடர்பு

பயனுள்ளதாகவும், ஏற்றமுறையிலும், வாய்மொழியாகவோ அல்லது உடல்மொழி மூலமோ தனது கருத்துக்களை மற்றவர்களுடன் வெளிப்படுத்துதல் பயன்மிகு தொடர்பாடலாக கருதப்படும்.

பயன்மிகு தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதற்கு கீழ்வரும் விடயங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

- தங்கள் கருத்துக்களை தெளிவாக, சரியாக, எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் முன்வைத்தல்.
- பிறரது மனம் நோகாதபடி தமது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தல்.
- மற்றவர்களது கருத்துக்களை கவனமாக செவிமடுத்து அவர்களது கருத்தை வெளிப்படுத்த அவகாசம் கொடுத்தல்.
- நட்புறவோடு உரையாடலை மேற்கொள்ளல்.
- உடன்பாடற்ற அல்லது பொருத்தமற்ற விடயங்களை தெளிவாக வெளிப்படுத்தல்.
- மற்றவர்களது வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்த முடியாத உணர்வுகளையும், மெய்ப்பாடுகளையும் புரிந்துகொள்ளல்.
- மற்றவர்களுடைய வித்தியாசமான நடத்தைகளையும் அதற்கான காரணத்தையும் கண்டறிந்து அதற்கு ஏற்றாற்போல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

பயன்மிகு தொடர்பாடல் எமது குடும்பம், அயல், தொழில் புரியும் இடம் போன்றவற்றில் எமது கருத்துக்களையும், விருப்பு வெறுப்புக்களையும் வெளிப்படுத்த பெரிதும் உதவும்.

6. உகந்த ஆளீடைத் தொகுப்புகள்

ஒருவர் இன்னொருவருடன் பரஸ்பரத்துடனும், புரிந்துணர்வுடனும், நல்லிணக்கத்துடனும் நல்ல உறவுமுறையை ஏற்படுத்தும் நிலையே உகந்த ஆளீடைத் தொடர்பு எனலாம். நாம் பிற மனிதர்களுடன் இணைந்தே வாழ்கின்றோம். அவ்வாறு கூட்டாக வாழ்வதற்கு உகந்த ஆளீடைத் தொடர்பு அவசியமாகின்றது. 'வணக்கம்', 'தயவு செய்து', 'மன்னிக்கவும்' போன்ற பதங்களை அடிக்கடி பயன்படுத்தி சிறந்த உறவினை மேம்படுத்த வேண்டும். இதனூடாக ஒத்துழைப்பு, நல்லிணக்கம், பரஸ்பரம், கௌரவம் போன்றன பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

உகந்த ஆளீடைத் தொடர்பை மேம்படுத்த கீழ்வரும் விடயங்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

- ஒவ்வொருவருக்குமான கௌரவத்தை உரியமுறையில் கொடுத்தல்.
- இடைக்கிடையில் நேரடியாகவோ தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலமோ பிறருடன் தொடர்புற்றிருக்க வேண்டும்.
- விசேட தினங்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல்.
- பிறருக்கு விருந்தளித்தல், பரிசுப் பொருட்களை வழங்குதல்.
- அருகில் நிகழும் நிகழ்வுகள், சமூக சேவைகளில் ஈடுபடுதல்.
- பிறரை சந்திக்கும்பொழுது போதிய தகவல்களை பரிமாறுதல்.
- பிறருக்கு பயனுள்ள விடயங்களை உடனுக்குடன் வழங்குதல்.

சமூக வாழ்விற்கு உகந்த ஆளீடைத் தொடர்பு இன்றியமையாத ஒன்று. தனிநபர்களிடத்தில் உள்ள இந்தத் திறன் குடும்பம், சமூகம், நாடு, உலகமென பரந்து ஒரு அற்புத வாழ்வை எமக்கு அளிக்கும்.

7. தன்னைப் புரிந்துகொள்ளல்

ஒரு அகப்பயணத்தினூடாக தனக்குள் இருக்கும் திறன்கள், பலவீனங்கள், உணர்வுகள், எதிர்பார்ப்புக்கள் போன்றவற்றை தெரிந்துகொண்டு செயற்படும் நிலையை நாம் அடையவேண்டும்.

கீழ்வரும் விடயங்களின் வாயிலாக நாம் இவற்றினை செயற்படுத்த முடியும்.

- தமக்குள் இருக்கும் விருப்பு வெறுப்புக்கள், திறன்கள், கருத்துக்கள், விமர்சனங்கள், பலம், பலவீனம் தொடர்பாக மதிப்பிடல்.
- எமது சிந்தனைகள், உணர்வுகள் மீதான கவனத்தை அதிகரிக்கவேண்டும்.
- நாம் விரும்பும் தவறுகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவத்தைப் பெற்று பிறருக்கு முன்னுதாரணமாக இருத்தல்.
- ஏன் இப்படி? என்ற கேள்வி எப்பொழுதும் எமக்குள் எழவேண்டும்.
- தீர்மானங்களை எடுக்கும்போது எம்மை மீளாய்வு செய்துபார்ப்பது நன்று.

எம்மைப்பற்றி நாம் எண்ணும் முறையும் மதிப்பிடும் பண்பும் எம்மை மேம்படுத்தி ஒரு சிறந்த வாழ்விற்கு இட்டுச்செல்லும். தன்னைப் புரிந்துகொண்டால் இலகுவில் மற்றவர் மனங்களில் இடம்பிடிப்பதுடன் இணங்கிவாழும் தன்மையையும் ஏற்படுத்தும்.

8. ஒத்துணர்வு

மற்றவர்களது உணர்வுகள், தேவைகள், நடத்தைகள் என்பவற்றை அவர்களது இடத்திலிருந்து புரிந்துகொள்ளல் ஒத்துணர்வாக உணரப்படுகின்றது. ஒத்துணர்வை ஏற்படுத்த கீழ்வரும் விடயங்களை கவனத்திலெடுங்கள்.

- ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மற்றவர்களின் உணர்வைப்பற்றி சிந்தியுங்கள்.
- அவை உங்களது உணர்வினின்று வேறுபட்டதாக இருக்கலாமென்ற யதார்த்தத்தை உணருங்கள்.
- உங்களது சொற்களாலும் செயலாலும் மற்றவர்களுக்கு ஏற்படும் தாக்கங்களைப்பற்றி சிந்தியுங்கள்.
- மற்றவர்களை எப்படி மதிப்பிடுகிறோம் என்பதில் கவனம் செலுத்துங்கள்.
- எமது கவனக் குறைபாடும் தவறுகளும் மற்றவர்களை எப்படிப் பாதிக்கும் என்பதையும் சிந்தியுங்கள்.

ஒத்துணர்வு சமாதானமான சகவாழ்விற்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகும். ஒத்துணர்வு உள்ள இடத்தில் மனதை புண்படுத்தல், நெருக்கீடு, அபாயங்களைக் குறைத்து சமூக வாழ்வைப் பெற்றுத்தரும்.

9. மனவெழுச்சிகளை எதிர்கொள்ளல்

தன்னுள்ளும் மற்றவருள்ளும் ஏற்படும் மன எழுச்சிகளை இனம்கண்டு அவற்றால் ஏற்படும் நடத்தைக் கோலங்களை அவதானித்து சாதகமாக பிரதிபலித்தல் மன எழுச்சியை எதிர்கொள்ளல் எனலாம். ஒரு சம்பவத்தின் பொழுது ஒருவருக்குள் ஏற்படும் உணர்வுநிலை மாற்றம் மனவெழுச்சி எனலாம். விருப்பு, மகிழ்ச்சி போன்று நேர் மனவெழுச்சிபோல் கோபம், பொறாமை போன்ற எதிர் மனவெழுச்சிகளும் உண்டு. இவை மனிதனுள் இயற்கையானதும் பொதுவானதுமாக அமையும். மனவெழுச்சி எமக்குள் சாதகமான மாற்றங்களுக்கு இட்டுச்செல்வதைப்போல் பாதகமான விளைவிற்குள்ளும் இட்டுச்செல்லும்.

மனவெழுச்சிகளை எதிர்கொள்ளும் வழிமுறைகள்.

- மனவெழுச்சிகளை இனம்கண்டு அதன் விளைவினைப் புரிந்துகொள்ளல்.
- மனவெழுச்சிக்கான காரணங்களை ஆராய்தல்.
- அவற்றை சாதகமான வழியில் கையாள்தல்.

மனவெழுச்சிக்கு நாம் காட்டும் பிரதிபலிப்பே விளைவினைத் தோற்றிவிட்பதில் பங்காற்றும்மென்பதை நினைவில் வைத்திருக்கவேண்டும். சம்பவங்கள் நிகழும் பொழுது அதனை உடனடியாக ஆராய்ந்து செயற்படுவதே சிறப்பு.

10. மன நெருக்கீடுகளை எதிர்கொள்ளல்

ஒரு சம்பவம் அல்லது சூழ்நிலை எமக்கு அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தினால் அதனை நெருக்கீடு எனலாம். நெருக்கீடு நன்மையானதோ தீமையானதோ எம் வாழ்வில் ஒன்றித்த ஒன்று. இது நன்மையும் செய்யும் தீமையும் செய்யும்.

அதன் அளவையும் தாக்கத்தின் தன்மையையும் பொருத்தமான முறையில் கையாளவேண்டும்.

நெருக்கீட்டை உருவாக்கும் காரணிகளாக பிரச்சினைகள், இழப்பு அல்லது பிரிவு, போர் அல்லது மோதல், பாகுபாடு காட்டுதல், நேர முகாமைத்துவமின்மை அல்லது முன்னுரிமைப் படுத்தாமை.

எம்மைப்பற்றி தவறாக நினைக்கின்ற நிலை, நோய் நிலை, விபத்து, தண்டனை, வறுமை, துஷ்பிரயோகம் ஆகியவற்றைப் பார்க்கலாம்.

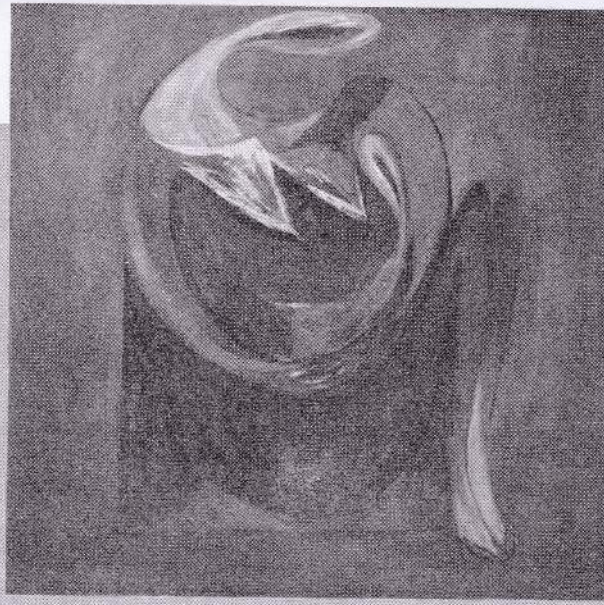
தலையிடி, வயிற்று வலி, தசை நோய், தோல் நோய், முதுகு வலி, நித்திரையின்மை போன்ற உடலியல் விளைவுகளை நெருக்கீடு ஏற்படுத்தும். நெருக்கீட்டினால் விளைத்திறன் குறையும், விபத்துக்கள் ஏற்படலாம், மறதியை ஏற்படுத்தும், எதிர்மறையான செயற்பாடுகளைத் தூண்டும், தன்னிலும் தோற்றப்பாட்டிலும் அக்கறை குறையும், தவறு செய்யத் தூண்டும், தீர்மானம் எடுப்பதில் சிரமம் ஏற்படும், கிரகிப்பதில் பிரச்சினை ஏற்படும், தன்னம்பிக்கை குறையும், எதிர்மறை சிந்தனைகள் தோன்றும்.

மேற்குறிப்பிட்ட விளைவுகளை கருத்திற்கொண்டு நாம் நெருக்கீட்டைக் கையாள்வதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதற்கான சில வழிமுறைகள்.

- மனதைத் திசை திருப்புதல்
- மனதிற்கு பிடித்த இடத்துக்குச் சென்று ஓய்வெடுத்தல்
- ஆழமான சுவாசப் பயிற்சி
- ஆழ்ந்த உறக்கம் / தளர்வுப் பயிற்சி
- தொடுகையும் ஆறுதல் பெறுதலும்
- செல்லப்பிராணிகளோடு நேரத்தை செலவிடல்
- பாடல் கேட்டல் / பாடுதல்
- ஓவியம் வரைதல் / கைவினை / நாடக செயற்பாடு
- சிந்தனைகள், உணர்வுகளை எழுதுதல்
- குழுவாக செயற்படுதல் அல்லது விளையாடுதல்
- எண்களை தலைகீழாக எண்ணுதல்
- சிறிது தூரம் நடத்தல்
- வெற்றிவாய்ப்பை ஏற்படுத்தல்
- புத்தகம் வாசித்தல்
- நண்பர்களுடன் உரையாடல்
- நேர முகாமைத்துவமும் முன்னுரிமைப்படுத்தலும்
- இளம் சுருநீரில் குளித்தல்
- பொழுதுபோக்கு நிகழ்வில் கலந்துகொள்ளல்
- சாதகமான கடந்தகால அனுபவங்களை நினைத்துப் பார்த்தல்
- தன்நம்பிக்கையை வளர்த்தல்
- தன்னைதானே அன்பு செய்தல்

நெருக்கீட்டை பொருத்தமான முறையில் கையாள்வதால் விளைத்திறனான செயல்களை செய்யவும், தொடர்பாடல்களை மேற்கொள்ளவும் உறவுகளை பலப்படுத்தவும் முடியும்.

மேலே கூறப்பட்ட 10 வகையான வாழ்க்கைத் திறன்களையும் வளர்ப்பதன் மூலமாக ஒரு ஆக்கபூர்வமான, வெற்றிகரமான, மகிழ்வான வாழ்வை வாழமுடியும். அத்துடன் பிறரால் விரும்பத்தக்க சுவாரஸ்யமான, கௌரவமான மனிதராக மதிக்கப்படுவீர்கள். ■

K. BHARANEETHARAY
Editor Jeevanathy
Editor Kadal
Kalaraham, Alvai.

அன்பு உலையைத் தேடிய அவன்

மு.பொ.

அன்பு வார்க்கப்படும் உலையேடி அலைந்தான் அவன்.
அன்பு எங்கே வார்க்கப்படுகிறது?

எப்படிப்பட்ட உலை அது?

என்ன உலோகங்கொண்டு அன்பு வார்க்கப்படுகிறது?

என்ன உலோகமோ?

தங்கத்தைக் கொண்டுதான் என்றனர் பலர்

ஆனால் ஒரு தட்டுத் தட்டினாலே தகர்ந்துபோகுமே

இந்தத்தங்கம்

அன்பு அப்படிப்பட்டதா? இல்லையே.

உண்மையில் அன்பு ஒரு இரும்பு வார்ப்பு, இல்லையா?

இல்லை, இடி விழுந்தால் அந்த உலோகமும் ஓடிந்து

போகுமே, தெரியுமா?

இது ஒரு வித்தியாசமான உலோகம்.

பஞ்சைவிட மிருதுவானது, பாலைவிட இனிமையானது

ஆயினும் எந்த இயற்கை உற்பாதங்களாலும்

அசைத்திட முடியாத ஓர் அற்புத தொழில்நுட்ப ஆயுதம்!

இது எங்கே உற்பத்தியாகிறது?

இது உற்பத்தியாகும் உலை எங்கே இருக்கிறது?

அவன் கேட்டுக்கொண்டே அலைந்தான்

ஈற்றில்,

இந்த அன்பை செயற்கையாக உற்பத்தி செய்த

கொல்லர்கள் இருவரை அவன் சந்தித்தான்

அவர்களில் ஒருவர் மகாத்மாத்மாநதி

மற்றவர் மண்டேலா

இவர்களிடமும் அவன் தன் வழமையான கேள்வியைக்

கேட்டான்

அவர்கள் அவனை அழைத்துச் சென்றனர்.

அன்பு வார்க்கப்படும் உலையைக் காட்ட!

‘இதோ பார்’ என்று அன்புலையைக் காட்டினர் அவர்கள்.

அங்கே பிள்ளை ஒன்றுக்கு பாலாட்டித் தாலாட்டிக்

கொண்டிருந்தான் ஒரு தாய்!

இங்குதான் அந்த அன்புலை மூட்டப்படுகிறது என்றனர்

அவர்கள்.

தாய்மைதான் அன்பின் உலை.

தாய்மைதான் அன்பின் உலோகம்.

தன் குஞ்சை இராஞ்சிக் கொண்டு பறக்கும் பருந்தைத்

தாக்கி

மீட்டு வரும் தாய்மையின் அன்பு வேகம் அற்புதமானது!

தன் குழந்தைக்கு பால் புரையேற, உடம்பின் அத்தனை

நாளங்களும்

ஒருங்கினைய துள்ளிக்குதித்து உச்சிமோந்து உடல்

குலங்கி பதறும் அந்தத்தாய்!

வளர்ந்தபின் பள்ளிக்குப் போன பிள்ளைகள் வீடுவரும் வரை

வீதிக்கோடிவரை விழியோட விட்டுப் பார்த்திருக்கும்

அந்தத்தாய்!

எங்கோ ஒரு சிறிசின் அழகுரல் கேட்டால் அது

தன்பிள்ளையின்

குரலாய் எண்ணி விம்முவதும் அவள் தான்.

வீட்டில் பிள்ளைகள் இல்லாதபோது ரோட்டில் வரும்

பிள்ளைகளில்

உடல் ஒன்றி ஆறுவதும் அந்தத் தாய்தான்!

அன்பு இப்போ வீட்டை விட்டு வெளியே விரிகிறது.

நாட்டில் பாழாட்சி நிலவும் போது கொலைபடும் அத்தனை

இளைஞரும்

தன் தனையராய் விரிகிறது அவன் நெஞ்சு!

விரியத் தொடங்கிய நெஞ்சின் பாச்சலுக்கு தடையாய் நிற்கும்

அனைத்தையும் விழ்த்தி, அவன் விழிவிரிய எங்கும்

விடுதலையாய் அவன்!

அன்பு விரிய விரிய ஓர் தாயானவன் இப்பிரபஞ்சத்தையே

தன்மடியில் வைத்து தாலாட்டுகிறான், விடுதலை மகவாய்!

கல்வி உலகின் கலங்கரை விளக்கு
கலை, இலக்கிய, அறிவியல் தேடல்களுக்கான அற்புதமான நுழைவாயில்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books, Stationers and News Agents

No. 202, SEA STREET, COLOMBO 11.

Tel: 011-2422321, 011-2435713 Fax: 94-11- 2337313

E-mail: pbdho @ sltnet.lk

No. 4, HOSPITAL ROAD,
BUS STAND, JAFFNA.
TEL: 021 - 222 6693

NO. 212, FIRST CROSS STREET,
VEMBADY JUNCTIO, JAFFNA.
TEL: 021 222 1637

POINT PEDRO ROAD,
NALLUR, JAFFNA.
TEL: 021 221 3567

No. 309, A 2/3, GALLE ROAD,
WELLAWATTE, COLOMBO- 6.
TEL: 011-4515775, 011-2504266

No. 340, SEA STREET,
COLOMBO - 11
TEL: 011-2395665

Leading publisher on Sri Lankan Studies in Tamil & English

குமரன் புத்தக இல்லம் KUMARAN BOOK HOUSE

No. 39, 36th Lane,
Colombo - 06.

Tel. : 112 364550, 113 097608
Fox : 112 364254

E-mail : kumbhik@gmail.com
www. kumaranbookhouse.com

Towards Wider and Deeper Knowledge

Ashwin

Professional Photography & Videography Studio

Album Making, mug Printing,
Frame Making, Banner Printing
Phone Repairing & Accessories

T.P. 0776648391
No. 37, David Road, Jaffna

திரும்பரைக் கலாமன்றம்
Centre for Performing Arts
ரங்க வள வேலைகள்

Kalai Gnana Surabi
No. 17, Martin Road, Jaffna

Main Office
No. 238, Main Street, Jaffna

Kalaithuthu Kalaiyaham
No. 286, Main Street, Jaffna

Kala Mutram (Art Gallery)
No. 15, Rakka Road, Jaffna

Kalai Koddam
(Kalaithuthu College of Aesthetics)
No. 128, David Road, Jaffna

CHUNDIKULI
PASSAIYOOR

US HOTELS

Hotline
0770083000

#855, Hospital Road, Jaffna. email: mail@jaffnaushotel.com Web: www.ushoteljaffna.com

Single Rooms Family Rooms Own parking space Free breakfast
Double Rooms 24-hour front desk Free Wi-Fi in all rooms Lifts to all floors

US Restaurant

Hotline
021 2220695

Non Veg & Veg food

Chinese Food

Indian Food

Catering Service

U.S TRAVELS & TOURS

Jaffna to Colombo

Transport service

Bus booking center

Rent a Car

T.P: 021 222 1017
021 221 2627
077 008 3000

Web: www.ushoteljaffna.com
E-mail: ushoteljaffna@gmail.com

Car & Motorbike
For Selfdrive

MAHA MINI

MULTI CENTRE

Speaker Sales & Repairing

Amplifier Sales & Repairing

Lights Sales & Repairing

Music Instruments Sales & Repairing

Electronics Parts Sales

Carrom Board Sales

Wedding Gift

Sports items

Fancy items / Makeup items

All fitting Facilities

No. 1006, Nachchimar Koviladi, Arasady Junction, K.K.S. Road, Jaffna
021 222 5237 | 021 221 4124 | 077 929 3573 | 075 738 6332
mahaminimultycenter@gmail.com | mahaminimultycenter

சசிகா லேர்னர்ஸ்

THE SASIKA LEARNERS

தலைமைக் காரியாலயம்
இல. 57 வேம்படி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
021 221 7678, 077 722 6247

அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற
சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை

கிளைக் காரியாலயங்கள்

வாங்களாவடிச் சந்தி, வேலணை
021 221 5472
070 301 3012

ஓடக்கரை வீதி, சங்கானை
021 225 1664
070 301 3016

கீரிமலை வீதி, பண்டத்தரிப்பு
021 225 2333
071 255 4135

கே.கே. எஸ் வீதி, மல்லாகம்
021 224 3393
070 301 3014

இல. 821C, மணிக்கூட்டு கோபுர வீதி,
யாழ்ப்பாணம்
021 222 8004, 070 301 5004

பழைய கண்டி (பிரதான வீதி)
காரைநகர்
021 225 2454, 070 510 2484

வாகனப் பயிற்சியாளர்களுக்கு நேர தாமதமின்றிப் பயிற்சி வழங்கப்படும்.
(கிளை நிறுவனங்களிலும் வாகனப் பயிற்சியினை மேற்கொள்ளலாம்)